

ハイスクール ロ×ロ

5

冥界合宿のヘルキャット

石踏一榮
ICHIET ISHIBUMI

本、アクマのゲボク
兵藤一誠、年齢＝彼女いない歴なアクマくん。
1冊はじめました!!
オッパイのためなら、この命かけます! ファンタジア文庫

TẬP 5 – NGƯỜI CANH CỬA KHÓA HUẤN LUYỆN DƯỚI ĐỊA NGỤC

Minh họa

Life 0

Life 1: Đây là kì nghỉ hè, hãy tới Địa Phủ

Life 2: Cuộc họp của Quỷ trẻ

Life 3: Mèo và Rồng

Odin

Life 4: Hội trưởng vs. Chủ tịch: Hiệp 1

Waltz

Life 5: Hội trưởng vs. Chủ tịch: Hiệp 2

VIP.

Trò chơi kết thúc

Người chiến thắng

Đoàn tụ

い-3

1-5

異界合宿のヘルキャット

ハイスクールDxD5

F

石踏一榮

9784829134702

1920193006605

ISBN978-4-8291-3470-2

C0193 ¥660E

定価：本体660円（税別）

富士見書房

ハイスクールDxD5

異界合宿のヘルキャット

夏っ！ 兵藤一誠、人生で一度しかない高2の夏休みです！
悪友たちとの約束を破りとばし、やって来ました（異界）に。
部長やアース、朱乃さんたちとうれし恥ずかしヴァケーション——のはずだったのに……なんでオレはこんな山の中で、ドラゴンに追いつけられて死にかけてるんだっ？
脳裏に浮かぶ走馬灯。そういや小籠ちゃんの様子がおかしかったなあ、気になる。なーんて考えていたら、当の小籠ちゃんが倒れちゃったり、ネコ耳だったり、どーなる、オレの夏休みっ！
熱血とサバイバル魂と筋肉と煩惱で燃る、学園ラブコメバトルファンタジー疾走！

ファンタジア文庫

イッセーと兵藤一誠は

- 女の子にモテたい！
- 女の子とデートしたい！
- かわいい彼女が欲しい！
- ひざまくらして欲しい！
- 部長のオッパイさわりたい！
- 世界中のイケメン、いなくなれ！

つぎは

ハーレム王に俺はなるっ！

い-3

1-5

異界合宿のヘルキャット

ハイスクールDxD5

F

石踏一榮

9784829134702

1920193006605

ISBN978-4-8291-3470-2

C0193 ¥660E

定価：本体660円（税別）

富士見書房

ハイスクールDxD5

異界合宿のヘルキャット

夏っ！ 兵藤一誠、人生で一度しかない高2の夏休みです！
悪友たちとの約束を破りとばし、やって来ました（異界）に。
部長やアース、朱乃さんたちとうれし恥ずかしヴァケーション——のはずだったのに……なんでオレはこんな山の中で、ドラゴンに追いつけられて死にかけてるんだっ？
脳裏に浮かぶ走馬灯。そういや小籠ちゃんの様子がおかしかったなあ、気になる。なーんて考えていたら、当の小籠ちゃんが倒れちゃったり、ネコ耳だったり、どーなる、オレの夏休みっ！
熱血とサバイバル魂と筋肉と煩惱で燃る、学園ラブコメバトルファンタジー疾走！

ファンタジア文庫

石踏一榮

●いしぶみいちえい

1981年生まれ。生粋の千葉県民。
ハイスクールD×Dも五巻めとなりました。冬真っ盛りのなか、作中は夏休み突入です。あつつあつな一冊になっておられますのていんなな意味で興奮できると思います。おっぱいの可能性をさらに広げてみたつもりですが、この本のせいでピンポンダッシュが流行っても私は責任を一切負いません。

イラスト：みやま零
カバーデザイン：元辰恵和

朱乃さんが手をゆづくりと前へ突きだし
「許さない」

したのに……」

……乗り越えようと

彼の前で使うことで

「……この嫌な力を

漂わせていた。

乗せて異様なオーラを

涙に濡れた瞳に冷たいものを

朱乃さんは

Tập 5 – Life 0

Mùa hè đã tới. Học sinh trung học cũng đang tận hưởng kì nghỉ hè.

Mọi người hiện sử dụng thời gian của mình như thế nào? Tôi, lúc này đây, chẳng thể hiểu lý do nào khiến cơ thể không thể di chuyển được.

Tôi đang nằm trên giường, vào sáng sớm! Hai bên của tôi là Hội trường và Asia! Hơi thở của hai cô đều đều tỏa ra trong khi ngủ! Ba chúng tôi ngủ theo hình chữ sông (川) trong kanji với tôi ở chính giữa! Không có tình huống nào có thể tuyệt vời hơn! Phước lành dâm ô này nhiều hơn cái tôi xứng đáng có, nhưng_đúng lúc này, có ai đó đang tiến tới gần tôi trong khi cựa quậy trong chiếc chăn bông!

Tôi có cảm giác không thoải mái và chỉ vừa mới thức dậy, nhưng thứ dưới tấm chăn cho tôi cảm giác đàn hồi và trơn láng đến không tưởng! Tuy nhiên, nó mềm mại tuyệt vời!?

Cảm giác này truyền đến khắp ngực tôi, và khi tôi đưa mắt vào trong chăn...

“Ufufu. Chào buổi sáng, Ise-kun.”

Một cô gái tóc đen dài xinh đẹp_Akeno-san chui ra từ trong chấấấấ!

Himejima Akeno-senpai. Hội phó câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí của tôi, và là đàn chị năm ba. Cô ấy là một Onee-sama khác của tôi. Hôm trước, vì vài nguyên nhân mà cô ấy bắt đầu sống với chúng tôi.

Bởi vì cô luôn cột tóc đuôi gà, mà khi cô xõa tóc xuống lại quá khiêu gợi với tôi!

Akeno-san đang mặc một chiếc yukata mỏng manh. Cô tới gần và ôm ấp tôi! Trong không gian giữa đùi và ngực cô, sự co giãn và mềm mại của cơ thể người phụ nữ đang tấn công tôi dữ dội! Vì là kimono mỏng, cảm giác của Akeno-san gần như trực tiếp truyền tới tôi! Chết tiệt! Cơ thể Akeno-san là mềm mại nhất!

Và hơn hết, thân nhiệt của Akeno-san đang làm não tôi nhũn ra!

Ngay khi mặt cô tới gần cổ tôi, cô bất ngờ ngừng lại.

“Chị tới đây.”

Ngay khi giọng nói ngọt ngào vừa ra, Akeno-san ôm chặt lấy tôi!

Uwaaah! Một mùi thơm đáng kinh ngạc tỏa ra từ tóc Akeno-san, và nó kích thích mũi tôi tới tỗi tỗi đa!

Chụt.

_! Một đòn tấn công bất ngờ, tôi nhận một nụ hôn lên cổ! Chờ đã, hôôôôôn!?

Akeno-san bám chặt lấy tôi, não tôi tưởng chừng như một ! Mọi cảm giác từ cơ thể Akeno-san đang truyền hẳn lên cơ thể tôiiiiiiiii!

Chân tôi và đôi chân mềm mại của Akeno-san đan vào nhau! Không phải nói là chân tôi đang bị chân Akeno-san quấn lấy! Uhee! Đùi Akeno-san thật là mềm mịn!

Các ngón tay chúng tôi cũng đan lại với nhau! Thật tuyệt vời, thế này giống y như cảnh người-yêu-trên-giường mà ta thấy trong phim truyền hình và manga vậy!

Các ngón tay mảnh mai của Akeno-san vuốt ve cơ thể tôi. Tôi rùng mình!

“Cơ thể Ise-kun đã trở nên khá rắn chắc, nhờ có Rias huấn luyện cậu. Ufufu, làn da đàn ông có cảm giác tuyệt hơn chị tưởng đấy. Hay là do nó là cơ thể Ise-kun? Này, Ise-kun. Cơ thể của chị có sướng không?”

Cô thổi vào đôi tai bất động của tôi đòn kết thúc! Cô đang tận hưởng việc tôi không thể nhúc nhích do cơ thể tuyệt vời của cô!

“V-vâng! Cơ thể Akeno-san là nhất!”

“Ufufu, chị thật hạnh phúc. Cậu có thể tận hưởng cơ thể chị nhiều hơn nếu cậu muốn, cậu biết mà đúng không? Chị cũng muốn biết nhiều hơn về cơ thể Ise-kun._Dù chị nói thế, nhưng mà khi onee-san kia đáng sợ còn ngủ kế chúng ta thì chắc là cũng nên có giới hạn thôi. Nhưng dù cho có bị bắt hay không, cảm giác hồi hộp này vui thật.”

S! Akeno-san phiên bản S đã xuất hiện từ lúc sáng sớm rồi! Thật, người này còn ero hơn cả tôi, là ác quỷ dâm đang tôi không thể cựa quậy được vì bất ngờ!

Akeno-san nâng cơ thể lên chút trên người tôi. Akeno-san nhìn xuống tôi. Mái tóc chị rũ xuống.

Sau đó, mặt Akeno-san từ từ tiến lại gần tôi... Có lẽ nào...

“Sẽ thật tốt nếu thời gian có thể dừng lại... thêm chút truyện lãng mạn thì tốt quá, nhưng quả nhiên_”

Ngay trước khi môi tôi và Akeno-san chạm nhau, tôi nghe giọng nói “đó”.

“Akeno. Cô làm gì thế? Cô vào phòng này từ khi nào?”

_!

... Tôi rụt rè nhìn sang bên đó. Onee-sama tóc đỏ đang lườm tôi và Akeno-san với đôi mắt khép hờ khó chịu. Hội trưởng, chị đáng sợ quá! Rias-onee-sama, chị thật đáng sợ!

Akeno-san quay lại để cho Hội trưởng có thể thấy đôi bàn tay đang đan lấy nhau của chúng tôi.

“Một chút giao lưu cơ thể thôi. Tớ nghĩ sẽ có một buổi sáng tuyệt vời với Ise-kun đáng yêu của tôi, thế nên tớ đến. Suy cho cùng, nằm một mình trên giường cô đơn lắm.”

Lông mày Hội trưởng nâng lên với từng từ của Akeno-san! Uwaaaah, cô ấy tức giận rồi!

“[Của tôi]? Cậu trở thành chủ nhân Ise từ khi nào thế?”

Cô nói trong khi cơ thể rung rẩy. Khóe miệng chị giật giật!

“Dù cho tớ không phải chủ nhân nhưng tớ vẫn là đàn chị của em ấy. Yêu thương đàn em là trách nhiệm của một senpai mà, đúng không?”

Gương mặt Hội trưởng từ từ tiến lại gần Akeno-san.

Khi đã tới đủ gần, Hội trưởng nói với giọng tràn đầy tức giận.

“Senpai... Tôi hiểu rồi, thì ra đó là lý do của cậu. Căn phòng này là thánh địa của tôi. Nơi hồi phục duy nhất của riêng tôi. Ngoại trừ Asia, tôi không cho phép ai khác lên vào đây! Đây là phòng của tôi và Ise.”

Từ khi nào phòng tôi biến thành phòng Hội trưởng vậy!? Akeno-san cười nhẹ khi nghe Hội trưởng nói.

“Ara-ara. Tiểu thư có ham muốn độc chiếm thật nhỉ? Lẽ nào cậu sợ bị tớ cướp mất sao?”

“... Có vẻ tôi cần thảo luận chuyện này với cậu một lần nữa rồi.”

Luồng hào quang màu đỏ bao lấy cơ thể Hội trưởng! Uwaaaah! Cô ấy tính đánh nhau sao!?

“Ara, không phải cậu giải phóng hơi nhiều sức mạnh cho một cuộc thảo luận sao?”

Mỉm cười, Akeno-san cũng bắt đầu bao lấy mình trong ánh sáng vàng nhạt! Cái-! Chì cũng thế sao!?

“Nó là một cuộc thảo luận. Cho đến một kết quả cay đắng.”

Hội trưởng và Akeno-san lườm nhau trong khi cơ thể giải phóng tia lửa khắp nơi... Uwaaaah, vậy là một cuộc chiến giữa phụ nữ với nhau nổ ra ngay sáng sớm sao!? Nguyên nhân là do tôi, một kẻ như thú cưng với họ sao!?

Tôi thấy hạnh phúc, nhưng mà hơn cả niềm hạnh phúc đó, tôi sợ! Nếu hai người họ bình thường luôn nhẹ nhàng, nay lại lườm nhau với sức ép như quỷ dữ như thế, tôi chỉ còn nước co rúm người trong sợ hãi!

“...Unyuu, trời đã sáng rồi sao...? Fuaaaa...”

Và rồi Asia ngồi dậy trong khi dụi mắt mình!

“Asia, cậu ngủ lại nhé...”

Tôi xoa nhẹ đầu Asia. Aah, Asia. Nơi hồi phục của tôi!

“Ah, Ise-shan... vậy tớ sẽ nghe lời cậu và tiếp tục ngủ trong khi được Ise-shan ôm...”

Một Asia mơ màng đã quay trở lại giấc ngủ trong khi ôm lấy tôi! Uu, cô ấy quá ư là dễ thương, nhưng bây giờ không phải là lúc để nghĩ đến chuyện này!

Ầm! Ầm! Rầm!

Khi tôi nhìn về phía tiếng động, trận chiến gổ giữa Hội trưởng và Akeno-san đã bắt đầu rồi! Onee-samas, hai người làm cái gì vào sáng sớm thế!?

“Đầu tiên, tôi ghét cách Akeno cố chạm vào thứ quan trọng của tôi!”

Hội trưởng ném mạnh cái gối, và nó bay ngay vào mặt Akeno-san! Dù

bị gối bần trướng, Akeno-san vẫn mỉm cười_ đó là cái tôi nghĩ, nhưng đôi mắt cô đã mở ra!?

“Ara, một chút có sao đâu! Cậu ích kỷ quá đó, Rias!”

Cô nhặt cái gối lên và tướng thẳng vào mặt Hội trưởng! Uwaa! Một đòn đánh trực tiếp!

Hội trưởng gạt cái gối ra khỏi mặt! Mắt cô ươn ướt!

“Ngôi nhà này chỉ vừa được cải tạo, vì thế tôi không để cậu muốn làm gì thì làm đâu, Akeno!”

Cuối cùng cô bỏ đi khí chất và giọng nói thanh lịch của mình, và ném gối lại bằng giọng nói và gương mặt của cô gái cùng tuổi cô! Akeno-san né cái gối và ném cái gối của tôi về phía Hội trưởng!

“Sirzechs-sama đã nói là chúng ta nên sống cùng và thân thiết với nhau!”

“Đây là nhà tôi và Ise! Cả cậu và onii-sama đang chặn đường của tôi và Ise! Tôi không thể ngồi yên được nữa!”

Những lời đó làm tôi cực kỳ hạnh phúc, Hội trưởng! Những giọt nước mắt đầy sung sướng trào ra! Tôi được cưng chiều nhiều điều hơn cả những gì tôi xứng đáng dưới thân phận thuộc hạ của cô ấy! Nhưng tất cả những điều vừa rồi chỉ là sự ích kỷ của một tiểu thư thôi đúng không?

“Cậu cố tình tảng lờ lệnh của Sirzechs-sama sao!? Vậy ra cậu trân trọng Ise hơn cả Maoh-sama! _Cho tớ mượn Ise-kun chút thôi!”

“Không! Tuyệt đối không được!”

Hai Onee-samas đang cãi nhau như mấy cô gái ở lứa tuổi họ.

H-hmm. Từ khi chúng tôi bắt đầu sống cùng nhau, tôi đã thấy được mặt thật của Hội trưởng và Akeno-san, nhưng... Hai onee-sama tuyệt vời tỏa ra khí chất cao quý. Mọi người thần tượng họ. Tôi cũng thần tượng họ luôn.

Tuy nhiên, trong thực tế, họ là những cô gái bình thường với những biểu hiện của bao các cô gái cùng tuổi khác. Tôi rõ ràng không bị sốc vì chuyện này. Hơn thế, tôi hạnh phúc. “Cao quý” của họ rất tuyệt, nhưng cách họ biểu hiện như các cô gái bình thường cũng rất dễ thương. Hơn nữa tôi nghĩ mình thích họ như thế này hơn.

Hmm? Ngay lúc này, tôi thấy tò mò về thông tin từ cuộc cãi lộn lúc nãy của họ.

..Căn nhà chỉ vừa được cải tạo..?

Giờ nghĩ kĩ về nó, cái giường hình như bị quá... Khi nó có cả khoảng trống cho cuộc chiến ném gối của Hội trưởng và Akeno-san.

Arerere!?! Giường tôi luôn lớn thế sao!?! Lớn tới mức vẫn còn chỗ dù đã có bốn người trên nó!?! Hơn thế, nó còn có cả màn che nữa!!

Khi tôi nhìn quanh phòng mình thật cẩn thận... Tôi nhận thấy nó rộng hơn trước! Huh!?! Nó rộng thế sao!?! Phòng tôi chỉ rộng khoảng tám tấm tatami thôi mà! Giờ cứ như nó rộng ra gấp đôi vậy!?

Cái tivi nhỏ màn hình cong đời xưa cũng biến thành tivi lớn màn hình phẳng đời mới rồi!

Aaaaah! Thậm chí có cả máy chơi game đời mới! Những thứ mà tôi không thể mua nổi chỉ bằng tiền tiêu vặt và tiền lương làm thêm đang trong phòng tôi!

Tôi nhanh chóng rời khỏi phòng! Lạ thật! Tối qua đây còn là căn nhà bình thường mà!

Hành lang cũng lớn gấp đôi so với trước! Cầu thang giờ lại có hai đường lên và xuống!?! Nhà tôi, tòa nhà 2 tầng, chỉ có hai lầu! Giờ lại có cả lầu ba!?

Khi tôi nhìn lên cầu thang, tôi thấy hình như nó không chỉ dừng lại ở lầu ba!

Khi tôi chạy xuống lầu, tiền sảnh rộng kinh hồn trước mắt tôi!

Tôi thở không ra hơi trong khi nhìn căn nhà mình từ bên ngoài_.

Chuyện này là sao!?! Nhà tôi đây sao!?! Là do thợ mộc saaaaaa!?!?

“C-cái quái gì thế nàyààààà!?!?”

Tiếng hét của tôi vang vọng khắp khu phố.

Đương nhiên. Nhà tôi_ trên khu đất rộng hai lần so với trước, đã thành một tòa nhà 6 tầng.

Tập 5 – Life 1 : Đây là kì nghỉ hè, hãy tới Địa Phủ

PHẦN 1:

“Không ngờ, căn nhà đã được xây lại. Cha cũng rất kinh ngạc khi cha thức dậy vào buổi sáng. Căn nhà đã được xây lại trong khi chúng ta đang ngủ.”

Bữa sáng đã sẵn sàng. Ở cái bàn lớn hơn 5 lần lúc trước, cha tôi nói với nụ cười rạng rỡ trên mặt. Bao quanh bàn là các thành viên mới của gia đình tôi, gồm có tôi, cha mẹ tôi, Hội trưởng, Asia, Akeno-san và Xenovia.

Tôi đã hỏi cha ngay sau khi chúng tôi bắt đầu ăn. Câu hỏi ngắn gọn, “Chuyện gì đã xảy ra?”

Mẹ tôi bưng canh miso sáng từ nhà bếp nơi cũng đã to ra gấp 5 lần.

“Hình như công việc của cha Rias có liên quan tới xây dựng và ông ấy nói ông sẽ cải tạo miễn phí lại toàn bộ nơi này thành ngôi nhà hiện đại.”

Không đời nào câu chuyện kiểu đó là thật được! Không, tôi có thể hiểu nếu đó là do cha mẹ Hội trưởng.

Bởi vì biết rõ nên cô đang ăn sáng bình tĩnh và yên lặng thế.

Hơn nữa, đâu chỉ là cải tạo, không phải diện tích đất cũng mở rộng sao? Không phải nhà hàng xóm đã biến mất hoàn toàn và bị biến thành một phần của căn nhà mới này sao...?

“Giờ con nhắc mới nhớ, hình như Suzuki-san và Tamura-san kể bên chuyển đi rồi. Ta nghe nói họ đột nhiên nhận được một khu đất rất tốt nên đã chuyển tới đó.”

Cha tôi nói thế.

__! Gia đình Hội trưởng chắc chắn liên quan tới chuyện này! Không thể nhầm được!

“Không có gì đâu. Mọi chuyện đều được dàn xếp êm đẹp cả. Mọi người đều hạnh phúc cả.”

Kể bên tôi, Buchou mỉm cười nói nhỏ.

Vậy ra đây là kỹ thuật đàm phán của Ác Quỷ sao!? Khi Buchou đã nói

thế, hàng xóm chắc chắn đã có kết thúc hạnh phúc, nhưng... Thật đáng sợ, quả là nhà Gremory!

Mẹ tôi lấy ra bản thiết kế nhà. Nó là một bản phân bố phòng.

“Tầng nhất là phòng nghỉ của khách, phòng khách, nhà bếp, và phòng kiểu Nhật. Tầng hai là phòng Ise, Rias-san và Asia-san. Phòng của cả hai nằm kế sát phòng Ise. Nó đã được thiết kế cho phép qua lại giữa các phòng từ bên trong.”

Tôi hiểu rồi, lâu hai được xây theo tính ích kỷ của Hội trưởng. Uwah, phòng tôi có vẻ đã to ra gấp 4 lần.... Đồng đồ nội thất chắc cũng từ nhà Gremory? Thật kinh ngạc... Có cái tivi bự mà tôi chưa từng thấy trong phòng khách. Trên trần thì có cả đèn chùm...

“Tầng ba thì là phòng của ta và cha con, phòng học, phòng chứa đồ. Trên tầng bốn là phòng của Akeno-san và Xenovia-san. Có cả phòng cho Koneko-chan, người sẽ tới sau.”

Khi ánh mắt tôi gặp Akeno-san, cô cười thật tươi nhìn tôi. Vì vài lý do mà tôi cảm thức nụ cười đó thật hơn nụ cười mà cô thường có... Gần đây, Akeno có nụ cười rất tuyệt vời khi ở với tôi.

Nó khác nhiều so với khuôn mặt luôn cười trước đó của cô. Rất khó giải thích, nhưng tôi có thể nói rằng đây mới là nụ cười thật sự của cô? Giờ Akeno cười với tôi như thế. Tôi cảm thấy như mình gần gũi với Akeno-san hơn, bầu không khí quanh cô dịu dàng hơn so với trước.

Tôi cảm thấy cô không còn ở xa tới mức không thể vươn tới_. Dù với tôi, cô vẫn là người nằm ngoài tầm với của tôi...

Khi tìm tôi đang rung động, Hội trưởng nhéo má tôi. Auu, Hội trưởng thì càng ngày càng nghiêm khắc... Tôi đâu có ý có chủ nhân nào khác ngoài cô. Cô lo lắng quá nhiều rồi.

Mẹ tôi vẫn tiếp tục giải thích về phân bố phòng.

“Tầng 5 và 6 thì các phòng đang bỏ trống. Hiện tại mẹ có ý dùng chúng làm phòng khách. Rias-san đã nói không quan tâm miễn là không có liên quan tới tầng 2 khi mẹ hỏi cô ấy.”

“Vâng. Đây là nhà của cha mẹ Ise. Cuối cùng thì con và những người khác cũng chỉ là ở tạm thôi mà.”

Hội trưởng đáp lại một cách tao nhã.

Arere!? Hội trưởng, không phải chị có nói “Đây là nhà tôi và Ise” hồi sáng trong phòng sao!? Thay đổi nhanh thật!

“Có cả một khu vườn ngoài trời trên mái nhà nữa. Cha sẽ trồng rau..”

Cha nói trong khi mắt sáng rực lên! Aah, ông chẳng nghĩ ngờ chút nào! Cha bị giấc mơ tuyệt vời này che mờ cả tâm trí rồi!

“Bởi vì căn nhà đã được xây rất chắc chắn, nên nó sẽ không sập cho dù có chiến tranh đi nữa.”

“Hahahaha, cháu đùa vui quá, Rias-san.”

Đó là cuộc trò chuyện giữa cha và Hội trưởng... Cái mà Hội trưởng nói là thật đấy. Căn nhà này đã được xây để chống đỡ cả chiến tranh. Chắc không có đại bác nào đang được cất dấu quanh đây đâu?

Mà, cha tôi và cha của Hội trưởng đã nói chuyện gì trong chuyến dự giờ của cha mẹ vậy? Tôi rất lo lắng về nó. Họ chắc không có cuộc nói chuyện bán tôi cho thế giới ma quỷ đâu nhỉ?

Không thể nào đâu, dù tôi thấy ánh mắt cha mẹ nhìn tôi hơi khác đi từ hôm đó.

“Có cả tầng ngầm luôn nè.”

Xenovia nói trong khi đang vật lộn với đôi đũa của mình.

“Tầng ngầm!?”

“Yeah, có ba tầng ngầm ở dưới.”

Tôi bất ngờ hét toáng lên. Hội trưởng gật đầu khẳng định. Căn nhà này có cả tầng ngầm sao!?

“Tầng ngầm thứ nhất là một căn phòng rộng to lớn. Không chỉ được dùng làm phòng tập luyện, nó cũng có thể dùng làm phòng chiếu phim. Nó cũng được trang bị một phòng tắm lớn. Tầng hai là hồ bơi trong nhà. Nó có cả nước ấm. Tầng ba chính là thư viện và nhà kho.”

Hội trưởng giải thích trong khi thêm vào sơ đồ.

...Vậy nhà tôi có hồ bơi trong nhà... tôi không hiểu gì nữa...

“Khi có cả thang máy, nên ta có thể dễ dàng lên xuống từ tầng 6 tới tầng ngầm 3.”

Căn nhà có thang máy... Nó như cao ốc luôn rồi. Tôi không biết nói gì hết.

Tóm lại, nhà tôi đã thành một dinh thự nguy nga khi mà kỳ nghỉ hè chỉ vừa bắt đầu vài ngày.

“Chị sẽ quay về Quỷ giới!?”

Bữa sáng đã kết thúc, và Hội trưởng gật đầu trong lúc tôi ngồi trong phòng mình. Mọi thành viên câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí đều tập trung trong phòng tôi.

Các thành viên đang sống cùng nhau thì mặc đồ đơn giản.

Kiba, Koneko-chan và Gasper vừa mới tới lúc này.

Hai người trước thì mặc quần áo bình thường. Koneko-chan thì đang mặc chiếc váy một mảnh rất dễ thương.

Dù rất nhiều người, phòng tôi vẫn còn dư rất nhiều chỗ trống. Mọi người đang ngồi trên chiếc ghế sofa đắt tiền.

Chỉ có Gasper là đang trong thùng cát-tông, nhưng... Cậu ta đang mặc đồ con gái! Đó cũng như thường lệ! Yeah! Cậu nhóc mặc đồ con gái!

“Tôi sẽ về nhà ngay khi kỳ nghỉ bắt đầu. Tôi làm thế mọi năm._Chờ đã, sao thế, Ise? Cậu khóc à?”

Tôi khóc khi nghe Hội trưởng nói!

“Uu, bởi vì Hội trưởng bất ngờ nói về việc về thế giới quỷ, nên em nghĩ chị sẽ bỏ em lại...”

Tôi không muốn! Tôi không muốn Hội trưởng bỏ tôi lại và đi về! Khi mà tôi nghĩ tới chuyện bộ ngực của Hội trưởng sẽ đi xa, tôi thấy buồn, và tôi sẽ không có kỳ nghỉ hè hạnh phúc nữa! Tôi không thể sống mà thiếu Hội trưởng!

“Thật tình, là thế sao? Cậu và tôi sẽ cùng nhau hàng trăm hàng ngàn năm từ bây giờ, nên yên tâm đi. Tôi sẽ không bao giờ bỏ rơi cậu đâu.”

Hội trưởng cười khỏ trong khi vuốt má tôi.

Đúng rồi, chúng tôi là Ác Quỷ. Chúng tôi sống lâu hơn con người. Vì thế Hội trưởng và tôi, cùng với các thành viên câu lạc bộ sẽ sống cùng với nhau rất lâu. Khi nghĩ tới điều đó, tôi không còn thấy cô

đơn nữa.

Chắc chắn, tôi sẽ sống lâu Matsuda, Motohama, hay ba mẹ tôi. Khi nghĩ tới điều như thế, nó hơi cô đơn... Sự chia ly rồi sẽ đến.

“Vì mọi người phải tới Quỷ giới. Nên nhớ chuẩn bị hành lý cẩn thận đấy.”

Hội trưởng uống trà một cách thanh tao nói thế._Chờ đã, chúng tôi cũng sẽ đi sao!?

“Eh!? Chúng em cũng đi tới thế giới quỷ luôn sao!?”

“Đúng thế. Mọi người là Ác Quỷ thuộc hạ của tôi, nó là hiển nhiên khi mọi người phải đi theo chủ nhân của mình. Cậu sẽ tới nhà tôi cùng tôi. Giờ nhớ lại thì đây cũng là lần đầu của Asia và Xenovia đúng không?”

Asia gật đầu với câu hỏi của Hội trưởng.

“V-vâng! Em hơi lo lắng về việc xuống Địa ngục khi còn sống! E-em luôn nghĩ phải chết rồi mới xuống đó!”

Asia! Tôi không hiểu cậu đang nói gì cả!

“Vâng. Em cũng có hứng thú với Quỷ giới-Địa ngục từ lâu rồi. Tuy nhiên, vì muốn lên cửa thiên đàng, em phải phục vụ cho Chúa... Nhưng giờ em là Ác Quỷ, không thể nào em có thể lên thiên đàng... Em thấy hơi mỉa mai khi tới nơi tương tự những người đã bị trừng phạt xuống Địa ngục. Địa ngục, huh. Nó hợp với kẻ từng tin vào Chúa giờ đã là Ác Quỷ.”

Ah, cậu lại trở nên phiền não khó hiểu nữa rồi, Xenovia...

“Chúng ta sẽ dành toàn bộ thời gian còn lại của kỳ nghỉ hè từ giờ cho tới 20 tháng 8. Chúng ta sẽ quay về đây vào cuối tháng. Kế hoạch là tập luyện và tham gia vào các sự kiện ở thế giới quỷ.”

Hội trưởng công bố lịch trình với chúng tôi. Như vậy nhóm chúng tôi sẽ dành toàn bộ thời gian ở Quỷ giới tới khi kết thúc mùa hè. Tôi đã từng tới Quỷ giới hồi đánh với nhà Phoenix... Tôi chẳng biết gì khác ngoài bầu trời ở đó màu tím.

Nhưng mà nó hình như là nơi mà linh hồn người ta tới sau khi chết, và khu vực quản lý kinh doanh cũng ở đó.

Nhưng, nếu tôi dành thời gian của kỳ nghỉ ở đó, không phải kế hoạch

của ta sẽ tiêu tùng sao?

“Ah, nhưng, có vài việc mà em muốn làm trong mùa hè này.”

Tôi nói trong tiếc hận.

Ba chúng tôi, gồm tôi, Matsuda và Motohama, có lời hứa mạnh mẽ cùng nhau, “Năm nay, hãy cùng có bạn gái và có trải nghiệm ero-ero trong suốt mùa hè!”

Chúng tôi sẽ đi biển và hồ bơi mùa hè này, nơi chúng tôi sẽ săn mồi! Hoặc đó là dự định của chúng tôi. Tôi không có bạn gái... Tôi từng có một, nhưng tôi đã bị chính bạn gái cũ giết chết...

Tôi sẽ tận hưởng mùa hè này! Hoặc đó là điều mà tôi đã nghĩ.

“Ara, Ise. Cậu có kế hoạch đi đâu đó à?”

Hội trưởng kinh ngạc hỏi tôi.

“Vâng. Em sẽ đi ra biển và tới hồ bơi.”

“Không có biển ở quý giới nhưng có một cái hồ rất lớn. Cũng có hồ bơi ở đây và nhà tôi mà? Có cả suối nước nóng, nhưng nó không tốt sao?”

Nếu mà nghĩ lại, không phải sẽ vui gấp chục gấp trăm lần ở cái hồ và bể bơi cùng Hội trưởng và mọi người hơn là đi với Matsuda và Motohama tới biển ư? Hơn nữa, suối nước nóng cũng ở đó!

Trong não tôi là hình ảnh cơ thể trần trụi của Hội trưởng, Akeno-san, Asia, Xenovia và Koneko-chan bên trong làn hơi nước! L-l- lẽ hội sừng ngực!?

Bôi dầu và nhìn trộm... hay là tắm chung!?

Tôi muốn được cọ sát ngực Hội trưởng và Akeno! Và mát xa chúng! Với đôi tay này!

“...Ảo tưởng biến thái bị cấm.”

Những lời nói của Koneko-chan đâm vào tôi! Đúng như mong đợi từ Koneko-sama! Em ấy nhìn xuyên thấu suy nghĩ của tôi!

Sau khi đâm chọt tôi, Koneko-chan thở dài, và chẳng biết tại sao mắt nhìn xa xăm.

Huh? Giờ để ý kỹ, sự sắc nét vai tsukkomi của em ấy nhạt hơn bình thường.

“Ise-kun, suy nghĩ của cậu lộ trên mặt hết rồi.”

“Anh có trí tưởng tượng phong phú và tận hưởng nó một mình, senpai... Em ghen tị với anh quá...”

Kiba nói thẳng, và Gasper thì lẩm nhẩm có vẻ như cậu ta ghen tị từ sâu trong tim.

“Tại sao mấy cậu không đi hẹn hò với các cô gái trong hè đi?”

Hai người họ đẹp trai hơn tôi. Mấy người không phải nên tận hưởng mùa hè hết mức có thể sao?”

“Nó là vì tớ còn phải tập luyện.”

Đồ quý ngài chăm chỉ chết tiệt! Kiba đáng bị trừng phạt vì lãng phí gương mặt đẹp trai của cậu ta!

“Em ồ... Em là hikikomori, nên em ồ khi ở trong nhà mặc những bộ đồ dễ thương và lướt net...”

Đồ hikikomori mặc đồ con gái chết dẫm! Gasper đúng là tên vô dụng! Từ đầu đến chân, cậu ta chỉ là thằng nhóc vô dụng đang ngồi chờ tsukkomi!

“VẬY, Ise. Hẹn hò với chị ở quý giới nhé. Nếu như ta có thời gian...”

Là thuộc hạ, tôi khóc vì lời mời của Hội trưởng! Hội trưởng thật sự nuông chiều tôi quá!

“Hội trưởngggggg! Em sẽ đi! Em sẽ đi với toàn bộ sức mạnh em có!”

“Ara-ara. Trong trường hợp đó, chị sẽ dành thời gian với Ise trong phòng ngủ. Làm những thứ ecchi mà Hội trưởng không thể.”

Akeno nói trong khi dùng ngón tay mơn dọc theo bộ ngực của cô!

Buh! Máu mũi tôi bắn ra khi nghe những lời đầy kích thích của Akeno-san!.. Quá ero! Thật khiêu gợi, Akeno-sama! Chị sẽ làm gì em trong phòng ngủ vậy!?

“Tôi cấm.”

“Tôi từ chối.”

Hội trưởng và Akeno-san nhìn mắt nhau tóe lửa! Aaaaah! Họ lại bắt đầu cuộc chiến hồi sáng! Tại sao hai người lại cãi nhau vì đàn em của họ thế?”

“Ta cũng sẽ tới Quỷ giới.”

[!?!]

Không biết từ khi nào một người đàn ông tóc đen đẹp trai đang rời một góc. _Đó là Azazel-sensei.

Mọi thành viên kinh ngạc vì sự xuất hiện đột ngột của sensei.

Là thủ lĩnh của tổ chức Thiên Thần Sa Ngã chống lại Ác Quỷ, mấy ngày trước tham gia cuộc họp hòa bình giữa Ác Quỷ, Thiên Thần và Thiên Thần Sa Ngã. Vì lý do nào đó, người này đã ở lại học viện Kuou và trở thành giáo viên. Hơn nữa, ông ta giờ là cố vấn của câu lạc bộ chúng tôi. Một tình huống khó tưởng tượng.

Ông ta đi vào từ đâu? Tôi chẳng hề cảm nhận được sự hiện diện của ông ta. Bất quá, tôi rất tệ ở phương diện này. Nhưng cả Hội trưởng lẫn Kiba đều không chú ý ông ta.

Thôi, ông ta là thủ lĩnh Thiên Thần Sa Ngã mà, ông ta tồn tại như là Boss cuối vậy. Thật tuyệt là ông ta hiện là đồng minh chúng tôi.

“T-thầy vào từ đâu vậy?”

Hội trưởng tròn mắt ngạc nhiên hỏi sensei.

“Hmm? Không phải từ cửa trước sao?”

Sensei bình tĩnh trả lời.

“...Em không cảm nhận được sự hiện diện của thầy.”

Kiba nói thẳng ra suy nghĩ của mình. Đúng như tôi nghĩ, cả Kiba đã đạt được Balance Breaker cũng không cảm nhận được ông ta...

“Đó là do em thiếu luyện tập thôi. Ta chỉ đi vào bình thường. Quan trọng hơn, mấy đứa sẽ về quỷ giới đúng không? Vậy, ta cũng đi luôn. Ta là [giáo viên] của mấy em mà.”

Đúng, ông ta hiện là [giáo viên] của chúng tôi. Khi ông ta biết rất nhiều về Sacred Gears, có lẽ ông sẽ dạy chúng cách chiến đấu từ bây giờ.

Ông chỉ mới dạy chúng tôi một chút, nhưng những người sở hữu Sacred Gears trong nhóm gồm cả tôi đã nắm giữ được vài thứ nhờ ông ta. Ngoài sức mạnh và lãnh đạo, người này là giáo viên rất tuyệt.

Ông giải thích rất dễ hiểu. Tôi thấy ông rất hợp làm giáo viên hoặc giảng viên.

Sensei lấy cuốn sổ khỏi túi và mở nó ra đọc lớn.

“Lịch trình tới Quỷ giới... Đầu tiên, thăm ba mẹ Rias, và giới thiệu các người hầu Ác Quỷ với người đứng đầu gia tộc. Sau đó, là cuộc gặp mặt hằng năm của các tân Ác Quỷ trẻ. Và cuối cùng là khóa huấn luyện của mấy em. Tôi sẽ giúp các em tập luyện. Trong khi mấy em ở nhà Gremory, tôi sẽ đi gặp Sirzechs. Thiệt là, rắc rối.”

Sensei thở dài, ông ta có vẻ khó chịu lắm. Tôi nghĩ ông ta là một thủ lĩnh tồi tệ khi quẳng hết việc cho thuộc cấp.

Có lần, những Thiên Thần Sa Ngã mà tôi không hề biết tên tới gặp ông. Họ nói mấy thứ như “Làm ơn chọn một thư ký đi!”, “Xin để ý bề ngoài của ngài khi ở nhân giới!”, hoặc “Ngài cần có vệ sĩ riêng!” khi ghé thăm. Tất cả họ lo lắng khủng khiếp khi mà Azazel-sensei ở thị trấn này. Tôi nghe có cả Thiên Thần Sa Ngã cấp cao cũng tới.

Ông luôn đuổi mấy người đó đi với mấy câu, “Ta ổn, thế nên về đi. Đó là lệnh.” Tôi nghĩ chúng tôi khá may mắn khi có một Thiên Thần Sa Ngã như vậy dạy chúng tôi cách trở nên mạnh mẽ hơn.

Được rồi, tôi sẽ tới gần hơn địch thủ của tôi, Hakuryuukou Vali, phải tận dụng cơ hội này!

Khi mà tôi hiện tại chắc chắn sẽ bị hấn đánh bại... Tôi không muốn chết trước khi được làm mấy chuyện ecchi với Hội trưởng và Akeno-san!

“Vậy, Azazel-sensei, thầy sẽ đi cùng chúng em đúng không? Chúng em sẽ là hướng dẫn viên của thầy được chứ?”

Sensei gật đầu.

“Ừ, vậy đi. Đây là lần đầu ta tới quỷ giới bằng đường của Ác Quỷ. Ta rất trông mong đấy. Thường thì ta sử dụng đường của Thiên Thần Sa Ngã.”

Quỷ giới, huh, Chúng tôi sẽ tới đó bằng cách nào? Bằng vòng tròn ma thuật? Quỷ giới được chia làm 2: một bên là thế giới của Ác Quỷ và

một bên là thể giới của Thiên Thần Sa Ngã. Nhưng nhờ hòa bình mà sự ngăn cách của 2 bên đã biến mất và đã bắt đầu giao lưu văn hóa với nhau...

Một kẻ khổng lồ như tôi chẳng thể tưởng tượng nổi nơi đó.

Tôi gửi tin nhắn cho Matsuda và Motohama.

[Tôi sẽ bỏ chuyển đi biển mùa hè! Bởi vì, tôi sẽ đi suối nước nóng cùng với Hội trưởng và mọi người rồi!]

Hai tên đó phản hồi ngay lập tức.

[Chết đi!] [Xuống địa ngục đi!]

Ừa, tôi sẽ tới Địa ngục_tới quý giới. Mấy cậu đoán hay ghê, bạn thân mến.

PHẦN 2:

Ngày khởi hành. Điểm đến đầu tiên_ nhà ga gần nhất. Mọi người đang mặc đồng phục mùa hè của học viện Kuou. Hội trưởng đã nói rằng nếu chúng tôi tới Quý giới thì mặc đồng phục là thích hợp nhất.

Đây là một cái nhà ga bình thường mà người ta hay tới... Tại sao chúng ta lại tới quý giới từ đây? Tôi có đây câu hỏi, nhưng Hội trưởng và Akeno-san tiến thẳng tới cầu thang bên trong nhà ga.

Tôi nhớ nó là một cái thang máy nhỏ có tải trọng 5 người là tối đa.

Hội trưởng và Akeno-san vào trước và nói.

“Đầu tiên sẽ là Ise, Asia và Xenovia. Chúng ta sẽ đi xuống từ đây.”

“Đ-đi xuống?”

Tôi không hiểu cái Hội trưởng đang nói. Nhà ga này chỉ có đi lên lên thôi mà.

“Được rồi, ngừng chớp mắt trong ngục nhiên mà vào đi.”

Hội trưởng cười khố ngoắc chúng tôi vào. Nhóm Ác Quỷ mới chúng tôi trao đổi cái nhìn với nhau rồi đi vào theo lệnh Hội trưởng.

“Yuuto và những người còn lại đã biết cách sử dụng vui lòng đi với Azazel sau đó nhé.”

“Vâng, Hội trưởng.”

Kiba đáp lại Hội trưởng và sau đó cửa thang máy đóng lại.

Khi chúng tôi mang theo hành lý khá nhiều nên bên trong khá chật.

Như tôi nghĩ, dây nút chỉ có tầng “1” và “2”, nhưng... Hội trưởng lấy một cái card từ túi váy và chĩa vào bảng điện tử.

Pi.

Âm thanh điện tử vang lên... phản ứng từ cái card, và sau đó.

Két ầm.

Tôi bị bao lấy bởi cảm giác đi xuống! Eh!? Có tầng dưới à? Asia và tôi không thể che dấu sự ngạc nhiên! Xenovia chỉ nghiêng đầu phản ứng lại. Hội trưởng và Akeno-san thấy bộ dạng kinh ngạc của tôi cùng Asia và cười khúc khích.

“Bên dưới nhà ga này có tầng bí mật.”

“Hội trưởng, dù là em lớn lên ở thị trấn này, thì đây là lần đầu tiên em nghe tới nó đấy!”

“Điều đó là tự nhiên. Nó là con đường dành riêng cho ác quỷ. Người thường không thể tới đây dù cho dùng cả cuộc đời họ. Khu vực này là của riêng các ác quỷ đang ẩn núp trong thị trấn này, cậu hiểu chứ?”

Có vẻ có nhiều nơi mà tôi không biết trong thị trấn của mình. Công việc ác quỷ đã thâm nhập trong thị trấn sâu tới mức nào vậy?

Chúng tôi tiếp tục đi xuống thêm ít phút. Cuối cùng thang máy dừng lại.

Sau đó cửa mở, Hội trưởng thúc đẩy chúng tôi từ sau với “Đi ra đi”, cái trước mắt tôi ngay khi tôi vừa bước ra là một không gian nhân tạo rộng lớn! Nó như là một hang động khổng lồ!

Nó có cấu trúc như một nhà ga. Dù nó hơi khác kiểu và cấu trúc của cái ở thế giới con người... Chờ đã, đó là đường ray! Như tôi nghĩ, đây là nhà ga ư?

Sau khi chúng tôi chờ một lúc, Kiba và những người còn lại gia nhập với chúng tôi.

“Giờ mọi người đã đủ, chúng ta sẽ đi tới sân ga.”

Với Hội trưởng dẫn đầu, chúng tôi đi theo.

Hah. Nhưng nơi này lớn thật. Tôi thấy nơi này lớn gấp mấy lần nhà ga mà tôi hay dùng. Trần nhà phía trên cũng rất xa. Có lẽ nếu ta hét lớn thì sẽ có âm vọng lại đấy.

Không có ai ngoài trừ chúng tôi. Đèn tường chiếu sáng chỗ này phát ra ánh sáng huyền ảo như ma thuật vậy.

Trước khi tôi nhận ra, Akeno-san đã tới bên cạnh tôi_ và bất ngờ nắm lấy tay tôi! Cô ấy muốn đi trong khi nắm lấy tay nhau ư? Tôi kinh ngạc, nhưng vì vài lý do tôi nắm lại tay cô như tôi luôn làm với Asia.

“ _ ”

Dù tôi chỉ làm vậy, mặt Akeno-san đỏ lên và trông rất hạnh phúc! Eh!? Được chứ!? Aaaah, nhưng, khi cô ấy có phản ứng nữ tính đến như thế, ngay cả tôi cũng chẳng biết mình nên làm gì! Dù cô ấy thường xuyên mang dáng vẻ cực kỳ khiêu gợi, nhưng thỉnh thoảng cô lại hành động như thiếu nữ vậy. Sự khác biệt khiêu khích bản năng đàn ông của tôi!

“ ”

“...*tiếng khóc*”

Ừ, Hội trưởng và Asia liếc nhìn sắt bén... Asia đã ứa nước mắt. Xin lỗi, Asia.

Sau khi quẹo trái và phải, chúng tôi lại tới một không gian rộng lớn .

Oh! Ooooooooooh! Trước mắt tôi có vẻ là một đoàn tàu! Tôi nói “có vẻ” là vì hình dáng nó rất khác so với cái tôi biết.

Có nhiều thứ liên quan tới ác quỷ được khắc trên đó...Ah, đó là biểu tượng Gremory! Và có cả biểu tượng của Sirzechs-sama! Có lẽ nào—.

“Chiếc xe lửa này thuộc sở hữu của nhà Gremory.”

Hội trưởng trả lời không hề do dự! Thật kinh ngạc, nhà Gremory có xe lửa riêng luôn...

Xì.

Trong khi tôi còn đang kinh ngạc, con tàu đã tự mở cửa. Với Hội trưởng dẫn đầu, chúng tôi tiến vào trong.

Tôi xác nhận lại sự vĩ đại của chủ nhân mình, nhưng đó chỉ là sử mớ đầu.

Riiiiiiiiiiing.

Tiếng chuông xuất phát vang lên và con tàu di chuyển.

Chúng tôi ngồi ở trung tâm con tàu. Buchou ở đầu tàu và mọi người trong nhóm ở phía sau. Tôi nghĩ chắc nó quy định.

Asia và tôi ngồi cùng nhau, đối diện là Akeno-san và Xenovia.

Koneko-chan, Gasper và Kiba ngồi ở ghế kế bên chúng tôi. Và có Azazel-sensei ngồi ở cuối xe, nhưng ông ta đang ngủ.

Con tàu đã chạy được vài phút. Con tàu đang ở trong đường hầm tối. Tôi nghe nói là con tàu chạy bằng loại nguyên liệu chỉ có ở quỷ giới. Đúng là có rất nhiều thứ tôi không biết về thế giới này?

“Bao lâu chúng ta sẽ tới nơi?”

Tôi hỏi Akeno-san.

“Chúng ta sẽ tới trong khoảng 1 tiếng nữa. Khi con tàu đi qua lớp bảo vệ không gian trước khi tới được Quỷ giới.”

“Em đã nghĩ ta sẽ sử dụng vòng tròn ma thuật và tới hân quỷ giới.”

“Thường thì được, nhưng nếu Ise-kun và mấy ác quỷ mới không đi bằng đường này ít nhất một lần, cậu sẽ bị trừng phạt vì phạm luật. Đó là tại sao Ise-kun và những người khác phải hoàn thành thủ tục này.”

“Eh!? Thiệt sao!? Nhưng không phải em đã sử dụng vòng tròn ma thuật để đến buổi đính hôn của Hội trưởng lần trước sao!?”

Đúng thế, tôi đã xông vào buổi tiệc đính hôn của Hội trưởng bằng vòng tròn ma thuật của Grayfia-san.

Tôi sẽ bị trừng phạt ư? Lẽ nào ngay khi vừa tới quỷ giới tôi sẽ bị bắt sao?

Thấy tôi lo lắng Akeno-san mỉm cười.

“Nó là trường hợp đặc biệt bởi vì cậu được dịch chuyển bằng vòng tròn ma thuật của Sirzechs-sama. Dĩ nhiên sẽ không có lần 2 đâu.”

“T-thế sao... Nên vé vào tù của em đã bị hủy bỏ...”

Tôi thấy hơi yên tâm. Đó là vì tôi chẳng biết gì về luật lệ của ác quỷ dù tôi là ác quỷ. Tôi không chỉ yếu, hiểu biết về ác quỷ của tôi còn thua cả Asia và Xenovia. Tôi sống sót tới tận giờ như thế.

“Khi nó là trường hợp đặc biệt, vòng tròn ma thuật của sau ổn. Tuy nhiên, cậu có thể bị trừng phạt do tiếp xúc tình dục với chủ nhân.”

Akeno-san cười khúc khích chọc má tôi.

“Cái gì!?”

Này, này, này! Nó nghiêm trọng đấy! Em đã chạm vào cơ thể Hội trưởng vài lần, chị biết mà!?

Tôi đã bóp ngực cô ấy vài lần, và cả bóp đùi nữa! Ở hồ bơi trường trước kỳ nghỉ hè, tôi cũng xoa dầu lên cơ thể trần của cô nữa.

Ah, tệ rồi. Tôi bị kích thích khi nhớ lại cảm giác đó. Cơ thể Hội trưởng thật mềm và mịn. Và nó cũng khá đàn hồi, một cảm giác tuyệt vời khi tôi chạm vào làn da cô ấy...

Fuwa. Khi tôi đang hồi tưởng lại thì có ai đó ngồi lên đùi tôi—_ chờ đã, Akeno-san!? Gương mặt cô tiến lại gần và nhìn tôi với ánh mắt khiêu gợi!

Akeno-san nắm lấy tay tôi, và...

“Không có vấn đề với quan hệ thân mật giữa các thuộc hạ cả. Như thế này_”

Cô dẫn tay tôi tới đùi của mình! Nuha! Sự mềm mại của đùi Akeno-san ảnh hưởng thẳng tới não tôi! Máu mũi trào ra!

Và tay tôi được_dẫn tới dưới váy cô! Đ-đó là... vùng cấm...Tôi nuốt nước miếng. Bởi vì! Bởi vì, nếu cứ tiếp tục, tay tôi sẽ xâm nhập sâu vào trong váy... Nó sẽ chạm tới quần lót của Akeno-san! Cô ấy ổn với nó chứ? Akeno san đồng ý cho tôi chạm tới quần lót của cô sao!?

Ngay khi tay tôi tới dưới váy Akeno-san_.

Tay Asia xuất hiện từ kế bên và nắm tay tôi kéo lại.

Asia cầu khẩn với ánh mắt rừng rưng và bối rối.

“Ảnh hưởng từ Akeno-san mạnh quá, Ise-san sẽ trở thành tên biến thái...”

“Ara-ara. Asia-chan, không phải đàn ông trẻ luôn có chút biến thái sao?”

Arere? Dựa trên cuộc thảo luận, tôi đã được quyết định là biến thái rồi sao? Nhưng nếu có thể chạm vào cơ thể Akeno-san thì là biến thái cũng chả sao!

Ara? Koneko-chan thường sẽ dùng lời lẽ sắc bén vào mấy lúc thế này, nhưng... khi tôi nhìn em ấy, tôi thấy Koneko-chan đang nhìn ra ngoài cửa sổ. Em ấy hoàn toàn lơ đãng dù chúng tôi đang gây ra khá nhiều tiếng ồn! Em ấy không giống Koneko-chan lúc bình thường... Kể bên em ấy, Gasper cũng gặp rắc rối mở lời.

Và sau đó_.

“Coi ai đang nói kìa, Aisa. Thường thì, quan hệ thân mật giữa chủ nhân và thuộc hạ là chuyện rất bình thường.”

_ . Giọng nói đó... Khi tôi nhìn lại, chủ nhân của tôi ở đó, hào quang màu đỏ bao phủ cơ thể cô! Cô đang tức giận! Và cực kỳ xinh đẹp! Tại sao cô lại ở đây!? Không phải cô phải ở đằng trước sao!?

H-Hội trưởng! Tệ thật! Akeno-san đang trên đùi tôi trong khi có gương mặt dâm dăng! Tay tôi thì đang ngay dưới váy Akeno-san!

Tôi cố thoát ra, nhưng Akeno-san đưa tay tôi tới miệng cô.

Nuchu.

Ngón giữa của tôi tạo ra âm thanh đầy ướt át, và đi vào trong miệng Akeno-san! Uhaa! Cảm giác ở trong miệng một cô gái làm não tôi tan ra! Nó ấm và ướt, và hơn thế, nó được bao lấy bởi lưỡi cô! Hơn nữa, cô đang mút nó! Nó như là có nhiều thứ đang bị hút đi!

Khi Akeno-san bỏ tay tôi khỏi miệng cô, sợi tơ nước bọt khiêu gợi còn đang kết nối ngón tay tôi!

“Trộm từ chủ nhân làm tôi thấy thấy hưng phấn.”

Akeno-san mỉm cười với Hội trưởng cùng cái nhìn thách thức! Đáng sợ! Khiêu gợi, nhưng đáng sợ!

“A-Akeno, đó_”

“Công chúa Rias. Cô muốn thảo luận với thuộc hạ cũng được, nhưng trước hết có thể làm vài thủ tục không?”

Giọng nói tức giận của Hội trưởng bị chặn lại, và một người thứ ba không ngờ xuất hiện. Đó là một người đàn ông lớn tuổi. Ông trông giống như nhân viên tàu hỏa. Ông là nhân viên của tàu sao? Bộ râu trắng khá đẹp.

“T-tôi xin lỗi...”

“Ho-ho-ho. Công chúa nhỏ bị cuốn vào chuyện nam nữ. Tôi đã sống đủ lâu rồi.”

Mặt Hội trưởng đỏ ửng lên khi người đàn ông đó cười hạnh phúc.

Cởi nón ra, ông cúi đầu chào chúng tôi.

“Rất vui được gặp mọi người, các thuộc hạ ác quỷ mới của công chúa. Tôi là Reynaldo, là trưởng tàu riêng của nhà Gremory này. Rất vui được làm quen.”

Chúng tôi cũng đứng dậy cúi đầu chào lịch sự.

“R-rất vui được gặp chú! Cháu là [Tốt] của Hội trưởng Rias Gremory-sama, Hyoudou Issei! Làm ơn đối xử tốt với cháu!”

“Cháu là Asia Argento! [Tượng] của chị ấy! Xin hãy đối xử tốt với cháu!”

“Cháu là Xenovia. [Kị Sĩ]. Xin đối xử tốt với cháu từ giờ.”

Mọi Ác Quỷ mới cùng chào ông.

Akeno-san cũng đã quay lại ghế ngồi trước khi tôi nhận ra. Cô trông có vẻ hơi thất vọng. Đòn tấn công ero của Akeno-san thật đáng sợ! Tôi đã không thể cử động! Không chừng trình tiết của tôi có thể bị lấy mất trước khi tôi nhận ra!? Cô ấy thật tuyệt vời, [Hậu] của chúng tôi. Dù thỉnh thoảng nữ tính của cô tăng cao bất ngờ.

Sau khi chào xong, trưởng tàu-Reynaldo-san lấy ra một thiết bị lạ và trông như đang đo gì đó ở chúng tôi.

“U-umm...?”

Tôi, Asia và Xenovia rắc rối bởi hành động đó. Hội trưởng và Akeno-

san có vẻ biết đó là gì.

“Đó là một thiết bị của quý giới dùng để đo và đối chiếu các cậu. Đây là khâu quan trọng để con tàu vào Quý giới, mọi phương tiện đều phải được kiểm tra. Nó sẽ là tình hình nghiêm trọng nếu có giả mạo. Trong thời đại này, nó sẽ rất nghiêm trọng nếu ai đó chiếm lấy con tàu.”

Ra thế. Ông ta đang xem chúng ta phải là đồ giả không với cái máy đó.

Hội trưởng nói trong khi cười.

“Hồ sơ của mọi người đã ghi lại quân cờ và đã được đăng ký ở Quý giới. Đó là lý do họ kiểm tra với cái máy này. Không có vấn đề gì đâu. Khi mọi người ở đây đều biết rõ nhau mà.”

Dù cô ấy nói thế, nó sẽ không kêu “Bi-Bi” với ý nghĩa “Giả mạo” khi tới tôi nhỉ? Tôi hơi sợ, nhưng nó chỉ phát sáng kêu “PIKON”, và cuộc kiểm tra đã xong.

“Công chúa, kiểm tra và thủ tục với người mới đã xong. Giờ mọi người có thể nghỉ ngơi và thư giãn trong khi chúng ta tới nhà ga. Có giường ngủ và toa ăn, vì thể thoải mái sử dụng chúng tới khi chúng ta đến nơi.”

Reynaldo-san mỉm cười vui vẻ. Ooh, thủ tục của chúng tôi đã kết thúc! Cái máy đó tiện lợi thật.

“Cảm ơn, Reynaldo. Kế là Azazel đúng không?”

Hội trưởng quay lại nhìn sensei, nhưng ông vẫn đang ngủ ngon lành.

“...Đúng là một người gan dạ, ngủ thoải mái trên con tàu của phe mà mới hôm trước còn là kẻ thù của ông ấy.”

Mặt Hội trưởng sưng sốt, nhưng vẫn bật cười.

“Ho-ho-ho. Thủ lĩnh Thiên Thần Sa Ngã thật yên bình.”

Reynaldo-sama cũng cười.

Thật thế, dù gọi ông can đảm hay táo bạo thì Azazel-sensei là thủ lĩnh Thiên Thần Sa Ngã, người không gì có thể lay chuyển.

Cuộc kiểm tra kết thúc trong khi sensei còn ngủ, và thủ tục nhập cảnh của các thành viên câu lạc bộ đã hoàn thành.

PHẦN 3:

Khoảng 40 phút từ khi khởi hành, chúng tôi đang chơi bài giết thời gian thì nghe âm thanh.

[Chúng ta sẽ xuyên qua bức tường không gian ngay lập tức. Chúng ta sẽ xuyên qua bức tường không gian ngay lập tức.]

“Thử nhìn bên ngoài đi.”

Hội trưởng nói với tôi, Asia và Xenovia. Lúc đầu, Hội trưởng có lẽ phải ngồi đằng trước do là Ác Quỷ cấp cao, nhưng có vẻ chị ấy cô đơn quá nên đã tới chỗ chúng tôi.

Theo lời Hội trưởng, tôi nhìn về phía cửa sổ cùng Aisa. Và__.

Khung cảnh tối đen thay đổi, và phong cảnh xuất hiện! Ooh! Bầu trời màu tím! Và con__.

“Núi! Và cây nữa! Hahahaha! Kinh ngạc! Thật kinh ngạc!”

Tôi vô thức phấn khích hô lớn. Nhưng kể tôi, Asia cũng phấn khích hét lên “Thật kinh ngạc, tuyệt thật!” Bởi vì! Chúng tôi đang rất vui!

Bởi vì đó là cảnh sắc của thế giới mà chúng tôi chưa từng biết!

“Cậu có thể mở cửa sổ nếu muốn.”

Hội trưởng cho phép, vì thế tôi mở cửa sổ ra. Gió ùa vào! Tôi đã từng hít thở không khí ở quỷ giới lần trước, nhưng nó đúng là khác với nhân giới! Tôi cảm thấy lầy nhầy, tôi cảm thấy gì đó đặc biệt! Tuy nhiên, nhiệt độ bên ngoài rất ổn, tôi thấy vậy. Không nóng cũng không lạnh.

Khi tôi đưa mặt ra khỏi cửa sổ và nhìn lại, có vẻ đoàn tàu đi ra từ một lỗ đen.

Đó là bức tường không gian sao? Đường hầm không gian? Hơn nữa nó hình như có liên kết tới nhân giới. Chúng ta đi ra từ đó. Và giờ chúng ta đã tới quỷ giới!

Tôi có thể thấy khung cảnh Quỷ giới từ ghế ngồi. Có núi và sông ở đây. Cây cũng mọc rất nhiều, và có cả rừng. Ah! Một ngôi làng! Có cả nhà nữa! Chúng có hình dáng thật kỳ lạ, nhưng các ác quỷ sống trong đó đúng không?

Thật kinh ngạc! Nghĩ lại, trước đây tôi chưa từng ra nước ngoài. Đây

chắc chắn là lần đầu tôi tiếp xúc văn hóa và nước khác.

Thật khó tin là sự trao đổi văn hóa đầu tiên của tôi và ở thế giới khác. Cuộc đời tôi thật kỳ lạ.

“Khu vực này là thuộc lãnh thổ nhà Gremory.”

Hội trưởng nói tự hào.

“Vậy, mọi thứ bao gồm đường ray mà chúng ta chạy này giờ là đất của nhà Hội trưởng!?”

Hội trưởng gật đầu đáp lại câu hỏi ngạc nhiên của tôi. Thật sao!? Sốc thật! Vậy ngọn núi, sông và ngôi làng mà chúng tôi đi ngang qua đều là một phần trong lãnh thổ nhà Buchou? Mấy người sống trong ngôi làng đó là các người dân của lãnh địa sao?

Tôi lại nhìn Hội trưởng với ánh mắt hâm mộ và kính trọng.

Thật kinh ngạc! Chủ nhân tôi rất giàu! Đẳng cấp khác hẳn!

“Lãnh thổ nhà Gremory lớn bao nhiêu vậy?”

Đó là câu hỏi của tôi. Thành thật là tôi rất muốn biết. Bằng một quận của Tokyo không?

“Nếu tôi nhớ đúng, nó bằng với Honshu của Nhật Bản.”

.....Eh? Tôi không thể tin vào tai mình khi nghe câu trả lời không tưởng đó. Nhưng, tôi sớm nhận ra.

“H-honshuuuuuu!?”

Tôi hét lớn! Cả Kiba và Hội trưởng đều gật đầu.

“Quý giới có cùng diện tích giống nhân giới, nhưng dân số lại không giống. Dù có Ác Quỷ, Thiên Thần Sa Ngã và các tộc khác, thì nó cũng không cao. Và vì không có biển nên đất rất rộng rãi.”

Hội trưởng giải thích.

Thật sao!? Chờ, bao nhiêu lần tôi nói “thật sao” và “kinh ngạc” trong hôm nay rồi!? Khi nghe những thông tin đó thì hiển nhiên bạn phải rất sốc!

N-nói cách khác, nếu ở thế giới tôi, lãnh thổ nhà Gremory sẽ chiếm hầu hết Nhật Bản... N-nó phải là do Hội trưởng là “công chúa”! Cô

siêu-giàu!? Đẳng cấp thật kinh ngạc!

“Dù là nó bằng Honshu, nhưng phần lớn vẫn chưa được sử dụng. Hầu hết là rừng với núi.”

H-Hội trưởng, dù chị nói thế, nó đã quá với trí tưởng tượng của em và tôi không biết phản ứng sao nữa...

Kể bên tôi, Asia cũng đang trong tình trạng “?????”. Xenovia thì đã buông bỏ suy nghĩ về chuyện này và đang bắt đầu nói về kiếm ở quý giới cùng Kiba.

Hội trưởng vỗ tay như nhớ thứ gì đó.

“Đúng rồi. Ise, Asia, Xenovia. Một phần lãnh thổ của tôi sẽ được trao cho mấy em nên hãy nói khu mà mình muốn nhé.”

“C-chúng em có thể có lãnh thổ riêng!?”

“Mọi người là thuộc hạ ác quỷ của người đứng đầu gia đình đời kế tiếp. Là thành viên nhóm Gremory hiển nhiên mọi người được phép sống trên đất của tôi. Akeno, Yuuto, Koneko, và cả Gasper đều có đất riêng trong lãnh thổ của tôi.”

“Pon!” một tiếng vang lên, Hội trưởng lấy ra bản đồ từ không trung bằng ma thuật và khuếch đại và cho chúng tôi xem.

Nó là vùng đất mà tôi không hề biết, nhưng chắc nó là bản đồ lãnh thổ nhà Gremory.

Hội trưởng cười nói.

“Mấy khu vực đỏ là đã có chủ, vì thế không được, nhưng mấy nơi còn lại thì không sao. Giờ hãy chỉ vào nơi mà cậu thích. Tôi sẽ cho cậu nơi đó.”

Cha, mẹ, con đang có quãng thời gian tuyệt vời trên vùng đất xa lạ...

PHẦN 4:

Mười phút sau đó, đoàn tàu tiếp tục băng qua các nơi mà tôi không biết.

Cuối cùng, tôi chọn một khu vực tự nhiên có núi và hồ làm lãnh thổ riêng. Dù quản lý vùng đất riêng là chuyện sau này trong tương lai thì tôi cũng đã chọn xong rồi.

Một thông báo mới xuất hiện.

[Chúng ta sắp đến dinh thự Gremory. Chúng ta sắp đến dinh thự Gremory. Cảm ơn mọi người đã đi tàu.]

Ồ, là trạm cuối rồi!

Tôi chui ra khỏi cửa sổ và nhìn về phía trước. Sau đó... vì vài lý do, có một đám đông đang ở đó! Chuyện gì vậy!? Khi tôi tập trung nhìn, tôi thấy họ đang mặc đồng phục quân đội. Có lẽ nào họ là quân đội nhà Gremory!?

“Ise, chúng ta gần đến rồi. Đóng cửa sổ lại.”

“V-vâng, Hội trưởng.”

Theo lời Hội trưởng, chúng tôi chuẩn bị xuống xe. Con tàu chạy chậm lại và từ từ dừng hẳn.

Gakun.

Sau khi nó đã hoàn toàn dừng, chúng tôi đi ra với Hội trưởng dẫn đầu.

Tuy nhiên, Azazel-sensei trông không giống như ông ấy sẽ xuống.

“T-thầy không xuống sao, sensei?”

“Yeah, tôi sẽ tiếp tục đi xuyên qua lãnh thổ Gremory như thế này và tới lãnh thổ Maou. Tôi có cuộc gặp với Sirzechs và mấy người khác. Nó là một “lời mời”. Tôi sẽ quay lại sau khi cuộc gặp kết thúc.”

Azazel-sensei vẫy tay và giải thích. Tôi hiểu, khi sensei là lãnh đạo của một tổ chức thì hiển nhiên công việc của ông khá bận rộn.

“Vậy gặp thầy sau, sensei.”

“Gửi lời chào anh trai giùm em, thầy Azazel.”

Sensei vẫy tay đáp lại.

Sau đó tôi xuống ga cùng mọi người trừ sensei__

[Chào mừng về nhà, Rias-ojou-sama!]

Giọng nói vang vọng lên! Ooh! Tôi giật cả mình! Ngay sau đó__.

Panpanpanpan!

Pháo hoa bắn lên, những người lính chỉ sung lên trời và khai hỏa, trông họ giống như một dàn nhạc đang chơi nhạc vậy! Trên bầu trời có người lính đang cười một sinh vật kỳ lạ và vẫy cờ.

Asia và tôi không biết làm gì với sự kiện bất ngờ này và dính chặt vào nhau. Kiba và mấy người khác có lẽ quen thuộc với nó, nhưng với người mới như tôi và Asia thì nó là một sự kiện phi thường! Cả Xenovia cũng không ngừng chớp mắt!

“Hiiiiii... nhiều người quá...”

Gasper biểu hiện rất tệ với đám đông nên trốn sau lưng tôi.

Nhìn cẩn thận, có rất nhiều quần gia và hầu gái trong đó. Khi Hội trưởng vừa tiến tới chỗ họ, họ ngay lập tức cúi đầu đồng thời.

[Chào mừng quay về, Rias-oujou-sama!]

Họ chào cô.

“Cảm ơn mọi người. Tôi đã về.”

Hội trưởng đáp lại với nụ cười trên mặt. Quần gia và hầu gái cười đáp lại.

Và sau đó một quý cô mà tôi nhận ra xuất hiện.

_Hầu gái tóc bạc, Grayfia-san!

“Chào mừng quay về, Ojou-sama. Cô tới sớm. Hơn hết, thật tốt khi mọi người đều tới nơi an toàn. Giờ, mọi thành viên trong gia đình, xin lên xe ngựa. Chúng ta sẽ đi về dinh thự.”

Chúng tôi được Grayfia-san dẫn tới một cỗ xe ngựa sang trọng! Con ngựa có vẻ không phải ngựa thường, chúng có đôi mắt phát sáng và thể hình to lớn hơn con tôi từng thấy. Đây là ngựa quý giới sao?

Hành lý chúng tôi vẫn ở trên tàu, nhưng_. Khi tôi nhìn lại, các cô hầu đã mang chúng ra. Ooh, thật chu đáo!

“Tôi sẽ đi với thuộc hạ của tôi. Do là lần đầu nên Ise và Asia trông có vẻ lo lắng.”

“Hiếu. Tôi đã chuẩn bị vài chiếc nên hãy chọn chiếc cô thích.”

Grayfia-san đồng ý yêu cầu của Hội trưởng.

Tôi, Hội trưởng, Asia, Akeno-san, Xenovia và Grayfia-san bước lên cỗ xe ngựa trước chúng tôi. Những thành viên khác thì lên cỗ xe kế tiếp.

Khi chúng tôi đã lên, cỗ xe bắt đầu di chuyển cùng với tiếng gót ngựa “Pakarapakara”.

Thật kinh ngạc. Đây là lần đầu tôi đi xe ngựa!

Nhìn khung cảnh bên ngoài, chúng tôi đang đi trên con đường lát và hàng cây xinh đẹp. Con đường dẫn thẳng về phía trước... Cái, có gì đó ở cuối đường...

Một tòa nhà khổng lồ xuất hiện trong mắt tôi.

“Hội-Hội-Hội-Hội trưởng... Tòa lâu đài khổng lồ đó là gì thế...?”

Tôi kinh ngạc tới mức mắt tôi muốn rơi ra, và tôi chỉ vào tòa lâu đài khổng lồ ngoài cửa sổ.

“Đó là một trong các dinh thự của gia đình chị.”

Với nụ cười hài lòng, Hội trưởng nói điều không tưởng “một trong các dinh thự”.

...Tôi đã trở thành một phần của gia đình Ác Quỷ cấp cao đáng sợ như vậy sao?

Nhìn bên ngoài, những bông hoa xinh đẹp nở rộ, một đài phun nước lộng lầy, và những con chim đầy màu sắc trên trời. Xe ngựa đang chở chúng chúng tôi đi qua nơi hình như là vườn hoa nhà Buchou.

“Chúng ta tới nơi rồi.”

Sau khi Hội trưởng nói xong, cánh cửa xe mở ra. Một quần gia cúi chào.

Hội trưởng xuống trước, và chúng tôi theo sau đó. Chiếc xe thứ hai cũng tới, và Kiba cùng những người còn lại cũng xuống.

Các hầu gái và quần gia đứng hai bên tạo thành một con đường! Tầm thẳm đồ trải rộng hướng tới tòa lâu đài, và cánh cổng lớn được mở ra.

“ojou-sama, và mọi thành viên trong nhóm. Vui lòng tiến lên phía trước.”

Grayfia cúi xuống và đốc thúc chúng tôi.

“Coi nào, đi thôi.”

Khi Hội trưởng bắt đầu bước lên tấm thảm. Một bóng người nhỏ từ trong hàng ngũ hầu gái bước ra và chạy tới chỗ Hội trưởng.

“Rias-nee-sama! Chào mừng trở về!”

Một đứa bé trai tóc đỏ ôm lấy Hội trưởng.

“Millicas! Chị về rồi. Em đã lớn hơn rồi nhỉ?”

Hội trưởng cũng ôm yêu lấy đứa nhóc.

“U-umm, Hội trưởng. Đứa nhóc này là ai thế?”

Khi tôi hỏi, Hội trưởng giới thiệu đứa nhóc.

“Đứa trẻ này là Millicas Gremory. Con của anh trai chị-Sirzechs Lucifer-sama. Nhóc này là cháu trai chị.”

Con của Sirzerchs-sama!

Nói cách khác, con của Maou! Ouh! Vậy cậu ta không phải hoàng tử sao!?

“Coi nào, Millicas. Chào mọi người đi. Chàng trai này là thành viên mới của nhóm chị đấy.”

“Vâng. Em là Millicas Gremory, rất vui được gặp mọi anh.”

“A-anh chấp nhận lời chào lịch sự của em! A-anh là...không, kẻ hèn này là Hyoudou Issei!”

Uwaaaaah, tôi hơi hớp quá còn hơn cả đứa bé nhỏ hơn tôi đang ở trước mặt nữa.

Hội trưởng cũng nói trong khi cười thích thú.

“Bởi vì chỉ có người thừa kế danh hiệu Maou mới được mang tên đó, đứa trẻ này vẫn là Gremory dù là con anh trai chị. Cậu ấy cũng là người thừa kế gia đình tiếp sau chị.”

Heh, vậy cậu nhóc là chủ gia đình tiếp theo sau Hội trưởng. Dĩ nhiên, cậu nhóc là con của con trưởng trong gia đình. Sirzechs-sama có lẽ đã rời gia đình, nhưng con ngài ấy là người thừa kế quan trọng của nhà

Gremory.

Hơn nữa, ai là vợ Sirzechs-sama? Khi ngài ấy có con, ngài ấy cũng phải có vợ...

“Coi nào, vào nhà thôi.”

Hội trưởng nắm tay Millicas-sama và tiến vào cổng. Asia và tôi đi theo họ, cố không bị bỏ lại. Gasper cũng bám chặt lưng tôi không rời.

Chúng tôi băng qua cái cổng khổng lồ và đi vào trong. Bên trong lâu đài cũng lần lượt được mở ra.

Chúng tôi tiến tới nơi có vẻ là sảnh lớn. Có cầu thang dẫn lên lầu 2 ngay trước mặt chúng tôi! Có một cái đèn trãi lớn trên trần! To quá! Cái sảnh này rộng quá! Lớn hơn phòng thể thao của trường tôi!

“Ojou-sama, tôi sẽ dẫn mọi người đi xem phòng.”

Grayfia-san giơ tay lên và vài hầu gái tụ lại quanh chúng tôi. Các hầu gái đều là những người phụ nữ xinh đẹp! Đây là một phần dịch vụ ư!?

“Chỉ nói đúng, tôi phải đi chào mẹ và cha sau khi vừa về nhà đã.”

Hội trưởng “Hmm” một tiếng và sau đó có vẻ đang nghĩ gì đó.

“Ông chủ đang ra ngoài. Ngài ấy sẽ về vào buổi chiều. Ngài ấy đã nói là sẽ gặp mọi người ở bữa ăn.”

“Vậy à, tôi hiểu rồi, Grayfia. Vậy, tôi đề nghị chúng ta sẽ để mọi người nghỉ ngơi trong phòng riêng. Hành lý đã được mang lên chưa?”

“Vâng. Phòng đã sẵn sàng sử dụng ngay giờ rồi ạ.”

Ah, cuối cùng chúng tôi cũng có thể nghỉ ngơi rồi. Không hiểu sao, cơ thể và đầu óc tôi mệt mỏi ngay khi tới lâu đài này... Có lẽ nó là do tôi phải tới thế giới mà tôi không biết và thấy liên tiếp nhiều điều không tưởng làm tôi choáng váng. Aisa cũng loạng choạng ngay sau lưng tôi.

“Ara, Rias. Con về rồi.”

Ngay lúc đó, một giọng nữ phát ra từ phía trên.

Một người phụ nữ xinh đẹp cực kỳ đang đi xuống cầu thang. Tôi đã có suy nghĩ cô chỉ cỡ tuổi chúng tôi thôi. Bộ ngực của cô bự thật!

...Huh? Cô ấy trông khá giống Hội trưởng. Tóc cô màu nâu vàng nhạt, nhưng ngoài trừ điều đó cô y như Buchou! Mắt cô trông nghiêm nghị hơn Hội trưởng...

Có lẽ nào là chị của Hội trưởng? Nhưng người nhà Rias không phải chỉ có tóc đỏ thôi sao... Uwah, chị của Hội trưởng cực xinh đẹp luôn. Tôi cảm thấy thấy mình đang yêu...

Ngay khi thấy người xuống, Hội trưởng mỉm cười.

“Mẹ. Con về rồi.”

.....Eh?M-m-m-mẹ.....? Người phụ nữ xinh đẹp đó? Là mẹ Hội trưởng?

“M-m-mẹeeee!? Nhưng, nhìn thế nào thì chị gái xinh đẹp đó đâu có vẻ lớn hơn Hội trưởng!”

Tôi kinh ngạc tới mức bắn ra và vô ý hét lớn. Không, không, không, nhìn thế nào thì phải là chị chứ! Cô ấy đâu giống một người mẹ! Cô giống chị gái Hội trưởng hơn!

“Ara, gọi cô là chị sao, cô vui quá.”

Mẹ Hội trưởng đưa tay lên mặt mỉm cười. Uah, gương mặt đang cười ấy thật xinh đẹp!

“Dù đã qua bao năm thì Ác Quỷ có thể thoải mái điều chỉnh bề ngoài bằng ma thuật. Mẹ tôi luôn mang vẻ ngoài ngang tuổi tôi.”

Ra thế, ra thế. Chờ, vậy cô ấy thật sự là mẹ chị sao, nhưng... nhìn bao nhiêu lần tôi vẫn chỉ thấy đó là một chị gái tuổi không khác gì Hội trưởng. Tệ thật! Dù người phụ nữ lý tưởng của tôi là Hội trưởng bình thường nhưng tôi còn thích chị gái hơn nữa! Tim tôi đập! Bộ ngực của Hội trưởng được kế thừa từ mẹ! Tôi khóc vì thứ tuyệt vời đó! Di truyền muôn năm!

Hội trưởng nhéo má tôi.

“... Cậu biết chuyện gì sẽ xảy ra nếu dám nhìn mẹ tôi bằng ánh mắt nóng bỏng đó đúng không?”

Auu, onee-sama của tôi nhìn thấu suy nghĩ tôi... Bởi vì, với một tiểu thư xinh đẹp thế thì sao tôi không thể nhìn được!

“Ara, Rias. Cậu trai đó là Hyoudou Issei, đúng không?”

“Cô biết về c-cháu — cháu sao?”

Mẹ Hội trưởng gật đầu.

“Đúng thế. Cô có nhìn thấy mặt cháu ở buổi tiệc đính hôn của Rias, dù sao thì cô là mẹ của Rias mà.”

Tôi lén vào trong bữa tiệc đính hôn quan trọng của con gái cô, phá hoại mọi thứ, và mang Hội trưởng đi! Tôi sẽ bị mắng ư!? Hay là trừng phạt!?

Tôi sợ hãi, nhưng mẹ Buchou chỉ cười.

“Rất vui được gặp cháu, cô là mẹ Rias, Venerana Gremory. Hãy đối xử tốt với cô nhé, Hyoudou Issei-kun.”

PHẦN 5:

Vài giờ sau cuộc gặp ở sảnh, chúng tôi ở trong phòng ăn. Những món ăn xa hoa trải khắp, nhiều tới mức tôi không bao giờ có thể ăn hết và tôi hiện không biết nên bắt đầu từ đâu. Trông chúng đều rất ngon!

Các ác quỷ thuộc hạ chúng tôi đang ngồi cùng bàn với chủ nhân của mình. Còn có cha mẹ Hội trưởng và Millicas-sama.

Giờ ăn tối- Tôi nghĩ nó gọi thế. Quỷ giới hình như cũng “Đêm” dù nó không hề có mặt trăng và mặt trời.

Bầu trời tối đen. Khi tôi nhìn lên bầu trời, có một mặt trăng đang lơ lửng. Họ bảo nó không phải là hàng thật mà chỉ là bản sao bằng ma thuật. Đêm ở Quỷ giới cũng được làm như ở thế giới kia. Bầu trời gốc là màu tím. Vậy khi tôi vừa vào thế giới này thì đó là ban ngày ờ đây.

Dòng chảy thời gian cũng như thế giới con người. Quỷ giới vốn có dòng chảy khác, nhưng vì lợi ích của Ác Quỷ tái sinh và các Ác Quỷ từng sống ở thế giới con người, Maou chắc đã sử dụng một phương pháp đặc biệt. Vì thế sẽ không gặp chuyện như “Urashima Taro”. Không chừng Thiên Thần Sa Ngã cũng trong tình trạng như vậy.

Tôi nhận ra mình sẽ không ở trong tình trạng “trăm năm đã qua khi tôi quay về” hoặc “dù tôi đã ở Quỷ giới cả trăm năm nhưng chỉ mới vài ngày ở thế giới con người”.

“Cứ tự nhiên không cần ngại.”

Bữa tối bắt đầu với những lời của cha Hội trưởng.

Chiếc bàn ăn chữ nhật khổng lồ, đèn treo sang trọng trên trần, cả cái ghế chúng tôi đang ngồi cũng được trang trí bằng phụ kiện đắt tiền... hiện tôi chỉ ngắm nhìn cái đèn treo. Phòng khách của chúng tôi cũng có. Giờ tôi nhớ mấy cái đèn treo thông thường quá.

Cái giường có màn cũng lớn quá. Nó quá lớn cho tôi ngủ!

“Hauuu, c-căn phòng quá lớn cho một người!”

“... Tớ không chịu nổi. Xin lỗi, Nhưng tớ có thể ở phòng Ise không? Asia cũng tới luôn.”

Cả hai người đều từng sống đơn giản trong nhà thờ, kích thước căn phòng đã tạo một cú sốc nghiêm trọng cho họ, và bởi vì họ không thể bình tĩnh nổi nên họ mang theo hành lý và chuyển qua phòng tôi.

Sau đó, nó được quyết định là Asia và Xenovia sẽ ở chỗ tôi dù hơi ngại khi Grayfia đã chuẩn bị phòng cho chúng tôi, nhưng... well, phòng tôi cũng rất dư chỗ. Khi tôi không có tự tin có thể sử dụng một mình, nhiều người làm tôi dễ chịu hơn.

Suy nghĩ tôi quay về bàn ăn, nhưng... không, những mấy món này ăn sao đây? Tôi có thể hỏi mấy quản gia và hầu gái sau lưng chúng tôi, nhưng các thành viên khác đâu có hỏi...

Tôi cầm dao và nĩa mà không đụng vào món ăn lần đầu tiên tôi thấy. Tôi đói. Nhưng nếu tôi ăn thô lỗ thì Hội trưởng sẽ mất mặt. Ah, cách ăn Kiba và Akeno-san thật thanh tao. Không hổ là [Hậu] và [Kị Sĩ].

Asia và Xenovia cũng gặp khó khăn, dù họ trông vẫn ổn. Cả hai cùng tôi vừa có bài giới thiệu ban nữa, vì chúng tôi là người mới.

Tuổi nhỏ Millicas-sama ăn rất tinh xảo. Dù tôi biết, cậu nhóc đã được dạy dỗ. Là một người từ ngôi nhà bình thường, tôi không theo nổi kiểu ăn của tầng lớp quý tộc này.

Khi tôi chuyển hướng nhìn sang Gasper trước mặt tôi, cậu đang ăn trong khi mắt ướt đầm và run không ngừng. Hôm nay là một ngày khó khăn cho một hikimori, sau khi tới một nơi đây người ở quý giới.

Koneko-chan_vẫn chưa ăn. Dù thường thì em ấy phải là người đầu tiên chúi vào ăn mới đúng... gần đây Koneko-chan hành động hơi lạ.

Mắt chúng tôi gặp nhau, và tôi vẫy tay, nhưng mặt em ấy vẫn đờ ra ngoảnh đi. Em ấy luôn có một ít cảm xúc trên mặt mình, nhưng phản ứng giờ quá ít với thường lệ. Muu, sao thế, Koneko-chan...?

Azazel-sensei cũng không xuất hiện. Chắc hội nghị kéo dài lắm.

“*Khụ khụ*. Thành viên nhóm Rias, làm ơn coi nơi này như nhà mấy đứa. Chỉ vừa mới tới quý giới, ở trong môi trường mấy cháu không hiểu. Nếu cần gì cứ nói thẳng với hầu gái không cần ngại. Họ sẽ chuẩn bị ngay.”

Cha Hội trưởng động viên chúng tôi. Không, tôi không muốn gì hết. À! Một chị hầu gái một đêm được không nhỉ? Tôi muốn vài dịch vụ ecchi từ hầu gái! Dĩ nhiên, tuyệt nhất nếu họ phục vụ tôi cả đêm!

_Đùa thôi. Tôi xem quá nhiều manga và Galgame rồi.

“Mà này, Hyoudou Issei-kun.”

Cha Hội trưởng quay mặt lại chỗ tôi. Uwah, tôi lúng túng! Ông ấy muốn gì?

“V-vâng!”

Tuy nhiên, chủ đề mà cha Hội trưởng nói thật làm tôi kinh ngạc.

“Cha mẹ cháu vẫn khỏe chứ?”

“V-vâng! Cả hai vẫn ổn! K-khi cháu nói họ sẽ tới quê nhà Hội trưởng...Rias-sama; họ chỉ đòi quà lưu niệm! N-nói thế sau khi nhà vừa được xây lại tuyệt đẹp, họ thật sự hơi ích kỷ nhỉ... Ahaha.”

Tôi nói đùa, nhưng...

‘Hmm. Quà lưu niệm, hử. Ta hiểu rồi.’

Cha Buchou rung cái chuông bên cạnh ông. Một quản gia lập tức xuất hiện.

“Mệnh lệnh của ngài là gì, thưa chủ nhân?”

“Ừ. Chuẩn bị một lâu đài cho cha mẹ Issei-kun.”

Lầầầầầ đài!? Lâu đài là quà lưu niệm!? Cái quái gì thế!? Một kiểu đùa ở Quý giới !?

“Vâng. Là kiểu tây? Hay kiểu nhật ạ?”

Quản gia đáp lại bình thường! Nó là bình thường khi tặng lâu đài sao!?

“Khó chọn thật.”

“Làm ơn chờ một chút! T-tặng quà lưu niệm như thế là hơi quá đấy!”

Tôi vội ngăn lại cha Hội trưởng. Truyền thống và lối sống của chúng tôi quá khác nhau!

“Cưng ơi, Nhật Bản khá nhỏ, nên người dân thường có lâu đài là chuyện không thể.”

Là giọng mẹ Hội trưởng. Cảm ơn rất nhiều sự giúp đỡ của cô! Đúng thế, cháu chỉ là dân thường thôi!

“Cái gì? Đúng thật, Nhật hơi nhỏ. Hmm, nếu lâu đài không được, ta tự hỏi quà nào thì tốt nhỉ...”

“Cha, lo lắng quá chỉ làm rắc rối cho họ thôi. Cha mẹ Ise không tham lam thế đâu.”

Là Hội trưởng! Yeah, Buchou biết rõ cha mẹ tôi, những lời của chị đầy sức thuyết phục!

Cha Hội trưởng cũng nói “ra thế” và gật đầu. Ơn trời. Lâu đài đã bị ngăn chặn. Gia đình tôi sẽ không biết làm gì với cái lâu đài đó, và nó sẽ trở thành chủ đề nóng của mọi người mất!

Làm ơn đừng bắt gia đình cháu chịu chuyện đó...

“Hyoudou Issei-kun.”

“V-vâng!”

Vì lý do gì đó, cha Hội trưởng lại kêu tôi. Ông ấy hứng thú với tôi ư? Bởi vì tôi sở hữu sức mạnh của Sekiryuutei? Ngoài trừ cái đó tôi chẳng còn đặc điểm nào tôi có thể nghĩ tới cả.

“Cháu có thể gọi ta là “cha vợ” từ giờ.”

Những từ không ngờ. Giờ nghĩ lại không phải Sirzechs-sama cũng bảo tôi gọi ngài ấy là “onii-san” ? Đều là cùng một ý sao?

“G-gọi ngài là “cha”...? Đ-điều đó thật vinh dự cho cháu!”

Tôi vẫy cả hai tay và cố khước từ. Nó quá vinh dự cho tôi!

“Cưng, anh nhanh quá. Có những việc cần phải có trước có sau chứ.”

Mẹ Hội trưởng trách cứ chồng mình.

“Y-yeah. Tuy nhiên, đỏ và đỏ thắm. Nó không làm em hạnh phúc sao?”

“Cứng, em đã nói còn quá sớm cho bữa tiệc mà.”

“Đúng. Có vẻ anh nóng vội quá.”

Cha Hội trưởng thở một hơi dài. Ông ấy hoàn toàn bị vợ mình chinh phục.

Vậy ra lời nói của mẹ Hội trưởng rất có chỗ đứng trong gia đình này. Nếu tôi quan sát kỹ gia đình Hội trưởng, bữa tối nay cho tôi lợi ích thật lớn.

Người trong câu hỏi, Hội trưởng, đang trong trạng thái xấu hổ và không thể ăn tiếp.

“Hyoudou Issei-san. Ta có thể gọi cháu là Issei-san chứ?”

Mẹ Hội trưởng hỏi tôi. Không biết tại sao, hình như tôi là trung tâm của bữa tối!

“V-vâng! Dĩ nhiên!”

Tự nhiên, tôi không có vấn đề gì, vì thế tôi đồng ý!

“Cháu sẽ ở đây một thời gian chứ?”

“Vâng. Khi Hội trưởng... Rias-sama ở đây, cháu cũng sẽ ở đây... Nhưng, vậy thì sao ạ?”

“Ra thế. Hoàn hảo. Ta muốn cháu lịch lãm hơn. Nên cháu sẽ phải học một chút cách cư xử khi ở đây.”

Huh? Lịch lãm hơn? Ý cô là sao?

Bang!

Tiếng đập bàn! Khi tôi nhìn lại, Hội trưởng đã đứng khởi ghế.

“Cha! Mẹ! Con đã yên lặng từ nãy giờ, nhưng cả hai muốn gì trong khi bỏ con qua một bên vậy!?”

Mẹ Hội trưởng nheo mắt lại khi nghe. Không còn nụ cười trên khuôn mặt thân thiện vừa chào hỏi chúng tôi lúc trước.

“Im lặng, Rias. Con đã hủy bỏ hôn ước với Raiser rồi, nhớ không? Thật tế chúng ta chỉ cho phép như là sự đối đãi đặc biệt với con. Con nghĩ cha con và Sirzechs đã phải cố gắng như thế nào để lo chuyện này với các Ác Quỷ cấp cao khác? Con có biết một nhóm quý tộc nói rằng “Một cô gái ích kỷ sử dụng rồng huyền thoại để hủy bỏ hôn ước” không? Con có thể là em gái Maou, nhưng vẫn có giới hạn đấy.”

_ Một cô gái ích kỷ sử dụng rồng huyền thoại để hủy bỏ hôn ước.

Dựa trên lời mẹ Hội trưởng, bữa tiệc mà tôi đột nhập vào đã bị nghĩ như thế... Là do tôi hành động ích kỷ quá ư?

Nhưng tôi không muốn Hội trưởng bị hấn lấy đi, và Hội trưởng cũng đã nói cô không muốn lấy Raiser. Nhưng, hành động mà tôi đã làm_nó đúng không? Không, tôi chắc chắn nó đúng.

“Onii-sama không liên quan_”

Mặt Hội trưởng nhăn lại vì tức giận và cô cố nói, nhưng mẹ cô không cho.

“Ý con là Sirzechs không liên quan tới việc con làm sao? Bình thường thì nó đúng. Tuy nhiên, mọi người thấy con là em gái Maou. Ngay lúc này, khi ba thế lực lớn đã liên minh, vị trí của con được cả cấp thấp của các thế lực khác biết đến. Con không thể cứ ích kỷ như quá khứ. Và, hơn hết, mọi người sẽ chú ý tới con từ giờ. Rias, con hiểu rõ vị trí mình chứ? Sẽ không có trường hợp ích kỷ như này lần 2 đâu. Không được phép mấy ý nghĩ khờ khạo đó nữa. Hiểu chứ?”

Hội trưởng có vẻ xấu hổ bởi những lời nói đó và không thể đáp lại. Với cái nhìn vẫn chưa chịu chấp nhận, cô gượng ép ngồi xuống.

Sau khi thở một hơi, mẹ Hội trưởng quay lại cùng nụ cười.

“Ta đã cho các thành viên nhóm Rias thấy chuyện không đẹp chút nào nhỉ? Quay lại chủ đề nào, cháu sẽ trải qua huấn luyện đặc biệt trong khi ở đây, Issei-san. Cháu sẽ có kinh nghiệm của tầng lớp trên và quý tộc dù chỉ là một chút.”

Thật sao? Tôi phải học về quý tộc? Kiba thì sao? Và Gasper? Tại sao chỉ có tôi? Có lẽ nào có gì đó xảy ra trong cuộc nói chuyện của cha Hội trưởng và cha mẹ tôi hôm kia? Như “làm ơn xin dạy con trai tôi về thế giới hạn lưu”?

Dù có liên quan cha mẹ tôi hay không, tôi hoàn toàn không hiểu ý định của gia đình Buchou. Tôi tự chỉ mình và hỏi.

“U-umm, tại sao là cháu?”

Sau đó, mẹ Hội trưởng ngừng cười và nói thẳng với thái độ nghiêm túc.

“Cháu là sự ích kỷ cuối cùng của con gái ta, người đứng đầu gia đình tiếp theo. Là cha mẹ chúng ta sẽ chịu trách nhiệm tới cuối cùng.”

Khi tôi quay lại nhìn Hội trưởng, ánh mắt cô gặp tôi và quay gương mặt đã trở nên đỏ bừng đi ngay.

Không được rồi. Tôi không hiểu gì hết! Cái thể loại tình huống tôi lâm vào là gì vậy...?

Tập 5 – Life 2 : Cuộc họp của Quỷ trẻ

Phần 1

“Nói cách khác, đối với những ác quỷ cao cấp, một xã hội thượng lưu thật sự...”

Đã một ngày trôi qua sau khi tôi đến nhà Hội Trưởng ở Quỷ Giới.

Từ sáng, tôi đã bị ép buộc phải lắng nghe những điều về những Ác Quỷ cao cấp, những thượng cấp của cộng đồng này và giới quý tộc từ một gia sư Ác Quỷ. Vâng, tôi đang phải học về những đối tượng này đây.

Đây là gia sư riêng được chỉ định cho tôi bởi cha mẹ của Hội Trưởng. Họ nói tôi là một thành viên trong gia đình họ. Điều đó có phải có nghĩa rằng có ai khác không? Tôi bỏ cuộc. Chỉ là thật lạ, nghĩ rằng tôi, một trong số tất cả người khác sẽ phải học về giới thượng lưu ở thế giới này.

À mà vì tôi không biết nhiều về nơi đầu tiên của Quỷ Giới hoạt động như thế nào. Anh ta cũng vui vẻ trả lời câu hỏi của tôi.

Kể từ khi, điều này dường như rất quan trọng. Tôi viết thoăn thoắt với cây bút vào quyển vở của tôi để không bị bỏ lại phía sau so với mọi người. Hmm, liệu có thể rằng tôi có bài tập về nhà trong suốt kì nghỉ hè của không chứ?

Millicas-sama cũng đang ở đây, ngồi bên cạnh và học cùng với tôi. Mặc dù rất nhỏ bé nhưng cậu ta rất siêng năng. Cậu ta trông rất thông minh.

Những thành viên khác trong câu lạc bộ đang quan sát xung quanh vùng đất nhà Gremory với Hội Trưởng. Tuyệt thật! Tuyệt thật nhĩ!

Họ dường như đang tham quan xung quanh tòa thành độc nhất của nhà Gremory, tòa thành mà Sirzechs-sama đã sử dụng khi ngài ấy trở về quê nhà! Họ đang tham quan xung quanh những tòa thành của nhà Gremory! Tôi cũng muốn đi!!!!

“Cậu chủ nhỏ, cậu có biết bảng chữ cái của loài quỷ không?”

“K-Không, tôi thật sự không biết gì về nó cả.”

“Rất tốt, sau đây, hãy nghĩ nhớ chúng từng từ một kể từ bây giờ nhé.”

Bằng cách này, gia sư quý rất cẩn thận và kiên nhẫn dạy dỗ tôi, người thậm chí đã mất căn bản.

Tuy nhiên, ‘Cậu chủ nhỏ’ sao? Từ tối hôm qua, Hâu gái và quản gia nhà Gremory đã xưng hô tôi như thế rồi, giờ thậm chí cả gia sư của tôi luôn sao.

“Đó là bởi vì tôi phải dạy cậu tất cả về dòng dõi nhà Gremory, cậu chủ nhỏ ạ. Hãy sẵn sàng đi nhé.”

“U-Umm, ‘Cậu chủ nhỏ’ là sao vậy?”

“Tiếp theo thì hãy nói về lịch sử của gia tộc Gremory nhé.”

Ah, anh ta lại lảng tránh câu hỏi của tôi lần nữa. Tại sao tôi thậm chí cần phải biết lịch sử gia đình của Hội Trưởng cũng như là tổ chức của giới thượng lưu chứ? Đó có phải vì tôi là hầu cận của chị ấy không? Kiba và những người khác cũng phải như thế này sao? Ah, nhưng sau đó tại sao không có Asia và Xenovia, họ cũng là những Ác Quỷ tập sự mà, họ không cần khóa học này sao? Geez, tôi không hiểu tí gì cả!

Gacha!

Cánh cửa mở ra và mẹ của Hội Trưởng bước vào. Như tôi nghĩ, cô ấy rất xinh đẹp.

“Bà ngoại.”

Tôi hiểu mà, cô ấy như là bà ngoại của Millicas-sama vậy. Dù tôi có nhìn cô ấy như thế nào, cô ấy vẫn trông như một người chị của Hội Trưởng vậy.

“Issei-san, Millicas. Quá trình học tập của các cháu tiến triển như thế nào rồi?”

Cô ấy đứng giữa tôi và gia sư trong khi nở một nụ cười dịu dàng. Tôi cố gắng không cho bà ấy thấy những nét chữ Ác Quỷ vụng về của tôi, nhưng bà ấy cười như thể bà đã nhìn thấy những chữ viết của tôi vậy.

“Đúng như Sirzechs và Grayfia đã báo. Cháu đang học rất chăm chỉ dù có như thế nào. Cô không thể nói rằng cháu viết rất tốt nhưng cô có thể thấu hiểu được các cố gắng của các cháu để ghi nhớ nó.”

Mẹ của Hội Trưởng gọi một hầu gái vào phòng và pha trà cho bà.

“Rias sẽ trở lại sớm thôi. Bởi vì có một tục lệ đối với sự quý tộc các Ác Quỷ trẻ tuổi trong lãnh thổ của Maou.”

Bởi vì bà ấy đã đề cập nó, điều được bao gồm trong những điều cần làm khi ở Quỷ Giới.

Các ác quỷ trẻ ở thế hệ tuổi của Hội Trưởng dường như sẽ được tập hợp tại một địa điểm. Họ là tất cả những con quỷ chưa ra mắt chính thức ở Rating Games. Tôi cũng đã nghe rằng những người thừa kế của những ác quỷ cao cấp từ già tới những quý tộc đều được tập hợp bởi những người đứng đầu để biết về nhau như thể họ chào ra mắt nhau vậy.

Hội Trưởng và Chủ tịch Hội học sinh, Sona Sitri cũng phải đến đây. Chúng tôi, những hầu cận sẽ đồng hành cùng cô ấy.

Tôi luôn bận bịu kể từ khi đến Quỷ Giới. Không biết chuyện gì sẽ xảy ra nữa đây?

Phần 2

Ngay sau khi Hội Trưởng và những người khác trở lại sau chuyến tham quan thành trì nhà Gremory, chúng tôi đã tới khu vực mà Hội Trưởng đang ở đó bằng xe lửa. Sau khi xuyên qua bằng vòng tròn phép lơ lửng giữa không trung, chiếc xe tiếp tục tiến về phía trước.

Đã ba giờ lắc lư trên tàu, chúng tôi cuối cùng đã tới thành phố!

Cả nhà ga lẫn những ngôi nhà đều rất hiện đại! Thậm chí cả máy bán hàng tự động ở đây! Thiết kế hơi khác so với thế giới của tôi, nhưng những ngôi nhà thì rất khác với những gì tôi từng thấy, chúng trông rất sắc sảo!

“Đây là thành phố của Luciferd thuộc lãnh địa của Maou. Nó là thủ đô cũ của Quỷ Giới, nơi trước kia Lucifer-sama đã từng sống.”

Kiba đã nói sơ về nó cho chúng tôi. Vậy đây là thành phố nơi mà Lucifer-sama từng cai trị. Thật tình cờ khi chúng tôi đều mặc những bộ đồng phục mùa hè của chúng tôi. Nó giống như là trang phục của gia đình tôi vậy.

“Chúng ta đang chuyển sang các tàu điện ngầm từ đây bởi vì sẽ có một sự náo loạn nếu chúng ta di chuyển trên mặt đất.” – Kiba nói.

Vậy ở đây cũng có tàu điện ngầm à! Nơi này thật sự không khác thế giới loài người bao nhiêu nhỉ!

Nghĩ về nó thì, loài người và ác quỷ có mối quan hệ rất gần gũi với nhau. Có thể nói rằng, bắt đầu từ những hợp đồng và sự hồi sinh của loài người để biến thành [Evil Pieces] như những hầu cận, một mối quan hệ sống cùng với nhau đã xuất hiện giữa họ. Tôi tự hỏi cách mà họ sống có phải là tiếp thu những nền văn hóa khác nhau và biến nó thành của riêng mình không nhỉ.

“Kyaaaah! Công chúa Rias-samaaaaa!”

Tôi bất ngờ nghe thấy tiếng hoan hô rất to. Khi tôi nhìn qua, một nhóm ác quỷ đang đứng trên sân ga nhìn đắm đuối về phía Hội Trưởng. Ooh, Hội Trưởng có lẽ là một người nổi tiếng ở đây nhỉ?

“Hội Trưởng là em gái của Maou. Hơn nữa, cô ấy cũng rất xinh đẹp, vì vậy cô ấy là niềm mơ ước của các ác quỷ tầm thấp và trung đấy em biết không?” – Akeno-san giải thích.

Thật ư!? Vậy Hội Trưởng là một ngôi sao ở Quỷ Giới sao?

Ah, chị ấy cũng là em gái Maou, hơn nữa, chị ấy cũng là người kế thừa tiếp theo của gia tộc Gremory. Chị ấy quả là một cô gái trẻ rất xinh đẹp! Có thể nói rằng cô ấy chắc chắn sẽ trở nên nổi tiếng!

“Hiiiiii... Ác quỷ nhiều quá...”

Từ sau lưng tôi, Gasper phản ứng lại với những tiếng ồn của những ác quỷ và hoảng sợ với chúng. Những chuỗi ngày khó khăn vẫn tiếp tục cho Hikikomori.

“Rắc rối thật nhỉ. Hãy nhanh chóng di chuyển xuống tàu điện ngầm đi, trước khi nó trở thành một cuộc hỗn loạn. Xe lửa riêng đã được chuẩn bị cho chúng tôi chưa?” – Hội Trưởng hỏi một người đàn ông trong bộ đồ đen.

Những người này chắc là những vệ sĩ và đa số bọn họ đi theo chúng tôi từ lâu đài của Gremory. Họ trông rất mạnh. Điều này cũng rất dễ hiểu khi phải có những vệ sĩ khỏe mạnh để bảo vệ cho công chúa và hầu cận của cô ấy.

“Vâng, xin hãy theo tôi.”

Do đó, chúng tôi theo sau người vệ sĩ và di chuyển tới tàu điện ngầm dưới lòng đất.

“Rias-samaaaaa!”

Chị ấy thật nổi tiếng đối với những người đàn ông. Hội Trưởng vậy tay với bọn họ với một nụ cười gượng gạo.

Như tôi nghĩ, chủ nhân của tôi thật tuyệt vời mà!

Sau khi chuyển qua tàu điện ngầm, chúng tôi lại lắc lư thêm 5 phút nữa.

Khi chúng tôi đến, nó là sân ga bên trong tầng hầm của tòa nhà lớn nhất trong thành phố này.

Nơi hội họp dành cho những ác quỷ trẻ, những gia tộc lâu đời và những tai to mặt lớn chính là tòa nhà này. Những vệ sĩ đi theo chúng tôi cho đến khi chúng tôi đến thang máy và sau đó chờ đợi.

Chúng tôi tiến vào thang máy với Hội Trưởng đi đầu. Đây quả là một thang máy rộng rãi.

“Mọi người, chị sẽ nói lại lần nữa. Dù bất cứ chuyện gì xảy ra, hãy thật bình tĩnh. Không cần biết họ sẽ nói gì, đừng bắt đầu một cuộc chiến. Những người phía trên đây sẽ là đối thủ tương lai của chúng ta. Chúng ta không thể cho họ thấy mặt khó coi của mình được.”

Những lời nói của Hội Trưởng hùng hực khí thế hơn bình thường. Đó là nhịp điệu của lời nói của một người đã chuẩn bị cho trận đấu và không dự định chịu thất bại trước bất cứ ai.

Tôi và Asia nuốt nước bọt và giữ tâm trí mình bình tĩnh lại. Cũng đúng thôi! Thậm chí tôi rất căng thẳng và hồi hộp, vẫn có những [Pawns] khác đang ở đây bên cạnh tôi, vì vậy tôi không thể cho họ thấy mặt xấu của mình được!

Sau khi di chuyển lên tầng trên rất nhanh, thang máy sau đó dừng tại tầng trên cùng và cánh cửa mở ra.

Khi chúng tôi bước ra ngoài, chúng tôi thấy mình đang ở một đại sảnh rất lớn. Khi chúng tôi ra khỏi thang máy, một nhân viên phục vụ đang ở đó và cúi chào chúng tôi và Hội Trưởng rất lịch sự.

“Xin chào mừng, Gremory-sama. Xin hãy đi theo hướng này ạ.”

Chúng tôi đã đi theo người đấy. Sau khi chúng tôi đi xuống hành lang, rất nhiều người đang ở phía góc.

“Sairaorg.”

Hội Trưởng dường như biết một trong số đó.

Người đó chú ý đến Hội Trưởng và đến gần chúng tôi. Đó là một chàng trai. Dựa vào ngoại hình của cậu ta, cậu ấy dường như bằng tuổi với chúng tôi.

Cậu ta trông khá dữ tợn nhưng trông rất đẹp mã với mái tóc đen ngắn. Cậu ta có một ngoại hình tràn đầy sinh lực và có một thể lực rất tốt với rất nhiều cơ bắp. Cậu ta trông như những đồ vật chuyên nghiệp. Cậu ta là một ác quỷ xuất thân từ một gia đình võ sư nào đó chăng. Đôi mắt cậu ấy có một màu tím thật kì lạ.

Vì lý do nào đó, tôi cảm giác như gương mặt của cậu ấy rất giống với Hội Trưởng... Không, là Sirzech-sama mới đúng.

“Đã lâu rồi nhỉ, Rias.”

Cậu ta cười và bắt tay với Hội Trưởng. Ooh, vậy cậu ấy là một trong những ác quỷ trẻ sao? Hay là như tôi nghĩ, cậu ta là một ác quỷ cao cấp? Dù thế nào, một con quỷ cấp thấp như tôi vẫn cảm nhận được một làn sóng ma thuật dữ dội đến từ cậu ta.

Những ác quỷ dường như chung nhóm với cậu ta đang hướng ánh mắt về phía chúng tôi... Họ có vẻ đều là những ác quỷ mạnh cả...

“Đúng vậy và tôi rất nhớ cậu đấy. Thật tốt khi thấy cậu vẫn còn khỏe mạnh thế này. Cũng có rất nhiều người ở đây chưa từng gặp cậu đấy. Người này là Sairaorg. Cậu ấy là anh em họ bên gia đình mẹ của chị.”

“Tôi là Sairaorg Bael, người kế thừa tiếp theo của gia tộc Bael.”

Bael! Bael, chẳng phải là một trong những “Vương giả” nổi tiếng chỉ sau Maou!? Thậm chí một người ngu ngốc như tôi vẫn biết điều đó! Khoan đã, điều này có nghĩa là tổ tiên của mẹ Hội Trưởng là gia tộc Bael ư?

Một gia đình của những “Vương Giả”? Một liên minh của những “Vương giả”? Thật không thể tin được, ôi! Gia tộc Gremory có cả Maou lẫn Vương giả sao!

Phốt lờ cú sốc đến tôi, Hội Trưởng trở lại cuộc nói chuyện với người kế thừa tiếp theo của gia tộc Bael.

“Vậy, cậu đang làm gì khi ở hành lang như thế này?”

“Ah, chúng tôi đã rời khỏi đây vì thật ngu ngốc khi ở đó.”

“... Ngu ngu? Những thành viên khác cũng đến rồi sao?”

“Agares và Astaroth đã đến. Zephyrdol đến cuối cùng và ngay sau khi hắn đến. Zephyrdol và Agares bắt đầu cãi nhau.”

Một người có vẻ tốt như Sairaorg-san đang có biểu hiện hoàn toàn không thích sao?

Hơn nữa, họ đã cãi nhau về điều gì chứ?

Tôi cảm thấy hơi tò mò nhưng.

Doooooooooooooooooooo!

Tòa nhà rung lắc dữ dội và tôi nghe thấy âm thanh của một cuộc chiến mãnh liệt! Eeh!? Gì vậy!? Tôi nghe thấy nó ở đâu đó quanh đây!

Lo lắng về nó, Hội Trưởng không do dự lao thẳng tới cánh cửa nơi tiếng động phát ra.

“Geez, Đó là tại sao tôi khuyên không nên gặp nhau trước cuộc họp mà.”

Sairaorg thở dài và đi theo sau Hội Trưởng cùng với những người có vẻ như là hầu cận của cậu ta.

Gì chứ!? Cái gì đây? Chúng tôi bắt buộc phải đi theo chủ nhân của chúng tôi Hội Trưởng, mặc dù chúng tôi đã bị quấy rối bởi những câu hỏi và những âu lo.

Ở bên kia cánh cửa đã được mở là một sảnh tiệc đã bị phá nát! Những cái bàn và ghế và những vật trang trí đều nát cả ra!

Tất cả những ác quỷ được chia thành hai nhóm đều đang nhìn trừng trừng vào những ác quỷ ở trung tâm của sảnh! Vũ khí đã được lấy ra và một bầu không khí căng thẳng bao trùm toàn bộ nơi đây!

Một bên là những con quỷ hung tợn trông như yêu tinh. Bên còn lại là những con quỷ tương đối bình thường. Tuy nhiên, cả hai bên đều phát ra những khí tức tử thần đầy lạnh lẽo và trở nên đáng sợ.

Thật đáng sợ! Sợ chết mất thôi! Những khí tức đầy mạnh mẽ từ họ đang bao trùm khắp nơi đây! Cảm giác mạnh mẽ hơn chúng tôi rất nhiều!

Trong tầm mắt của tôi, một cái bàn vẫn còn lại an toàn ở góc của

sánh và một ác quỷ hầu cận đầy thanh lịch đang ở đó. Ngay trung tâm của những ác quỷ được rửa là một người đang thưởng thức trà.

“Zephyrdol, cậu có thể không giúp bắt đầu một trận chiến ở một nơi như thế này được không? Cậu muốn chết sao? Cậu thật sự muốn chết à? Thậm chí nếu tôi có giết cậu, tôi cũng không bị quở trách bởi cấp trên đâu.”

Cả hai bên nhìn trừng trừng vào những người còn lại. Một nữ ác quỷ đã nói điều đó một cách lạnh lùng. Nói những thứ tựa như là “Tôi sẽ giết cậu”...

Ooh, nhưng cô ấy có vẻ đẹp thật khó tin! Cô ấy bằng tuổi tôi ư? Cô ấy đeo mắt kính... và sự lạnh lùng và ánh nhìn đầy sắc bén của cô ấy thật đáng sợ mà. Đúng như tôi nghĩ, cô ấy thật nguy hiểm. Những làn sóng ma pháp tỏa ra từ cô ấy thật lạnh lẽo đến không ngờ...

Cô ấy mặc một áo choàng xanh và phô ra chỉ một ít da thịt. Thật đáng tiếc quá đi mà.

“Hah! Tôi sẽ nói lại lần nữa, con khốn! Tôi đã nói rằng tôi sẽ cho cậu một bài học trong một đòn và trong một phòng riêng tư nào đó và chịu một mớ rắc rối vào mình! Onee-san của Agares thật sự thích việc một đám vệ sĩ vây quanh mình và bây giờ cô ta vẫn như thế? Heh, Đó là tại sao cô vẫn là gái trinh đấy, cô không để người đàn ông nào tới gần cho tới bây giờ!? Geez, tất cả những phụ nữ trong gia đình Maou đều bốc mùi trinh nữ cả và không thể chịu nổi được! Đó là tại sao tôi nói rằng tôi sẽ mở màn thật khách sáo và trang trọng đối với cô!”

Uwah... Lời nói của onii-chan này thật thô bỉ. Anh ta có một hình xăm như ma thuật bóng tối trên gương mặt, và mái tóc xanh lá của anh ta dựng đứng đến đỉnh. Như dự kiến, cũng có những hình xăm như ma thuật bóng tối trên cơ thể của anh ta mà nó không bị che đi và để lộ ra ngoài. Những đồ trang trí trên quần của anh ta rung leng keng và kêu lách cách lên.

Một tội phạm, dù tôi nhìn tên ấy như thế nào thì tên đó vẫn như một tội phạm! Heh, vậy là cũng có những tội phạm ở thế giới khác sao. Gương mặt của hắn trong rất được những những điểm nổi bật của hắn trông thật nguy hiểm.

... Vậy, chuyện gì đã xảy ra giữa hai người họ vậy? Có phải là onee-chan đeo kính bị quấy rối bởi tên tội phạm onii-chan đó?

Sairaorg-san đến bên tôi, người không hiểu gì sau tất cả và Sairaorg-

san giải thích.

“Nơi này là sảnh nơi chúng ta sẽ chờ đợi tới lúc đó. Để rõ hơn, những ác quỷ trẻ tập trung tại đây và chào hỏi nhau. Tuy nhiên, đây là những gì diễn ra khi những ác quỷ trẻ chào hỏi nhau. Bởi tập trung quá nhiều người hung hăng lại với nhau, chắc chắn sẽ có rắc rối. Những ác quỷ kì cựu của những gia tộc lâu đời và ác quỷ cao cấp không thể giả định rằng đây là một điều không tốt. Tôi không muốn phải làm gì với những rắc rối không đáng có nhưng không còn cách nào khác.”

Sau khi bẻ cổ cậu ta với tiếng rắc rắc, Sairaorg-san tiến đến hai đội những người đang trừng mắt nhìn nhau.

Chờ, chờ đã! Thật nguy hiểm! Cậu không nên tiến đến một trong hai bên khi họ đang trông nguy hiểm như thế!

Tôi cố gắng kiềm chế cậu ta nhưng Hội Trưởng ngăn tôi lại.

“Ise, nhìn cậu ta... nhìn thật kĩ vào nhé.”

“Eh? Vâng, nhưng tại sao? Tại vì cậu ta là anh em họ của chị?”

“...Cậu ta là kẻ mạnh nhất trong các ác quỷ trẻ.”

...! Thật chứ!? Số một!? Giống như là mạnh nhất!?

Sairaorg-san đứng giữa hai bên, họ trông như chuẩn bị một cuộc cãi nhau lớn. Ánh mắt của onee-chan đeo kính và người tội phạm chuyển sang cậu ta.

“Seegvaira, công chúa của gia đình Agares và Zephyrdol, một đứa trẻ làm loạn của gia đình Glaysa-Labolos. Nếu các người để việc này tiến xa hơn, ta sẽ là đối thủ của các người. Hãy nghe đây, ta biết là hơi bất ngờ nhưng đó là cảnh báo cuối cùng từ ta. Phụ thuộc vào lời nói và hành động tiếp theo của các người, ta sẽ chiến đấu mà không dung thứ cho ai.”

Lời nói của Sairaorg-san có một sự nguy hiểm bên trong nó! Một lời đe dọa kinh hồn! Tôi cũng cảm thấy áp lực của nó tác động lên cơ thể tôi!

Trán của tên quỷ tội phạm kia nổi gân lên vào những lời vừa rồi và chuyển sang màu đỏ trong sự tức giận.

“Đối với gia tộc Bael bắt tài thì...”

Doga!

Một cú đánh dữ dội vang lên! Trước khi tên tội phạm kia ngừng nói, hắn ta đã đâm sầm vào bức tường của sảnh bởi cú đánh từ Sairaorg-san!

Gra...

Kẻ đó ngã xuống từ bức tường. Hắn ta dường như đã mất tự chủ và đập mặt xuống sàn!

...Trong một đòn!

Cậu ta đánh bại kẻ phạm tội đó, người đã phát ra những ma pháp rất mạnh... chỉ trong một cú đâm!?

“Ta đã bảo rồi. Đó là lời cảnh báo cuối cùng.”

Phản ứng trước hành động của Sairaorg-san.

“Người... chết tiệt!”

“Khốn kiếp, gia tộc Bael!”

Những thuộc hạ của kẻ đã nằm đó gần đó vội vàng lao về phía cậu ta nhưng.

“Chăm sóc chủ nhân của bọn người đi. Đó là điều đầu tiên cần làm đấy. Thậm chí khi các người chĩa mũi kiếm về phía ta, các người sẽ không làm được gì đâu. Buổi lễ quan trọng sẽ được bắt đầu sớm thôi, vì vậy hãy chắc chắn chủ nhân của các người hồi phục trước đó đi.”

[...!]

Nhóm của kẻ phạm tội dừng lại trước những lời đó và chạy tới chỗ chủ nhân của họ đã ngã xuống.

Tiếp theo, Sairaorg-san quay sang nhìn onee-chan đeo kính. Tôi có thể hiểu tại sao biểu cảm của cô ấy dường như đông cứng lại sau đó.

“Vẫn còn thời gian đấy. Hãy chỉnh sửa lại lần nữa. Sẽ không thể tham dự buổi lễ trong khi trông xấu xí như thế đâu.”

“... Tôi- tôi hiểu rồi.”

Onee-chan đeo kính quay trở lại và rời khỏi sảnh cùng với nhóm của cô ấy.

Sau khi xác nhận điều đó, Sairaorg-san nói với nhóm của cậu ta.

“Gọi nhân viên đến. Đại sảnh hiện nay quá bừa bộn và tôi không thể dùng trà với Rias trong tình trạng như thế này được.”

Tôi đã bị mê hoặc bởi cách cư xử và tư cách của Sairaorg-san.

Cậu ta mạnh và cũng rất giàu nữa! Đây là người đàn ông mạnh nhất trong các ác quỷ trẻ sao!

Đây có lẽ là lần đầu tiên trong cuộc đời mà tôi thấy một người đàn ông rất giàu gần với tuổi của tôi.

“Ah, Hyoudou!”

Sau đó, một giọng nói quen thuộc vang lên gần đây. Khi tôi quay người sang, người đang mặc đồng phục quen thuộc của học viện Kuou đang ở đó.

“VẬY đây là Saji. Ah cả Chủ tịch nữa.”

“Xin chào, Rias, Hyoudou-kun.”

Dường như rằng Saji và Chủ tịch Sona cũng đã tới sảnh chờ rồi.

Phần 3

“Tôi là Seegvaira Agares. Người kế thừa tiếp theo của gia tộc Agares, cấp bậc Archduke.”

Chúng tôi, người nhóm Gremory được chào đón bởi onee-chan đeo kính hồi nãy và trước mặt Ojou-sama của gia tộc Agares.

Sau sự việc bất ngờ đó, sảnh tiếp tân đã được hồi phục bởi ma pháp của các nhân viên chạy đến đây và đã gần như trở lại như ban đầu.

Những ác quỷ trẻ đã tập trung với nhau lần nữa và chào hỏi nhau. Chúng tôi đang ngồi ở một bàn, nơi mà tên tội phạm và thuộc hạ của hắn ta đã rời đi trước đó.

Hội Trưởng, của gia tộc Gremory; Chủ tịch, của gia tộc Sitri; Sairaorg-san, của gia tộc Bael; và tên tội phạm đó dường như là của bên gia tộc Glaysa-Labolos.

Tuy nhiên, Onee-chan này là người kế thừa tiếp theo của một gia tộc Archduke! Archduke là tay sai của Maou-sama người phán xét cuộc sống của chúng ta, loài quỷ!

Dựa theo những gì tôi được nghe từ Hội Trưởng, nếu Maou-sama là chủ tịch của một công ty thì các Vương giả sẽ là phó chủ tịch và Archduke sẽ là giám đốc điều hành. Nó có hơi kì lạ đối với việc có đến bốn vị chủ tịch nhưng đây là xã hội của loài quỷ.

“Rất vui được gặp cậu. Tôi là Rias Gremory, người kế thừa tiếp theo của gia tộc Gremory.”

“Tôi là Sona Sitri, người kế thừa tiếp theo của gia tộc Sitri.”

Hội Trưởng và Chủ tịch tiếp tục chào hỏi nhau.

Những chủ nhân đã ngồi xuống và những hầu cận đứng bên cạnh đằng sau những chủ nhân của họ. Điều này xảy ra giống nhau ở mọi nơi.

“Tôi là Sairaorg Bael, người kế thừa tiếp theo của gia tộc Bael, cấp bậc Vương giả.” – Sairaorg-san oai nghiêm giới thiệu bản thân mình.

Như tôi nghĩ, anh ta thật sự toát ra vẻ oai vệ của mình. Số 1 của những ác quỷ trẻ thật sự là một đẳng cấp khác biệt.

Một chàng trai với một phong thái hòa nhã đang dùng trà một cách từ tốn sau tất cả những sự ồn ào cũng lên tiếng.

“Tôi là Diodora Astaroth, người kế thừa tiếp theo của gia tộc Astaroth. Hãy giúp đỡ tôi nhé mọi người.”

Giọng nói của cậu ta thật hiền. Cậu ta có vẻ rất ngây thơ nhưng cậu ta là quỷ. Người này có lẽ cũng có vẻ rất tuyệt vời bên trong.

Astaroth... Umm, nếu tôi nhớ không nhầm, đó là gia tộc mà Beelzebub hiện tại được sinh ra tại đó.

Bởi vì tên tội phạm trước đó là một Glaysa-Labolas, cậu ta có lẽ cũng đến từ cùng một gia tộc với Asmodeus-sama lâm thời.

Có thật ổn đối với những người kế thừa của các gia tộc trở thành một người như thế kia? Tôi đã nghe từ những người khác rằng với ảnh hưởng của sự tự do thái quá của Maou-sama, anh em của họ tất cả đều đáng gờm và siêng năng.

“Gia tộc Glaysa-Labolas dường như có một số vấn đề nội bộ những ngày gần đây. Một người được cho rằng là người kế thừa tiếp theo của gia tộc chỉ vừa mất bởi một tai nạn đầy bí ẩn. Zephyrdol trước đó được cho là ứng cử viên mới cho chức vị đó.” – Sairaorg-san giải

thích.

Thật vậy ư? Gia tộc Glaysa-Labolas đang chạm đến một thứ gì đó rất khủng khiếp. Nhưng sau đó, tôi nghĩ ứng cử viên tiếp theo cũng đáng sợ không kém... À mà, tốt hơn không nên chõ mũi vào vấn đề của những gia tộc khác.

Và vậy, tổng cộng đã có sáu ác quỷ trẻ có mặt ở đây. Hầu cận của những ác quỷ này cũng có vẻ mạnh... Tôi có vẻ là kẻ yếu nhất ở đây... Tôi cảm thấy ngại ngùng khi ở đây.

Gremory thì có Lucifer, Sitri thì có Leviathan, Astaroth thì có Beelzebub, Glaysa-Labolas thì có Asmodeus cũng như là Vương giả và Archduke. Vậy có 6 gia tộc ở đây.

Toàn những gương mặt không thể tin được! Toàn những thành viên mà chỉ có trong mơ! Tôi hiểu, đó là lý do tại sao những ác quỷ trẻ cũng đầy hứa hẹn trong tương lai. Tất nhiên, những thành viên này hình như sẽ chịu trách nhiệm cho những mầm mống tương lai được cho là đầy triển vọng đấy.

Có lẽ bởi vì họ trong giới cao cấp, tất cả bọn họ đều khác biệt nhau cả về cách cư xử và khí tức xung quanh họ. Vậy những gia tộc lâu đời và những người đứng đầu của giới quỷ cao cấp muốn nhìn thấy điều gì qua việc tụ tập những thành viên tại đây?

“Hey, Issei. Đừng đưa mặt đù ra như thế.” – Saji thở dài và nói với tôi.

“Nhưng, đây không phải cuộc họp dành cho giới quỷ cao cấp sao? Tôi không thể không căng thẳng được. Tất cả bọn họ trông rất mạnh.”

“Cậu đang nói gì thế? Cậu là một Sekiryuutei đúng không? Không phải cậu nên tỏ ra đường hoàng hơn sao?”

“Thậm chí cậu có nói thế... Chờ đã, tại sao cậu lại giận vì điều đó chứ Saji?”

“Hầu cận quỷ phải cư xử với thái độ trang nghiêm ở nơi này. Bởi vì những đối thủ đang nhìn không chỉ là chủ nhân mà còn cấp dưới của bọn họ. Vì vậy nếu cậu cứ hành động như thế, cậu sẽ bị cho là không biết tôn trọng senpai của mình. Hãy tỏ ra có hiểu biết một tí, sau tất cả thì cậu vẫn là Sekiryuutei của nhóm Gremory mà.”

Tôi cảm thấy một chút ngạc nhiên ở đây trước những lời chỉ trích dữ dội từ Saji.

“Đó là bởi vì cậu là niềm tự hào của các senpai. Tôi cũng muốn được như vậy, muốn được là niềm kiêu hãnh của Chủ tịch.”

Saji cười cay đắng nhưng... chuyện gì vậy? Chuyện gì xảy ra với cậu ta vậy?

Trong khi mà tôi đang rất tò mò thì, cánh cửa mở ra và một nhân viên bước vào.

“Xin lỗi vì sự chậm trễ... Mọi người đang chờ đợi ạ.”

Cuối cùng, buổi lễ đã bắt đầu!

Căn phòng mà tất cả ác quỷ trẻ được dẫn vào có một bầu không khí kì lạ bao quanh nó.

Những dãy ghế ở rất cao so với ở đây và cũng có những người trông rất đặc biệt ngồi ở đó.

Tôi nhận ra một gương mặt trên các bậc tiếp theo trên đó là Maou Sirzechs-sama. Bên cạnh anh ấy là Serafall-sama. Cô ấy ăn mặc không như một thiếu nữ Maou ngày hôm nay.

Bên cạnh hai người đó là những gương mặt mà tôi không biết gì cả nhưng họ có thể là Beelzebub-sama và Asmodeus-sama? Bởi vì tôi có thể cảm nhận sức mạnh khổng lồ từ đây nên ý nghĩ của tôi chắc không thể nào sai được. Tuy nhiên, bọn họ trông rất trẻ trung.

Chúng ta đang trong một vị trí mà họ những ác quỷ thượng đẳng từ trên đó đang nhìn xuống chúng tôi. Thành thật mà nói thì tôi cảm thấy không hài lòng cho lắm. Vì trông như những người đó đang nhìn chúng tôi với ánh mắt khinh thường vậy. Tôi ghét cảm giác này.

Chúng tôi đang đứng phía sau Hội Trưởng. Mặc dù chúng tôi không phải làm gì đó đặc biệt. Thậm chí thế, chúng tôi vẫn rất căng thẳng. Bởi vì sự im lặng một cách đáng sợ... Kể từ khi tôi không thể chịu đựng được nó, tôi liền ngấm các cô gái đến từ những gia tộc khác.

Dường như có những bé người thú và cựu nữ nhân. Tốt nhất là tôi có thể tiến triển mối quan hệ với họ sau này.

Trong khi tôi bí mật tăng tốc hết ga như thế, sáu người trong số chúng tôi bao gồm cả Hội Trưởng đã tiến lên một bước. Tên tội phạm cũng đã hồi phục và cũng tiến lên như thế.

Cái má sưng đỏ dường như vẫn chưa khỏi và một điểm sắc sỡ vẫn

còn đó. Cũng phải, đó là một cú đánh không hề nhẹ tí nào cả. Nếu Năng lực cứu chữa của Sacred Gear của Asia không được dùng lên nó, nó sẽ không biến mất đi chỉ trong một lúc đầu.

Hơn nữa, tôi sẽ không bao giờ để Asia gần người như thế này. Vì tôi là người biết những gì anh ta có thể làm.

“Tốt, các bạn đã tới kịp. Để điểm danh tất cả các bạn, những người sẽ gánh vác trọng trách của thế hệ tiếp theo, các bạn phải tập trung tại đây. Đây cũng là một cuộc gặp mặt mà diễn ra trong chu kỳ thường xuyên để chúng tôi có thể xác định được những ác quỷ trẻ.”

Một quỷ nam lớn tuổi nói với giọng trang nghiêm trong khi nắm chặt hai tay ông ta lại.

“Mặc dù vậy, họ dường như đã đánh nhau ngay lập tức...”

Trong khoảng khắc này một người đàn ông quỷ để ria mép nói một cách mỉa mai. Ông ta đang đề cập đến vấn đề xảy ra trước đó. Họ thật sự đã choảng nhau ngay lập tức. Tôi cũng rất ngạc nhiên. Đó có phải là hành động bộc phát của giới trẻ không nhỉ?

“Các bạn, sáu ác quỷ của thế hệ tiếp theo, có huyết thống và khả năng thật sự mà không sự phản kháng nào có thể nổi dậy chống đối. Đó là tại sao, tôi muốn các bạn tham gia cùng nhau trước lần ra mắt đầu tiên của các bạn và cải thiện sức mạnh của mình bằng cách này.” – Sirzechs-sama nói từ nơi cao nhất nơi đây.

Vậy nói cách khác, họ sẽ tham gia Rating Games với thuộc hạ của họ ở đây? Bởi vì anh ta đã đề cập đến nó, Azezel-sensei cũng đã nói về nó, về việc họ sẽ thiết lập Rating Games trong suốt kì huấn luyện của chúng ta ở Quỷ Giới. Đó có thể là ý anh ta muốn nói?

“Cuối cùng liệu chúng ta cũng được tham gia trận chiến chống lại [Khaos Brigade] ?”

Sairaorg-san bất ngờ hỏi thẳng thừng. Quả là một câu hỏi hay.

“Tôi không biết. Tuy nhiên, tôi không muốn cho ác quỷ trẻ ra trận nếu có thể.” – Sirzechs-sama trả lời như vậy.

Sairaorg-san cau lông mày trong dường như không hiểu được câu trả lời đó.

“Tại sao? Thậm chí khi chúng tôi còn trẻ, chúng tôi vẫn gánh vác một phần trách nhiệm đối với loài quỷ vậy. Nếu chúng tôi chỉ nhận lòng

tốt từ bậc tiền bối của mình thậm chí ở từng tuổi này và không thể làm được gì xa hơn nữa.”

“Sairaorg, tôi thấu hiểu lòng dũng cảm của bạn. Tuy nhiên, bạn thật vội vàng, liều lĩnh. Trên tất cả, tôi muốn không gửi các bạn, những người vẫn còn trong giai đoạn phát triển ra chiến trường. Bên cạnh đó, sẽ là một tổn thất rất lớn nếu chúng ta mất đi những ác quỷ của thế hệ tiếp theo. Tôi muốn các bạn hãy hiểu cho. Các bạn là những báu vật đối với chúng tôi hơn những gì bạn nghĩ. Đó là tại sao tôi muốn các bạn trải nghiệm những thứ quan trọng từng bước từng bước một và phát triển.”

Sairaorg-san nói “Tôi hiểu” đến những lời nói của Sirzechs-sama và dường như chấp thuận lời nói của anh ta. Nhưng có vẻ cậu ấy không hài lòng về điều đó.

Sau đó, những cuộc diễn thuyết khó hiểu tiếp tục cùng với những lời nói khó hiểu từ cấp trên và về trận đấu sắp tới từ Maou-sama. Tất cả chúng đều vượt quá sự hiểu biết của tôi và đầu óc của tôi giống như muốn bùng cháy.

Vậy nó sẽ không kết thúc sớm được. Khoan, tôi thậm chí sẽ không có thời gian nghỉ khi nó kết thúc vì đợt huấn luyện sẽ bắt đầu ngay đối với trại huấn luyện. Nhưng tôi muốn sẽ đối mặt với nó sau khi tôi có một giấc ngủ ngắn ngủi trên giường cơ.

“Bây giờ thì tôi xin lỗi vì giữ các bạn với bài diễn thuyết dài dòng này. Tốt thôi, tất cả chúng tôi sẽ thấy giấc mơ và hy vọng của mình trong chính các bạn trẻ như các bạn. Tôi muốn các bạn ít nhất hãy hiểu điều đó. Các bạn là báu vật của Quý Giới này.”

Mọi người đều phấn khích trước lời nói của Sirzechs-sama. Tôi hiểu rằng không có sự giả dối nào trong lời nói của anh ta cả. Đúng như mong đợi đối với onii-san của Hội Trưởng. Anh ta về cơ bản là một người tốt.

Anh ta là một người thú vị và thẳng thắn theo tự nhiên.

“Để đạt được điều đó, liệu các bạn có thể cho chúng tôi biết mục tiêu tương lai của các bạn là gì không?”

Người đầu tiên trả lời yêu cầu của Sirzechs-sama là Sairaorg-san.

“Giấc mơ của tôi là trở thành Maou.”

...! Cậu ta đã tuyên bố một điều như thế một cách bất ngờ! Thật hết

sức sống sôi!

[Hoh...]

Những ác quỷ cao cấp khác cũng đang tự hỏi về mục tiêu của Sairaorg, mà cậu ta đã tuyên bố không một chút do dự.

“Chưa từng có một tiền lệ nào đối với một ác quỷ từ gia đình Vương giả về việc này.”-Một người đàn ông quỷ lên tiếng.

“Khi mọi người ở Quỷ Giới nghĩ rằng không có sự lựa chọn nhưng với tôi là có, tôi sẽ trở thành một Maou.”

Cậu ta khẳng định thậm chí rất chắc chắn! Con người này, thật sự rất tuyệt!

Không có thời gian cho sự ngạc nhiên của tôi, Hội Trưởng nói.

“Mục tiêu của tôi trong tương lai sắp tới là sống với tư cách người kế thừa tiếp theo của Gremory và giành chiến thắng trong mỗi trận Rating Game.”

Tôi hiểu. Vậy đó là mục tiêu và giấc mơ của Hội Trưởng. Cảm giác như tôi vừa nghe nó lần đầu vậy. Thật thân thuộc. Vậy giống như Hội Trưởng. Đúng vậy! Chúng tôi hầu cận của chị ấy sẽ cố gắng hết mình cho mục tiêu của mơ ước của Hội Trưởng!

Sau đó, những ác quỷ trẻ khác cũng phát biểu mục tiêu, giấc mơ của họ cho đến khi người cuối cùng còn lại là Sona- Chủ tịch.

Sau đó, Sona nói.

“Tôi ước có thể xây dựng một ngôi trường cho Rating Game ở Quỷ Giới này.”

Một ngôi trường! Heh, vậy Chủ tịch muốn xây một ngôi trường sao.

Nhưng, trong khi tôi cảm thấy rất ngưỡng mộ cô ấy, một ác quỷ cao cấp khác nhăn lông mày lại.

“Nếu nó dạy về Rating Games không phải đã có một cái rồi sao?”

Như thể để kiểm tra, một ác quỷ hỏi Chủ tịch.

Chủ tịch ôn tồn trả lời

“Đó chỉ là một ngôi trường chỉ dành cho ác quỷ cao cấp và những ác

quỷ có cấp bậc được đặc cách. Ngôi trường tôi muốn xây dựng là dành cho ác quỷ bậc thấp và những ác quỷ tái sinh từ con người có thể tham dự mà không có bất kì sự phân biệt nào cả.”

Ooh, vậy đó là một ngôi trường không có bất kì sự phân biệt nào. Điều đó tốt đấy chứ. Nó sẽ là một nơi nổi tiếng trong tương lai của Quỷ Giới. Saji cũng rất hãnh diện khi lắng nghe mơ ước của Chủ tịch.

Tuy nhiên...

[Hahahahahahahahaha!]

Tiếng cười của các ác quỷ cao cấp bao trùm cả hội trường.

Tôi không hiểu ẩn ý của tiếng cười đó là gì. Tại sao những ác quỷ cao cấp lại cười như thế. Khi tôi quay sang nhìn Hội Trưởng, mắt chị ấy nheo lại và nét mặt chị ấy trở nên nghiêm trọng. Eh? Eh? Chuyện gì đang diễn ra vậy?

“Đó là điều không thể!”

“Điều này rất hay!”

“Tôi hiểu! Vậy bạn chỉ là cô gái bé nhỏ với một ước mơ ấp ủ trong mình!”

“Thật tốt khi còn trẻ tuổi! Tuy nhiên, đối với một người kế thừa của gia tộc Sitri để phát biểu một ước mơ như thế, tôi phải cảm ơn lòng tốt mà nó đã ở đây, nơi ra mắt giới thiệu bản thân trước lần đầu lộ diện của bạn.”

Tôi không hiểu nó. Tại sao Chủ tịch bị khinh thường đến vậy?

“Thậm chí nếu Quỷ Giới hiện tại đã thay đổi rất nhiều so với quá khứ, sự phân biệt giữa ác quỷ cao cấp, ác quỷ bậc thấp và những ác quỷ được tái sinh từ con người vẫn tồn tại. Cũng có rất nhiều người tin rằng đó là lẽ tự nhiên mà thôi.”

Kiba nhẹ nhàng giải thích bên cạnh tôi.

“Có gì với điều đó? Không phải chúng tôi cũng được chào mừng bình thường bởi gia đình của Hội Trưởng sao?”

“Ise-kun. Gremory là một gia đình có ảnh hưởng rất sâu sắc. Họ thật sự không phân biệt con người hay ác quỷ bậc thấp... Nhưng, hãy nhớ gia tộc Phoenix.”

“...”

Trong lời nói của Kiba, tôi nhớ lại Raiser Phoenix trong tâm trí của tôi. Người đàn ông đó rất khinh thường tôi bởi vì tôi là một ác quỷ bậc thấp và là một thuộc hạ. Anh ta có lẽ đã thể hiện sự phân biệt nhắm vào tôi.

Đứng giữa tất cả những điều đó, Chủ tịch thẳng thắn nói.

“Tôi rất nghiêm túc.”

Serafall cũng gật đầu mạnh mẽ với sự đồng ý. Cô ấy gần như muốn nói “Nói rất hay!”. Trong vị trí của cô ấy như một Maou, cô ấy không thể giúp đỡ cô em gái này nhưng cô ấy rất lo lắng.

Một ác quỷ cao cấp khác nói lạnh lùng.

“Sona Sitri-dono. Ác quỷ bậc thấp và ác quỷ hồi sinh từ loài người chỉ là công cụ đối với chủ nhân ác quỷ cao cấp thôi và họ chỉ được chọn chỉ khi họ có tài năng. Một ngôi trường như vậy, với mục đích rèn luyện như thế làm cho các gia tộc lâu đời, những người giàu truyền thống và niềm kiêu hãnh, mất mặt đi phải không? Đúng là có người nói rằng thế giới quỷ đang bước vào giai đoạn thay đổi, sự thay đổi có thể cả tốt lẫn xấu. Những thứ như chỉ dạy cho ác quỷ bậc thấp thật sự không phải chuyện đáng lo của bạn.”

Người không thể giữ im lặng được nữa trước những lời đó là Saji.

“Tại sao các ông cứ khinh thường giấc mơ của Chủ tịch thế trong khi tôi cứ phải nghe trong im lặng chứ!? Thật là kì lạ! Tại sao các ông chỉ quyết định rằng nó không thể nào thành hiện thực!? Chúng tôi thật sự rất nghiêm túc ở đây!”

“Cẩn thận cách ăn nói của bạn, ác quỷ tái sinh trẻ tuổi. Sona-dono, hầu cận của bạn chưa được huấn luyện qua rồi.” – Một ác quỷ cao cấp lên tiếng.

Ông đang nói gì thế!? Ông mới là người kì lạ đấy! Các ông cứ nói những điều như thế thậm chí dù ông đang nói với họ về ước mơ của họ!?

Nếu Hội Trưởng bị đối xử như thế, tôi cũng sẽ lớn tiếng phản đối như Saji!

“... Tôi xin lỗi. Tôi sẽ dạy dỗ lại cậu ta sau.”

Chủ tịch nói trong khi không thay đổi biểu cảm của cô ấy là bao nhiêu cả. Saji dường như không hiểu được phản ứng từ cô ấy.

“Chủ tịch! Tại sao vậy!? Những người này, họ nhạo báng giấc mơ của bạn, của tất cả chúng ta! Tại sao, chủ tịch vẫn giữ im lặng chứ!?”

“Saji, im lặng đi. Đây không phải nơi cậu thể hiện thái độ như vậy. Tôi đơn giản nói với họ về mục tiêu tương lai của mình. Đó là tất cả.”

“...!”

Chủ tịch nheo mắt lại và trách mắng Saji. Saji dường như cũng muốn nói gì đó nhưng anh ta đã dừng lại.

“Trong tình hình đó! Nếu Sona-chan của tôi thắng mãi mãi trong một ván đấu, các ông sẽ không phàn nàn nữa đúng không? Bởi vì rất nhiều thứ đã được trao thông qua kết quả của các trận đấu!”

Mọi người vô cùng bất ngờ trước đề nghị đột ngột của Leviathan-sama. Vị Leviathan-sama đầy hoài nghi này đột nhiên tức giận.

“Geez! Tất cả các ông đang là những áp lực đang đè nén lên Sona-chan của tôi đó! Thậm chí tôi cũng có giới hạn chịu đựng của mình nhé! Nếu các ông bắt nạt cô ấy nhiều như thế, tôi cũng sẽ làm như vậy với các ông đấy!”

Serafall-sama nói với những ác quỷ cao cấp với đôi mắt đẫm nước. Những ác quỷ cao cấp trong vấn đề này chớp mắt của họ nhìn vào Maou Leviathan-sama đang giận dữ và có một sự lo lắng.

Chủ tịch có nét ngại ngùng trên mặt cô ấy. Ooh, Đây thật sự là một tình huống không thể nói gì hơn.

Tuy nhiên, tôi cũng cảm thấy khoái chí trước lời nói của Serafall-sama. Tôi nghĩ không ai có quyền khinh thường giấc mơ của người khác. Thêm vào đó, Quỷ Giới phải thay đổi đúng không?

Trong trường hợp đó, mơ ước của Chủ tịch là một hoài bão tốt. Họ không phải nên thừa nhận những mơ ước như thế này sao? Khi các bạn đã sống qua nhiều năm, các bạn trở nên cứng rắn và không thể linh hoạt được nữa.

Có rất nhiều truyền thống cũ của các gia tộc lâu đời và quý tộc mà tôi không thân thuộc với nó. Cũng như tôi phải nhớ những truyền thống,

phong tục của gia tộc Gremory.

“Rất tốt. Hãy bắt đầu một trận đấu giữa những thanh thiếu niên nào.”

Mọi người chú ý đến lời nói của Sirzechs-sama. Thật ư!? Chúng ta sẽ chiến một ván à?

“Rias, Sona, các bạn có muốn chiến với nhau thử không?”

...! Vậy nói đến đó! Maou-sama! Tôi và những người hầu cận cũng bị sốc trước lời mời đột ngột này!

“...”

“...”

Hội Trưởng và Chủ tịch cũng bắt đầu chú ý vào nhau và chớp mắt trong ngạc nhiên.

Không quan tâm đến bọn họ, Sirzechs-sama tiếp tục.

“Đầu tiên nó được tổ chức một ván đấu cho Rias diễn ra trong một vài ngày. Azazel đã tập trung những fan hâm mộ của Rating Games từ những cường quốc và cũng dưới danh nghĩa chứng kiến ván đấu của tuổi trẻ trước lần đầu lộ diện của họ. Đó là tại sao nó tốt như thế này. Hãy tổ chức một ván đấu giữa Rias và Sona.”

Dựa vào những lời nói của Sirzechs-sama, trại huấn luyện chuẩn bị cho chúng tôi bởi Azazel-sensei là mong muốn chuẩn bị cho chúng tôi một trận đấu đáng mong đợi từ những khán giả!

Đối thủ của chúng tôi là Chủ tịch! Chủ tịch hội học sinh!

Nghiêm túc thật ư!? Một cuộc thách đấu bất ngờ giữa hai nhóm ác quỷ đều từ học viện Kuou!?

Hội trưởng thở một hơi và sau đó cười thách thức với Chủ tịch. Ooh! Chị ấy dự định đánh thật!

Chủ tịch cũng bắt đầu cười khinh miệt. Chị ấy cũng dự định đánh hết mình rồi!

“Nó không phải một trận đấu chính thức nhưng nó cảm giác như là định mệnh của tôi rằng bạn sẽ là đối thủ ở trận Rating Game đầu tiên của tôi đấy, Rias.”

“Bởi vì bây giờ chúng ta sẽ thi đấu với nhau, tôi sẽ không thua đâu, Sona.”

Các tia lửa đã tóe ra ngay tại đây! Hey, hey, hey, hey! Hội Trưởng và Chủ tịch, câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí vs Hội học sinh!

“Một trận đấu giữa Rias-chan và Sona-chan! Nó có thể làm bùng cháy mọi thứ!”

Serafall-sama có vẻ cũng rất hạnh phúc!

“Ngày thi đấu là 20/8 tính theo giờ của loài người. Các bạn có thể phân chia thời gian của bạn như bạn thích cho tới khi đó. Chi tiết về nó sẽ được gửi đến sau.”

Bởi quyết định của Sirzechs-sama, The Rating Game giữa Hội Trưởng và Chủ Tịch đã sắp bắt đầu.

Phần 4

“Tôi hiểu rồi, vậy sẽ có một cuộc thách đấu với nhóm Sitri.”

Chúng tôi đã trở lại gian nhà chính của gia tộc Gremory. Người ở đây chào mừng sự trở lại của chúng tôi là Azazel-sensei. Chúng tôi đã tập trung ở phòng khách và đã tường thuật lại cuộc gặp mặt đó cho sensei trong một lúc trước đó.

“Hôm nay là 28/7 ở thế giới loài người. Vậy chúng ta vẫn còn 20 ngày cho đến ngày thách đấu.”

Vì lí do nào đó mà sensei đang bắt đầu suy tính.

“Có phải là dành cho luyện tập không?”

Khi tôi hỏi, sensei gật đầu.

“Đương nhiên rồi. Thầy đang lên kế hoạch cho các em bắt đầu từ ngày mai đây. Thầy đã từng xem xét các bài tập luyện của từng cá nhân các em.”

“Nhưng, có được không nếu chỉ chúng ta nhận lời khuyên từ thủ lĩnh Thiên Thần Sa Ngã? Đó không phải là chơi xấu chứ?”

Tôi cảm giác rằng sẽ không kì lạ nếu có những lời phàn nàn từ những ác quỷ trẻ khác.

Tuy nhiên, sensei chỉ thở dài.

“Không thật sự như vậy. Thầy dự định sẽ cung cấp dữ kiện cho nhiều thành viên khác nhau ở bên ác quỷ, em hiểu phải không? Ngoài ra, bên thiên thần cũng được cho rằng là đang thực hiện hệ thống sao lưu dữ liệu. Phần còn lại phụ thuộc vào niềm kiêu hãnh của chính bản thân các ác quỷ trẻ. Nếu họ nghĩ từ tận đáy trái tim rằng họ muốn mạnh hơn và gia tăng khoảng thời gian ban đầu của họ, họ sẽ hết lòng nhận lấy sự giúp đỡ.”

Ah, nếu thầy nói như thế thì... Tôi hiểu rồi.

“Đến mức mà cả phó thống đốc của thầy cũng đang hướng dẫn từng gia tộc khác nhau đấy. Hahahah! Có lẽ lời khuyên từ Shemhaza hữu ích hơn của thầy nhiều ấy chứ!”

... Không đâu, xin thầy đừng nói những điều như thế, nó làm em thật khó chịu. Geez, vị thủ lĩnh Thiên Thần Sa Ngã này trông quá vui vẻ. Mặc dù nhờ thế mà thầy ấy thật dễ gần.

“Tốt, vậy đi nhé. Tập trung tại sân vườn sáng mai. Thầy sẽ chỉ dạy phương pháp luyện tập cho các em sau đó. Hãy sẵn sàng đi.”

[Okey!]

Tất cả thành viên đồng loạt trả lời trước câu nói của sensei lần nữa. Okey! Dù sao thì trận đấu đã được quyết định! Chúng tôi phải chuẩn bị cho nó và luyện tập từ đây! Và trên hết, tôi phải tiến gần hơn đến Vali thậm chí chỉ một bước nhỏ đi chẳng nữa!

Như tôi đã nghĩ, Grayfia-san đã ở đó.

“Mọi người, suối nước nóng đã xong rồi đây.”

...! Đó là tin báo tuyệt nhất đấy!

Suối nước nóng kiểu Nhật tọa lạc cách ly ở một góc của khu vườn nhà Gremory.

Tôi ngay lập tức đắm toàn bộ cơ thể mình vào trong đó cùng với Kiba và Azazel-sensei. Ah, thật phê quá đi. Quả là một suối nước nóng tuyệt vời.

“Khi đang trên một chuyến đi~♪”

Trong khi ngâm mình trong suối nước nóng, Azazel-sensei ngân nga một câu hát. Ooh, thầy ấy đã để lộ sáu đôi cánh màu huyền của mình

ra ngoài.

“Hahahaha, như mong đợi, không thể nào không nhắc đến suối nước nóng khi nói về Quý Giới. Đặc biệt hơn nữa khi nói đến suối nước nóng riêng của gia tộc nổi tiếng Gremory, một trong những thứ tuyệt vời nhất ở Quý Giới, một suối nước nóng tuyệt vời vẫn là một suối nước nóng tuyệt vời.”

Thật đáng kinh ngạc, suối nước nóng dường như rất quen thuộc với ngài thủ lĩnh. Đúng như thế, thầy ấy đã đang mặc yukata khi chúng tôi lần đầu gặp nhau. Có thể thầy ấy thật sự hứng thú với nền văn hóa Nhật Bản chăng?

Kiba và tôi đang quần khăn tắm trên đầu của mình và chìm đắm bản thân vào trong làn nước nóng này.

Từ trước, Kiba đã vô cùng kinh tởm. Bởi vì cậu ta bất thành linh...

“Ise-kun, tôi có nên kì lưng cho cậu không nhỉ?”

Cậu đang nói cái thể loại củ lạc gì thế trong khi mặt ửng đỏ lên? Giống như sự trong trắng của tôi đã bị cậu cướp đi vậy!

... Cũng tốt, tôi cho rằng đó là một thứ quý giá, nude với một người đàn ông, một người bạn như cậu ta. Bởi vì chúng tôi đã không cởi mở với nhau ở kì luyện tập trước đó khiến có sự ngăn cách giữa hai chúng tôi.

... Bởi vì bây giờ tôi đang nghĩ về nó, Gya-suke đang ở đâu? Thậm chí cậu ta là một chàng trai mặc váy, thật sự cậu ta không thể nude nhỉ?

Ah, như dự đoán, cậu ta đang lảng vảng ở lối vào. Hơn nữa điều đó là chắc chắn đang diễn ra!

Tôi rời khỏi dòng nước nóng và tiến tới chỗ Gasper.

“Này, này, lại đây, cậu phải tham gia vì đây là suối nước nóng đấy.”

Tôi đã bắt gặp Gasper ở cửa vào.

“Kyah!”

Gasper thét lên trong một bộ dạng rất dễ thương.

“Kyah”... Cậu thật sự... Khoan đã, đừng quần khăn tắm của cậu từ dưới đến ngực cậu chứ... cậu đâu phải là một cô gái đâu... Khốn thật! Cậu ta trông như một thiếu nữ vậy! Một cơ thể mảnh khảnh và

một gương mặt thiếu nữ! Tại sao cậu lại là con trai trong khi trông cậu như thế được chứ?

Bởi vì tôi bắt đầu nhìn chăm chăm vào Gasper, cậu ta đỏ mặt lên và nói rằng.

“...U-umm, xin đừng nhìn emm như thế.”

“...C-cậu! Đừng che đi thân thể cậu như thế nếu cậu là một chàng trai chứ! Bởi vì cậu luôn luôn trông giống một cô gái mặc váy vậy, điều đó làm anh rất bối rối.”

“...K-không đâu, anh đang nhìn em như thế sao, Ise-senpai...? Em cảm thấy bo đỳ của mình đang gặp nguy hiểm đấyyyyyyyyy!”

“Im lại đi!”

Tôi cảm giác rằng tôi có thể đến Quỷ Giới nếu mọi thứ ở đây chỉ như vậy! Nhưng, tôi đã vồ lấy cậu trai trong bộ dạng công chúa này và ngay tức khắc mang cậu ta đến suối nước nóng.

UmMMM!

Tôi quăng cậu ta vào trong suối.

“Khô-ngggg! Nóng quaaaa-á! Em đang tan chảy raaaaaaa! Ise-senpai là đồ dâm tậ-ccccccccc!”

Tiếng hét của cậu ta vang dội tỏa ra cả khu tắm nam! ĐỒ NGỐC! Hội trưởng và những người khác đã đi vào khu tắm nữ bên cạnh chúng ta rồi!

[Ise, em không thể quấy rối tình dục với Gasper đâu đấy, em biết không?]

Giọng nói trêu chọc của Hội Trưởng! Sau đó, tôi nghe thấy tiếng cười khúc khích của một cô gái! Wahhh! Thật ngỡ ngàng quá đi!

Tôi không thể nhịn được nữa và lao xuống suối nước nóng! Thậm chí sau đó đầu tôi đã chìm lỉm nhưng tôi ngóc đầu dậy ngay lập tức!

Uu, thậm chí dù tôi chỉ đặt hikimori vào trong suối nước nóng...

“Nhân tiện, Ise”

Chạm vào bên cạnh đôi mắt ướt át của tôi, ánh nhìn của sensei trở nên “nguy hiểm”.

“Vâng?”

“Cậu đã xoa bóp vết của Rias chưa?”

Sensei hỏi điều đó trong khi nắn nắn ngón tay trong không khí.

“V-vâng! Với bàn tay phải của em ạ!”

Tôi cũng có cử chỉ với bàn tay phải như thầy ấy! Vết của Hội Trưởng cho một cảm giác tốt nhất! Tôi nghĩ đó là thứ mà tôi sẽ không bao giờ quên nó trong cuộc đời của tôi! Tôi cảm thấy rằng chỉ cần có nó là tôi có thể sống được rồi!

“Tôi hiểu. Vậy sau đó như thế nào...”

Gật gù, sensei đẩy ngón trỏ về phía trước theo chiều ngang và nói.

“Vậy cậu đã chạm vào núm vú của gái với ngón tay chưa?”

Sensei nhấn ngón tay vào không khí để chắc chắn.

“...!..K-không, vẫn chưa.”

Nhìn thấy phản ứng của tôi, sensei thở dài.

“Chuyện gì với cậu vậy? Cậu vẫn chưa chạm vào núm vú với ngón tay sao? Cậu chọc núm vú không chỉ một cái nhấn mà phải với một cái nhéo!?”

Trong trường hợp đó là một cặp vú khủng bố, tất nhiên tôi sẽ chôn vùi ngón tay sâu vào bên trong chúng! Nhưng!

“Những núm vú không phải là chuông cửa trước!!”

Đúng vậy! Vết của Hội Trưởng không phải là những cái chuông! Hơn nữa, khoảng khắc khi vết của Hội Trưởng hiện rõ nét lên, tình yêu của tôi đối với Hội Trưởng là toàn tâm toàn ý luôn!

Tuy nhiên, sensei lắc đầu và cười toe toét.

“Không, nó giống như cái chuông vậy. Khi em đẩy nó vào, nó sẽ kêu lên [Hyaaaaan].”

...!?

Tôi mừng tượng cái chuông của Hội Trưởng kêu lên một tiếng [Hyaaaaan] trong tâm trí tôi.

...Gì vậy...Từ đó có thể có ở đó sao?

“Vếu và núm có một chức năng...Tôi nghĩ vếu chỉ dành cho việc xoa bóp, bú và cầm nắm một vật giữa chúng. Tôi hiểu, vậy nó có thể bị chọc và trở nên ồn ào hơn...”

Khi tôi nghĩ về nó, tôi chưa bao giờ nghĩ sẽ làm như thế với nó cả. Tại sao tôi không nhận ra ý kiến sáng suốt đó nhỉ?

Trong khi tôi chìm đắm trong việc xoa bóp và mút xung quanh nó, tôi hoàn toàn quên mất việc chọc ghẹo nó!

...Tôi thật ngu ngốc!

Sensei vỗ nhẹ vào đầu tôi.

“Đó là tại sao em vẫn còn nhiều thứ để học lắm. Vếu của phụ nữ là sự vô tận. Em biết không, nắm bắt một cách đúng nhất, chúng sẽ có được đầy đủ các khả năng vô tận của mình, nhiều hơn cả Uroboros Ophis? Bởi vì thầy bị quyến rũ bởi chúng, thầy đã lao xuống ngực của người con gái và ngã dưới đó, thầy không bao giờ hối hận về nó cả.”

... Như tôi nghĩ, người này thật tuyệt vời. Thống đốc cũng hiểu thôi!

Trong khi giọt nước mắt rơi xuống má tôi, tôi nói với sensei trong sự run sợ.

“Sensei... Em muốn chọc một bộ ngực...”

Sensei động viên tôi trong khi nhẹ nhàng vỗ đầu tôi.

“Yeah, đừng bỏ cuộc, Ise.Nếu là em, em chắc chắn làm được. Nếu em bỏ cuộc, đó sẽ là kết thúc của những cặp vếu phải không?”

“Đúng, đúng vậy.”

Đúng như thế. Không bỏ cuộc, mọi thứ còn có thể tiến lên phía trước! Không bỏ cuộc, vếu của Hội Trưởng có thể bị chọc ghẹo! Và tôi sẽ làm Hội Trưởng kêu lên! Hội Trưởng sẽ kêu lên với sự chọc ghẹo của tôiiiii!

Trong khi tôi quả quyết như thế, giọng nói của các cô gái chạm đến tai tôi.

[Ara, Rias, vếu của bạn lại to lên lần nữa sao? Tôi có thể chạm nó một tí không?]

[Thật sao?Umm...Cách bạn chạm vào có một tí sự khiếm nhã đấy.Với lại, không phải áo ngực của bạn lại được nâng cup lên nhiều hơn tôi sao, Akeno?]

[Cái cũ của tôi vẫn tốt chán mặc dù hơi chật chội một tí... Tuy nhiên, gần đây, tôi đang nghĩ đến việc sẽ không tệ tí nào nếu lộ nó ra nhiều hơn nữa.Một người phụ nữ trở nên táo bạo khi cô ấy có một người bạn trai mà cô ấy muốn cho người ấy xem nó, Rias.]

[...Đ-đúng vậy.Tuy nhiên, đừng giả vờ ngây thơ nhiều như thế.]

[em có hơi ghen tị trước cặp vếu của cả hai chị đấy.]

[Ara-ara, Asia-chan. Không phải em cũng đã bị hơn trước đó rồi sao?]

[Đúng là vậy...!? N-những nếu chúng chỉ to như thế này... Em dường như không thể chạm đến mức độ như của hai chị được.]

[Asia, em từng nghe việc chúng sẽ to hơn nếu chúng ta xoa bóp chúng không? Như thế này này...]

[Haan! Đừng mà! Xenovia-san! Ah...Uun... Ise-san vẫn chưa làm như vậy với mình mà...]

[Hmm, Asia khác với tôi và khi chạm có một cảm giác rất tuyệt vời.Tôi hiểu.Chúng có lẽ là thứ làm khoái chí cánh đàn ông.]

[Ara-ara, thật tốt khi vẫn còn trẻ phải không, Rias?Nhân tiện, dựa vào trực giác của tôi, cậu đang lớn hơn từng ngày phải không?]

[Aan... Akeno-san, bỏ nó ra, bỏ bàn tay của cậu ra khỏi vếu của tôi mau. Cách di chuyển của bàn tay cậu thật...Aan! Cậu đã học cái cách quái quỷ này ở đâu vậy?]

[Vếu của Rias... Một cảm giác thật mê mê...Ufufu. Tôi sẽ làm nó ngay tại đây và...]

[Không... Aaun, thậm chí dù tôi không chấp nhận cậu bé đó làm như thế nhưng... dừng lại đi... tôi quyết định rằng cậu ta sẽ là lần đầu của tôi...Aaun...]

.....

Nghe cuộc nói chuyện của các cô gái ở phòng tắm nữ bên cạnh. Tôi trở nên hưng lên. Máu mũi không ngừng chảy! Ah, thật tệ, thật tệ quá. Tôi tát vào sau gáy một phát và bằng cách nào đó máu mũi đã dừng chảy.

Hơn nữa, quả là một cuộc trò chuyện dành cho họ khi tất cả đều đông đủ có mặt... Tôi đã phản ứng lại nó ở rất nhiều nơi trên cơ thể...

Nhưng, tôi muốn nhìn trộm! Muốn nhìn trộm qua đó! Xuyên qua bức tường ngăn cách phòng tắm con trai và con gái! Tôi muốn đi xuyên qua nó và bay xuống thế giới bên đó! Chết tiệt! Không hề có cái lỗ nào cho việc nhìn trộm cả ư? Tôi không thể thấy gì cả dù tôi có nhìn như thế nào đi chăng nữa...

Hơn nữa, tôi có nên thử Sacred Gear của tôi đến sức mạnh của ngón tay và làm ra một cái lỗ không...?

“Chuyện gì với em vậy? Em muốn nhìn trộm sao?”

Azazel-sensei cười nham nhở và hỏi tôi.

“Điều đó cũng không tệ lắm. Đó là thứ ở giữa của người đàn ông. Đó là động lực để nhìn lên sang phòng tắm nữ trong khi ở trong suối nước nóng. Tuy nhiên, điều đó chỉ khiến bạn trở thành kẻ dâm tặc hạng hai thôi.”

“Hạng hai!? S-sau đó, thầy sẽ làm gì nếu thầy là tay hạng nhất!?”

Sensei nhìn trông như thầy ấy đang suy nghĩ trong một lúc.

“...Đúng rồi. Như thế này này!”

Bắt lấy và giật mạnh tay tôi. Và sau đó...

“Chính là đây! Nếu cậu là đàn ông, hai phòng này phải thông với nhau, Ise!”

Buuuuuuuuuh! Tôi bị nắm giữ bởi một cảm giác lâng lâng khó tả và tầm nhìn của tôi đang đảo lộn một cách chóng mặt!

Owaaaaah! Tôi đã bay vào không trung rồi-iiiiiiiiiii!

Tầm nhìn của tôi từ phòng tắm nam đã chuyển sang phòng bên cạnh và. Ánh mắt của tôi chạm với của Hội Trưởng trong khi đang ở

không trung! Và vậy sau đó....

Doppooooon!

....Oww. Tôi ngã rất đau xuống bề mặt của suối nước nóng, và bơi loạng choạng bên trong dòng nước!

Ừm! Khi tôi ngóc dậy lên mặt nước... thiên đường của Trái đất đang ở trước mặt tôi!

Hội Trưởng! Akeno-san! Asia! Xenovia! Koneko-chan! Mọi người đều đang khỏa thân cả!

Buh!

Máu mũi vọt ra! Thật bình thường khi bất ngờ bị dịch chuyển từ một nơi chỉ toàn bọn đàn ông vớ vẩn sang thế giới chỉ có con gái, phụ nữ. Thế giới thay đổi là điều chỉ rất tự nhiên thôi!

Phòng tắm nam nữ cùng nhau mà tôi luôn luôn mong ước! Tôi không thể ngừng khóc đượ-ccccccc!

Bình thường trong một tình huống như thế này, những thứ như xô, chậu sẽ bay thẳng đến tôi với tiếng thét “Kyaah! Đồ dâm tặc!”, và tôi sẽ bị xé nát ra từng mảnh, nhưng...

Hội Trưởng, Akeno, Asia và Xenovia thậm chí không cố gắng để che đi thân thể trần trụi của mình! Hãy che lại đi, mọi người! Các bạn là con gái mà!

“Ara, Ise. Cậu bị quăng sang đây bởi Azazel sao!? Cơ thể cậu đã được kì cộ kĩ càng chưa đấy?”

“Ufufu, oh Ise-kun. Cậu thật cả gan quá đấy.”

Hơn nữa, Hội Trưởng và Akeno-san đang tiến gần đến tôi trong khi cười gượng gạo! Cặp vú của họ tung lên tung xuống ngay trước mắt tôi! Hoan hô vêu!

Tôi đã ở sự tận cùng của trí thông minh và sững sờ trước những cặp vú đang tới gần tôi. Akeno-san đã bắt được tôi trước khi Hội Trưởng kịp làm!

“Ise-kun♪ bắt được cậu rồi nha.”

Tiếng nổ lóc bóc.

Chị ấy ghì chặt lấy tôi ở phía trước và cả cơ thể của Akeno-san dính chặt vào cơ thể của tôi! Cặp vú của chị ấy đang trơ trọi! Mọi thứ! Cơ thể của Akeno-san đang ở trên người tôi-iiiiiiiiiiiiiiiiii!

“A-Akeno-san! Nếu chị cứ dính chặt lấy em như thế!”

Trí óc của tôi đã bị quyến rũ bởi cái nóng của dòng nước và cơ thể nóng bỏng này, đầu tôi sắp bùng cháy! AAah, chết tiệt! Cơ thể của Akeno-san thật sự không thể tuyệt vời hơn! Tại sao bo đỳ của chị ấy có cảm giác tuyệt vời như thế chứ!? Cả sự đàn hồi lẫn mềm mại đều rất tuyệt! Liệu cảm giác mịn màng này có phải là tác động của suối nước nóng không nhỉ!?

Bồm!?

Mặc dù tôi rất hài lòng với cả cơ thể của Akeno-san, một lần nữa chạm vào tôi, một thứ cực mềm mại!

Gương mặt của Hội Trưởng thó ra qua vai của tôi! H-hội trưởng! Lần này tới lượt Hội Trưởng ôm chặt lấy tôi từ phía sauuuuuu!?

Cảm giác của vú Hội Trưởng chạm vào tôi từ sau lưng! Aah, những thứ đó đang kích thích tôi từ sau lưng! Tôi nghĩ núm vú Hội Trưởng nhẹ nhàng hơn nhiều so với máy mát xa đấy!

“Akeno! Tránh xa khỏi Ise của tôi ngay!”

Hội Trưởng choàng tay lấy cổ của tôi và cố gắng giật lấy tôi khỏi tay của Akeno-san! Tuy nhiên, Akeno-san vẫn kiên quyết ghì chặt lấy tôi từ phía trước!

“Không đâu. Tôi đã quyết định sẽ thưởng thức suối nước nóng cùng với Ise-kun. Cả cơ thể tôi đang nóng lên trong khi ôm chặt như thế này... Cơ thể của Ise-kun rất tốt chỉ bằng chạm vào nó như thế này...”

Akeno-san đã ôm chặt tôi thậm chí cứng rắn hơn! Uwaaaah, vú của Akeno-san đang bị ép dính vào tôi giống như chúng sẽ dính vào cơ thể tôi vậy! Thật tuyệt! Mềm mại chết mất! Tôi cũng muốn ôm chặt lấy cơ thể của Akeno-san để lương tri của tôi tốt hơn! Nhưng, nếu tôi làm thế, Hội Trưởng sẽ nổi giận trước sự phản bội của hầu cận của mình và sẽ giết tôi mất!

“Dừng lại đi! Cơ thể của Ise là của tôi! Cậu nghĩ ai là người đã nuôi dưỡng và luyện tập cho cậu bé này chứ!? Tôi đã nuôi dưỡng cậu ấy nên khiến cảm giác ôm chầm lấy cậu ta từ phía tôi là tuyệt nhất! Từ

mái tóc lúc nhỏ của cậu ấy đến toàn bộ thân thể ấy, mọi thứ là của tôi!...Ahh, bằng cách nào đó, tôi cảm thấy rất xấu hổ. Có phải bởi vì những gì Akeno đã làm trước đó không hay chính bởi vì tôi đang chạm vào người Ise vậy...?”

Hội Trưởng ôm chặt lấy tôi hơn nữa! Uwaaaaah! Vếu của onee-sama hoàn toàn truyền sang người tôi thậm chí chỉ từ sau lưng! Thể tích của nó cứ như một bữa buffet siêu lớn đang mời gọi bạn đến ăn vậy! Hơn nữa, tôi thậm chí có thể nghe hơi thở dốc của chị ấy! Giọng nói sexy của Hội Trưởng đang tàn phá trí óc của tôi!

Ý tôi là, tôi được nuôi dưỡng bởi Hội Trưởng sao!? Vậy cơ thể hoàn thiện của tôi cũng là dành cho mục đích sử dụng làm gối ôm của Hội Trưởng sao!? Tôi rất hạnh phúc! Xin hãy chăm sóc và dành nhiều bài luyện tập séc xi cho tôi nhé!

V-vếu của Akeno-san đang chạm vào ngực tôi, và vếu của Hội Trưởng thì đang ở lưng của tôi!

Tôi đã bị bắt ở giữa vếu của hai người họ cả từ trước lẫn phía sau!

Tuyệt quá điiiiiiiiii! Tôi bị bắt ở giữa những cặp vế-uuuuuuuuuu!

[Đây là miếng sandwich vếu huyền thoại! Một thiên đường tồn tại ở một khu vực chưa được khám phá của Quý Giới!]

Giọng nói như thế từ một chương trình di sản xuyên qua tâm trí của tôi!

Với sự kích thích như vậy từ miếng sandwich vếu, tôi, đang trong một giấc mơ êm đềm, không thể tránh được việc thải ra một lượng lớn máu cam của mình...

Sensei đã nói về nó. Nếu là bây giờ, khi tôi đang bị kẹp giữa chúng, tôi có thể chọc ghẹo nó! Nếu tôi chọc giống với một cái chuông cửa trước, Hội Trưởng có lẽ sẽ bật thành tiếng [Hyaaan]. Tuyệt vời! Cơ thể phụ nữ thật tuyệt quá đi!

Ngón tay tôi đang bị chôn vùi bên trong núm vếu! Điều gì đang diễn ra trên hành tinh xanh thế này!? Ngón tay của tôi đang bị nuốt chửng bởi vếu của Hội Trưởng sao!?

“Auu, thậm chí dù em cũng muốn thưởng thức suối nước nóng cùng Ise-san...”

“Như tôi nghĩ, gần như không thể cướp đi Ise từ tay của hai người

họ. Tôi không có sự lựa chọn nhưng xem từ xa hôm nay vậy.”

Asia và Xenovia đang nói về điều gì đó từ hơi xa nơi đây, nhưng tác động của miếng sandwich vếu là quá lớn...

Hah! Bất thành linh, ý thức tôi chợt đến! Dựa vào tình hình này, Koneko-chan sẽ xì xầm “... Kinh tởm quá, dân tặc-senpai!”, và sẽ thổi bay tôi đến nơi nào đó với một cú đâm đặc biệt của em ấy!

Tôi rụt rè đưa ánh mắt sang phía Koneko-chan nhưng...

Gương mặt của Koneko-chan đang nửa chìm nửa nổi trong khi rất u sầu và thối bong bóng trong suốt... Huh? Hình như Koneko-chan cảm thấy không vui cho lắm...?

.. Nhưng, ngay lúc đó, ý thức của tôi đang bắt đầu mất dần đi.

Yeah, tôi hiểu. Với máu tuôn như suốt từ mũi của tôi, tôi đang đánh mất chính mình trong cái nóng từ suốt và sandwich vếu...

“... Nuhahhoh.”

... Tôi có một cảm giác rằng tâm trí của tôi đang thoát ra từ miệng của tôi. Thậm chí tôi quá hạnh phúc khiến linh hồn tôi bay ra ngoài...

“Ise-kun!”

“Ise!”

Akeno-san và Hội Trưởng đang hoảng loạn. Nhưng tôi rất hạnh phúc... chỉ hạnh phúc thôi.

Matsuda, Motohama, chắc chắn thiên đường có tồn tại ở địa ngục. Đây có phải điều nó muốn dành cho một Đức Phật sẽ đi xuống địa ngục ư?

Lần tới, tôi sẽ kể bạn nghe sự tuyệt vời của bánh sandwich vếu...

Và vậy tôi đánh mất ý thức của mình.

Phần 5

Ngày tiếp theo, tất cả chúng tôi tụ tập trong một góc khu vườn rộng lớn của nhà Gremory.

Mọi người đều mặc áo len! Cả Azazel – sensei cũng đang mặc một cái. Sau đó, mọi người đều đã ngồi xuống những chiếc ghế quanh bàn đã được bố trí sẵn xong vườn, buổi họp bắt đầu ngay tức khắc – buổi họp trước khi chúng tôi bắt đầu đợt huấn luyện của mình.

Bồn tắm suối nước nóng tối qua thật tuyệt ! Tôi sẽ không bao giờ quên được chuyện đó ! Máu dồn lên não rất rất nhiều, nhưng không thể không nhăn răng cười suốt từ sáng đến giờ. Đến Quỷ Giới thực sự là một ý hay ho ! Tôi thật lòng nghĩ thế đấy !

Cảm giác này sẽ không đổi thay hay mất đi.

Sensei cầm thứ gì đó có vẻ là tài liệu và dữ kiện.

“Trước tiên để tôi nói điều này, Chuyện tôi sắp nói với các em bây giờ chính là danh sách huấn luyện, tập trung vào những điều trong tương lai gần nhất. Có những người đạt kết quả tốt ngay lập tức, nhưng cũng có những người không có lựa chọn nào khác ngoài mất thời gian lâu hơn. Tuy nhiên, các em đều là những người trẻ đang phát triển. Kể cả em có chọn nhầm hướng, em vẫn sẽ phát triển tốt. Bây giờ, trước tiên là em, Rias.”

Hội trưởng là người đầu tiên Sensei gọi tên.

“Kể từ lúc bắt đầu, em đã là một Ác Quỷ kĩ thuật tốt với mọi thứ, bao gồm cả tài năng, năng lực cơ thể và sức mạnh ma thuật. Thậm chí em cứ bình thường như hiện tại, những điểm tiêu biểu này vẫn sẽ phát triển và em sẽ trở thành một ứng cử viên cho việc trở thành Ác Quỷ cấp cao nhất khi em hoàn toàn trưởng thành. Tuy nhiên, em mong ước mình phải mạnh mẽ hơn cả như thế, đúng chứ ?”

Hội trưởng gật mạnh đầu trả lời câu hỏi của Sensei:

“Vâng. Em không muốn thua trận một lần nào nữa.”

Quả đúng như Hội trưởng nói! Chúng tôi không muốn thua trong các trận đấu một lần nữa! Nhất là trong một trận đấu chẳng mấy thân thiện.

“Vây, tuân theo chính xác sự rèn luyện được đề trên tờ giấy này, kể cả mọi cách, cho đến ngày trận chiến diễn ra.”

Sau khi nhìn vào mảnh giấy từ tay Sensei, Hội trưởng nghiêng đầu về bối rối.

“... Nhưng, sự rèn luyện này không có vẻ gì đặc biệt ?

“Đúng thế. Đây là phương pháp rèn luyện cơ bản. Nó chỉ tốt cho em. Em đã thu tập được mọi thứ, cho nên sức mạnh của em chỉ có thể gia tăng bằng việc luyện tập cơ bản. Vấn đề là chất lượng của [King]. Qua thời gian, [King] theo đuổi trí tuệ nhiều hơn là sức mạnh. Em biết điều đó kể cả nếu em không giỏi phép thuật, Ác Quỷ có thể vươn đến đỉnh cao nhất với một cái đầu thông minh cùng sự tháo vát, phải không ? Học tất cả những gì có thể về Rating Game cho tới hạn cuối cùng. Khắc ghi mọi thứ, từ tài liệu ảnh đến dữ liệu cuộc đấu, vào đầu của em. Điều mà một [King] cần là khả năng suy nghĩ, sự tế nhị đúng lúc và khả năng phán đoán có thể vượt qua mọi hoàn cảnh. Công việc của em là chắc chắn nhóm Ác Quỷ servant của mình có thể thể hiện sức mạnh tràn trề nhất. Tuy nhiên, cũng phải nhớ điều này, cho đến trận đấu thực sự, em vẫn sẽ không biết được chuyện gì sẽ xảy ra, cũng như về sân đấu nữa.”

... Ooh, chúng tôi cảm thấy buồn cười về những điều thiết yếu đó, Sensei hiện thời lại khiến chúng trở nên rất đáng lưu tâm.

Như tôi nghĩ, nhờ sự thuyết phục của thầy ấy, tôi cảm thấy Hội trưởng và những người còn lại đều không có lựa chọn nào khác ngoài luyện tập trước tiên.

“Tiếp đến, Akeno.”

“... Vâng.”

Mặc dù Sensei gọi, chị ấy vẫn có vẻ không vui. Akeno-san nói cho cùng có vẻ không cảm tình với sensei. Chị ấy cũng từng nói chị ấy có một chút ghét thầy. Theo tôi nghĩ, phải chăng có liên quan đến cha của chị ấy ?

Trong khi tôi nghĩ về chuyện đó, Sensei nói thẳng thừng vấn đề đó ra :

“Em phải chấp nhận dòng máu đang chảy trong con người mình.”

“!”

Có lẽ vì bị nói quá thẳng thừng, Akeno-san cau mày. Nhưng Sensei tiếp tục, không buồn chú ý đến biểu hiện đó.

“Tôi đã xem những hình ảnh được ghi lại của trận chiến với nhà Phoenix. Chuyện đó là gì hả ? Với kĩ năng vốn dĩ của em, em lẽ ra có thể dễ dàng đánh bại [Queen] kẻ thù. Tại sao em không dung sức mạnh Thiên Thần Sa Ngã ? Em tự giới hạn bản thân chỉ dung sấm sét. Nếu em không gia tăng ánh sáng cho sấm và tạo sắp chớp, em không

thể bộc lộ sức mạnh thực sự của mình.”

Tôi hiểu rồi. Akeno-san cũng mang dòng máu Thiên Thần Sa Ngã. Vì vậy, chị ấy cũng có thể sử dụng sức mạnh của ánh sáng. Điều này thực khá hữu hiệu để chống lại địch thủ. Hơn nữa, nếu chị ấy kết hợp sức mạnh đó với chiêu sấm sét đặc biệt của mình, sức mạnh của chị ấy sẽ trở nên độc nhất vô nhị.

“... Em có thể làm tốt thậm chí cả khi không dựa vào loại sức mạnh đó.”

Tuy nhiên, tình thế của Akeno-san thực sự cực kì phức tạp.

“Đừng phủ nhận chính mình. Em sẽ làm gì nếu em thậm chí không thể chấp nhận bản thân mình ? Cuối cùng, điều duy nhất em có thể tin vào chính là cơ thể của chính mình, đúng chứ ? Phủ nhận bản thân khiến em yếu kém đi. Chấp nhận mọi thứ về bản thân mình, kể cả những điều khó chịu và đau đớn. Em của hiện tại chính là sự yếu kém. Vượt qua nó trước ngày diễn ra trận chiến. Nếu không, em sẽ trở thành một đối thủ vô giá trị trong những trận chiến tương lai. Chiêu [Priestess of Thunder] phải biến thành [Priestess of Lightning].”

“...”

Akeno-san không đáp lại lời của sensei. Tuy nhiên, Akeno-san cũng hiểu chị ấy không còn sự lựa chọn nào khác.

Tôi tin. Tôi tin Akeno-san sẽ phá vỡ được bức tường này!

“Tiếp theo là Kiba.”

“Vâng.”

“Đầu tiên, em phải duy trì được Balance Breaker trọn một ngày. Nếu em quen với việc đó rồi, em sẽ có thể duy trì nó trọn một ngày trong hình dạng khi thực chiến. Mục tiêu của em là tiếp tục việc đó và có thể duy trì trạng thái đó trong một ngày dài. Sau đó, em sẽ có thể trở nên đủ mạnh mẽ bằng việc luyện tập cơ bản như Rias. Tôi sẽ dạy các em từng người một cách sử dụng Sacred Gear dạng kiếm sau.”

Vậy bạn hỏi một chuyên gia Sacred Gear về Sacred Gear. Sensei đang nói về bản thân mình đầy say mê. Thế nhưng có chuyện gì thú vị về Sacred Gear thế ?

“ Về việc luyện kiếm... em sẽ luyện tập với giáo viên của mình lần nữa nhé ?”

“Vâng, em dự là sẽ lại được dạy từ đầu.”

Heh, vậy ra cậu chàng này có một giáo viên kiếm thuật. Theo tôi nghĩ, ông ấy mạnh chứ ?

Bởi vì cậu ấy rất siêng năng, Kiba sẽ thật sự dễ bản thân bị dạy dỗ lại từ đầu. Vậy cậu chàng sẽ lại trở nên mạnh hơn à ?

“Tiếp, Xenovia. Để có thể sử dụng Durandal tốt hơn em đang làm... em cần phải có thể sử dụng một thanh kiếm thánh khác.”

“Một thanh kiếm thánh khác?”

“Yeah, một thanh kiếm đặc biệt mỏng.”

Sensei cười nhảu nhở, nhưng thầy liền ngưng cười và chuyển sang nhìn Gasper.

“Tiếp theo là Gasper.”

“V- vâng.”

Cậu hikikomori-kun này đang có chút bối rối... Cậu ấy sau cùng đã đến đây sau một khoảng thời gian dài xa lánh xã hội. Ở đây có thật nhiều người đến và đi.

“Đừng lo sợ quá. Trở ngại lớn nhất của em chính là sự sợ hãi này. Em cần rèn luyện cơ thể và tâm trí đang sợ hãi mọi thứ của mình đi. Từ đầu, những kĩ thuật từ dòng dõi huyết thống và Sacred Gear của em đều rất quan trọng. Sự hoàn thiện kĩ năng về những điểm đặc biệt của [Bishop] của em và ma thuật của em sẽ hỗ trợ em rất tốt. Bởi vì tôi đã xây dựng xong một chương trình [kế hoạch thoát hikikomori] riêng biệt cho em, em phải trước hết có thái độ tích cực hơn càng nhiều càng tốt. Kể cả hoàn toàn ra ngoài đến nơi công cộng là không thể với em, hãy đảm bảo hành động của cậu không ngu ngốc.”

Như sensei nói. Chính xác, cậu chàng này không thể làm bất cứ điều gì nếu trước tiên cậu ấy không trở nên mạnh cả về thể chất lẫn tinh thần. Chiếc nhẫn để trấn định Sacred Gear có vẻ không tốt cho cơ thể nếu sử dụng quá thường xuyên, nên nó đã được dời đi trừ những lúc quan trọng. Cho đến bây giờ, cậu ấy cũng không có vẻ gì là mất kiểm soát. Mặc dù vậy, tôi vẫn còn lo lắng.

“Yeeesssss... ! Em sẽ cố gắng đạt được tinh thần sẵn sàng bùng cháy.”

... Làm ơn đừng nói những điều khiến tôi cảm thấy chẳng dễ dàng gì

như thế chứ Gasper. Khi cậu nói thế, nó có vẻ thực sự cậu sẽ bùng cháy. Ah, nhìn kìa, cậu đang lập tức cố gắng trở lại vào trong cái hộp bằng cactong của cậu...

“Cùng quân [Bishop], Asia.”

“V- vâng.”

Asia cũng thể hiện tinh thần chiến đấu khá tốt. Em ấy từng thú nhận trước đây rằng em ấy cảm thấy bản thân thường không hữu dụng đối với mọi người.

Điều đó không đúng. Khả năng phục hồi của Asia thật đáng chú ý. Nếu không có Asia ở đây, đã có rất nhiều tình huống nguy hiểm xảy ra rồi. Tôi nghĩ em ấy cần có sự tự tin vào bản thân mình.

“Em cũng sẽ cải thiện thể chất và ma thuật bằng luyện tập cơ bản. Ngoài ra, nhiệm vụ chủ yếu của em là làm Sacred Gear trở nên mạnh hơn.”

“Không phải Sacred Gear phục hồi của Asia đã là tốt nhất rồi sao? Em ấy có thể chữa lành mọi thứ chỉ trừ bệnh và sức chịu đựng chỉ bằng cách chạm vào.”

Đó là ý kiến của tôi. Tốc độ của khả năng phục hồi của em ấy rất tuyệt. Tuy nhiên, vấn đề chính là ở phần ‘chạm’. Em ấy không thể chữa trị nếu không chắc chắn tiến thật gần khi đồng đội bị thương.

Ah, không biết thế nào, tôi có lẽ đã hiểu Azazel-sensei nói gì.

“Sacred Gear của Asia có thể mở rộng phạm vi không?”

Lời của Hội trưởng chính xác là điều tôi định hỏi. Sensei xác nhận điều đó.

“Đúng rồi, Rias. Nó có vẻ giống một trò lừa, nhưng là để thể hiện giá trị đích thực của [Twilight Healing], phạm vi ảnh hưởng của nó phải được mở rộng.”

“Vậy là Sacred Gear của Asia có thể được dung trong phạm vi về chiều dài được chứ?”

Sensei gật đầu với câu hỏi của tôi. Không phải chuyện này rất khó tin sao?

“Dựa trên những dữ liệu chúng ta tổ chức thu thập được, theo lý thuyết thì việc phát ra hào quang Sacred Gear từ toàn thân và việc sử

dụng khả năng phục hồi lên tất cả đồng đội xung quanh một người là khả thi.”

Thật đấy chứ?! Nếu chuyện này thật sự đúng, vai trò của Asia trên sân đấu sẽ trở nên không thể tưởng tượng nổi! Không cần phải chữa trị từng người từng người một nữa và thời gian chữa trị cũng sẽ được rút ngắn. Sẽ tạo ra nhiều cơ hội để bắt đầu phản đòn.

Tuy nhiên, cơ sở dữ liệu của Thiên Thần Sa Ngã lớn đến mức nào ? Nó có thật sự có dữ liệu về tất cả loại sức mạnh liên quan đến Sacred Gear hay không ?

“... Về Asia, thầy đang lo lắng chuyện gì ?”

Sensei trả lời câu hỏi của tôi với cái nhìn nghiêm trọng :

“Em ấy là một người tốt bụng. Khi nhìn thấy một kẻ địch bị thương trên sân đấu, Asia trong tim cũng sẽ mong muốn cứu được người đó. Điều này sẽ ngăn trở khả năng phân biệt đồng minh và kẻ thù của Sacred Gear. Phần lớn nguy cơ Asia sẽ không thể đạt được sức mạnh phân biệt này. Việc mở rộng phạm vi chữa trị mà tôi vừa nói bây giờ có thể trở thành một con dao hai lưỡi cho một đội. Dù sao, em cũng nên ghi nhớ việc mở rộng phạm vi chữa trị.”

Thế có nghĩ nếu sử dụng không đúng, việc mở rộng phạm vi của Asia cũng sẽ chữa trị cả những tổn thương của kẻ địch. Nghĩ đến nguyên nhân lại là do sự tốt bụng của Asia... Hệ thống Sacred Gear này cũng thực đáng mỉa mai...

“Đó là lí do tôi đã tìm một khả năng khác. ... Sức mạnh khởi mào cho hào quang để chữa trị.”

“V-Vậy ý thầy là em sẽ truyền sức mạnh chữa trị của mình cho ai đó đang ở xa em sao ?”

Asia làm động tác như ném thứ gì đó. Tôi chính là được chữa trị chỉ bởi cử chỉ đáng yêu này của em ấy.

“Phải, như thế em có thể trực tiếp ném nó. Lúc Ise bị đánh văng ra 10 mét và bị thương, em sẽ khởi nguồn sức mạnh trị thương của mình lên Ise. Nếu chiêu mà em sử dụng cho đến giờ là trong một phạm vi giới hạn nhất định, chiêu mà tôi đang giải thích cho em đây chính là phiên bản linh động hơn. Em có thể chữa trị kể cả khi em không trực tiếp chạm vào.”

Sức mạnh chữa trị ví như thế một viên đạn có thể phóng đi ! Hey hey

hey, chuyện này thực là không tưởng.

“N-Nó thật tuyệt vời! Asia có thể đóng một vai trò chủ động hơn hẳn !”

Tôi nắm lấy bàn tay của Asia và giữ chặt chúng đầy hân hoan. Mặc dù Asia đang ngạc nhiên bởi thông tin bất ngờ, nhưng tâm trạng em ấy đang thật vui vẻ.

“Sức mạnh của phương pháp này có thể ít hơn một chút so với chạm trực tiếp, nhưng lại có thể chữa trị cho đồng đội từ xa vẫn là một điểm lợi thế với rất nhiều ứng dụng. Với một hay hai người nhảy lên hàng trước và ai đó bảo vệ phía sau Asia – người có khả năng chữa trị, các em sẽ có thể lập nên một đội hình lí tưởng.”

Vậy là, Sensei thậm chí đã nghĩ xa đến chỗ mừng tượng ra đội hình rồi à. Thầy ấy thật sự có vẻ đã nghĩ đến một mức độ lớn hơn, huh ?

Hội trưởng đồng quan điểm với Sensei.

“Đây là một phương thức dễ dàng, nhưng đó là lí do vì sao những đội hình chiến lược mạnh lại thường đơn giản. Thường thì phương pháp được dung để chữa trị cho đồng đội là nước mắt của Phoenix hoặc vài hỗn hợp thuốc. Sacred Gear của Asia lại có thể dễ dàng vượt mặt tất cả những phương thức này với sự đáng tin cậy và mục đích hướng tới của nó.”

“Không sai. Sức mạnh từ Sacred Gear của Asia, thức có thể chữa trị được cho cả Ác Quỷ có thể coi là vũ khí và điểm đặc trưng độc nhất vô nhị của đội chúng ta. Sau nữa đơn thuần là một bài kiểm tra về sức mạnh của Asia. Asia, hãy hoàn tất việc rèn luyện cơ bản, okay ?”

“V- vâng, em sẽ cố hết sức.”

Cố hết sức nhé, Asia ! Nếu việc đến như nó phải đến, rốt cuộc tôi sẽ hành động như một chiếc khiên của Asia, tôi sẽ nhất định bảo vệ em ấy !Tôi không thể để Asia, người mà đối với tôi như thể một cô em gái đáng yêu, bị thương tổn đến làn da xinh đẹp của em ấy.

“Tiếp theo là Koneko.”

“... Vâng.”

Koneko-chan đang có một khí thế chiến đấu rất đáng nể. Tôi băn khoăn đó là vì điều gì. Mặc dù em ấy có vẻ không khỏe gần đây, hôm nay lại đặc biệt hào hứng lạ thường. Koneko-chan đang suy nghĩ gì

thế nhỉ ?

“Em không có điểm nào để chê trách cả, bởi em sở hữu những nét tiêu biểu cơ bản về cả tấn công lẫn phòng thủ như một [Rook]. Khả năng thể chất của em cũng không thành vấn đề. Tuy nhiên, trong nhóm của Rias có những người giỏi tấn công hơn một [Rook] như em.”

“... Em biết điều đó.”

Koneko-chan mang vẻ mặt nản lòng đáp lại những rõ ràng của Sensei.

... Có thể nào, Koneko-chan? Phải chăng đây là điều em đang lo lắng? Không, nhưng , không phải Koneko-chan đã mạnh hơn một đứa ngớ nghếch như tôi và tốt hơn Kiba và Akeno-san xét về mặt sức mạnh thuần túy ?

“Hiện tại những người tấn công tốt nhất trong nhóm là Kiba và Xenovia. Đó là bởi vì họ sở hữu những vũ khí tàn ác, thanh thánh kiếm quý hiếm đạt Balance Breaker của cậu ấy và thanh thánh kiếm Durandal của cô ấy. Và với Ise hiện đang sắp bước vào Balance Breaker đây...”

Tấn công... Chắc chắn rồi, sức mạnh của Kiba và Xenovia trong việc này rất xuất sắc.

Tuy nhiên, tôi còn không biết liệu mình có khả năng thành công trong việc đạt được Balance Breaker không nữa.

“Koneko, em cũng sẽ cải thiện những điểm yếu như những người khác. Thêm nữa, giải phóng thứ mà em đã tự phong ấn. Điều này giống với Akeno. Nếu em không chấp nhận bản thân, em sẽ không thể phát triển tốt được.”

“...”

Koneko-chan không nói gì đáp lại lời của Sensei cả. Tinh thần chiến đấu lúc này của em ấy đã đột nhiên biến mất ngay khi từ ‘giải phóng’ được đề cập đến.

...Sức mạnh của Koneko-chan là gì ? Em ấy đã gặp phải vấn đề gì ?

“Đừng lo, nếu là Koneko-chan, em sẽ trở nên mạnh lên chỉ trong thoáng chốc.”

Tôi thân mật nói và cố vỗ nhẹ đầu của Koneko-chan, nhưng bàn tay của tôi đã bị gạt phắt.

“... Đừng nói nghe dễ dàng như vậy...”

... Một biểu hiện lạnh lùng. Đây là lần đầu tiên tôi nhìn thấy cảm xúc lạnh lùng như vậy từ Koneko-chan.

Có phải tôi đã đập trúng một quả mìn không ? Tôi nên làm gì đây, sự động viên mà tôi cố gắng truyền cho em ấy lại cho kết quả ngược ngạo thế này...

Khi bầu không khí không biết sao trở nên u ám, Sensei lo lắng nhìn đồng hồ của thầy ấy:

“Bây giờ, cuối cùng là Ise. Về em... Chờ một chút, sẽ đến đây sớm thôi...”

Sensei ngược nhìn bầu trời. Huh? Tôi đang nghĩ đến việc chờ đợi cái gì đây? Đúng hơn là... thứ gì đang đến?

Tôi và những người khác đều ngược nhìn bầu trời. Cái gì chứ? Trên đó chẳng có chi cả...

Ngay lúc tôi cảm thấy nghi ngờ, trong tâm nhìn của tôi một cái bóng khổng lồ xuất hiện trên bầu trời! Nó đang hướng thẳng đến chúng tôi với tốc độ kinh hồn.Uwah! Khổng lồ! Một con quái vật?! Quỷ dữ?! Ma?! Không phải là kẻ địch tấn công đó chứ?

Dooooooooooooon!

Mặt đất rung chuyển khi nó hạ cánh ngay trước mặt chúng tôi! Thậm chí ngòi xuống một chiếc ghế mặt đất lại rung dữ dội, và tôi ngã phịch xuống đất.

Một đám mây bụi lớn vồn khắp trong không khí, và sau khi nó tan ra, một con quái khổng lồ xuất hiện trước chúng tôi!

Nó cao cỡ 15 mét! Một con quái vật! Nó là một con quái vật! Cái miệng hết sức nứt nẻ! Những cái răng nanh trông hết sức kinh khiếp hết thấy nhe ra từ miệng của nó! Chân và tay dày cộm! Hai cánh sải thật rộng hai bên!

... Tôi biết nó là thứ gì. Tôi đã từng thấy nó rất nhiều lần và có một con đã trú trong người tôi.

“R-rồng ...”

“Đúng vậy, Ise. Là một con rồng!”

Sensei gật đầu. Vậy nó thật sự là một con rồng! Nó thật khổng lồ!!!! Một con quái vật! Khi nó thở ra, nó sẽ phóng ra lửa! Chắc chắn mọi thứ xung quanh gần nó đều sẽ bốc cháy !

“Azazel, anh thật là liều lĩnh khi công khai bước vào lãnh địa của Ác Quỷ!”

Con rồng khổng lồ mở vòm miệng ra và nói. Ooh, nó nói !

“Hah, tôi đã chính đáng có được sự cho phép cá nhân của Maou-sama và ngay thẳng bước vào lãnh địa này, ông biết chứ? Có gì phàn nàn hả, Tannin?”

Sensei có vẻ quen biết con rồng này.

“Hmph, vậy thì tốt thôi. Tôi đặc biệt đến đây vì đề nghị của Sirzechs. Đừng quên xung quanh anh kia, thủ lĩnh Thiên Thần Sa Ngã.”

“Heheh. Dù sao, Ise, đây là thầy giáo của em.”

... Sensei nói thế với tôi, trong khi chỉ ngón tay vào con rồng khổng lồ.

Không lí nào. Thầy giáo? ... Eh? Eeeeh?!

“Eeeeeeeeeeeeeeeh! Con rồng khổng lồ này á?”

Tôi bị sốc đến nỗi mắt nổ đom đóm! Hiển nhiên, họ làm vậy á? Nghiêm túc á? Con quái vật này là thầy của tôi á? Không phải thầy của em là thầy sao, Azazel-sensei? Thầy có ý gì vậy?!

“Đã lâu rồi nhỉ, Ddraig. Có nghe thấy tôi nói không?”

Con quái vật nói với tôi, hay đúng hơn là..., ông ấy gọi thứ đang ở bên trong tôi.

Rồi, cánh tay trái của tôi tự phát sáng ánh đỏ, và Boosted Gear của tôi xuất hiện.

[Ah, thật hoài niệm, Tannin.]

Tương tác với viên đá quý, Ddraig lên tiếng, mọi người ở gần tôi đều có thể nghe thấy.

“Là một người quen của cậu à?”

Khi tôi hỏi, tôi trả lời ‘Đúng’.

[Đây vốn dĩ là một Long Vương. Tôi đã nói với cậu về “Ngũ Đại Long Vương” trước đây, đúng không ? Tannin đây là một Long Vương khi trước đây họ còn là “Lục Đại Long Vương”. Con rồng tên Tannin được ghi lại trong Bible là ông ấy.]

Hah, một Long Vương. Haha rồi, có cả Long Vương nhắm vào tôi. Đáng sợ, đáng sợ. Một con rồng khổng lồ nhắm vào tôi? Không, không. Tôi chắc chắn không muốn gặp chúng! Chỉ Vali – một đối thủ rồng, là đã quá đủ với tôi rồi! Lẽ nào tôi sẽ chết trước khi trở thành vua harem ?

“Tannin trở thành một Ác Quỷ, nên [Lục Đại Long Vương] trở thành [Ngũ Đại Long Vương]. Thậm chí giữa những Ác Quỷ tái sinh hiện nay, Tannin là bậc cuối cùng! Một Ác Quỷ cấp cao nhất!” – Azazel-sensei nói

Vậy, con rồng này là một Ác Quỷ. Tái sinh từ một con rồng! Heh, vậy ra một Ác Quỷ tái sinh từ một con rồng, và hơn nữa còn là một Long Vương, cũng đã gia nhập nền công nghiệp hiện đại. Để được gọi là Ác Quỷ cấp cao nhất, ông ấy phải mạnh hơn cả Hội trưởng nữa.

Nhìn ông ấy trước mặt, tôi càng thực sự cảm nhận được điều đó. Thậm chí một Ác Quỷ tái sinh cũng có thể vươn đến đỉnh cao.

“[Hỏa Thiên Long] Tannin. Thậm chí có người nói hơi thở lửa của ông ấy có thể tương đương với sức va chạm của một thiên thạch. Ông ấy là một trong số ít những rồng trong truyền thuyết đến giờ vẫn còn hoạt động. Xin lỗi, Tannin, nhưng làm ơn giúp huấn luyện đứa trẻ này – người mang Xích Long Đế Vương. Tôi muốn ông dạy cậu ấy cách sử dụng sức mạnh của rồng từ đầu.”

Azazel sốt sắng đề nghị Tannin. Khoan, vậy tôi sắp được học cách sử dụng sức mạnh của mình từ con rồng này – thứ sở hữu sức mạnh đạt cấp độ thiên thạch á?! Ổn không vậy? Tôi sẽ không mất mạng chứ?

“Kể cả tôi không làm chuyện đó, để Ddraig trực tiếp dạy cậu ta cũng được mà, phải không?”

“Cho dù như thế, vẫn có điểm hạn chế. Cậu ấy thật sự cần được huấn luyện bởi một con rồng đích thực.”

“Hình dáng nguyên bản khi thực chiến. Tôi hiểu rồi, vậy anh đang nói là anh muốn tôi hành xác cậu bé này.”

Tannin tiếp lời Sensei như thế. Hey, hey! Tôi sắp bị hành xác?! Nếu tôi bị hành xác bởi một con quái vật thể này, tôi nhất định lập tức mất mạng!

“Đây là lần đầu tiên tôi huấn luyện một người mà Ddraig đang trú ngụ.”

Con rồng nói đầy vui vẻ trong khi đảo mắt với một nụ cười. ... T- tôi sắp bị giết! Nếu tôi được huấn luyện bởi một con quái vật thể này, không có cách nào tôi có thể vượt qua nó! Về cơ bản, tôi là một người phàm! Không thể nào, không thể nào!

[Hãy kiểm soát bản thân, Tannin. Chủ thể của tôi yếu hơn anh tưởng đấy.]

Ooh, Ddraig, quả đúng là bạn đồng hành của tôi!

“Chỉ cần cậu ấy không chết là được mà phải không? Cứ để tôi lo.”

Tôi sắp chết! Tôi sắp bị giết! Ông ấy hình như không hiểu, cái con rồng-Ossan này!

Cạnh tôi, sensei gật đầu đồng ý vì lẽ gì đó! Làm ơn đừng đồng ý! Không thể nào!

“Trong khoảng thời gian bằng 20 ngày của thế giới người thường, tôi muốn cậu ấy đạt được Balance Breaker. Ise, luyện tập chăm chỉ hết mức và đừng để mất mạng.”

Sau khi ném lại cho tôi mấy lời đó, sensei vẫy tay và bắt đầu rời đi. Eeeeeeeeh?! Thầy kết thúc chỉ thế thôi á?

“Bây giờ, mỗi người trong chúng ta sẽ thực hiện lịch trình huấn luyện riêng của mình. Tôi mong tất cả đều làm tốt.”

Hội trưởng để tôi lại đằng sau và tiếp tục cuộc nói chuyện!

[Được.]

Mọi người cũng đáp lời như vậy và bắt đầu giải tán. Huh? Huh? Tôi sắp huấn luyện với một con rồng thể này á?! Không ai nghĩ rằng có vấn đề ở đây à? Không quan tâm bạn nhìn nó thế nào, tôi sắp bị tấn công bởi con rồng này đấy! Tôi sẽ chết!

“Ise, cố hết sức nhé!”

Hội trưởng giơ một ngón cái lên, gửi đến tôi sự khích lệ! Đúng đấy,

Hội trưởng là loại người không cho phép thỏa hiệp khi nói đến chuyện huấn luyện. Thường thì Hội trưởng rất hiền lành và tốt với tôi, nhưng bất cứ lúc nào loại huấn luyện kiểu này bắt đầu, chị ấy cho tôi bị huấn luyện hết sức tàn bạo và kiệt sức!

“Tiểu thư Rias. Có thể cho tôi mượn ngọn núi đằng kia chứ ? Tôi sẽ mang cậu ta đến đó.”

Từ trước đó Rồng Ossan đã chỉ về ngọn núi xa đằng kia...

“Chắc rồi. Dạy cậu ấy thật tốt giúp nhé!”

“Cứ để cho tôi. Tôi sẽ huấn luyện cậu ấy đến đúng bờ vực của cái chết.”

Huh, đây là kết luận của cuộc thương lượng!? Nghiêm túc đấy à?!
Vậy cái ngọn núi xa xa kia sẽ là mồ chôn tôi á?!

Con rồng quắp tôi bằng tay của ông ấy và bắt đầu bay lên! Uwahhh!
Ông ấy đang bay! Tôi đã bị một con rồng bắt giữ! Tôi sẽ bị ăn thịt mất!

“Hội trưởng!!!!!!!!!!”

Kể cả khi tôi khóc lóc và cầu xin sự giúp đỡ, bên dưới tôi, Hội trưởng chỉ vẫy vẫy tay với một khuôn mặt tươi cười.

Người ông yêu kính của tôi ở trên thiên đường.

Vì lí do nào đó, tôi bị bắt giữ bởi một con rồng và đang bay giữa bầu trời.

Mùa hè năm thứ hai của tôi...

Trang sách tuổi xuân quan trọng...

Tôi đang thưởng thức nó trên một ngọn núi với một con rồng.

Nơi này thực sự là địa ngục. Thiên đường nơi có ông tôi ở đó... xem ra quá xa vời.

Phần 6

Kì nghỉ hè tôi hằng mong đợi

Tôi, Matsuda và Motohama đã hứa hồi đầu năm rằng chúng tôi sẽ tìm được nhiều cô gái và có một kì nghỉ hè cực kì cực kì ‘thú vị’, nhưng

mà... Vì vài lí do, tôi thay vì thế lại đang bị một con quái trên núi dưới địa ngục cho ăn đạn.

Dogooooooooon!

Gần đó, cây bay bật gốc, đá vỡ vụn và một cái hố xuất hiện trên nền đất.

“Uwaaaaaaaaah!”

Tôi tuyệt vọng tránh khỏi luồng lửa từ hơi thở của con quái vật – con rồng-Ossan!

Nước mắt tiếp tục cứ trào ra mặc dù tôi tưởng chúng đã khô cạn mất, bạn biết chứ?! Bởi vì tôi đang đối mặt với một thứ cảm giác kinh sợ mỗi ngày, nước mắt không thể cạn được! Không, đã đủ lắm rồi! Kiểu cuộc sống thế này! Ở chỗ quái nào mà một học sinh trung học lại bị bắn phá bởi một con rồng mỗi ngày thế này?

“Cố lên, cậu bé Sekiryutei. Nếu cậu không di chuyển nhanh hơn, sẽ trở thành mẩu than cháy đó!”

Không! Tôi không muốn trở thành một cục than trước khi ‘thân ái’ với Hội trưởng! Tôi phải làm chuyện đó với Hội trưởng trong trắng! Kế hoạch của tôi chính là vứt bỏ sự trong trắng của mình để làm chuyện ấy với Hội trưởng!

Tôi còn muốn làm chuyện ấy ấy với Akeno-san nữa ! Tôi muốn cũng muốn Akeno-san trong trắng nữa ! Tôi còn muốn sinh baby với Xenovia ! Và tôi còn muốn thân thiết với Asia hơn nữa !

Thế tại sao tôi lại đang ở bên bờ vực cái chết tại ngọn núi này ?!

Nhiều ngày đã trôi qua kể từ lúc tôi đến ngọn núi này và tôi hoàn toàn bị bào mòn sức lực.

Sức chịu đựng của tôi đã đến cực hạn, cả về thể chất lẫn tinh thần. Bởi vì tôi bị rượt đuổi vòng vòng cả ngày lẫn đêm bởi con quái vật, biết chứ? Thậm chí có một lần khi tôi thử một đòn phản công, tôi còn không nhắc lên nổi mấy cái bàn. Nếu tôi thoi vào một con rồng khó ưa như vậy, không chỉ vô tác dụng mà ngược lại còn thay vào đó làm đau chính tay mình!

Kể cả việc sử dụng sức mạnh dịch chuyển của tôi cũng thành vô nghĩa, nên tôi chỉ có thể dành thời gian chạy trốn và ẩn nấp mỗi ngày. Con rồng này đang tàn nhẫn cố gắng tìm cách giết tôi!

Còn nữa, luồng hơi lửa đó tấn công... đã thổi sạt một phần ngọn núi chỉ bằng một hơi. Nếu tôi nhận lãnh trực diện đòn tấn công kiểu này, tôi sẽ mất mạng sau một cú duy nhất.

Bởi sức mạnh của tôi đã tăng lên, cánh tay trái của tôi đã thiết yếu trở thành một cánh tay rỗng, vì tôi đã giao nó như một cái giá cho Sacred Gear trong trận đấu với Raiser, nhưng nhờ mang một chiếc nhẫn tôi lấy từ Sensei trên cổ tay, cánh tay tôi sẽ không biến đổi. Sensei thật là làm ra rất nhiều thứ.

Những thời gian chúng tôi ở địa ngục có giới hạn, khi chúng tôi trở lại thế giới người phàm, cánh tay tôi sẽ lại bị Hội trưởng và Akeno-san rút mất !

Tuy nhiên, chỉ việc bỏ chảy cũng giúp tôi lĩnh thêm sự rèn luyện đáng quan tâm. Hiện tại, tôi thậm chí chưa phải lãnh bất cứ cú nào từ hơi thở con rồng đó... nhưng cái áo len của tôi đã thành như miếng giẻ rách – nó thủng lỗ chỗ khắp nơi.

Một khi rèn luyện một lữ phần đầu ngày kết thúc, lại bắt đầu đến huấn luyện cơ bản, mà chủ yếu là rèn luyện cơ bắp. Khi làm chuyện đó, tôi luôn phải chịu sự đau đớn cùng cực khiến toàn bộ cơ thể như muốn gào thét, nhưng nó còn tốt hơn so với việc bị con rồng-Ossan rượt đuổi vòng vòng, và ngạc nhiên thay tôi có thể thực hiện việc này một cách bình thường.

Tôi không có lựa chọn nào ngoài việc tự đảm bảo bữa ăn của mình. Tuy nhiên, bởi tôi ngó lơ động vật và thực vật thuộc về Quý Giới, tôi bắt cá từ dòng sông chỉ sau khi xác nhận nó có thể ăn được hay không từ con rồng-Ossan, và tôi thu gom hạt từ cây mọc trên ngọn núi.

Tôi không biết cách nào đã tạo được ra lửa bằng kỹ năng ma thuật kém cỏi của mình. Fufufu, tôi đã cải thiện hơn ma thuật tạo lửa của mình rồi đó, thấy không?

... Huh ? Tại sao tôi lại sống một cuộc đời thế này nhỉ? Khi tôi bắt một con cá, tôi vô thức thốt lên “Tottado”. Chuyện này tệ đấy. Phải chăng tôi đang dần dà trở thành một người rừng?!

Tôi đã dành cả ngày ở đây để làm chuyện này rồi chuyện kia. Tôi muốn gặp Hội trưởng! Tôi muốn nói chuyện với Asia! Tôi muốn đùa trò với Akeno-san nữa!

Uu, ở đây chẳng có cô gái nào cả! Đối với tôi thật đúng là chính hiệu địa ngục! Tôi mong ước được nằm trong lòng Hội trưởng! Tôi muốn

thường thức ‘ hương vị’ đùi của Hội trưởng một lần nữa!

Ảo tưởng lại là niềm vui duy nhất của tôi ở đây!

Khi sự rèn luyện khắc nghiệt với Ossan kết thúc, tôi đến thế giới ảo tưởng. Hội trưởng và Asia ở đây, và họ nồng hậu ấm áp chào đón tôi...

Gần đây, tôi thậm chí có thể có thể chìm vào ảo tưởng ngay cả khi đang bị con rồng-Ossan truy đuổi. Thậm chí tôi nghĩ tôi đang bị bệnh!

Một quả cầu lửa khác lại được bắn ra! Uwaaaaaaaah! Tảng đá mà tôi đang trốn đằng sau bị hủy tan tành, và Ossan đã tìm thấy tôi.

“Cậu đây rồi, cậu đây rồi. Không ích gì đâu kể cả cậu giỏi chạy trốn đến thế nào. Lại đây, đánh trả đi!”

“Không thể nào! Người quá mạnh! Có thể nào người mạnh hơn cả Vali không?”

“Ờ thì, ta thường được xếp vào hàng Maou về sức mạnh thuần túy.”

Thấy chứ! Người là một con quái vật! Nói cái gì về hàng Maou?! Tại sao tôi lại đang cố gắng sống sót khỏi một con rồng thuộc hạng Maou trên một ngọn núi thế này?!

Khỉ nó! Nếu biết thế này, tôi vốn nên đi biển cùng Matsuda và Motohama mới phải!

Tôi muốn phụ nữ! Cho dù có bao nhiêu thiếu nữ và phụ nữ xinh đẹp vây quanh tôi, cũng sẽ chẳng có lá cờ độc thân nào được phất lên đâu!

Ahh, điều tốt nhất chính là lúc Hội trưởng và Akeno-san trở thành những thiếu nữ ấy. Tôi đã thú nhận một lần với sự cương quyết của một người đàn ông hấp hối, cơ mà họ có vẻ muốn nói ‘ xin lỗi’ vào thời điểm đó...

Kể cả tôi cảm thấy ngạc nhiên về chính mình rằng trạng thái hứng tình tự nhiên của tôi không ngừng tạo ảo tưởng trong lúc bị truy đuổi bởi Ossan, nhưng tôi không thể sống sót trong hoàn cảnh thế này nếu không có những ảo tưởng đó !

“Oh, cậu đang thực hiện điều đó. Nó thế nào?”

Tôi nghe một giọng quen thuộc.Nhìn đằng sau, thủ lĩnh Thiên Thần Sa Ngã đang ở đây.

“Ngon quá! Ngon quá!”

Vừa khóc, tôi vừa ăn những nắm cơm Hội trưởng làm do Azazel-sensei mang đến.

Ngon thật! Đây là mùi vị của Hội trưởng! Đây chứa đựng tình yêu của Hội trưởng! Bởi tôi còn có một hộp cơm trưa từ Asia, thật là chuyên tốt!

“Ở đây còn một hộp cơm trưa của Akeno. Ăn luôn đi nhé. Bởi vì em ấy làm nó khi làm một màn tóa lửa với Rias. Nhưng mà, hahahaha, khuôn mặt em đã đẹp lên một chút sau mấy ngày không gặp.” – Sensei nói và vỗ vỗ vai tôi.

“Đừng đùa quanh nữa! Em suýt chết đấy! Em thực sự là suýt mất mạng! Con rồng-Ossan này mạnh kinh khủng khiếp! Kể cả thầy có bảo nó dạy em trận đấu của một con rồng, nó lại dung quá nhiều sức mạnh thực sự và chuyện này thật rất lố bịchhhhhhhhhhh!”

Tôi òa ra trong khi cơm phun ra từ miệng mình. Bởi vì nó quá khó chịu! Một cậu trai thời hiện đại ngày nay như tôi không thể chịu đựng nổi, đến một ngọn núi trống vắng với một con rồng sức mạnh hàng Maou! Tệ nhất là ...ở đây không có ‘cặp đào tiên’ của Hội trưởng.

“Tannin-ossan không biết cách kiềm giữ đâu! Em sắp bị giết đấy! Em không muốn mất mạng khi vẫn còn là một trai tân đâu!”

“Cậu ngốc quá! Cậu đã quyết định mình sẽ không mất mạng, đúng chứ? Nếu ta thực sự có ý đó, cậu đã thành mẩu than bởi hơi lửa của ta. Nếu không muốn chịu những cảm giác đau đớn này, vậy đạt được Balance Breaker nhanh lên đi!” – Ossan nói với đôi mắt khép hờ trong khi nghỉ ngơi trên một mặt đá.

“Kể cả người nói vậy! Nếu ai đó với bản chất người thường như tôi nhận một cú chọi từ ai đó có kích cỡ quái vật như ông, tôi sẽ tan tành chỉ sau một đòn!”

“Hmph, thật ngu ngốc, cậu lại đi tự nhận mình là Pawm mạnh nhất của Miss Rias với cái tình trạng này à? Cậu có biết có bao nhiêu Ác Quỷ muốn trở thành hầu cận của Miss Rias không hả?”

... Cuối cùng thì người cũng đề cập đến chuyện này, Hội trưởng ở Quỷ Giới là một nhân vật nổi danh, thậm chí trước đây chị ấy chỉ xuất hiện thoáng chốc ở trung tâm thành phố, đã có bao nhiêu tràng vỗ tay như pháo dành cho chị ấy.

Bây giờ thì tôi mới nghĩ đến chuyện đó, có rất nhiều Ác Quỷ ao ước được trở thành hầu cận của Hội trưởng. Có phải tôi là kẻ may mắn không ?

Yeah, tôi thực sự là kẻ may mắn nhất, bởi tôi có thể sông cùng với một Onee- sama thật xinh đẹp và tốt bụng, còn có ‘cặp đào tiên’ lớn nữa chứ!

Ah, Hội trưởng – người mà tôi thương mến, tôi muốn ngày nào đó

được kết hôn với chị ấy... Well, thật là một giấc mơ xa vời và rộng tuếch.

Tôi thở dài.

“Nhưng dù thế nào, em cũng được rèn luyện cơ bản, đúng không? Và, việc đó rất tốt. Nếu em không thực hiện nhiều, cơ thể của em sẽ không thể nào chịu nổi khi em đạt đến Balance Breaker. Em còn thiếu quá nhiều điều! Em không có khả năng thắng được Vali bằng ma thuật kể cả cậu ta lộn ngược đầu mà đấu. Vì thế, em không còn lựa chọn nào ngoài việc nhờ sức mạnh cơ thể mà tự thân đứng lên.” – Azazel-sensei nói khi xem nhật kí rèn luyện do tôi viết.

Tôi hiểu điều đó chứ, chính xác như Sensei nói, Vali là một hậu duệ của Maou tiền nhiệm. Luận về ma thuật, tôi chần chẫn chẳng thể thắng nổi. Nhưng cho dù như thế, làm sao tôi thắng với sức mạnh cơ thể? Có một khoảng cách quá lớn giữa cơ bản của tôi và Vali.

“Uhm, quay trở lại, Vali đang cố gắng làm chuyện gì đó, nhưng là chuyện gì mới được?” – Tôi hỏi Azazel-sensei. Trước khi Vali rời đi, cậu ta đã cố làm gì đó, mặc dù Albion cố ngăn không cho cậu ta làm...

“Ah, là Juggernaut Drive”

“Có phải chiêu gì đó còn mạnh hơn cả Balance Breaker?”

“Không, nó không cho thấy điểm nào mạnh hơn Balance Breaker. Hình thái cao nhất và cuối cùng của Sacred Gears là Balance Breaker. Tuy nhiên, có rất nhiều thứ bên trong Sacred Gear có ma thuật bị phong ấn bên trong chúng. Một kiểu phong ấn đặc biệt được áp đặt lên những Sacred Gear đó. Boosted Gear của em và Divine Dividing của Vali chính là ví dụ.”

Tôi hiểu. Sacred Gear của tôi và Vali thuộc loại có sức mạnh từ một ma thuật bên trong – nói cách khác, một con rồng được phong ấn bên trong nó.

“Những loại này được phong hãm rất mạnh, giải phóng sức mạnh trong hình thái đó và chắc chắn rằng người chủ có thể sử dụng nó. Trong trường hợp của Sacred Gear của Sekiryuutei và Hakuryuukou, buộc sự kiềm hãm này phải tạm thời chịu buông lỏng và giải phóng sức mạnh bị phong ấn chính là Juggernaut Drive. Nó giúp một người sức mạnh nhất thời có được sức mạnh sát thần, nhưng nguy cơ cũng rất lớn. Nó kéo giảm tuổi thọ rất mạnh, và cũng khiến một người đánh mất lí trí.”

“Ý thầy là lúc mất kiểm soát?”

“Đúng thế, đến một bậc rất tàn bạo. Người đó có thể phá hủy mọi thứ xung quanh, và thậm chí bắt đầu tổn hại chính mình trước khi kịp dừng lại. Bất khả thi để kiểm soát sức mạnh này khi thực chiến, nhưng... Vali có thể làm chủ được trong nhiều phút bằng việc sử dụng một lượng sức mạnh ma thuật cực lớn – dù sao cậu ấy có lẽ có thể làm được thế. Bởi vì Albion lúc đó đã nóng nảy quay trở lại, tôi

đoán nó vẫn còn nguy hiểm. Đương nhiên, tôi không ở vị trí để nói điều này, với tư cách một người sử dụng Sacrad Gear nhân tạo trong trạng thái Burst, nhưng con đường sử dụng một loại sức mạnh làm đánh mất tương lai một con người như vậy về bản chất khác biệt với việc sử dụng sức mạnh của Sacred Gear. Đó là một phương pháp chiến đấu đáng nguyên rủa khi chỉ sử dụng sức mạnh của con người bị định đến cái chết. Em tuyệt đối đừng nên bắt chước chuyện đó !” Trong đôi mắt Sensei hiện nổi thống khổ. Phải chăng thầy đang lo lắng cho Vali? Thầy từng nói đã dạy cậu ta cách sử dụng sức mạnh của mình khi cậu ta còn là thuộc cấp của thầy ấy.

“Vậy cậu Hakuryuukou hiện tại có thể sử dụng Juggernaut Drive? Thật là rắc rối. Cậu bé Sekiryutei sẽ mất mạng nếu không trở nên bản lĩnh hơn. Bằng cách nào đó, bên đỏ hay bên trắng đánh thức sức mạnh trước chắc chắn sẽ vượt mặt bên kia. Về mặt nào đó chính là ‘đến trước, được lợi trước’”

Tannin-ossan toàn nói điều gây sốc! Nghiêm túc đấy chứ?!

Vậy, đến lượt chết của tôi rồi ư?... Không, tôi chưa chết được. Tôi vẫn còn một giấc mơ phải thực hiện! Harem của tôi! Vị trí Ác Quỷ cao cấp của tôi! Nếu thế này, tôi thậm chí còn định trở thành một Ác Quỷ cấp đỉnh nhất như Ossan! Mong ước quá lớn đến nỗi tôi nhận ra một Ác Quỷ tái sinh cũng có thể làm được!

... Nhưng, liệu tôi có vượt qua kì huấn luyện khắc nghiệt của Ossan? Ossan quá mạnh. Tôi không thể thắng. Ông ấy là một con quái vật. Hơi thở ra lửa đó thật là một trò đùa đáng ghét. Bởi tôi chẳng phải dạng một anh hùng đặc biệt và vĩ đại có thể bắn ánh sáng từ hai bàn tay, có vẻ tôi không thích hợp trở thành địch thủ của ai.

“Ise, đổi chủ đề nhé” – Sensei gọi tôi – người từ nãy giờ không buồn nhìn thầy ấy, với một giọng đột nhiên thân mật.

“Vâng?”

“Em nghĩ thế nào về Akeno?”

Bất ngờ thật, chuyện gì thế này?

“Chị ấy là một Senpai tốt.”

Tôi lập tức nói ra cảm nghĩ thật lòng của mình. S- mode của chị ấy có chút đáng sợ, nhưng chị ấy thường rất dịu dàng và phần nữ tính nhất chính là thi thoảng chị ấy tỏ ra cực dễ thương.

“Tôi không có ý đó. Ý của tôi là nghĩ về cô ấy như một phụ nữ!”

“Chị ấy rất hấp dẫn. Chị ấy là một trong những người em muốn được ở cạnh.”

Sensei gật gật với câu trả lời của tôi cùng một tiếng ‘Uh huh’, không biết thế nào lại có vẻ nhẹ nhõm.

“Tôi hiểu rồi. Em thấy đấy, tôi phải trông chừng em ấy thay cho một người bạn của mình.”

“Ý thầy là bố của Akeno-san – một trong những thuộc cấp của thầy, phải không?”

“Hơn cả một thuộc cấp, Barakiel là một đồng đội từ ngày xưa, như Shemhaza. Một người bạn ! Chúng ta từng làm rất nhiều trò ngớ ngẩn cùng nhau. Nên, trước khi ta thổ lộ, mọi người xung quanh ta đã lấy vợ và sinh con hết cả, ngoại trừ ta!”

Sensei thở ra thật dài. Ah, người này, phải chăng thầy ấy là loại lo lắng về việc độc thân à ?

“Thầy bị đá à ?”

“... Cũng đúng, bởi vì ta có quá nhiều phụ nữ”

Ah, thầy trong thoáng chốc có một cái nhìn thật xa xăm. Có phải chủ đề hôn nhân là cấm kỵ đối với thầy ấy đúng như tôi nghĩ?

“Giờ thì, để qua một bên đi, Ta rất quan tâm đến Akeno. Tuy nhiên, với Barakiel và Akeno, có lẽ ta chẳng có quyền làm gì cả.”

“Sensei, thầy thật là người nhiệt tình ngoài mong đợi, hay có lẽ nên nói là một người thích lo việc bao đồng. Thầy cũng tham dự vào chuyện huấn luyện của chúng em.”

“Ta chỉ là một Thiên Thần Sa Ngã bình thường đang rảnh rỗi. Mặc dù vì thế ta cũng đã đi khích lệ Hakuryuukou.”

Không đúng. Tôi nghĩ thầy ấy chỉ là một người ưa thọc mạch. Với tôi, với Akeno, và với cả Vali. Thầy ấy chĩa mũi vào mỗi việc của chúng tôi. Thật là một Thiên Thần Sa Ngã kì lạ. Với một Thủ lĩnh như thầy ấy, tôi không thể hiểu nổi mọi mặt trong cách sắp xếp của thầy ấy.

“Nói sao đi nữa, ta đang nghĩ có lẽ nên giao phó Akeno cho em.”

“Giao phó chị ấy... cho em?”

Thầy có ý gì vậy, giao phó sao ? Có phải ý là bảo vệ chị ấy bằng cơ thể tôi suốt những trận đấu và cuộc chiến ? Trong trường hợp này, bảo vệ chị ấy đối với tôi không vấn đề. Tôi nghĩ đó cũng là trách nhiệm của một Tốt: phải bảo vệ Hậu Akeno-san với cơ thể mình.

“Em thật là thẳng ngốc, nhưng không phải là một đứa xấu tính. Tuy nhiên, có lẽ tốt hơn nếu gọi em là một cậu ngốc đáng yêu. Trên hết, em không có vẻ kì thị Akeno.”

“Em không hiểu lắm thầy đang nói gì...”

“Hahaha, đó là lí do tôi nhẹ nhõm. Nếu em thật sự lừa gạt em ấy, mọi thứ đã sớm biến thành bình địa rồi. Nếu em làm điều đó dở tệ, kể từ bây giờ mọi thứ đều bị ảnh hưởng và em sẽ thấy máu đổ. Loại như em lại lấy được lòng tin của những người xung quanh, lúc nào cũng thấy thoải mái và chẳng làm ai bức mình.”

“?????”

Đầu tôi tràn ngập thắc mắc. Tôi không hiểu rõ lắm, nhưng mà...

“Em hiểu rồi. Em sẽ bảo vệ Akeno-san. Đương nhiên, em cũng sẽ giúp đỡ chủ nhân của mình, Hội trưởng, và bảo vệ cả Asia nữa.”

“Rất tốt. Vậy thôi, ta cũng giao phó chuyện của Akeno cho em. Quan trọng hơn... vấn đề ở chỗ Koneko.”

“Có gì không ổn với Koneko-chan ?”

Câu hỏi của tôi khiến Sensei thở ra một hơi.

“Không thể làm gì với chuyện đó. Em ấy quá nóng nảy... mà đúng hơn, em ấy nghi ngờ về sức mạnh của chính mình.”

Tôi đột nhiên nhớ ra gần đây Koneko-chan có vẻ cảm thấy không khỏe. Có vấn đề gì đã xảy đến với em ấy ?

“Em ấy đã vượt qua cuộc huấn luyện tôi dành cho em ấy. Sáng nay, em ấy bị ngất.”

“N-ngất?”

Tôi bị sốc bởi tin xấu về Kouhai của tôi. Thật đấy chứ? Koneko-chan vẫn ổn chứ?

“Asia có thể trị thương, nhưng em ấy không thể làm gì được với tổn thương cơ thể. Luyện tập quá sức nói chung chắc chắn tổn hại sức mạnh cơ thể và gây ảnh hưởng không tốt. Bởi vì thời gian còn lại cho đến trận đấu là có hạn, chuyện này rất nguy hiểm.”

“U-um, nếu quá sức là không tốt, vậy em thì sao...? Em cũng cận kề cái chết bởi việc bị rượt đuổi vòng quanh bởi một con quái vật rồng mỗi ngày mà...?”

Tôi hỏi điều đó trong khi chỉ vào chính mình. Không quan trọng thầy nghĩ gì, chuyện này thật vô nhân đạo!

“Ah, nhưng nó tốt cho em. Chừng mực này đôi chỗ còn chưa đủ nữa.”

Thầy nói nghe thật dễ dàng! Phải vậy không?! Thế nào nó lại tốt cho tôi nhỉ? Chỉ là quá nhiều thứ phải chịu đựng, và nước mắt tôi không ngừng chảy được!

“Giờ thì, chúng ta nên đi thôi. Ise, tôi được bảo cần đưa em về chỉ một lần này. Em sẽ trở về nhà phụ Gremory chỉ một lần. Tannin, em ấy sẽ trở lại nhanh thôi. Tôi sẽ đưa em ấy trở lại vào sáng ngày mai.”

“Yeah, vậy tôi bây giờ sẽ trở về lãnh địa của mình.”

Sensei và Tannin-ossan nói với nhau như thế.

Eh? Tôi có thể tạm thời xuống núi sao?

“Heh? Sensei, ai đã đề nghị thầy đưa em trở về vậy? Hội trưởng à?”

“... mẹ của em ấy.”

Mẹ của Hội trưởng... Cô ấy có chuyện gì với tôi?

Phần 7

“Đúng thế, đến đây! Thật không tốt, sự sắc bén không tốt. Thôi nào, Issei-kun, làm lại từ đầu và đừng hành xử ngớ ngẩn.”

Tôi đang ở trong gian nhà phụ, tách biệt với nhà chính Gremory. Tôi đang cố gắng tập khiêu vũ cùng mẹ của Hội trưởng trong một căn phòng ở đây.

... Tại sao tôi lại đang làm một việc kiểu này à?

Ngay khi tôi vừa trở lại gian nhà phụ, tôi đã được mẹ của Hội trưởng dẫn đến đây. Tiếp theo, chúng tôi bắt đầu khiêu vũ, chỉ thế thôi! Bởi vì tôi chưa bao giờ khiêu vũ trước đây, tôi hoàn toàn không giỏi về việc này.

Như thường lệ, mẹ của Hội trưởng đang mặc một bộ đầm. Tôi được học khiêu vũ trong khi bám cứng vào mẹ của Hội trưởng! Tôi thì thoảng vô tình chạm phải ‘cặp đào’ của cô ấy. Chúng thật rất mềm mại....! Nói thế nào đây, chúng hoàn hảo về cả bề ngoài và ‘sự đàn hồi’ nữa! Tôi không hiểu rõ lắm, nhưng thật sự chúng như thế. Và diện mạo của cô ấy giống Hội trưởng. Phải chăng đây là sức mê hoặc của một thiếu phụ?

Tuy nhiên, người mẹ này, cô ấy thực sự rất đẹp. Bởi vì cô ấy nhìn cứ như trạc tuổi tôi, tôi có ý thức rõ ràng về cô. Hơn nữa, cô ấy có khuôn mặt giống với Hội trưởng mà tôi hằng mộng tưởng, các bạn biết chứ?! Cô ấy như một phiên bản Hội trưởng – tóc nâu vàng nhạt! H- Hơn nữa, phong cách thời trang của cô ấy cũng rất đặc biệt, hết như Hội trưởng! ‘Cặp đào’ của cô ấy rất lớn! Của Hội trưởng cũng được di truyền diễm đó. Cảm ơn rất nhiều, mẹ! Vì gen về ‘đào’ của mẹ đã trọn vẹn truyền cho Hội trưởng!

“ Chúng ta nghỉ một chút nhé? ”

Và sau khi được sự chấp thuận, tôi ngồi phịch xuống thở ra một hơi thật dài.

Ah, tôi đã bị rượt vòng quanh bởi một con rồng từ buổi sáng. Sức chịu đựng của tôi... ờ thì, cơ mà chuyện đó còn tốt chán so với việc bị con quái Ossan bắn lửa vào người.

... Nhưng mà, tôi hỏi mẹ của Hội trưởng một câu:

“ U- umm...”

“ Sao nào? ”

“ Sao cháu lại là người duy nhất làm chuyện này? Sao không phải Kiba hay Gasper? ”

Phải đó, sao chỉ mình tôi? Bao gồm cả sự huấn luyện thông thường của nhà Gremory, nếu là vì huấn luyện tôi trở thành một quý ông, cả Kiba lẫn Gasper đều nên... Tuy nhiên, tôi hiểu rằng tôi là kẻ ít giống quý ông nhất!

Mẹ của Hội trưởng trả lời tôi :

“ Kiba Yuuto-san đã thuần thực dạng kỹ năng này rồi, quả đúng là một Knight. Còn Gasper-kun là một thành viên của gia tộc vampire đặc biệt, cậu ấy có thể hành xử không đáng tin lắm, nhưng ít nhất cậu ấy biết phép xã giao. Vấn đề là Issei-san. Không thể chối cãi cậu là một người thường trong thế giới loài người, nhưng thậm chí sẽ rắc rối nếu cậu không đạt được mức căn bản của nghệ thuật xã giao. Bởi cậu rất cuộc cũng phải xuất hiện cùng Rias trong giới thượng lưu, cậu phải ghi nhớ những bài luyện tập lễ nghi này kể cả khi cậu chỉ ở Quỷ Giới một thời gian ngắn. ”

Lời của mẹ Hội trưởng khiến tôi chết lặng, Tôi trong giới thượng lưu?! Nhưng chẳng phải tôi từng nghe một hầu cận không thể chường mặt ra như thế à ?

“ H – Hội trưởng... Rias-sama và cháu sẽ xuất hiện trong giới thượng

lưu cùng nhau ? ”

Trong khi tôi ngạc nhiên, mẹ của Hội trưởng chuyển ánh mắt nhìn phía khác và đưa tay che miệng :

“ ...Ooop, tôi lỡ nói ra vài điều mất rồi. Những chuyện này chỉ là nói suông cho tới khi xảy ra. Để chuyện đó qua một bên, mà cậu gọi con bé ‘Hội trưởng’ như thế không cần đâu. Đây không phải trường học, vậy nên cậu nên gọi chủ nhân của mình bằng tên. Đừng đề cập đến, Rias nó... Oops, tôi lại sắp lỡ lời nữa rồi.

Eh? Gọi chị ấy Hội trưởng không tốt sao? ”

“ Cho dù cô đột ngột nói thế, vì cháu đã quen gọi chị ấy là Hội trưởng nên.... Hmm, thế gọi Rias-sama thì thế nào? ”

“ Uh, đại loại thế! Hoặc cậu có thể gọi ‘chủ nhân’. Tuy nhiên, khi riêng tư cậu phải gọi cách khác nữa cơ...”

“ Vậy ‘Hội trưởng’ không được? ”

“ Nghĩ đi. Nếu cậu phải trả lời một cậu hỏi về thứ bên trong mình, cậu có ghét cô ấy không? ”

Mẹ của Hội trưởng nói và trung ra nụ cười gượng.

Không, không! Không cách nào tôi có thể ghét Hội trưởng!

“ Có vẻ như, sẽ khó cho cậu để gọi con bé khác đi trong một sớm một chiều, và Rias cũng sẽ lúng túng nếu cậu đột nhiên làm thế. Chỉ lần về thăm này thôi, cậu có thể gọi bằng ‘Hội trưởng’. Tuy nhiên, cuối cùng cậu phải quyết định chắc chắn sẽ gọi con bé như thế nào đấy! ”

Giờ cô ấy đã nêu vấn đề, Hội trưởng ngay lúc này đang làm gì nhỉ? Chị ấy có lẽ đang gặp nỗi thống khổ bởi sức khỏe thân thể kém như Koneko-chan. Hmm, tôi có chút lo lắng, Tôi muốn đến xem em ấy thế nào ít nhất một lần trước Kouhai quan trọng của em ấy, nhưng... nếu tôi đi, nó có vẻ như một sự lạm dụng cảm xúc...

“ U – um, cháu có thể hỏi một câu nữa không? ”

“ Chuyện gì ạ? ”

“ Koneko-chan thế nào?... vẫn ổn chứ ạ? ”

“ Ổn, chỉ là quá sức thôi, nên cô bé sẽ từ từ hồi phục nếu cơ thể được nghỉ ngơi một hai ngày. ”

“... Cháu lo cho Koneko-chan, bởi em ấy đã hành xử kì lạ kể từ trước khi chúng ta đến đây. ”

“ Cô bé đó ngay lúc này đang cố hết sức để đối mặt với chính sự tồn tại và sức mạnh của mình. Đó là một vấn đề khó khăn. Tuy nhiên, cô bé không thể tiến lên nếu không tự bản thân tìm ra câu trả lời. ”

“ Sự tồn tại và sức mạnh của em ấy? ”

Tôi có rất nhiều thắc mắc. Thứ gì đang ở trong Koneko-chan?

“... Bây giờ tôi mới nghĩ đến, cậu chưa ở trong nhóm Rias lâu lắm, cũng bình thường thôi nếu cậu không biết. Vậy tôi sẽ kể cậu nghe một chút.

Mẹ của Hội trưởng ngồi xuống đối mặt với tôi, và bắt đầu kể một câu chuyện có thật...”

Đó là một câu chuyện về hai cô mèo chị em...

Hai chị em mèo luôn cận kề bên nhau, cả khi chơi, khi ăn, khi ngủ. Khi cha mẹ họ mất đi, họ không còn nhà để về hay có ai để nương tựa. Họ tranh đấu, vật lộn để sống sót ngày qua ngày, nương tựa lẫn nhau.

Một ngày nọ, hai mèo họ được một Ác Quỷ nào đó nhặt về. Cô chị trở thành một thành viên trong nhóm của ông ấy, và cô em cũng có thể sống cùng họ. Cuối cùng cũng có một cuộc sống ổn định, họ tin tưởng thời gian sẽ trôi qua thật vui vẻ.

Tuy nhiên, vài điều bất thường xảy ra. Có vẻ như cô mèo chị đã đạt được sự phát triển quá nhanh sau khi có sức mạnh. Mẹ của Hội trưởng bảo rằng năng lực tiềm ẩn của cô ấy đột nhiên bắt đầu bộc phát bởi việc trở thành một Ác Quỷ tái sinh.

Cô mèo này là một loại tự nhiên vượt trội trong youjutsu. Hơn nữa, cô ấy còn cực nổi trội về tài năng ma thuật, trong cả invoked senjutsu – thứ được cho rằng chỉ đến bậc cuối của sennin mới có thể sử dụng. Có vẻ như cô mèo chị, trong khoảng thời gian ngắn đã vượt qua cả chủ nhân của mình, chìm đắm trong sức mạnh và biến đổi thành một thứ tàn ác chỉ ham muốn máu và chiến trận.

Với sức mạnh không ngừng tăng lên, cô mèo chị cuối cùng đã giết chết Ác Quỷ – chủ nhân của cô ấy, suy đồi thành một ‘Ác Quỷ tha hương’. Còn nữa, cô ấy trở thành một trong những ‘Ác Quỷ tha hương’ nguy hiểm nhất, một kẻ có thể tiêu diệt tất cả kẻ truy đuổi

...

Theo lời kể thì những Ác Quỷ đã tạm thời ngưng việc truy nã cô mèo chị đó !

“ Cô em ở lại. Những Ác Quỷ chất vấn, điều tra cô ấy như một thứ tai ương.

‘Con mèo này có lẽ cuối cùng cũng sẽ mất kiểm soát, sẽ tốt hơn nếu xử lí nó ngay bây giờ’ – Họ nói thế. ”

“ Là Sirzechs đã cứu cô mèo vốn được định phải bị trừ khử đó.

Sirzechs thuyết phục những Ác Quỷ cấp cao rằng cô mèo nhỏ tuổi này là vô tội. Thế là, quyết định đưa ra rằng Sirzechs sẽ trông chừng cô ấy. ”

Tuy nhiên, bị bội phản bởi cô chị mà mình hằng tin tưởng và bị hành hạ bởi những Ác Quỷ khác, tinh thần của cô mèo bé nhỏ như thể đang bên bờ vực của sự sụp đổ... thật là một câu chuyện buồn...

“ Sirzechs để Rias chăm sóc cho cô mèo nhỏ đã đánh mất nụ cười và nghị lực sống. Sau khi cô mèo nhỏ gặp Rias, cô bé đã hồi phục được cảm xúc từng chút từng chút một. Và rồi, Rias đặt cho cô bé một cái tên: Koneko.”

Tôi như đờ lười sau khi nghe xong, Vậy ra, câu chuyện là về ...của Koneko-chan?

Khoan, vậy, hình dáng thật của Koneko-chan là...

“ Cô bé vốn dĩ là một Youkai. Cậu có biết về Nekomata, phải không ? Mèo Youkai. Cô bé là người sống sót của một chủng mèo Youkai mạnh nhất, một Nekoshou. Họ là những youkai cấp cao không chỉ có thể thành thực youjitsu, mà cả senjutsu nữa.”

Phần 8

“Ah, Hội trưởng!”

“Ise!”

Trở về nhà chính sau khi đã hoàn thành bài luyện khiêu vũ, tôi được Hội trưởng chào đón – Owaaaah! Bất thành linh tôi bị ôm chặt. Hội trưởng đang ôm chặt tôi! Ah, đã một thời gian rồi tôi mới có được cái cảm giác này... Dẫu mới chỉ vài ngày trôi qua, tôi nhớ mùi của Hội trưởng

“Mùi của Ise...”

“Ah, umm, tôi đồ mồ hôi nhiều quá.. ”

“Ồn mà, mùi của cậu vẫn vậy. Tôi đã rất cô đơn, cậu biết không? ”

Khi chị ấy nói vậy với đôi mắt ươn ướt, trái tim tôi không kiềm được nháy một nhip.

“Tôi đã không thể ngủ với cậu từ khi cậu đến đây, và tôi cũng không thể cảm nhận cậu như thế này mỗi ngày nữa... Bởi vì, tôi không thể tưởng tượng một cuộc sống không có cậu... Tôi thật là một chủ nhân đáng thương! ”

Ahhh, Hội trưởng! Cấp độ lệ thuộc của chị vào tôi đã tăng lên á? Tôi đang cảm thấy hạnh phúc hơn hẳn phục vụ chị ấy với tư cách thuộc hạ. Tôi cũng không thể tưởng tượng một cuộc sống không có Hội trưởng. Đó là lí do sự huấn luyện trên núi rất, rất khó chịu! Tôi cố gắng nói thế, nhưng...

“Tuy nhiên, một chút chịu đựng vẫn cần thiết. Trước nhất, chúng ta cả hai đều phải mạnh. Ise, cố hết sức mình trong cuộc luyện tập đặc biệt trên núi với Tannin! Thổi bay hơi thở lửa của anh ta! ”

“Uuu, v- vâng! Em sẽ cố hết sức để không bị cháy khét! ”

Đúng như tôi nghĩ, Hội trưởng không đời nào dễ dãi khi nói đến việc huấn luyện. Tôi đáp lời với đôi mắt rơm rớm lệ! Tôi hiểu mà aaaaaaaaaaaaaaaaaa! Nếu Hội trưởng nói thế, tôi sẽ cố hết sức tìm đường chếttttttttttttttttttttttttttttttt.

Nhưng, để chuyện đó qua một bên, tôi lại lắc đầu và hỏi Hội trưởng thêm một câu:

“U-um, Hội trưởng. Koneko-chan sao rồi? ”

Vẻ mặt Hội trưởng trở nên phức tạp.

“Theo chị! ”

Căn phòng tôi bước vào, theo lời Hội trưởng, là phòng của Koneko-chan.

Hội trưởng đã nói chuyện xong với em ấy, và Akeno-san cũng đang ở

trong, nên chỉ tôi được bảo bước vào.

Nên tôi tự thân đến gặp Koneko-chan. Phòng em ấy rộng. Đó là một căn phòng rộng, khi tôi bước về phía phòng ngủ...

Akeno-san đang đứng cạnh giường, và Koneko-chan đang nằm dài trên chiếc giường đó.

Tôi ngạc nhiên khi thấy chuyện gì đã xảy ra với đầu của Koneko-chan.

Tai mèo! Vậy em ấy thật sự là một cô mèo Youkai gọi là Nekomata. Nhưng! Làm gì đây! Một Koneko-chan có tai mèo! Thật đáng yêu, đáng yêu đến khó tin!

Bởi vì em ấy thường giấu chúng, phải chăng em ấy đã mất sức mạnh cần để giấu chúng khi em ấy cạn kiệt sức mạnh cơ thể?

Không, không, giờ không phải thời gian cho chuyện đó. Tôi đến để thấy tình trạng của Koneko-chan.

“Ise-kun, đây là...”

Bởi vì phản ứng của tôi trước đôi tai mèo của Koneko-chan, Akeno-san cố gắng giải thích nguyên do:

“Không, em đã nghe loáng thoáng câu chuyện rồi! ”

Tôi đáp lời Akeno-san. Chỉ thế thôi, tôi tiến lại một bên giường, xem xét tình trạng của Koneko-chan.

Tôi không bắt gặp vết thương nào đặc biệt nghiêm trọng. Mà, nếu chỉ đơn giản là vết thương, sẽ không có vấn đề gì với Asia ở đây. Vậy em ấy thật sự đến đây vì em ấy đã cạn kiệt sức mạnh cơ thể.

“Này, cơ thể em ổn chứ?”

Tôi mỉm cười hỏi. Koneko-chan lăm bắm bởi đôi mắt khép hờ:

“... Sao anh lại đến đây? ”

Giọng điệu khá sững sủa, hơi vượt quá chừng mực. Em ấy tức giận vì tôi đến, huh ?

“... có ổn không nếu anh nói rằng đó là vì anh lo lắng? ”

“....”

Tiếp tục cư xử sững sủa, Koneko-chan không đáp lời. Tôi tiếp tục:

“Koneko-chan, anh đã nghe rồi, về tất cả mọi thứ. Dù sao đi nữa, bức quá sức bản thân không tốt đâu. Nếu em không chăm sóc tốt bản thân... nhưng, ... anh chẳng có quyền nói thế khi bản thân đang trải qua huấn luyện khắc nghiệt.

“... Em muốn...”

Koneko-chan lăm bắm điều gì đó rất nhỏ, và bởi tôi không nghe rõ, tôi hỏi lại :

“Eh, em nói gì? ”

Tiếp đó, Koneko-chan nhìn thẳng vào tôi và nói rõ ràng, kiềm giữ lệ nơi đáy mắt

“Em muốn trở nên mạnh mẽ. Như Yuuto-senpai, Xenovia-senpai, Akeno-san và cả Ise-senpai, em muốn cả tinh thần và thân thể đều mạnh mẽ. Gya-kun cũng đang trở nên mạnh hơn, em cũng không có thứ năng lực chữa trị như Asia-senpai... Cuộc đấu này, em sẽ trở nên vô dụng. Cho dù em là một ‘Xe’, em... là người yếu nhất... em ghét trở nên vô dụng...”

“Koneko-chan...”

Ra em ấy đang lo lắng về chuyện này... Thật sự, Kiba cũng đã trở nên mạnh hơn. Xenovia cũng mạnh. Akeno-san là người mạnh nhất, ‘Hậu’, và Gasper có thể dừng thời gian. Asia có lẽ không giỏi chiến đấu, nhưng khả năng chữa trị của cô thì rất tuyệt, và tiếp đến là tôi, cho dù bản thân rất yếu, tôi có trong cơ thể một con rồng truyền thuyết. Koneko-chan tiếp tục nói thậm chí em ấy đã rơi nhiều nước mắt : “... Nhưng, em không muốn sử dụng thứ sức mạnh đang ngủ sâu trong em... sức mạnh Nekomata của em... Nếu em sử dụng, em... em sẽ giống như chị mình... em không muốn thế... em chắc chắn không muốn thế...”

Lần đầu tiên... lần đầu tiên, tôi thấy khuôn mặt đầm nước mắt của Koneko-chan thế này. Bởi vì em ấy là một cô bé đến giờ không biểu hiện ra nhiều cảm xúc, nhìn thấy thế này thật là sốc với tôi.

Ones-san của Koneko-chan không thể kiểm soát sức mạnh, và giết chết Ác Quỷ chủ nhân của cô ấy. Sau đó bỏ đi. Mẹ của Hội trưởng từng nói cô bé này đã chứng kiến tất cả.

Bởi vì em ấy biết rằng một loại sức mạnh có thể giết chết chủ nhân của mình đang ngủ sâu trong em ấy, em ấy sợ... Nhưng cho dù vậy,

khi nghĩ đến tình thế tương lai trước mắt, em ấy muốn sức mạnh. Cô bé này mang theo cả những cảm xúc mâu thuẫn đó đến Quỷ Giới... Nên em ấy bức bản thân quá sức vì muốn trở nên mạnh hơn mà không cần đến thức sức mạnh ngủ sâu trong em ấy.

Koneko-chan có một trái tim ấm áp với những xúc cảm mạnh mẽ đối với bạn bè của mình. Nên em ấy bức mình vì bản thân không hữu ích. Tôi nghĩ như thế thật khó cho em ấy, không thể đền đáp Hội trưởng – người đã cứu em ấy.

Tôi cũng xấu hổ vì khả năng yếu kém và sự vô dụng của mình đối với Hội trưởng, và cũng mong muốn sức mạnh...

Akeno-san lắc đầu và bảo tôi :

“Ise-kun, để bọn chị lo phần còn lại. ”

“Nhưng...”

“Cậu là một người tốt bụng. Nhưng, cũng quan trọng khi đôi lúc giữ khoảng cách một chút. Thêm nữa, bản thân cậu phải trở nên mạnh hơn. Và tôi cũng vậy... nên cũng giống thế với Koneko-chan, chúng ta phải cùng nhau vượt qua. Nếu một người không thể chấp nhận tất cả của bản thân và thấu hiểu chúng, người đó không thể tiến lên.

Koneko-chan và tôi hiểu điều đó. Nhưng... sự động viên của chúng ta vẫn là không đủ. Làm ơn chờ thêm chút nữa. Koneko-chan và tôi nhất định vượt qua, nhất định...”

Akeno-san cũng thể hiện sự căm ghét dòng máu Thiên Thần Sa Ngã trong mình. Nhưng, nếu chị ấy không chấp nhận loại sức mạnh ánh sáng này, chị ấy có lẽ không thể đóng một vai trò chủ động trong những trận đấu khắc nghiệt

Tôi hiểu rồi, hai người họ đáng được tôn trọng như nhau. Phủ nhận thứ sức mạnh ngủ sâu bên trong mình, bởi vì hai người họ đã làm điều đó...

“Vâng, Akeno-san, Koneko-chan, Tôi sẽ... cố gắng làm việc tôi có thể làm.

Tôi cúi đầu với cả hai người, và liền rời khỏi phòng.”

... Chúng tôi đều có những trận chiến của riêng mình. Chúng tôi có sự huấn luyện của riêng mình. Chúng tôi có những chương ngại riêng phải vượt qua.

Đúng thế! Tôi đang bùng cháy! Akeno-san! Koneko-chan! Mọi người! Và Hội trưởng!

Tôi cũng sẽ vượt qua sự huấn luyện mà chỉ tôi có thể làm được.

Sau khi ngủ một giấc yên lành đêm đó, tôi trở lại ngọn núi vào sáng hôm sau.

Tập 5 – Life 3 : Mèo và Rồng

PHẦN 1:

“Oryaaaahhh!”

[Bùng nổ!!]

Sức mạnh được gia tăng từ Thánh Khí của tôi tuôi chảy vào trong cơ thể, và sức mạnh của tôi tăng lên tức thì!

“Thử tránh đòn này xem!”

Tannin-san há to miệng!

Goooooooooon! Dooooooooon!

Tôi lanh trí né những quả cầu lửa mà ông phóng ra liên tục, rồi đặt tay mình ra trước!

Tôi tưởng tượng hình ảnh một viên đạn ma thuật khổng lồ! Và bắn nó ra! Long thần khai hỏa (Dragon Shot)!

Don! Tôi bắn ra 1 luồng ma thuật khổng lồ từ bàn tay trái mình! Nó khoảng bằng nửa kích thước của Ossan! Nó phải mạnh hơn đòn đã thổi bay ngọn núi trước đây! Nhờ vậy, năng lượng ma thuật của tôi gần như cạn kiệt với đòn tôi bắn ra cộng với lượng gia tăng! Điểm yếu của tôi là tôi chỉ có thể trữ một lượng nhỏ sức mạnh ma thuật. Giới hạn mà tôi có thể gia tăng sức mạnh cũng chỉ đến bấy nhiêu thôi!

“Hmph! Vậy là cậu đã tung ra được thứ gì đó khá hơn chút!”

Ossan định tóm lấy viên đạn ma thuật ngay trước mặt ông ta mà không cần tránh!

Dooooooooooh!

Ossan bắt được nó ngay trước ông ta với đôi tay chắc nịch và rồi phun ra 1 hơi mạnh mẽ từ miệng ông ấy!

Doh! Gooooooooooooh!

Phát bắn ma thuật của tôi bị hất văng xa lên trời chỉ bởi một hơi thở của Ossan!

[Tái thiết lập]

Sức mạnh được gia tăng của tôi đã biến mất và tôi ngay lập tức cảm thấy mệt lã.

Ossan nhìn xuống đôi bàn tay mình. Làn khói nhỏ hực nóng bốc lên từ chúng. Có phải viên đạn ma thuật của mình đã đốt tay của Ossan?

“Bắn đẹp lắm. So với khi ta gặp cậu lần đầu, sức mạnh long thần của cậu đã tăng lên rõ rệt. Sức khỏe của cậu cũng không có gì phải bàn cãi. Cậu cũng đã đạt tới đỉnh mà cậu có thể chơi đùa liên tục với ta cả ngày rồi đấy.”

Không bình thường, Ossan đã khen tôi.

Tôi thở hổn hển và uống vội nước từ can tui luôn chuẩn bị sẵn sau lưng. Can nước này, bên cạnh việc tạo nước, còn dùng để cân bằng và làm yếu hơi lửa của Ossan bằng sức mạnh nước thông qua sức mạnh Thánh Khí của tôi. Nên là, tôi cũng đã nghĩ ra rất nhiều cách sử dụng nó rồi.

Bộ dạng tôi giờ cũng lợm lợm. Cái áo nịt len cũng không còn dùng được nữa, chỉ những phần quan trọng được bảo vệ, và phần dưới cơ thể thì hoàn toàn rách nát và trần trụi. Yeah. Ngực tôi cũng đã trở nên săn chắc. Và mõ thừa cũng đã biến mất.

Tôi đã tìm cây và động vật trên núi, nấu và đánh chén chúng. Tôi đã học được nhiều khả năng hoang dã lắm. Tôi không thể tin là giờ mình đang sống như một con sơn hươu trong suốt kì nghỉ hè của tôi.

Nhờ việc tồn tại trong tự nhiên như vậy, tôi đã học được ma thuật lửa, và kết hợp nó với khả năng Thánh Khí của tôi. Tôi có thể thi triển kĩ năng lửa được dạy trực tiếp bởi Ossan. Một sức mạnh lửa khổng lồ! Tôi sẽ cho bạn thấy một lúc nào đó!

Và vậy là, nhiều ngày đã trôi qua kể từ khi tôi lập lời thề đó ở phòng của Koneko-chan. Trận đấu với nhà Sitri là vào ngày 25 tháng 8. Hôm nay đã là 20 tháng 8 rồi. Còn lại 5 ngày. Theo thời gian, chúng tôi đang ở thời điểm nơi mà chúng tôi sẽ chấm dứt mọi chuyện.

Thời gian để tập hợp lại cũng cận kề rồi. Kế hoạch là chúng tôi có một ngày để tập hợp lại và cũng để nghỉ ngơi. Mục đích là để hồi phục những mệt mỏi trong suốt quá trình luyện tập vào ngày đó.

“Cậu cũng đã làm tốt cho tới bây giờ. Nhưng mà, thật không may. Sẽ tốt hơn nếu cậu có thêm 1 ngày nữa. Khóa huấn luyện kết thúc vào

ngày mai, nhưng ... nó hoàn toàn không thể.”

Tannin-ossan thở dài. Yeah, tôi hiểu. Tôi không thể đạt được nó suốt thời gian qua. Tôi đã tiến bộ về thể chất hay bất cứ thứ gì khác. Nhưng, tôi sẽ kết thúc kì huấn luyện của tôi mà không đạt được Balance Breaker (Đột phá cân bằng)

Tôi không thể – hoàn thành mục tiêu kì huấn luyện của mình.

PHẦN 2:

“Vậy, bây giờ ta đi đây. Ta sẽ tham dự buổi tiệc của nhà maou. Hẹn gặp lại ở đó, Hyoudou Issei và Ddraig.”

Hiện tại chúng tôi đang ở trước phủ chính của nhà Gremory. Tôi đã trở về nhờ cưỡi trên lưng của Tannin-ossan. Không, tấm lưng của 1 con rồng thật sự thoải mái và không thể cưỡng lại được! Nó chỉ là một chuyến đi ngắn qua không trung thôi, nhưng nó là tuyệt nhất!

“Vâng. Cảm ơn ông, Ossan! Hẹn gặp lại ở bữa tiệc!”

[Xin lỗi đã gây rắc rối cho ông, Tannin. Chúng ta sẽ gặp lại.]

“Ừ, Ta cũng đã rất vui. Vì ta đã làm việc cùng với tên Ddraig đó. Ta đã sống khá lâu. Phải rồi, cậu có muốn tới bữa tiệc bằng việc cưỡi trên lưng ta không?”

“Thật sao? Vậy ổn chứ?”

“Ừ, có vấn đề gì đâu. Ta sẽ gọi hội của mình và đến đây vào ngày buổi tiệc diễn ra. Ta sẽ liên lạc với gia tộc Gremory sau để có thêm thông tin.”

Thật ra, Ossan thật sự là một con rồng nhạy cảm!

“Vậy, Ta sẽ đến đây lần nữa vào ngày mai. Tạm biệt!!!”

Sau khi dứt lời, Ossan vỗ cánh và biến mất vào không trung.

Tôi thấy ông ấy bay đi khi đang vẫy tay tạm biệt.

[Đúng là một Long Vương dễ tính.]

“Tôi nghĩ ông ấy là người tốt. Lúc mới gặp, ông ấy rất đáng sợ, nhưng ... ông ấy là con rồng tuyệt vời!”

[Ta và cậu cũng đều là rồng đấy.]

Ừ thì đúng, nhưng ... Tôi nghĩ rằng một con rồng thần thật sự lớn và hùng vĩ. Tôi và ông, chúng ta chỉ là người thường và một phần của Thánh Khí (Sacred Gear).

[Ừ, đúng vậy.]

Phải đúng không? Như tôi đã nghĩ, đó là “rồng”!

“Này, Ise-kun.”

Khi tôi quay về hướng giọng nam quen thuộc – Kiba đang ở đó. Cậu ta mặc chiếc áo nịt len, nhưng nó hơi bẩn cả rồi. Vậy là tôi không phải người duy nhất.

Khuôn mặt điển trai của cậu ấy giờ trông cứng cõi hẳn.

“...Cậu có cơ thể ngon đấy.”

Kiba nói thế khi nhìn vào cơ thể trần của tôi. Tôi che lại!

“D-Dừng lại, chuyện gì với đôi mắt đó vậy... Đừng nhìn tớ như thế!”

Bằng cách nào đó, tôi cảm thấy nguy hiểm cho cơ thể mình! Bởi, cậu ta cũng có lúc nguy hiểm, gã này!

“N-Nhấn tâm vậy. Tớ chỉ muốn nói là cậu rèn luyện cơ bắp mình săn chắc đấy!”

“Cậu...vẫn không thay đổi gì cả.”

“Uhm, cơ thể tớ khó mà tăng trưởng được. Ganh tỵ quá.”

“Ô, Ise và Kiba.”

Lần này là giọng một cô gái. – Đó là Xenovia. Đợi đã, khắp người cô ấy đều quần băng. Bộ dạng cũng tàn tạ nữa.

“Nhưng, c-cậu, chuyện gì xảy ra vậy...?”

Khi tôi gượng hỏi vậy, Xenovia nhìn lại bộ dạng mình lần nữa rồi nói.

“Yeah, tớ trở nên như vậy do tớ luyện tập, bị thương và tự băng bó mình, rồi lại luyện tập, bị thương, rồi tự băng bó lần nữa.”

“Cậu trông như nữ xác ướp vậy!”

“Thô lỗ quá. Tớ không có ý định được bảo tồn mãi mãi đâu, hiểu chứ?”

“Tớ không có ý đó!”

Geez, cô ấy vẫn khó hiểu như thường. Nhưng, tôi cảm thấy tinh khí bao quanh người cô ấy đã trầm và dày hơn trước. Nói về nó, tinh khí của Kiba cũng dày đặc hơn nữa.

Hả? Khả năng nhìn thấy dòng chảy sức mạnh phép thuật của tôi cũng được cải thiện hơn trước? Đó có phải là kết quả luyện tập với Ossan? Bản năng của tôi có trở nên nhạy bén hơn từ việc trở nên quen với môi trường ở Âm giới không?

“Ise-san! Kiba-san, và Xenovia-san nữa!”

Bước ra từ cổng lâu đài là – Asia trong bộ đồ nữ tu của cô ấy. Ah, đó quả là Asia!

“Asia, đã lâu rồi nhỉ.”

“I-Ise-san! L-Làm ơn mặc đồ vào đã!”

Asia bối rối khi nhìn tôi trần như vậy. Cô ấy có vẻ có ý đó, xấu hổ vì tính nết của tôi chứ không phải vì tôi ở trần, tôi nên mặc gì đó vào. Chuyện gì vậy chứ, cô ấy quen với việc thấy tôi ở trần mà.

“Ara, có vẻ như mọi người đi luyện tập đã trở về rồi.”

Người xuất hiện kế tiếp là-Hội Trưởng! Đã lâu lắm rồi! Hội Trưởng của tôi! Onee-sama của tôi! Chị ấy lúc nào cũng đẹp quá!

“Hộiiiiiii Trưởnngggg! Em luôn muốn được gặp chị!”

“Ise...Em đã trở nên mạnh hơn, phải không? Lồng ngực em săn chắc hơn này.”

Chị ấy ôm chặt tôi khi nói thế. Ah, cảm giác của Hội Trưởng. Có thể, bởi vì ham muốn của tôi đã bị áp chế trong lúc tu luyện trên núi rồi, cấp độ thức tỉnh của tôi trở nên mãnh liệt khi ngửi mùi hương của người phụ nữ tui hằng đêm mong nhớ...Đúng như tôi nghĩ, phụ nữ thật tuyệt vời.

“Vậy, mọi người. Mời vào. Sau khi tắm rửa và thay quần áo, chúng ta sẽ gặp để báo cáo kết quả cuộc luyện tập của mình.”

Có vẻ như tôi nhớ cuộc sống văn minh ngày trước.

Tuy nhiên, báo cáo rằng tôi vẫn chưa đạt được Balance Breaker – thật sự đáng hổ thẹn.

PHẦN 3:

Đây quả thật là lần đầu tiên trong hơn hai tuần chúng tôi, những thành viên nhà Gremory, tập hợp lại cùng nhau như thế này.

Sau khi nhận khóa huấn luyện từ Azazel-sensei, tôi đã bị mang đi bởi một con rồng, nhưng có vẻ như mọi người cũng tách nhau ra sau đó. Đó là vì sao; đây là buổi tập hợp đầu tiên kể từ đó.

Thật ra, đây cũng có thể là lần đầu tiên chúng tôi sống tách biệt nhau lâu đến vậy. Thật tình, tôi nghĩ đây là lần đầu tiên kể từ khi tôi gia nhập làm thành viên. Bởi vì tôi không biết bất cứ điều gì trước khi tôi ở đây.

Sau những người luyện tập bên ngoài, tôi, Kiba, và Xenovia đã tắm rửa và thay quần áo, chúng tôi tập trung tại phòng tôi. Sao lại là phòng tôi? Tôi vô cùng nghi ngờ điều này, nhưng có vẻ như lí do là vì thật đơn giản để mọi người tập trung tại đây. Có vẻ như sẽ có rắc rối nếu vào phòng của Hội trưởng. Có gì ở đó mà chị ấy không muốn cho chúng ta thấy sao?

Vậy, chúng tôi đã tập hợp và nói về nội dung đợt huấn luyện của mình. Kiba mô tả chi tiết về khóa huấn luyện của cậu ấy với sự phụ của mình. Xenovia cũng tường thuật lại nội dung huấn luyện của cô ấy. Tôi cũng nói về cuộc sống sinh tồn với Tannin.

Mọi người khác đều thuật lợi. Kiba và Xenovia cũng luyện tập bên ngoài, nhưng họ có vẻ như đã luyện tập khi sống ở một ngôi nhà tranh trên núi và một biệt thự thuộc gia tộc Gremory, và một cuộc sống săn bắn thú rừng và cây trên núi và tránh những hơi thở rực lửa từ một con rồng như tôi có vẻ như ngoài sức tưởng tượng đối với họ.

Hả? Gì cơ? Lại thật. Chuyện quái gì thế này? Không lẽ chỉ mình tôi là người phải trải qua thời gian khó khăn sao? Tôi ngủ bên ngoài, đúng chứ? Không hẳn, không hẳn, tôi phải ngủ ở đó khi đang nằm trên một chiếc lá khổng lồ đang lớn ở Âm giới.

“umm, sensei, có phải tôi là người duy nhất sống cuộc sống vất vả như thế ...?”

“Ta cũng rất ngạc nhiên khi cậu có thể sống sót trên núi. Ta nghĩ cậu đã bỏ về nhà giữa chừng rồi. Việc cậu có thể sống bình thường trên núi thật ngoài sức tưởng tượng của ta.”

“Hảaaaaaaaaaaaaaaaa! Gì chứ...? T-tôi sẵn, phán đoán, kêu gào và ăn những loài động vật bản xứ trông như thỏ hay lợn rừng ở Âm giới, biết không hả...? Tôi giữ nước trong bình sau khi đun và khử trùng nó trên một cái chảo sắt tôi tìm thấy ở trên núi...”

“Đó là lí do ta ngạc nhiên. Cậu quá bền bỉ. Về điều này, cậu đã vượt qua loài quỷ rồi.”

“Thật tàn nhẫn! Tôi sống khi đang bị truy đuổi mọi nơi ngày qua ngày bởi một con rồng trên ngọn núi đó! Ông có biết bao nhiêu lần tôi suýt chết không hả!? Ueeeeeeeeeeeeehh!”

Tôi khóc thét lên! Bởi vì! Bởi vì! Bởi (cmn) vì!

“Tôi muốn, tôi rất muốn được thấy Hội trưởng! Tôi cuộn người trong lá và ngủ trong lúc nhớ về hơi ấm của Hội trưởng mỗi đêm! Khó khăn lắm! Lão rồng Ossan không hề dễ dàng với tôi và tấn công cả khi tôi đang ngủ nữa! Ông ấy thổi bay những tảng đá! Tôi bị tấn công bởi đám cháy rừng! Tôi bỏ chạy! Nếu tôi không chạy đi, tôi sẽ chết!”

“Tôi nghiệp Ise... Em đã chịu đựng rất nhiều, phải không? Ừm, Ise, em đã trở nên rất mạnh mẽ... Ngọt núi đó chưa có tên, nhưng chị sẽ đặt tên nó là [Mt.Ise] (Cầm Duông Sơn) kể từ giờ.”

Hội trưởng kéo đầu tôi về ngực cô ấy và ôm tôi! Cảm giác ngực Hội trưởng chữa lành quá khứ gian nan của tôi!

Chịu đựng quá nhiều cú sốc, tôi cũng ôm lại Hội trưởng và khóc nức nở! Thật độc ác! Azazel-sensei thật độc ác! Ông ấy để tôi bị bắt cóc bởi một con rồng! Tôi vẫn còn nhớ Hội trưởng vẫy tay tạm biệt tôi! Đó là một cuộc bắt cóc! Thậm chí nghĩ lại, nó vẫn là một cuộc bắt cóc!

“Không, thậm chí như vậy, thể lực của cậu cũng đã tăng đáng kể. Với nó, thời điểm cậu có thể mặc giáp phục Balance Breaker đã sắp đến rồi. Nhưng, cậu vẫn chưa đạt được Balance Breaker, phải không?”

Azazel-sensei không tỏ ra thất vọng khi tôi không đạt được nó.

“Hừm, khả năng cậu không đạt được nó cũng nằm trong dự đoán của ta. Yeah, cậu không chịu cú sốc nào cả, Ise. Ý ta là, không thể đạt

được Balance Breaker khi không có thay đổi lớn nào. Ta nghĩ rằng có thứ gì đó sẽ thay đổi cậu qua cuộc đấu tranh sinh tồn và bằng việc tương tác với Long Vương – loài rồng, nhưng thời gian chưa đủ. Giá như có thể thêm ít nhất một tháng nữa...”

Không thể nào! Nếu tôi sống kiểu đó một tháng nữa, tôi sẽ chết vì vắng Hội trưởng mất! Nếu tôi không thể cảm nhận hơi ấm của Hội trưởng định kì, tôi sẽ chết!

Tôi vùi mặt mình vào ngực Hội trưởng và lắc đầu kháng cự! Không, không! Tôi không chịu đi đến ngọn núi đó lần nữa đâu! Hội trưởng nhẹ nhàng vuốt ve đầu tôi! Ueeeh! Hội trưởng!

“Ừm, ổn rồi. Cuộc họp báo cáo kết thúc ở đây. Ngày mai sẽ mở tiệc. Mọi người hôm nay giải tán.”

Cuộc họp báo cáo kết thúc với giọng nói của sensei.

Như vậy, cuộc sống sinh tồn của tôi đã kết thúc.

Đêm hôm đó.

Đã đến giờ ngủ, nhưng bằng cách nào đó Asia và Xenovia vẫn ở trong phòng tôi. Tôi, Asia và Xenovia đã được sắp xếp ở chung một giường.

Không thể nào bình tĩnh khi mà cả Asia và Xenovia cũng ở trên giường, tôi trườn lên giường mình.

Asia đã buồn ngủ rồi. Có lẽ vì chiếc giường chúng tôi ở cùng rộng, Xenovia nằm hơi cách xa tôi. Hơn nữa, vì một vài lí do, cô ấy dường như không ngủ được vì cô ấy chỉ nhìn lên trần nhà.

Giờ nghĩ lại thì, có lẽ cô ấy không ngủ được vì đây là lần đầu tiên chúng tôi ở cùng phòng.

“...Có chuyện gì vậy, cậu vẫn không ngủ được à?”

“...Yean. Khi tớ nghĩ về nó, tớ vẫn chưa quen ngủ với một người con trai. Thậm chí không có ý định dục vọng nào...Tớ hơi khẩn trương...”

Hey, hey, hey, nghiêm túc chứ? Cô ấy khẩn trương sau khi nói những điều như thế sao?

Hừm, có lẽ tôi hiểu.

“P-Phải đó. Thậm chí tớ cũng phấn khích và không thể ngủ khi lần đầu ngủ với Hội trưởng và Asia. Do cả nam và nữ trạc tuổi nhau ngủ cùng một phòng đấy.

“T-Tớ hiểu rồi. Vậy cũng bình thường mà, phải không? Nhưng, Asia tuyệt thật, cậu ấy có vẻ đang ngủ rất ngon.”

“Đó là vì Asia...luôn ngủ với tớ và Hội trưởng ở nhà. Cô ấy hơi ngại lúc đầu, nhưng giờ thì quen rồi. Có Asia nằm cạnh làm tớ cảm thấy bình tâm lắm.”

“...Ise-san, xin đừng bỏ rơi tớ ...Munya...”

Asia thì thào trong lúc ngủ...

“Fufufu, tớ hiểu lí do vì sao Ise và Hội trưởng nghĩ Asia đáng yêu rồi.”

Xenovia nói khi nhìn tôi cười vắn voẹo. Phải chứ? Sự đáng yêu của Asia là tuyệt nhất.

Và sau đó, trước khi tôi nhận ra, sự tỉnh táo của tôi cũng biến mất... và tôi buồn mình vào trong màn đêm. (ngủ cũng màu :v)

PHẦN 4:

Đến chiều của ngày hôm sau và tôi mặc chiếc áo đồng phục hè của học viện Kuou khi đang đợi trong phòng khách. Bởi vì tối nay có tiệc mà. Tôi đã ngủ hết nửa ngày hôm nay. Nhờ vậy, tôi cảm thấy mình đã hồi phục nhiều sau những mệt mỏi thể chất.

Đã lâu rồi kể từ lần cuối tôi mặc bộ đồng phục này. Bởi vì gần đây tôi chỉ mặc cái áo nịt len của mình. Nó thật sự hợp với tôi đấy.

Để dự phòng, tôi cũng mang thêm một cái băng tay có dấu hiệu của nhà Gremory trên nó. Như vậy, có lẽ tôi đã sẵn sàng nhập tiệc rồi.

Những cô gái được đưa đi bởi người hầu, họ nói rằng sẽ mất khá nhiều thời gian để sửa soạn.

Hmm, Kiba và Gasper cũng đã đi công chuyện đâu đó ...

“Hyoudou?”

Khi tôi quay về phía giọng nói quen thuộc – Là Saji. Sao Saji lại ở đây!?

“Saji, sao mày ở đây?”

“À, Chủ tịch sẽ đi đến nơi gặp mặt cùng với Rias-senpai và tao theo cô ấy tới đây. Vậy nên, Hội trưởng đã đi gặp senpai và sau đó tao không còn cách nào khác phải lang thang vô định xung quanh biệt thự, tới khi tao đến đây.”

Bên trong khu nhà chính cũng rất rộng. Vì vậy mà cậu ta tới đây sau khi lạc đường.

Saji ngồi xuống hơi xa tôi một tí và nói với vẻ mặt nghiêm tọng.

“Trò chơi sẽ bắt đầu sớm thôi.”

“Ừ.”

“Tao đã luyện tập đấy.”

“Tao cũng vậy. Tao bị một con rồng đuổi mỗi ngày trên núi.”

“V-vãi vậy? Mày vẫn sống vất vả như ngày nào. Hừm, tao cũng đã có một “thực đơn” cực kì khó khăn đây.”

Tôi hiểu. Cậu ấy cũng đã cố gắng rất nhiều trong việc luyện tập. Lẽ tự nhiên, nó sẽ ảnh hưởng tới chiến thắng hay thất bại của chủ nhân chúng ta. Tôi cũng có tinh thần chiến đấu mạnh mẽ. Saji nói khi đang cào gò má mình.

“Hyoudou. Mày có nhớ lúc những con quỷ trẻ tụ tập lại một tháng trước không?”

“Ừ. Có chuyện gì hả?”

“Nghiêm túc thì ...Ừ-Ước mơ của tao là trở thành giáo viên!”

“Giáo viên? Mày dạy gì hả?”

Mặc dù mặt cậu ấy đỏ ửng lên, Saji trả lời câu hỏi của tôi một cách chân thành.

“Chủ tịch đang cố gắng thành lập một trường chuyên về Rating Game ở Âm giới. Đó không phải là ngôi trường bình thường. Đó là trường mở dành cho mọi người và chấp nhận mọi con quỷ bất kể cấp cao hay cấp thấp, quý tộc hay thường dân. Tao đã nghe Chủ tịch nói rằng

những thứ như sự phân biệt hay truyền thống đã được giảm từng chút một trong nền công nghiệp quý, nhưng vẫn còn phần gốc rễ từ chối chấp nhận những thay đổi. Vì vậy mà Trường Rating Game hiện nay chỉ dành cho quý cấp cao từ những nhà quý tộc. Trò chơi phải bình đẳng cho mọi người. Đó là điều mà Maous-sama hiện tại đã quyết định. Mặc dù nó bình đẳng, những con quý cấp thấp thông thường khó mà tham dự trò chơi. Lại quá phải không? Mặc dù thậm chí một con quý ko phải quý tộc vẫn có thể được bổ nhiệm thành quý cấp cao phụ thuộc vào cách nào đó. Không phải hoàn toàn không có khả năng!”

Cùng với sự ngạc nhiên, Tôi cũng ngưỡng mộ ý kiến nghiêm túc của Saji.

Gã này nhìn nhận nghiêm túc về tương lai của mình.

“Chủ tịch đã nói với tôi rằng cô ấy muốn làm gì đó về việc này. Rằng cô ấy muốn dạy để thậm chí những con quý cấp thấp có thể tham gia trò chơi. Đó là lí do cô ấy sẽ mở một trường mà bất cứ ai cũng có thể vào học ở Âm giới! Chủ tịch cũng đang học ở Nhân giới cho việc đó! Để tạo cơ hội cho những người mà không bao giờ có thể tỏa sáng! Dù có chỉ có 1% đi nữa! Thậm chí nó gần như bằng không! Miễn là nó không phải bằng không, ta có thể trở thành quý cấp cao! Hyoudou! Chẳng phải chúng ta cũng tin vào khả năng đó và cố gắng trở thành quý cấp cao sao phải không?”

“Phải, chuẩn cơm mẹ nấu rồi.”

“Đ-Đó là vì sao, tao vẫn làm việc như một giáo viên ở đó. Tao sẽ học thật nhiều, chiến đấu trong mọi trò chơi, và tích trữ nhiều thứ. Tao sẽ trở thành giáo viên chuyên dạy về quân Chốt. Chủ tịch cũng nói là cô ấy muốn giúp tao. Thậm chí người như tao cũng có thể trở thành giáo viên...T-Tao chỉ làm những việc ngu ngốc trong quá khứ. Tao cũng đã gây nhiều rắc rối cho ba mẹ và bị ghét bỏ bởi những người xung quanh. Nhưng, nếu đó là Chủ tịch, tao có thể thấy ước mơ! Tao sẽ ở bên Chủ tịch và giúp cô ấy cả đời! Ước mơ của Chủ tịch cũng là ước mơ của tao!”

Saji nói với vẻ ngưỡng ngùng.

“Hehehe. Tao giấu kín bí mật với mẹ tao là tao đã trở thành quý, nhưng thậm chí vậy bà ấy đã khóc khi tao nói về mơ ước tương lai của mình. “Con trở thành giáo viên à!” Bà ấy có thể nói là nó không hợp với tao. Nhưng, nó không tệ đâu, gương mặt thanh thản của mẹ.”

Vậy đó là ước mơ của Saji. Nó hơi khác với tôi. Bởi vì chúng tôi đều là quân Chốt, tôi nghĩ là chúng tôi có thể giống nhau, nhưng mọi ngưỡng thật sự khác biệt rất lớn với nhau. Cậu ấy có ước mơ riêng của mình.

Tôi muốn trở nên tự lập khỏi chủ nhân trong tương lai và đạt được ước mơ của mình. Cậu ấy dự định phục vụ chủ nhân cả đời. Thậm chí chúng tôi trở thành quỷ vào cùng lúc, con đường chúng tôi hướng tới hoàn toàn khác nhau.

Tôi cảm thấy thứ gì đó khá kì diệu về một điều đơn giản.

“Tao nghĩ đó là một mục tiêu tuyệt vời, Saji. Trở thành một giáo viên tốt.”

“Ừ, cũng vì điều đó mà lần này nhất định tụi tao sẽ đánh bại tụi mày!

“Ah, được thôi. Vậy không tốt rồi. Bởi vì tụi tao mới là kẻ giành chiến thắng!”

“Không, là tụi tao. Bởi vì tao đã hành động ngu ngốc trước đây, tụi tao sẽ chứng minh bản thân bằng kết quả này.”

Mặc dù chúng tôi đều phá lên cười, đôi mắt cậu ta rất nghiêm túc. Cậu ấy sẽ không rút lui.

Tuy nhiên, một giáo viên, sao? Tôi đột nhiên nhớ tới Azazel-sensei, những... hừm, gã này không bao giờ được như vậy đâu, siêng luôn.

“Nhân tiện, Saji.”

“Gì hả?”

Tôi trở vào không khí.

“Có vẻ như đầu ti của phụ nữ cũng giống như còi báo khi được chọc vào.”

“..C-cái gì chứ?” (Cờ lờ gờ tờ :v)

Oh, Saji đang nghe với vẻ thích thú. Đúng như dự đoán, cậu ấy cũng là người cuồng dâm như tôi!

“Tao nghe Azazel-sensei nói, tiềm năng của ngực là vô hạn. Thật không tốt khi đi đến thế giới khác mà không chỉ chưa từng xoa chúng, mà còn chưa làm những việc khác như chọc vào chúng. Nhưng, để chọc ...”

“..Này, Hyodou. Còn tao thì sao? Khi nào tao mới có thể xoa ngực của chủ nhân?”

Cậu ấy bàn luận nó nghiêm túc.

“A-Ai biết. Thậm chí tao cũng chưa từng xoa chúng. Chỉ có người may mắn hết lần này tới lần khác, mới có thể xoa chúng.”

Saji nhìn gần tôi với cặp mắt giận dữ!

“ “May mắn” cái gì chứ! Nó chưa bao giờ tới với tao, biết không hả!?”

“Không, tao đã nói quá nhiều. Thường thì, tao chỉ ở mức ngủ chung hay tắm chung thôi”

Tôi chỉ nói bấy nhiêu thôi, cơ mà không ổn rồi. Saji cảm thấy rất sốc từ tận đáy lòng.

Cậu ấy loạng choạng tránh xa tôi và yếu ớt ngồi xuống một chiếc ghế với một GAKUN. Cậu ấy trông hoảng loạn. Đôi mắt mở to, và cả thân người run bần bật.

“...Ngủ?...Tắm?...Cái gì thế này...? T-Tao chưa bao giờ làm những việc đó với Chủ tịch...”

“S-Saji...? Này...”

Tôi gọi cậu ấy, nhưng không có phản ứng nào, cậu ấy chỉ lăm bằm mấy từ yên lặng đó.

“Ise, xin lỗi đã để em phải đợi. Ara, vậy Saji-kun cũng đến.”

Khi tôi nhìn ra phía sau – Hội trưởng trong bộ váy tuyệt đẹp đang ở đó! Và tất cả thành viên câu lạc bộ nữa!

Tuyệt quá! Mọi người đều đã trang điểm và đang mặc váy. Tóc cũng được sửa soạn!

Tất cả họ trông như công chúa! Hôm nay Akeno-san mặc chiếc váy Tây phương nữa! Uwaaaaah! Tệ thật, chị ấy trông đáng yêu quá. Chị ấy là một vẻ đẹp vượt qua cả sự tuyệt hảo!

Asia cũng ngượng, nhưng chiếc váy rất hợp với cô ấy. Xenovia trông cũng không quen với việc mặc những thứ như vậy, nhưng cô ấy được dạy đầy đủ để trở thành ojou-sama!

Koneko-chan mặc chiếc váy có cỡ nhỏ hơn, nhưng em ấy thật sự đáng yêu đến nỗi ai cũng muốn bắt cóc!

Vấn đề là Gasper.

“Sao nhóc cũng mặc váy thế này!?”

Gasper cũng diện một chiếc váy! Nó hợp tới nỗi tôi không thể nói gì! Tôi tưởng em ấy đã biến mất vì chuyện riêng, nhưng thật ra là vì chuyện này!

“N-nhưng, em cũng muốn mặc váy.”

Thằng nhóc này thật ... Sở thích mặc quần áo con gái thật đáng lo ngại thậm chí đến mức này.

“Saji, Saji, chuyện gì vậy?”

Chủ tịch Sona trong chiếc váy đang lơ mơ nhìn Saji.

Vậy mà kinh ngạc tới vậy sao, Saji...

Khi việc sửa soạn kết thúc, có một âm thanh lớn của thứ gì đó bay trong vườn cùng với sự rung chuyển nhẹ dưới đất.

Ngay lúc đó quần gia tới và nói với chúng tôi.

“Tannin-sama và gia đình của ông ấy đã tới.”

Ossan đã đến chúc mừng chúng tôi như đã hứa!

Khi chúng tôi bước ra vườn, phần hay nhất ở đó!

Cùng với Tannin-san, có mười con rồng cùng kích cỡ với Ossan!

Thật vĩ đại! Tuyệt quá! Tất cả thành viên của nhóm Ossan đều là rồng!

“Ta tới như đã hứa, Hyodou Issei.”

“Yeah! Cảm ơn, Ossan!”

“Khi mọi người cưỡi trên lưng ta, ta sẽ đặt một lá chắn đặc biệt xung quanh. Với nó, tóc và trang phục sẽ không bị rối tung bởi gió. Bởi những thứ đó rất quan trọng với phụ nữ.”

Con rồng này thật tử tế! Đúng như mong đợi từ một con quỷ cấp cực đại!

“Cảm ơn ông, Tannin. Chúng tôi trông cậy vào ông đến khi chúng tôi tới nơi họp mặt. Người nhà Sitri cũng ở đây, như vậy ổn chứ?”

“Ooh, Quý cô Rias. Cô đặc biệt xinh đẹp tối nay đấy. Cứ để việc đó cho ta.”

Như vậy, chúng tôi leo lên lưng con rồng và bay vút lên bầu trời của Âm giới! Tôi trèo lên chỗ cao nhất trên đầu của Tannin-ossan! Một chỗ ngồi đặc biệt! Tôi bám vào một bên và nhìn ngắm bầu trời!

Uwahhah! Như tôi đã nghĩ, khung cảnh quan sát từ lưng một con rồng quả là một cảnh tuyệt vời! Từ khi tới Âm giới, tôi không hề thấy chán những trải nghiệm kì diệu này! Nhưng, miễn là không phải bị rượt đuổi bởi một con rồng!

[Đối với tôi được nhìn quan cảnh từ đầu một con rồng, nó là một trải nghiệm không thể tả được.]

Ddraig nở một nụ cười cay đắng hiếm hoi. Ddraig cũng có một cơ thể của loài rồng mà.

“Hahahaha, đó là một trải nghiệm thú vị, Ddraig. Tuy nhiên, chỉ có ba con rồng quyền lực còn hoạt động, gồm cả tôi. Không, từ khi tôi

được tái sinh thành quỷ, những con rồng thật sự còn lại là Ophis và Tiamat. Còn lại thì hoặc bị phong ấn, hoặc đã ở ẩn. Yu-Long và Midgardsormr không bao giờ trở lại mặt đất nữa. Và Ddraig, Albion, Fafnir, và Vritra đã bị phong ấn trong Thánh Khí (Sacred Gears). – Ở mọi thời đại, những con rồng mạnh luôn bị đàn áp. Dù gì thì, những con rồng mạnh là nỗi tồn tại đáng sợ.”

Ossan nói với giọng điệu trầm lắng cô đơn.

“Đề cập đến chuyện đó thì, sao Ossan lại trở thành quỷ?”

Ossan nghiêm túc trả lời tôi.

“Lý do là, trong thời đại mà không còn trận đấu lớn nào nữa, ta nghĩ là ta có thể đấu với nhiều gã nếu ta tham gia Rating Games. Và có một lý do khác.

“Lý do khác?”

“...Cậu có biết về loại quả gọi là Táo Rồng (wtf? Dragon apple?) không? Đó là một loại táo mà loài rồng ăn.”

“Không, đây là lần đầu tôi nghe nó. Hơn nữa, đó là một cái tên cùn và rõ mồn một.”

“Có một chủng tộc rồng nhất định chỉ có thể sống nhờ ăn táo rồng. Tuy nhiên, những loại trái mọc ở Nhân giới đã tuyệt chủng vì biến đổi môi trường bất ngờ. Bây giờ, loại trái đó chỉ mọc ở Âm giới. Nhưng, Âm giới rất ghét loài rồng. Họ bị ghét bỏ bởi cả thiên thần và thiên thần sa ngã. Không đời nào họ chịu cho không nó, đúng chứ? – Đó là lý do, ta trở thành quỷ và toàn bộ địa phận của loại quả đó là địa phận của ta. Khi cậu vượt qua được quỷ cấp cao, cậu có thể nhận một phần của Âm giới từ Quỷ vương. Ta chấm vùng đất đó.”

“Vậy, những con rồng gặp vấn đề lương thực có sống trong địa phận của Ossan không?”

“Yeah, nhờ vậy, họ không bị tuyệt chủng. Và ta cũng có thể tiến hành nghiên cứu trồng nhân tạo thành công Táo rồng trong địa phận của ta. Nó là loại quả đặc biệt, vì vậy mà việc nghiên cứu mất nhiều thời gian. Còn nữa, nếu như nó mở ra một tương lai cho loài đó, sẽ tốt hơn nếu tiếp tục.”

Tuyệt vời! Vậy ông ấy đã cố gắng giúp đỡ chủng tộc ấy. Tôi nghĩ ông ấy xứng đáng với danh hiệu Long Vương.

“Ossan quả là một con rồng tốt.”

Ossan phá lên cười.

“Một con rồng tốt? Gahahahahaha! Đây là lần đầu tiên ta nghe thấy thứ gì như vậy đấy! Hơn nữa, Ta bị bắt buộc phải nhận lời cảm kích từ Sekiryuutei! Tuy nhiên, con trai, khát vọng duy trì chủng tộc cũng giống như mọi loài sinh vật khác. Con người, quỷ, hay rồng đều như vậy. Ta chỉ nghĩ đến việc cứu những ông bạn rồng của ta thôi. Đó là những gì một con rồng có sức mạnh có thể làm cho những con rồng không có chúng.”

“...Thật tuyệt! Tôi chỉ muốn trở thành quý cấp cao một cách mù quáng. V-Và, tôi cố gắng vươn lên chỉ vì tôi muốn lập hậu cung. Có phải tư tưởng như vậy là không tốt không?”

“Điều đó tốt khi cậu còn trẻ. Nếu cậu là con trai, thì việc cậu muốn có phụ nữ và tiền tài là điều không thể tránh khỏi. Lạm dụng nó thì không tốt, nhưng sẽ ổn nếu nó trở thành động lực thúc đẩy cậu. Tuy nhiên, Hyoudou Issei, thật lãng phí nếu lập hậu cung là mục tiêu cuối cùng của cậu. Nếu cậu trở nên mạnh, phụ nữ tự nhiên sẽ theo đuổi cậu. Vấn đề là sau khi có được cả phụ nữ và tiền tài ...Có vẻ như người trẻ như cậu thì khó hiểu chuyện này lắm.”

Yeah, nó hơi khó đối với tôi.

Tuy nhiên, vì nhiều con quỷ mà tôi đã gặp từ khi đến đây, tôi đã suy nghĩ một chút. – Mọi người sống để thực hiện ước mơ.

Mong muốn chiến thắng giải đây, mong muốn trở thành Quỷ vương, mong muốn cứu loài rồng, mong muốn trở thành giáo viên.

Tất cả họ đều là quỷ, tuy nhiên mục tiêu hướng tới lại hoàn toàn khác nhau. Đối với tôi, đó là trở thành Vua Hậu Cung.

Điều đó vẫn không thay đổi, nhưng có vẻ như không tốt khi không hướng tới điều đó một cách thực tế và tránh xa khỏi sự ảo tưởng thông thường của tôi. – Nhiều thứ cần thiết để tôi trở thành Vua Hậu Cung.

Bằng cách đó, sau khi tôi nghĩ về những thứ đó với cái não chậm chạp khi đang nói chuyện vắn vơ trong một thời gian ngắn, một vật sáng bắt đầu lóe ra bên dưới tôi.

Có vẻ như cuối cùng chúng tôi đã đến nơi gặp mặt.

PHẦN 5:

Khách sạn cao cấp được dùng làm nơi gặp mặt cho buổi tiệc tọa lạc tại một nơi đất trống rộng giữa khu rừng rậm rạp bên bờ của địa phận nhà Gremory.

Nền móng vẫn chưa hoàn thiện gì cả! Tôi có thể thấy toàn bộ phần đất từ đầu của Tannin-Ossan, nhưng phạm vi của nó quá rộng tới nỗi thị trấn tôi sống có thể xếp gọn trong nó!

Con rồng chúng tôi đang cưỡi hạ cách xuống một nơi trông như đất được dùng làm sân thể thao. Khi Ossan đến bầu trời trên sân thi đấu, ánh sáng đồng thời tập trung vào người ông ấy từ bên dưới, làm ông trông như thứ gì đó trong phim quái vật.

“vậy, chúng ta sẽ tới phòng chờ chỉ dành cho loài quỷ khổng lồ.”

“Cảm ơn ông, Tannin.”

“Ossan! Cảm ơn ông!”

Hội trưởng và tôi cảm tạ Tannin-Ossan. Ossan và những con rồng khác lại vỗ cánh và bay tới nơi khác.

Sau đó, chúng tôi được dẫn đi bởi một nhân viên khác sạn đón chúng tôi ở sân thể thao...và chúng tôi vào trong một chiếc xe limou sang trọng... Hahaha, đây thật sự là một cách tiếp tục đáng kinh ngạc sau khi đi xa đến vậy.

Hội trưởng và Asia ngồi cạnh tôi. Mọi người từ nhà Sitri ngồi ở phía sau chiếc limou.

Hội trưởng giải thích khi sửa sang cổ áo tôi.

“Cũng có những trụ sở tọa lạc xung quanh khách sạn, và quân đội cũng đang tập trung gần đây. Ở đây nghiêm ngặt hơn khu vực thành thị thấp, em biết đấy?”

Hội trưởng lấy một cây lược từ chiếc túi đắt tiền và chải tóc tôi. Có vẻ như tóc tôi đã rối bù do tôi đã ngồi trên đầu Tannin-Ossan thay vì trên lưng ông ấy. Mặc dù tôi không cảm nhận được cơn gió thật sự mạnh nào nhờ vào lá chắn ông ấy đã nói.

“Hội trưởng, còn Azazel-sensei thì sao?”

“Có vẻ như ông ấy đã tới trước để hội họp với Onii-sama và những người khác rồi. Bởi vì họ là những người bạn thân mà...”

Hahaha...Vậy ra họ kết thân với nhau để hỗ trợ nhau vai trò người lãnh đạo quyền lực.

Tôi đang cười, nhưng ngay sau đó Hội trưởng nhìn tôi nghiêm túc.

“Ise, em không thể nghe được vì em cười trên đầu Tannin, nhưng vừa nãy, chị đã phát động chiến tranh với Sona. – Nói rằng [Chúng tôi sẽ đánh bại cậu vì mục tiêu ước mơ của mình.]”

Vậy chuyện như vậy đã xảy ra trên lưng của Ossan! Tôi quá mải mê nhìn ngắm khung cảnh từ trên không rồi.

“Một ngôi trường. – Một ngôi trường Rating Game. Vì để xây dựng được nó, Sona đã học hệ thống trường học ở Nhân giới khi sống như một học sinh ở đó. Trường học ở Nhân giới, nơi mọi người đều có thể nhập học, vô cùng quan trọng với Sona.”

Saji cũng đã nói điều tương tự. Rằng Chủ tịch muốn vào học Kuou Academy để thực hiện ước mơ.

“Hội trưởng, Sajo cũng đã nói như vậy. Cậu ấy sẽ trở thành [giáo viên]. Đôi mắt cậu ấy sáng lên khi nói về nó, nhưng đó là một mục tiêu quan trọng với cậu ấy...”

“Thậm chí như vậy, chúng ta sẽ thắng. Chúng ta cũng có ước mơ và mục tiêu riêng của mình.”

Quyết tâm của Hội trưởng rất chắc chắn. Cô ấy sẽ không dễ dãi với đối thủ, thậm chí nếu đó là bạn mình.

Trong trường hợp đó, Tôi cũng sẽ chiến đấu với đối thủ trước mặt mình. Phải không, Saji? Tôi sẽ đối mặt với cậu.

Trong lúc tôi đang nghĩ về nó, chiếc limou đã tới khách sạn. Khi bước ra, rất nhiều nhân viên chào đón chúng tôi. Chúng tôi vào trong như vậy, và khi Akeno-san đã đặt chỗ cho chúng tôi ở bàn trước, chúng tôi bước vào thang máy.

“Có vẻ như bữa tiệc tổ chức ở tầng lớn trên cùng. Ise, nếu em được gọi ra bởi người từ những tộc nổi danh, hãy nhớ là chào hỏi họ đàng hoàng nhé được chứ?”

“V-Vàng. Những Hội trưởng. Bữa iệc tối nay...được Quý vương chuẩn bị cho quý trẻ, phải không ạ?”

“Đó là quan điểm chính thức. Thực tế, mọi người sẽ không thấy hào hứng khi chúng ta tham dự. Đó là truyền thống hàng năm. Dù là gì, thì nó giống là cuộc tập hợp những thành viên của tất cả gia tộc danh giá gặp mặt. Chúng ta, người đứng đầu gia tộc tiếp theo, cũng chỉ là phụ thôi, trong khi nó thật ra là bữa tiệc để những ông bố vui chơi. Thực tế thì, họ đã chuẩn bị chỗ nghỉ ở trụ sở gần đây đến khi hậu tiệc thứ tư hay năm. Bằng chứng là họ tới nơi gặp mặt tách biệt với chúng ta. Họ chắc đã tập hợp nhau trước khi những người trẻ tới và có lẽ đã cạn chén rồi.”

Hội trưởng cầu nhàu với vẻ mặt khó chịu. Cạnh chúng tôi, Akeno-san và Kiba cũng nở nụ cười cay đắng.

Haah, Hội trưởng có vẻ đã chán với kiểu tiệc như vậy rồi...hay đúng hơn, với hành động của cha cô và những người khác. Nói cách khác, mặc dù được bảo trợ bởi Quý Vương, vì nó có vẻ là loại tiệc thường gặp nó vẫn khác với những bữa tiệc của tầng lớp thượng lưu, cha cô ấy và những người khác trông mong nó rất nhiều, vì đó là số ít lần họ được thư giãn.

Thang máy đã đến, và khi chúng tôi bước ra, lối vào nơi gặp mặt cũng mở.

Chúng tôi được dẫn vào một đại sảnh tráng lệ! Trên sàn rộng lớn đáng kinh ngạc có một đám đông quý và rất nhiều đồ ăn ngon. Trên trần nhà, đúng như mong đợi, có chiếc đèn treo khổng lồ! Tôi không thể ngừng nhìn cái đèn treo ấy!

[Ooh.]

Mọi người chú ý đến lối vào của Hội trưởng, và những sự trầm trồ cất lên.

“Công chúa Rias. Cô đã trở nên ngày càng xinh đẹp...”

“Sirzechs-sama ắt hẳn rất tự hào.”

Mọi người đang ngẩng nhìn Hội trưởng. Hội trưởng đã nói là họ sẽ không hứng thú, nhưng họ thật sự hứng thú bây giờ! Tôi cũng thấy vui phần nào. Và trên hết là tự hào lắm. – Tôi là người đàn ông đã xoa ngực của người ấy.

Fufufu, tôi vừa mới cười toét miệng. Cái cảm giác hơn người kì lạ

này là gì? Đó có phải là cảm giác sáng khoái khi chỉ có tôi biết được bí mật người phụ nữ mà ai cũng khao khát có được.

“Uuu, có nhiều người quá ...”

Gaspar đang ôm chặt lưng tôi. Nhóc nữa à... Chẳng phải nhóc mặc như vậy để được mọi người chú ý sao? Sao nhóc có thể vào đây với tinh thần sợ đám đông như vậy hả...? Như mọi khi, sở thích mặc trái đồ của nhóc này vẫn rất khó hiểu...

Ah, nhưng mà, nhóc cũng tiến bộ một chút rồi, nhỉ? Mặc dù tiếp xúc với nhiều ánh mắt hiếu kì từ nhiều người ở đây, cậu ấy vẫn không cố chạy trốn. Vậy là cậu ấy cũng đã huấn luyện cho chuyện này.

Tuyệt lắm, Gaspar. Anh sẽ cho chú kẹo sau chuyện này.

“Ise, chúng ta sẽ đi chào hỏi mọi người.”

“Gì cơ?”

Tôi ngổ mặt ra, nhưng dù vậy, có lẽ sự thật rằng con rồng huyền thoại đã trở thành quý rất nổi tiếng và có nhiều quý cấp cao muốn chúc mừng tôi.

Vì vậy mà, tôi tiếp tục được dẫn đi vòng quanh cùng Hội trưởng khi chúng tôi đi vòng quanh sảnh. Tôi ngạc nhiên bởi cách ứng xử lịch thiệp mà mẹ Hội trưởng đã dạy thật sự hiệu quả hơn những gì tôi đã mong đợi.

Tôi hiểu rồi, vì tôi đã trở thành một phần gia tộc của Hội trưởng, đó là kỹ năng cần thiết.

Mẹ Hội trưởng. Cảm ơn mẹ rất nhiều! Nhờ mẹ, con đã không tự làm xấu hổ mình!

“Ah, mệt quá.”

Sau khi chào hỏi xong, tôi được tự do, nhưng...

Tôi, Asia và Gaspar ngồi xuống ghế được đặt ở gốc sàn. Hội trưởng và Akeno-san đang ở xa trò chuyện với vài quý cái khác.

Kiba bị vay quanh bởi – tất cả quý cái! Chết tiệt! Chết đi, tên đẹp mã!

Mặc dù tôi nói vậy, vì đây là lần đầu tiên tôi ở bữa tiệc như vậy, tôi

và Asia và những người khác đều mệt mỏi tinh thần và hoàn toàn kiệt sức.

Thỉnh thoảng, có những con quỷ được chào hỏi Asia đáng yêu. Như tôi nghĩ, nét đáng yêu của Asia cũng rất thu hút thậm chí ở thế giới của quỷ, bởi vì cô ấy cực kì đáng yêu.

“Ise, Asia, Gasper, tớ đã lấy ít thức ăn này, ăn thôi.”

Xenovia, người đã rời khỏi chỗ ngồi của mình một lúc trước đó, đang giữ một lượng lớn đồ ăn một cách điều luyện. Phía trên những chiếc đĩa là vô số những thức ăn xa hoa.

“Xin lỗi vì chuyện này, Xenovia.”

“Không, có gì đâu. Nhiều đây hề hấn gì. Nhìn này, để Asia uống chút gì đó cũng tốt mà.”

“Cảm ơn cậu nhiều, Xenovia-san...Đây là lần đầu tiên tớ uống thứ này, tớ hơi lo và cổ họng hơi khát...”

Asia nhận ly nước ép từ Xenovia và bắt đầu uống.

Tôi bắt đầu với món được đưa...Phải dùng đĩa. Hừm, có nhiều quỷ đầu thai ngoài chúng tôi ở đây, họ phải chuẩn bị mọi cách để lấy thức ăn.

Và sau đó, có một bóng đen trước mặt tôi. Đó là một cô gái mặc váy. Cô ấy nhìn tôi đăm đăm. Cô ta là ai vậy?

“À, cô là...”

“Đ-đã lâu rồi nhỉ Sekiryuutei.”

“Em gái của tên gốc yakitori.”

Phải, đó là em gái của vị hôn phu trước đây của Rias, Raiser Phoenix.

Thật trớ trêu. Đã nhiều tháng kể từ lần đó rồi, nhỉ?

“Là Ravel Phoenix! Grr... đó là lí do quỷ cấp thấp luôn chậm chạp và khó chịu.”

Cô ấy thật sự giận. Như tôi nghĩ, cô ấy giận vì sự kiện hủy hôn, hừm.

“Xin lỗi. Vậy, anh trai em vẫn ổn chứ?”

Khi tôi nhắc tới anh trai cô ấy, Ravel thở dài.

“...Nhờ người, anh ấy đang rất suy sụp. Có vẻ như việc thua trận và mất Rias-sama vào tay người quả thật là cú sốc lớn. Hừm, bởi anh ấy luôn tự tin vào khả năng của mình và trở nên tự phụ, đó là một bài học đắt giá dành cho anh.”

Arara, khó quá. Vậy, cô ấy cũng khó chịu với anh trai mình. Miệng lưỡi sắc bén thật.

“Hahahaha...Em hơi vô tình đấy. Em cũng là thành viên của nhà anh trai mình mà, không phải sao?”

“Về việc đó, ta đổi rồi, và bây giờ ta là người hầu của mẹ tôi. Mẹ ta đã đem những quân không dùng tới đổi lấy tôi. Vì mẹ nói rằng bà ấy muốn đổi tôi lần nữa khi ta tìm thấy nhà mà ta muốn trở thành thành viên, ta là một quân Tượng tự do. Vì mẹ ta không tham gia trò chơi.”

“Trao đổi?”

Tôi giẫm cọt nghĩ về từ mà tôi không quen.

“Hả? Người không biết à? Trao đổi, theo luật của Rating Games, có thể trao đổi những quân cờ giữa quý Vua. Với điều kiện là chúng phải cùng loại.”

Heeh, vậy ra có cả luật như thế.

“N-Nhân tiện, Sekiryuutei...”

“Này đừng gọi anh là Sekiryuutei nữa. Tên anh là Hyoudou Issei. Em trạc tuổi anh mà phải không? Vậy, nói chuyện với anh như bình thường là ổn rồi. Mọi người gọi anh là Ise.”

Nói vậy thôi, cô ấy là quý mà, cô ấy có thể tùy ý chọn diện mạo mà mình thích mà, phải không? Mặc dù trông trạc tuổi tôi, cô ấy có thể già hơn? Không, đánh giá từ lần chúng tôi gặp nhau, tôi có linh cảm cô ấy trạc tuổi mình.

“T-Ta có thể gọi người bằng tên sao!”

Gì...? Phản ứng gì đây? Cô ấy có vẻ vui sao? Không thể nào, cô ta xem thường tôi lắm mà.

“E-hèm. V-Vậy, Ta sẽ gọi người là Ise-sama vô điều kiện.”

“Sama? Không, không, khỏi đi mà.”

“Không, quan trọng lắm đó!”

..Hahaha, cô gái này còn khó hiểu hơn Xenovia nữa. Khó mà kết thân với nhỏ rồi. Ngay sau đó, một Onee-san mà tôi nhận ra cũng xuất hiện.

“Ravel-Sama. Bạn của Danna-sama đang tìm người.”

Nếu tôi nhớ không lầm, đây là người nhà Raiser. Một Onee-san tên Isabella, người đã đánh vào mặt tôi đã man trong nháy mắt. Cơ thể trần trụi của cô ấy lúc quần áo bị xé toạc vẫn hiện hữu trong đầu tôi.

“Ta hiểu rồi. Ise-sama, lần tới gặp nhau, người có muốn uống trà với ta không? V-V-V-Và nếu người đồng ý, N-N-Người có muốn ăn thử bánh do ta làm không?”

Ravel đột nhiên nâng vạt váy của cô, [curtsied] và sau đó rời đi.

Bằng cách nào đó, tôi không hiểu cô ấy lắm.

“Này, Hyoudou Issei.”

Lần này là cô Isabella nói với tôi.

“Cô là Isabella-san của nhà Phoenix, phải không?”

“Ừ. Người vừa gọi cho ta nhớ vài chuyện. Ta vẫn còn nhớ nó. Có vẻ như người đã trở nên mạnh hơn. Khi người trở nên mạnh hơn nữa, ta cũng có thể khoe khoang câu chuyện của mình.”

“Umm, cô là ... vệ sỹ của Ravel?”

“Ừ, đại loại vậy. Bởi vì có những thứ cô ấy không thể viết được khi còn trẻ, giống như chủ nhân Raiser-sama... Từ trận đấu tại buổi tiệc đính hôn, Ravel luôn nói về người. Có thể cô ấy đã thấy trận đấu giữa người và Raiser-sama rất ấn tượng.”

“Không phải cô ấy vừa phàn nàn sao? Vì tôi chen ngang buổi đính hôn của anh trai cô ấy, và để lại vài ấn tượng thiếu suy nghĩ nữa.”

“..Không, ngược lại. Hừm, tốt thôi. Người sẽ hiểu sau này.”

“? Dù gì thì, làm ơn nói với cô ấy là tôi rất vui nếu được dùng trà cùng cô ấy.”

“Thật sao? Cảm ơn nhé. Ravel sẽ vui lắm. Vậy thì, xin phép. Chúc vui vẻ ở bữa tiệc.”

Isabella vẫy tay và rời đi. Tôi thật sự không hiểu...

Hừm, chẳng ích gì nghĩ ngợi về nó cả, tiệc trà tốt mà, phải không?

“....Ise-senpai, anh có nhiều bạn quý thật đấy...”

Gaspar nói với ánh nhìn ngưỡng mộ, nhưng...Có thật là như vậy không?

Hmm, tôi không biết. Nhưng, tôi đã gặp rất nhiều quý từ khi tới đây.

Tuy nhiên, sự đối mặt với những con quỷ bên cạnh Hội trưởng và những người bạn rất có giá trị với tôi. Những điều tôi viết như vấn đề phân biệt chủng tộc, và về tộc rồng giờ rất nhiều. Tôi nghĩ là tôi muốn biết những điều đó lắm.

Không chỉ sức mạnh, những điều đó cũng quan trọng để tôi bắt kịp Vali. Nhưng, kẻ ngốc như tôi cũng có giới hạn trí não!...Hah, ước gì tôi thông minh hơn chút.

Khi tôi thờ dãi về việc đó, một cái bóng nhỏ vụt qua mặt tôi. – Đó là Koneko-chan.

Vì lí do nào đó, em ấy nhanh chóng rời khỏi phòng tiệc. Về mặt em ấy như đang bị thu hút bởi thứ gì đó. Có gì đó không ồ sao? Tôi đột nhiên bị nổi lo ngại chiếm lấy. Tôi có linh cảm xấu về chuyện này.

“Asia, Xenovia, đợi ở đây nhé.”

“Ise-san, có chuyện gì sao? Màn chào đón của Quý vương sắp bắt đầu rồi.”

“Không, tớ muốn gặp một vài người bạn của mình ở đây. Tớ sẽ quay lại kịp lúc cho màn chào đón!”

“Được thôi. Chúng tớ sẽ ở đây.”

“Ừm!”

Tôi phải nói dối hai người họ. Tôi muốn họ được an toàn. Dù sao thì, tôi rời khỏi ghế và đi theo hướng Koneko-chan –

Koneko-chan đi xuống thang máy? Cô ấy xuống tầng trên sao?

Khi tôi chắc rằng cầu thang cạnh bên mở cửa, tôi bước vào. Sau đó, có ai đó khác cũng vào thang máy. Khi tôi quay lại, đó là Hội trưởng!

“Chuyện gì sao? Trông em lạ lắm?”

“Em thấy Koneko-chan đột nhiên rời khỏi như thể đang theo thứ gì đó.”

“Chị hiểu rồi, vậy em đang lo lắng. Ừm, chị cũng sẽ đi.”

“Vâng! Nhưng, sao chị biết em đang đi vào thang máy?”

Hội trưởng nói điều tuyệt vời nhất khi mỉm cười với tôi.

“Đó là vì chị luôn dõi theo em.”

Phần 6

Thang máy đã xuống tầng một. Sau khi tôi và Hội trưởng bước ra, chúng tôi mô tả Koneko-chan cho những con quỷ gần đó và hỏi liệu cô ấy có đi qua không.

Biết được nhiều người thấy Koneko-chan đã đi ra ngoài, Hội trưởng lập tức triệu hồi đệ dơi và gửi nó lên trời. Hội trưởng và tôi đợi trước đài phun nước ngoài khách sạn tới khi con dơi trở về.

“Như chị nghĩ, hành vi của Koneko-chan không bình thường.”

“Vâng. Tuy nhiên, Koneko-chan đang theo thứ gì ra ngoài này thế?”

Hội trưởng lo nghĩ về câu hỏi của tôi, nhưng cô ấy chỉ nói với nét mặt giận dữ rằng Koneko đang trải qua thứ gì đó nghiêm trọng. Hoặc là, có vẻ như Hội trưởng vừa nhận ra gì đó.

Một lúc sau, con dơi của Hội trưởng trở lại.

“Có vẻ như đã tìm được em ấy. – Rừng sao? Vậy là em ấy đã đến khu rừng bao quanh khách sạn?”

Rừng! Koneko-chan! Làm quái gì mà em tới đó chứ!?

Hội trưởng và tôi bắt đầu chạy theo con dơi!

Sau khi chúng tôi rời khỏi những nơi quen thuộc phía sau. Hội trưởng và tôi chạy băng qua rừng trong đêm tối. Bằng cách nào đó, mặc dù chúng tôi đang vội tìm em ấy, tôi vẫn không gặp vấn đề gì

khi chạy như vậy. Nhờ vào kết quả cuộc sống sinh tồn của tôi, tôi có thể di chuyển khá dễ dàng. Sensei, tôi có hơi sợ rằng tôi đã phát triển một khả năng khác!

Sau khi chúc tôi băng qua khu rừng được nhiều phút, Hội trưởng kéo tay tôi và chúng tôi nấp sau bóng cây. Khi tôi ló đầu ra một chút, tôi thấy Koneko-chan ở đó!

Koneko-chan đang lắc đầu trước sau không ngừng nghỉ giữa khu rừng rậm như thể đang tìm kiếm thứ gì đó.

Sau đó, em ấy phát hiện thứ gì đó và hướng ánh nhìn về phía đó.

Chúng tôi cũng hướng theo Koneko-chan và nhìn.

“Đã lâu rồi, nhỉ?”

Một giọng nói xa lạ.

Xuất hiện mà không gây chút tiếng động – là một người phụ nữ mặc kimono đen. Cô ấy nhìn khá giống Koneko-chan...Đội đã, cô ấy có tai mèo sao!? K-Không thể nào...

Tôi cảm giác nghi ngờ về thứ gì đó, nhưng Hội trưởng trấn tĩnh tôi và chỉ thị tôi bình tĩnh quan sát.

“ – ! ... Chị.”

Cả người Koneko-chan run lên vì nổi kinh hoàng.

“Xin chào, Shirone. Chị đây.”

Shirone? Đây là lần đầu tôi nghe cái tên đó, nhưng đó có thể là tên thật của Koneko-chan không? Tôi nghe mẹ Hội trưởng nói tên Koneko là do Hội trưởng đặt cho em ấy.

“Kuroka-neesama...”

Giọng của Koneko-chan rạn ra những từ ấy. – ! Chị của Koneko-chan! Tôi có cảm giác đó là sự thật vì họ rất giống nhau, vậy đúng như tôi đã nghĩ!

Vậy chị gái mèo xinh đẹp này là Quỷ lạc lối đã giết chủ nhân mình... Trong tương lai, liệu Koneko-chan sẽ giống chị em ấy không? Khi tôi tưởng tượng việc đó, tôi có hơi phấn khích!

Có một con mèo đen rúc vào chân chị gái đó.

“Chị rất ấn tượng em có thể theo dấu con mèo đen lần vào bữa tiệc này đến tận đây – nya.”

Tôi hiểu rồi, Koneko-chan đã gặp con mèo ở bữa tiệc và theo nó tới đây.

“...Nee-sama. Chuyện này là sao?”

Giọng của Koneko-chan rất giận dữ. Nhưng, Kuroka chỉ mỉm cười.

“Đừng làm mặt đáng sợ vậy chứ. Chị chỉ có chút việc nhỏ cần giải quyết thôi mà. Chị nghe nói những con quỷ đang tổ chức bữa tiệc lớn ở đây, em biết đấy? Đó là lí do chị thấy hứng thú. Nyan~”

Onee-san vẫy tay như mèo con và nháy mắt! Đáng yêu quá!

Oooooooooow...đừng ngắt mặt em như thế chứ, Hội trưởng...

“Hahahaha. Có phải người là thành viên nhà Gremory?”

Một giọng nói từ đâu đó vọng lên – . Sau đó, một gã điển trai mặc giáp phục thời Trung Hoa cổ bước ra – đó là Son Goku Bikou! Đồng đội của Vali! Hắn đang làm gì ở đây? Chờ đã. Hắn là thành viên của Khaos Brigade. Đây có phải là một cuộc tấn công khủng bố nhắm vào hội trưởng bữa tiệc?

Đột nhiên, Bikou nhìn chăm chăm vào hướng của tôi và Hội trưởng! Vây hắn đã chú ý đến chúng tôi!?

“Thậm chí người có xóa đi sự hiện diện của mình, vô ích thôi. Người như ta và Kuroka biết senjutsu, bọn ta có thể độ chừng tìm ra người chỉ với một biến đội nhỏ trong dòng chảy tinh thần của người.”

Tch! Chúng tôi bị phát hiện rồi! Mặc dù tôi không thích đánh nhau!

Hội trưởng và tôi định thần và bước ra khỏi bóng cây. Koneko-chan kinh ngạc khi thấy chúng tôi.

“...Ise-senpai, Hội trưởng.”

“Yo, con khỉ chết tiệt. Vali khỏe chứ?..”

“Hahaha, như trâu. Nhìn người ... Heh, vậy ra người cũng trở nên mạnh hơn tí rồi, hả?”

Hmm? Hắn nhận ra sức mạnh của tôi chỉ bằng việc nhìn vào cơ thể tôi một tí sao?

Khi tôi nghĩ về chuyện đó trong tâm trạng bối rối, Hội trưởng nói khi đang mỉm cười.

“Không phải ta nói với người rồi sao? Ta cũng có hứng thú với senjutsu, và ta cũng biết đôi chút về dòng chảy tinh thần của người đấy. Lượng tinh khí bao quanh người đã tăng lên kể từ lần cuối chúng ta gặp.”

...Tôi hiểu rồi. Khi người khác nói về nó, có vẻ như việc luyện tập của tôi thật sự có hiệu quả.

“Nhân tiện, Hội trưởng, senjutsu là gì vậy ạ? Có phải nó khác với ma thuật và phép thuật sử dụng bởi các ma thuật sư không?”

Thở dài, Hội trưởng giải thích cho câu hỏi của tôi.

“Phải, senjutsu khác với ma thuật và phép thuật. Khác biệt lớn nhất là senjutsu nhấn mạnh điều quan trọng của thứ gì đó gọi là chakra, tinh khí là nguồn sức mạnh nguyên thủy to lớn chảy trong tinh thần của mỗi người, nói cách khác là năng lượng sống của một người, và chuyển nó thành dòng luân hồi. Nó là năng lượng vừa giống vừa khác với ma thuật của quỷ và năng lượng ánh sáng của thiên thần. Sức mạnh hủy diệt trực tiếp của nó không thể sánh với ma thuật hay năng lượng ánh sáng, nhưng senjutsu có thể sử dụng những phần khuất trong cỏ cây, động vật và con người. Ví dụ, nếu một người học senjutsu, người ta nói rằng họ có thể vượt trội trong việc độc dòng chảy tinh thần của ai đó, của tinh khí của họ, và thậm chí họ cũng có thể nắm giữ hoạt động của mục tiêu ở xa với một mức độ nhất định.”

“Bọn ta có thể điều khiển dòng chảy tinh thần và có thể tăng cường cả trong và ngoài cơ thể, hay làm gián đoạn tinh thần của tất cả cây cỏ xung quanh, làm chúng nở hoa, hoặc làm chúng khô héo – nyan~. Senjutsu là một kĩ năng có thể thao túng dòng chảy sinh mệnh. Bọn ta có thể làm gián đoạn tinh thần của đối thủ, và gây sát thương trực tiếp tới sinh lực của họ bằng việc cắt nó. Bởi phương pháp khắc phục sự hỗn loạn của sinh lực một người bị hạn chế với ma thuật của quỷ và pháp thuật của pháp sư, đòn tấn công này gần như luôn hạ sát kẻ thù- nyan~.”

Chị của Koneko-chan giải thích nó khi đang nháy mắt! Tôi thấy khó chịu bởi hành động quá ngây ngô khi đang tạo ra bầu không khí đáng sợ này...

Tôi cũng không thật sự hiểu lời giải thích đó, nhưng nói cách khác cô ta là một bà lão đang xuân với một máy định vị, nhỉ? Và hơn nữa bà

lão đang xuân này có thể ảnh hưởng sự sống của đối thủ hắc chỉ với một ngón tay.

Hừm, bỏ qua chuyện đó, vấn đề là lí do bọn họ ở đây.

“Tại sao các người ở đây? Đây là cuộc tấn công khủng bố sao?”

Tôi hỏi một cách thẳng thắn, nhưng hai người họ chỉ cười.

“Không, chúng ta chỉ đến đây vì một thứ. Chỉ là một lệnh dự phòng đã xuất hiện ở Âm giới. Ta và Kuroka hiện đang rảnh. Khi lệnh được ban ra, Kuroka đề nghị thăm bữa tiệc của quý. Bởi cô ấy có lẽ không thể quay về dễ dàng, ta đi cùng cô ấy. Được chưa?”

Hắc huyền thuyên vu vơ, tên khỉ này. Nhưng, miễn là hắc không nói dối, tôi đã hiểu cốt lõi câu chuyện.

Nói cách khác, khi chị của Koneko-chan thám thính sảnh tiệc với con mèo đen đệ của mình hay thứ gì đó, Koneko-chan trùng hợp thấy nó và đuổi theo.

“Bikou, tên nhóc này là ai?”

Chị của Koneko-chan chỉ vào tôi và hỏi.

“Tên Sekiryuutei.”

Khi cô ấy nghe điều đó, đổi mắt chị ta tròn xoe.

“Thiệt hả – nyan? Heh~. Vậy ra đây là tên Sekiryuutei thích ngực hiện tại đã thu hút Vali trước đây.”

... Vậy đó là những gì tôi được miêu tả cho cô ấy. Ủ, cũng đúng thôi. Một tên Sekiryuutei thích ngực, hả? Tốt đó chứ.

Bikou nói khi đang ngáp.

“Kuroka ~, về thôi. Chúng ta dù sao cũng không có tham gia bữa tiệc này, tốn thời gian ở đây quá.”

“Phải, về thôi. Nhưng, ta sẽ đem Shirone đi cùng – nyan. Bởi ta đã không đưa cô ấy đi cùng ta lúc đó ~.”

“Arara, nếu cô tự ý đưa cô ta theo, Vali sẽ nổi giận đấy, biết không?”

“Khi họ biết một sức mạnh giống tôi chảy trong cô ấy, cả Ophis và Vali sẽ bị thuyết phục, he?”

“Ừ, có thể lắm.”

Chị của Koneko-chan cười xòa với đôi mắt tròn xoe. Thấy vậy, cơ thể bé nhỏ của Koneko-chan run rẩy. Em ấy sợ! – Nếu vậy thì!

Tôi bước lên giữa hai người họ và nói thẳng mặt bọn họ.

“Em ấy là một người bạn quan trọng của nhà Gremory chúng tôi. Tôi không cho phép các người dẫn em ấy đi.”

Thấy hành động của tôi, cả Bikou và onee-san phá lên cười.

“Không không, người can đảm đấy, nhưng liệu người thật sự có ý muốn biến ta và Kuroka thành kẻ địch không? Lần này, chúng ta sẽ rời khỏi ngay lập tức khi đã mang cô ấy đi, vậy không phải tốt hơn sao, hả?”

Điều Bikou nói thật vớ vẩn!? Con khỉ chết tiệt này!

Hội trưởng bước tới với vẻ mặt giận dữ.

“Cô bé này là người hầu ta. Ta sẽ không để người chạm dù chỉ một ngón tay vào cô ấy.”

“Ara-ara-ara-ara, người đang nói gì vậy-nya? Cô ấy là em gái ta. Ta có quyền yêu thương cô ấy. Một con quý cấp cao nhưng người không có đặc quyền đó.”

Biri.

Tôi hiểu bầu không khí nơi đây đã hoàn toàn thay đổi. Hội trưởng và onee-san đang nhìn chùng chùng nhau, và mang vẻ ngoài của một tình huống bùng nổ! Onee-san là người ngừng nhìn trước. Cô ấy nói khi đang cười xếch.

“Người quá rắc rối, nên ta sẽ giết người-nyan~”

..

Trong chốc lát, tôi bị tóm lấy bởi cảm giác khó tả! Gì thế này, cảm giác như bị chuyển tới một không gian khác này là gì? Mặc dù cảnh vật vẫn không thay đổi, có vẻ như không khí và tâm thức đã thay đổi hay gì đó...

“...Kuroka, vậy người không chỉ học senjutsu, yojutsu và ma thuật quỷ, mà còn học cả kỹ năng điều khiển không gian à?”

Hội trưởng nói khi đang nhắm mắt.

“Ta đã không thể đi đủ xa để học điều khiển thời gian, nhưng ta dễ dàng học cách điều khiển không gian. Nếu ta dùng những yếu điểm của kĩ năng lá chắn, thì nó khá là dễ đấy. Ta che phủ cả khu rừng với lá chắn và cô lập nó khỏi thế giới bên ngoài – nyan. Đó là lí do thậm chí chúng ta làm gì đó chói sáng ở đây, nó sẽ không lọt ra ngoài và quỷ từ ngoài sẽ không thể vào đây. Người sẽ được chết một cách thoải mái bởi chúng ta ở đây và nói lời tạm biệt đi nào – nyan~”

Cái gì!? Vậy là, chúng tôi bị giam tại khu này này! Hơn nữa, thậm chí nếu chiến đấu, không ai bên ngoài để ý cả! Ooh! Vậy những kẻ này không thể bị đánh bại chỉ với tôi và Hội trưởng!? Chúng tôi có nên chạy không? Không, có chạy cũng không được!

Vào lúc đó – . Từ trên trời, một vọng nói vang lên.

“Khi ta nhận được tin Miss Rias và Hyoudou Issei phải đến khu rừng này và ta lập tức tới đây để quan sát, nghĩ rằng ta có thể bị phong ấn bởi một lá chắn...”

Giọng nói này! Khi tôi nhìn lên, đó là – .

“Tannin-ossan!”

Con rồng quý! Tannin-ossan! Đúng lúc lắm! Uwah, tôi thật sự rất vui! Có vẻ như ông ấy tới đây ngay trước khi chị của Koneko-chan tung lá chắn!

“Thật là một tinh khí xúi quẩy. Những kẻ này không thích hợp với bữa tiệc.”

Bikou trông phấn khích khi nhìn thấy con rồng trên trời.

“Oh, oh, oh! Đó chẳng phải là cựu Long Vương [Blaze Meteor Dragon] Tannin! Vậy ông đã đến! Đây là một vấn đề lớn rồi đấy, Kuroka! Chúng ta không còn cách nào khác ngoài chiến thôi!”

“Người có vẻ vui đấy, monkey-san! Rất tốt. Nếu chúng ta lấy được đầu của những kẻ trên cả loại Long Vương, Ophis sẽ im lặng mãi mãi.”

Hai cái đầu! Vậy tôi cũng bị tính sao!? Tôi sao? Không! Tôi sẽ chết!

“Kintoun!!!”

Khi hắn hét lên, một đám mây vàng kim xuất hiện dưới chân Bikou

và rồi hần bay vút lên trời tới chỗ Tannin-ossan!

“Nyoï-Bo!”

Một cây trường côn xuất hiện trong tay Bikou và hần tung nó ra khi hướng về phía Ossan!

“Vươn dài ra! Nyoï-Boi!!”

Gyuuuuuuuuun!

Cây trường côn vươn dài và cố gắng đánh ossan, nhưng – ông ấy tránh nó với tốc độ chẳng hợp với cơ thể to lớn của ông ấy chút nào!

Nhanh! Mặc dù ông ấy rất khổng lồ, ông ấy có thể di chuyển bản thân rất nhanh!

“Một lần nữa!”

Bikou vung chiếc trường côn theo phương ngang khi nó vẫn vươn dài và đuổi theo ossan người đã tránh được nó lúc đầu! Nhưng ossan dùng cách điều luyện và xoay mình giữa không trung, tránh được nó! Ossan vẫn xoay vòng và há miệng!

Gobaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah!

Một quả cầu lửa khổng lồ che phủ cả bầu trời! Thật tuyệt! Năng lượng này còn vượt trội hơn cái ông ấy đã phun ra trong suốt thời gian với tôi! Nhìn kìa, cả bầu trời không còn gì ngoài lửa!

Phải rồi, sensei đã nói. Cơn lốc lửa của Ossan cùng đẳng cấp với một vụ chấn động thiên thạch!

Quan trọng hơn là kĩ năng tránh đòn với cơ thể khổng lồ đó! Mặc dù ông ấy là một con quái vật khổng lồ, ông ấy thật sự có thể di chuyển! Đúng vậy, nghĩ lại thì, trong suốt trò chơi ghép với tôi, ông ấy có thể di chuyển nhanh xung quanh mặc dù thân hình to lớn.

Vậy một Long Vương có chỉ số cao trong tất cả loại kĩ năng!

[Không, Tannin vẫn còn đang kiểm hãm sức mạnh của hơi thở ông ấy.]

Thật sao, Ddraig!? Vậy mà là kiểm hãm sao?

[Bởi vì, nếu ông ấy phóng thích hơi thở thật sự, không chỉ là sản phẩm, nhưng ta, cũng sẽ biến mất. Ông ấy suy tính nhiều lắm. Thậm

chỉ chỉ có thể, thì, số người có thể ngăn Tannin vẫn hạn chế.]

Tôi bị truy sát trên ngọn núi đó bởi một người tuyệt vời đến vậy sao!? Đáng sợ thật! Sau khi cơn bão lửa tàn đi, thân thể của Bikou ẩn khuất sau đám khói dần hiện ra trên trời.

“Ahaha! Không tệ! Cựu Long Vương!”

Hắn thật sự đang cười! Giáo và trang phục đều bị thiêu rụi, nhưng cơ thể hắn vẫn ổn! Hắn vẫn sống khi bị nhấn chìm trong ngọn lửa hùng mạnh như vậy sao! Đúng là Son Goku!

“Hmph! Ta đang tự hỏi Son Goku là loại người gì đây! Người trông có vẻ khá hạnh phúc khi đón nhận đòn tấn công của ta, Tannin!”

“Tên ta là Bikou! Hân hạnh được gặp, Sếp Rồng!”

“Kukukuku. Người nói như thể một con khỉ thật. Người có thật sự hiểu ai người vừa mới biến thành đối thủ chưa?”

“Ta cũng có nguồn gốc từ một con quỷ huyền thoại. Ta không thể để thua nhanh vậy được.”

“Dù sao thì, ta sẽ là đối thủ của người, khỉ con. Trong khi đó, Miss Rias và Hyoudou Issei sẽ đánh bạn con mèo đó. – Họ là chủ nhân của Sekiryuutei và Sekiryuutei, biết không hả? Người sẽ phải vượt qua họ.”

Thậm chí ông ấy nói như thế! Bà chị trước mặt chúng tôi không thể bị đánh bại bởi tôi và Hội trưởng!

“Hahahah! Ông thật sự tự tin quá đó! Mình ta cũng đủ xử rồi!”

“Người nói năng ngạo mạn quá đó, khỉ con. Người chỉ là con khỉ đơn thân. Chẳng là cái đỉnh gì đâu! Bên cạnh đó, chuyện gì đã xảy ra cho con heo và tên hiền nhân quý? Người khai trừ họ rồi à?”

“Ý ông là những hậu duệ của Hakkai và Gojou? Hahahaha! Họ, bao gồm người nhà ta, tất cả đều là người bảo thù! Mỗi người họ đều hài lòng với những thứ hiện tại! Tuy nhiên, ta thích những thứ thú vị! Đó là lý do ta vui vẻ nhận lời gia nhập Khaos Brigade và giờ làm việc cùng với Hakuryuukou Vali!”

“Hmph! Khí chất của người có thể là gần giống nhất với thế hệ đầu của Son Goku, nhưng người đang có âm mưu gì với Hakuryuukou? Nghe đồn, chỉ có đơn vị của người được phép di chuyển độc lập với

những người khác! Ta cũng nghe nói các người là nhóm duy nhất không chấp nhận con rắn của Ophis!”

“Nếu ông muốn biết, đánh bại ta đi!”

“Cẩn thận lời nói đi, con khỉ chết tiệt! Nơi này cũng như Âm giới, được gọi là thế giới của người chết! Đây chính là nơi tốt nhất để con cá bé nhỏ như người cảm thấy hối tiếc!”

Don! Dogon!

Ossan và con khỉ bắt đầu đánh nhau ác liệt trên trời! Hừm, có vẻ như ossan sẽ đánh bại con khỉ đó thôi, tôi cảm thấy nhẹ nhõm, nhưng vấn đề là ...

“Nyan~”

Chị của Koneko! Cô ta đang nở nụ cười đầy mê hoặc, nhưng có một tinh khí đáng sợ đen tối đang tỏa ra khắp người thậm chí tôi cũng cảm nhận được!

Tinh khí của sensei cũng màu đen, nhưng của ông ấy có cảm giác đòi bại hơn là tà ác. Thứ này thì hoàn toàn tà ác! Tôi có thể cảm nhận được ác tâm mạnh mẽ và ý định tàn sát nhắm thẳng vào chúng tôi!

“...Nee-sama. Em sẽ đi với chị. Nên xin hãy bỏ qua cho hai người họ!”

-!? Koneko-chan đột nhiên thốt lên những điều như thế!

“Em đang nói gì vậy – “

Tôi bắt đầu lên tiếng, nhưng,

“Em đang nói gì hả!? Koneko! Em là người hậu của nhà chị! Chị sẽ không cho phép em làm những gì em muốn!”

Trong nháy mắt, Hội trưởng đã ôm chặt Koneko-chan!

Tuy nhiên, Koneko-chan lắc đầu.

“...Vô ích thôi. Em hiểu sức mạnh kinh khủng nhất của nee-sama. Sức mạnh của nee-sama tương đương với sức mạnh của một con quỷ cấp cực đại. Nên Hội trưởng và Ise-sempai... Thậm chí với sức mạnh của Cựu Long Vương, em không nghĩ chúng ta có thể bắt được chị của em người tinh thông cả genjutsu và senjutsu...”

“Không, dù có như thế, chị chắc chắn sẽ không giao em cho bọn họ đâu! Cho tên nữ miêu đã không cố gắng giúp gạt đi nước mắt của Koneko-chan!

Onee-sama cười vào sự tức giận của Hội trưởng.

“Bởi vì quái vật không thể giúp một quái vật khác. Tuy nhiên, lần này, ta đơn giản chỉ muốn Shireno bởi ta muốn một quân khác để ta kiểm soát. Ta có thể hiểu sức mạnh của Shirone hơn bà chị tốc độ như người đẩy, biết chưa hả?”

Koneko-chan lắc đầu về phía từ ngữ của bà chị ấy.

“...Không...Em không cần thứ sức mạnh đó ... Em không cần thứ sức mạnh đen tối như thế....Em không cần sức mạnh mang đến vận xui cho con người như thế...”

Em ấy bắt đầu run rẩy và bật khóc. Hội trưởng ôm Koneko-chan chặt hơn nữa.

“Kuroka....Người đã bị sức mạnh làm mù quáng còn để lại vết thương lòng không bao giờ lành được cho cô bé này. Sau khi người giết chủ nhân mình và bỏ đi, cô bé này đã thấy địa ngục. Khi ta gặp em ấy lần đầu, không có chút cảm xúc gì động lại trong em ấy. Koneko đã bị người phản bội, người là gia đình duy nhất với cô ấy, mất đi tương lai để nương tựa, và bị coi thường và lạm dụng bởi những con quỷ khác, đến nỗi em sẽ bị vứt bỏ...Em ấy trải qua quá nhiều thứ khắc nghiệt. Đó là lí do ta cho em ấy những niềm vui! Cô bé này là Toujo Koneko, Quân Tượng của nhà Rias Gremory! Quỷ hầu quan trọng của ta! Ta sẽ không cho người chạm vào cô ấy dù chỉ là một ngón tay!”

Nghe thấy vậy, Koneko-chan – bắt đầu òa khóc.

Hội Trưởnggggggg! Tôi đã khóc vì tình yêu của Hội trưởng! Mặc dù tôi không phải Koneko-chan, tôi đã rơi nước mắt rất nhiều! Vì nhận được những từ tràn đầy tình yêu là quá nhiều đối với những người hầu như chúng tôi đáng nhận được! Đó là lí do Hội trưởng là tuyệt nhất! Người phụ nữ tôi yêu là người mạnh nhất!

“...Em không muốn đi nữa... Em là Toujo Koneko. Kuroka-neesama, em không muốn đi với chị! Em muốn sống với Hội trưởng Rias! Để sống!”

Koneko-chan òa khóc! Đó là lời tuyên bố có thể gọi là cách em ấy chấm dứt mối quan hệ của mình với chị em ấy.

Được! Khi em nói thế, anh không thể đầu hàng được! Anh sẽ bảo vệ Koneko-chan!

Sau khi nghe vậy, onee-san khẽ nở nụ cười cay đắng, và rồi bật cười nhạo báng làm cả người tôi lạnh cóng.

“Vậy, chết đi.”

Suu.

Một chất mỏng như sương tuôn ra từ onee-san. Nó từ từ lan ra và đến chỗ chúng tôi. Và làn sương không dừng lại ở đó, nó tiếp tục bao phủ cả khu rừng.

Là sương này thật sự dày. Tôi có thể cảm nhận thấy nó ngay trước mình. Tuy nhiên, có một luồng khí đáng ngại về nó làm tôi cảm thấy rừng mình kinh sợ. Khi chúng tôi đến chạm vào làn sương thì -.

“ – Ah.”

Ton.

Vào lúc đó, Hội trưởng ngã quy xuống cạnh tôi! Eh? Chuyện gì đã xảy ra?

“...Đây là.”

Koneko-chan cạnh bên cũng quy gối xuống khi che lấy miệng! Đợi đã, chẳng lẽ Hội trưởng và Koneko-chan đã bị tấn công?

“Hmm, vậy làn sương này không có tác dụng với người vì người là Sekiryuutei, hả? Đây là làn sương độc chỉ có tác dụng với quỷ và yêu quái – nyan. Vì chất độc rất ít, người sẽ phải chịu đựng một tí khi nó lan ra khắp cơ thể. Ta sẽ không giết người nhanh đâu. Ta sẽ giết tất cả các người từ từ – nyan~.”

Trước khi tôi nhận ra, onee-sâm đã ngồi trên một nhánh cây to và đang nhìn chúng tôi!

Vậy là, sương độc!? Hơn nữa, đó là cách nghĩ vô nhân tính! Thật là một ý định thâm độc! Tuy nhiên, tôi là người duy nhất không bị ảnh hưởng. Có phải là vì tôi có Ddraig trú ẩn trong người? Tôi không thật sự hiểu lí do lắm.

Hội trưởng bắt đầu bắn đạn ma thuật từ phía sau tôi!

Don! Đòn tấn công hoàn toàn đánh trúng onee-san! Cơ thể cô ta tan

biến!

Tóm được cô ta rồi ... hoặc là không. Hội trưởng không hề cảm nhận bất kì sự phản kháng nào trước đòn tấn công của cô ấy.

“Đòn tấn công tốt đấy. Nhưng vô dụng thôi, vô dụng. Ta có thể dễ dàng tạo ra hình nhân với yếu nguyên của genjutsu.”

Giọng của onee-san vang lên khắp khu rừng. Đ-Đột nhiên, những cái bóng được sinh ra từng người từng người một trong làn sương và tất cả chúng đều là phụ nữ mặc kimono! Họ là onee-san của Koneko-chan! Hình nhân? Vậy đó là ảo ảnh!

Tất cả chúng trông như thật, và tôi không thể phân biệt được! Tất cả những onee-san này đều mang tinh khí giống nhau khắp cơ thể!

“...Nếu anh không thể đọc được dòng chảy tâm hồn, anh không thể đối phó với genjutsu được dùng bởi người chuyên nghiệp.”

Koneko-chan nói thế khi đang quy xuống hoàn toàn. Em ấy trông rất đau đớn! Nếu như có bất kì cách kháng cự nào ... Liệu Asia có thể làm gì đó nếu cô ấy ở đây? Không, ngoài những vết thương, tôi không biết liệu ns có hiệu quả đối với loại độc này!

“Boosted Gear!”

Tôi triệu hồi giáp tay đỏ lên cách tay trái, nhưng chẳng phải âm thanh bây giờ khác với mọi khi sao? Khi tôi nhìn, ánh sáng trong viên ngọc không nhiều và nó trở nên tối sẫm! Chuyện gì vậy!?

[...Cộng sự, Sacred Gear không hoạt động.]

Ý ông là sao, Ddraig!? Sao nó lại như vậy ngay thời điểm quan trọng này!?

[Sacred Gear đã bước vào trạng thái lưỡng cực.]

Lưỡng cực!? Sao nó lại như vậy?

[Với việc luyện tập, cậu đã đạt tới bước ngoặt quyết định. Ta nghĩ Sacred Gear sẽ thay đổi với một chút động lực nữa, nhưng ta không viết đó sẽ là sự thăng cấp thông thường, hay Balance Breaker.]

Nói cách khác, Sacred Gear của tôi đã dừng lại trước bước ngoặt, và đang lựa chọn giữa thăng cấp thông thường và Balance Breaker?

[Nếu cậu muốn hiểu đơn giản, thì đúng. Trong trường hợp có nhiều

sự lựa chọn, chính hệ thống của Boosted Gear cũng bị rối không biết phải theo lựa chọn nào.”

Vậy cả thăng cấp thông thường và Balance Breaker đều tốt đối với nó?

[Ừ. Nếu nó thăng cấp thông thường, cậu có thể giành thắng lợi trong nháy mắt, nhưng nếu không có sự thay đổi đáng kể sinh ra trong cậu, cậu sẽ không thể đạt được Balance Breaker. Nhưng hãy nhớ rằng. Ngay bây giờ, cậu chỉ có một cơ hội để đạt được Balance Breaker. Việc còn lại phụ thuộc vào cậu.]

Thậm chí ông nói những điều như thế! Tôi nên làm gì đây...? Tôi không biết phải làm gì thậm chí khi ông đột nhiên nói tôi cần trải qua một sự thay đổi lớn! Tôi phải làm gì để đạt được Balance Breaker!? Chết tiệt! Nếu tôi biết mọi chuyện sẽ như thế, tôi nên hỏi Kiba cảm giác khi cậu ấy đạt được nó như thế nào!

Này, Ddraig. Nếu tôi chọn thăng cấp và để Balance Breaker cho lần tới thì có ổn không?

[Cậu sẽ không thể nắm bắt được trạng thái này lần nữa bất cứ khi nào cậu muốn. Nó có thể sẽ mất vài tháng hay vài năm trước khi cơ hội đến lần nữa.]

Vậy, tôi đang có một cơ hội rất quan trọng ngay bây giờ! Sẽ rất lãng phí nếu dùng nó thăng cấp thông thường! Tôi cần làm gì để đạt được nó đây? Tôi không biếttttttttttt! (ngờ u) =))

“Arara, Sekiryuutei-chan không khởi động được Sacred Gear của mình sao? Nhưng, ta chuẩn bị bắn đó – nyan~”

Một trong những ảo ảnh của onee-san rút tay – bắt đầu bắn thứ gì giống như viên đạn ma thuật vào Hội trưởng và Koneko-chan đang bị thương bởi độc!

Đừng đùa với tôi! Tôi lướt tới và lao ra làm khiêng đỡ cho họ!

Dooooooooooooooooooooooooooooooooon!

“Guhah!”

Tôi bị đánh bởi những vụ nổ đầy năng lượng hủy diệt! Đau quá! Chết tiệt! Nó đau kinh khủng ấy! Tôi bị bắt bởi một viên ngay phía trước!

Đồng phục của tôi bị thổi bay bởi một đòn trực diện! Nhờ vậy, phía

trước tôi trở trụ! ... Một nơi trên ngực tôi lộ ra một tí và máu rỉ ra.

“Ise...”

Hội trưởng cố trườn tới trước, nhưng vì cơn đau, cô ấy không thể đứng dậy!

“Hội trưởng! Xin đừng cử động! Chất động sẽ lan ra khắp người chị mất! Đừng lo, đòn tấn công những vậy thì –”

Doggooooooooon!

Trước khi tôi kịp nói hết, tôi bị bắn bởi đạn ma thuật khác!

Guhhah...!

Vì đó là đòn tấn công bất ngờ tôi nhận phải trước khi tôi sẵn sàng, cơn đau cũng mãnh liệt ...!

Sau đòn tấn công thứ hai, tôi ngã quỵ trên đầu gối....Tệ thật. Nếu như vậy, tôi sẽ không trụ được năm phát bắn nữa...

“Quá yếu. Đây mà là đối thủ của Vali sao? Có thật người làm Vali thấy hứng thú sao?”

Onee-san chỉ cười khinh bỉ tôi...Hehehe, thật ra, tôi còn phải tiếp tục bị khinh bỉ nữa vậy thêm bao nhiêu nữa đây... Tôi thật đáng hổ thẹn. Tôi sẽ không thể chứng tỏ sức mạnh của mình lúc cấp bách. – Tôi luôn như vậy.

Tôi không thể chứng tỏ sức mạnh của mình những lúc chí mạng.

Tôi đã cứu Asia? Tôi đã giải thoát cho Hội trưởng?

Mọi người ca tụng tôi, nhưng thực ra không phải vậy. Nó không phải như thế!

-Asia đã chết một lần.

-Hội trưởng đã khóc một lần.

Bởi vì tôi không thể làm bất cứ điều gì vào bất kể lúc nào, nó là như vậy đó.

Sức mạnh không thể được dùng để ngăn chặn người khác bị thương... Thật sai lầm! Tôi lại đang cố lặp lại điều i hệt nữa ...

-Tôi không thể cứu Koneko-chan ngay lúc này đây.

Tôi khiến những người tôi yêu quý trải qua những cảm giác đau đớn trước đây vì sức mạnh tôi không đủ.

Sau mỗi lần, tôi được cho cơ hội thứ hai để cứu họ nhờ sự giúp đỡ của người khác.

Chỉ với điều đó. Nó vô nghĩa như thế đó!

-Loại rồng huyền thoại gì mà lại không thể cứu người ngay lần đầu tiên!?

“...Ta sẽ không để người chạm vào Hội trưởng và Koneko-chaaaaaaaaaaaaaaaaan!”

Dooooooooooooo!

Tôi bị bắn bởi một hỏa lực khác. Tôi bị thổi bay về phía sau bởi sức mạnh của nó và lưng tôi đập vào một cây to!

Đồ ngốc... Một đòn đánh vào lưng...Tôi dần bất tỉnh trong một thoáng vì cơn đau dữ dội...Chết tiệt, cơ thể tôi không thể cử động...!

Cơ thể tôi ngừng hoạt động vì cú sốc của đợt va chạm vào lưng hơn là cơn đau...Mặc dù tôi vẫn còn tỉnh táo...

“Chết tiệt...”

Tôi – đứng dậy. Tôi quá vựng về và đáng thương hại tới tổ nước mắt tràn ra khóe mắt. Nó không phải vì đau. – Nó vì hổ thẹn.

Đó là vì không thể thể hiện sức mạnh của mình khi bị ép tới đường cùng...Mặc dù tôi không muốn ai bị thương. Mặc dù tôi muốn cứu tất cả mọi người. Sức mạnh của tôi không thể ngăn người khác bị thương lần nữa ...

Khi khóc, tôi lê bước trên đất và cố đến nơi Hội trưởng và Koneko-chan.

Khi tôi bước đến trước hai người họ, tôi thúc đẩy tinh thần chiến đấu vào trong cơ thể.

“Nuuuuuuuu!”

Tôi ráng chịu đau và đứng dậy trên đôi chân run rẩy... Được thôi, tôi vẫn có thể đứng dậy.

Tuy nhiên, nước mắt giận dữ vẫn không ngừng.

“Người có thể là chị của Koneko-chan đó, nhưng ... ta sẽ không tha thứ cho người vì làm Koneko-chan khóc...”

Tôi nói điều đó rõ ràng và thẳng thắn, nhưng onee-san chỉ cười.

“Đối với một kẻ yếu như người mà nói điều đó...Shirone cũng quan trọng lắm. Đó là điều mà một hoàng tử đẹp trai và mạnh mẽ với thanh gươm nói, nhưng khi một kẻ như người máu me đầy người mà nói, con gái sẽ chỉ bỏ chạy thôi – nyan~. Đáng khinh.”

“...Ise-senpai.”

Koneko-chan thì thảo với tôi.

Tôi nói khi đang cười cay đắng.

“Koneko-chan ... mặc dù anh có con rồng huyền thoại ẩn náu trong người, Anh không thể làm bất cứ gì...Nếu anh mạnh hơn những lúc ở với Asia và Hội trưởng, giá anh có thể phô diễn sức mạnh rồng của mình, họ đã không phải có những trải nghiệm đau đớn như thế.. – Anh là một con quỷ bất tài vô dụng.”

Tôi .. là một con quỷ kém cỏi. Tôi cũng không thể phô diễn sức mạnh rồng của Sacred Gear... Tôi thật sự không có giá trị.

“Mặc dù tất cả những Sekiryuutei trước đều đạt được Balance Breaker trong thời gian ngắn. Anh phải mất tận vài tháng. Anh hiểu điều đó. Anh thật sự hiểu nó ngay từ đầu. Mặc dù anh sở hữu sức mạnh của Sekiryuutei, anh lại lãng phí nó. Bởi vì anh vô dụng... Anh không thể làm bất cứ gì cho em, Koneko-chan. Anh nghĩ ít nhất anh cũng làm lá chắn cho em, nhưng...”

Tuy nhiên, Koneko-chan lắc đầu.

“...Ise-senpai không vô ích... Anh biết không? Hầu hết những Sekiryuutei trước đây là những người bị đắm chìm trong sức mạnh... Em nghĩ họ bị nuốt chửng bởi sức mạnh khủng khiếp họ sở hữu... Chị của em cũng thế...Mặc dù ai đó có sức mạnh...Nếu họ không có lòng tốt...họ chắc chắn sẽ mất kiểm soát...Ise-senpai là một Sekiryuutei tử tế...Thậm chí anh có thiếu sức mạnh...Đó là điều tuyệt vời...Anh thật sự là Sekiryuutei tử tế đầu tiên trong số những người trước đây. Đó là lí do –“

Koneko-chan mỉm cười mặc dù đang chịu đau đớn bởi độc. Đó là một

nụ cười sáng chói.

“Xin hãy trở thành một [Welsh Dragon] tử tế...”

Koneko-chan...Anh...

Sau khi nghe những lời của Koneko-chan, tôi cảm thấy tôi hiểu thứ gì đó bên trong mình.

“ – Hội trưởng. Em nghĩ em hiểu một tí về thứ em thiếu trong chính bản thân mình để đạt được Balance Breaker.”

Phải, tôi cảm thấy tôi đã hiểu được ý nghĩa thật sự trong lời nói của Koneko-chan.

“Em nhất định sẽ cần sức mạnh của Hội trưởng để đạt được Balance Breaker.”

Tôi sẽ đạt được nó nhờ mượn sức mạnh của Hội trưởng.

...”Chị hiểu rồi! Nếu em muốn vậy, chị sẽ cho em mượn sức mạnh của mình! Vậy, chị cần phải làm gì nào?”

Hội trưởng gật đầu mặc dù đang chịu đau đớn bởi chất độc. Tôi định thần lại, nuốt nước bọt, và nói.

“ – Xin hãy để em chọt ngực chị!”

“ -!”

Nghe thấy yêu cầu của tôi, Hội trưởng không nói nên lời. Tuy nhiên, sau khi suy nghĩ một lát, cô ấy nói với ánh nhìn cương quyết.

“...Chị hiểu rồi. Giá như chị nhận ra ước nguyện của em ...”

-!? ... Tôi bị lúng túng bởi sự chấp thuận sẵn sàng của cô ấy! Việc như vậy có được không!? Đây không phải trò đùa! Hội trưởng, Em thật sự muốn chọt vào núm của chị!

“T-Thật sao!? Em có thể chọt chúng!? Em thật sự có thể ấn núm của Hội trưởng với ngón tay mình!? Thật sự ổn chứ!?”

Burun!

Hội trưởng kéo váy của mình xuống và để lộ phía trước trần trụi với bàn tay run rẩy, để lộ ngực của cô ấy! Bởi vì thứ cản trở chúng đã mất, ngực của hội trưởng lắc lư!

Bubah! Với sự trần truồng thanh khiết, tôi có thể phụt máu muối ngay tức thì!

“...Làm ơn làm nhanh đi. X-Xấu hổ quá...”

Hội trưởng trở nên vừa tái nhợt do chất độc vừa đỏ do ngại ngùng! Em xin lỗi, Hội trưởng! Tôi không nghĩa mọi chuyện có thể trở nên hư vậy!

“N-Này! Người đang làm gì giữa trận chiến vậy hả!”

Từ trên đỉnh của làn sương mỏng, Tannin-ossan thét lên bối rối.

“Ossan! Xin hãy hỗ trợ tôi khi tôi chọt núm của Hội trưởng!”

“Chọt núm cô ta!? Cậu nói, chọt núm sao!? Cậu đang nói gì vậy hả? Cậu đang cố làm gì giữa chiến trận như vậy!?”

“Nếu tôi chọt chúng, cơ hội để tôi đạt được Balance Breaker sẽ cao hơn!”

“Vậy việc luyện tập với ta là lãng phí ah!? Cậu đúng là đồ ngốc!”

Vào lúc đó, chị của Koneko-chan tỏ ra khó hiểu.

“Này, Bikou! Đó có phải là chiến thuật gì không hả? Rias Gremory đã lộ ra ngực cô ấy và có ý định làm gì đó với tên Sekiryuutei.”

“Đừng hỏi ta! Lỗi suy nghĩ của tên Sekiryuutei ở chiều không gian khác với chúng ta, biết chứ!”

Đúng là con khỉ thô lỗ! Ta đang nghiêm túc đây! Tôi nghĩ tôi không có lựa chọn nào khác ngoài chọt núm của Hội trưởng để đạt Balance Breajer!”

Cuộc nói chuyện với sensei đã có ảnh hưởng lớn với tôi. Sự thay đổi lớn tôi nghĩ tới đầu tiên sau khi nói chuyện với Koneko-chan là – chọt vào ngực.

Bởi vì! Sau khi sensei nói với tôi về nó, đó là điều duy nhất lấp đầy trí não tôi, và tôi lúc nào cũng có ảo tưởng điên rồ về việc chọt chúng! Nếu tôi chọt chúng, tôi có thể sẽ thay đổi!

–. Ngực hội trưởng ngay lập tức ở trước mặt tôi, tôi lưỡng lự...

Ồi không. Tệ thật.

“O-Ossan! Tôi có vấn đề nghiêm trọng!”

“Chuyện gì!? Chuyện gì hả!?”

Tôi nghĩ tốt hơn là tôi nên hỏi Cựu Long Vương!

“Ngực phải hay ngực trái! Tôi nên chọt bên nào trước!?”

“Người là tên đại ngốc! Phải hay trái, cũng như nhau thôi! Chọt chúng đi rồi đạt Balance Breaker mau!”

“Đừng lòng vòng nữa! Phải và trái sao giống nhau được! Quan trọng lắm! Đây là lần bấm còi đầu tiên của tôi! Chỉ một lần duy nhất trong đời thôi! Trả lời nghiêm túc đi!!!!!!!!!!!!!!”

Vì vài lí do, tôi và ossan cãi nhau! Chết tiệt! Ossan không hiểu gì cả! Nên chọt bên ngực nào là vấn đề quan trọng!

“Hội trưởng! Chị có đề nghị gì không!?”

Nếu là như vậy, tôi sẽ hỏi cô ấy!

“Geez! Ngốc quá! Nếu là vậy, em nên chọt cả hai cùng lúc ấy!”

“ -!?”

Thật là một sáng kiến tuyệt vời! Tôi bật khống trước câu trả lời của chủ nhân!

Tôi trở ngón tay trước của mình vào trước ngực của Hội trưởng. Ổn thôi. Như vậy, tôi sẽ không hựt.

Có thể tôi bị te tua do sát thương nhận từ chị của Koneko-chan, nhưng việc tôi có thể chọt vào ngực đã cho tôi năng lượng không tưởng!

Sau đó, sau khi nuốt nước bọt, tôi bất ngờ di chuyển ngón tay về phía trước đến khi chúng chạm vào ngực – Zumuh. Munuyn, munyu, munyuuuuuuuu.

Độ đàn hồi này, cảm giác mềm mại làn da cô ấy, ngực hội trường

thật sự là tuyệt nhất!

Không vội vã, tôi nhẹ nhàng ấn sâu ngón tay mình hoàn toàn vào ngực cô ấy.

Bubuh.

Ngực hội trưởng bao lấy ngón tay tôi, tôi phụt ra một lượng lớn máu muối. Vào lúc đó -.

“...Ian.”

Hội trưởng để giọng mình rên nhẹ -. Tôi không bỏ lỡ nghe thấy nó!

Bên trong tôi, thứ gì đó đang bùng nổ tiến hóa - .

Nó trào ra. Thứ gì đó to lớn – chiếm lấy tâm trí tôi.

Trong dòng nước mắt không ngừng, tôi đã trông thấy nó. – Khởi đầu của vũ trụ.

[– Cậu đã đạt được nó. Cậu thật sự đã thành công đạt được nó!]

Ddraig cười bên trong tôi và gầm lên.

[Welsh Dragon Balance Breaker!!!!!]

Ánh sáng đã trở lại với viên ngọc, và trái lại nó bắt đầu tỏa ra một hào quang đỏ chói lóa mà nó chưa bao giờ có cho tới nay! Hào quang bao phủ cả người tôi!

“...Anh tệ thật. Tên Sekiryuutei dâm tặc ...”

Mặc dù khuôn mặt e mảy nhọt nhạt tái mét, Koneko-chan vẫn bắt bẻ tôi. Xin lỗi! Anh là một tên Sekiryuutei dâm tặc!

Sau đó -. Hào quang bao quanh người tôi biến thành áo giáp, và che phủ lấy tôi.

“Balance Breaker, [Boosted Gear Scale Mail]! Nó đạt được nhờ chọt vào ngực của chủ nhân!”

Douuuuuuuuuun!

Xung quanh tôi bị thổi bay bởi hào quang tôi tỏa ra! Một lỗ nhỏ được tạo ra xung quanh tôi...Được lắm, cơ thể tôi đang tràn trề năng lượng! Đây là – Balance Breaker!

[Cộng sự, chúc mừng. Nhưng, cậu thật kinh khủng. Ta thật suýt khóc rồi.]

Ddraig tán dương tôi. Nhưng giọng ông ấy sắp khóc.

“Yeah, cảm ơn. Và xin lỗi vì đã đòi trụ! Vậy, tình trạng tôi thế nào?”

[Cậu có thể duy trì Balance Breaker trong 30 phút. Đợt luyện tập đã có kết quả. Lần đầu tiên ở trạng thái Balance Breaker đối với kẻ yếu như cậu, đó là khoảng giới hạn thời gian khá tốt rồi.]

Tôi có thể gấp đôi tối đa bao nhiêu lần?

[Ta nghĩ là mỗi lần sẽ dùng trong 5 phút nếu cậu giải phóng nó cực điểm. Cậu có thể làm tối đa 5 lần . Khi cậu làm những chuyển động khác, lần thứ sáu sẽ không là gì cả. Cũng giống như lúc cậu sử dụng transfer ability vậy.]

Vậy nếu tôi dùng sức mạnh này tốt, tôi có thể chiến đấu trong 15 phút.

[Cậu không cần lâu vậy đâu. – Nhìn này, đưa tay ra, và cố gắng bắt

một viên đạn ma thuật như mọi khi xem.]

Làm theo chỉ dẫn của Ddraig, tôi đưa tay ra và ngắm về phía onee-san của Koneko-chan. .

Doh! Nó bắt ngay lập tức! Nó sượt ngang qua onee-san và lao thẳng vào rừng.

Giây phút sau đó – . Một ánh đỏ lóe lên.

Doddooon!

Tiếng gầm của vụ nổ vang xa, và hơi của nó thậm chí bay tới đây!

....Eh?....Cái gì? Tôi không thể phản ứng lại được sự việc bất ngờ này.

Làn sương độc bị thổi bay bởi luồng hơi từ đòn tấn công và tan biến.

“Hahaha! Đã lâu rồi kể từ lần ta thấy vụ nổ đỏ rực đó! Hyoudou Issei! Cả ngọn núi đằng kia đã bị tan biến mất rồi! Và, lá chắn che phủ khu vực này cũng đã bị thổi bay rồi!!”

Tannin-Ossan nói từ trên trời.

Một ngọn núi!? Cả ngọn núi tan biến!? Tôi thậm chí không thể làm điều đó với sức mạnh gấp đôi!?

[Đó là loại tấn công mà phóng ra năng lượng tích tụ từ tất cả hào quang từ tay cậu. Vì lượng cậu có thể tích trữ được còn khá ít, nên cậu không thể bắn nó liên tục.]

“Fuhahahaha! Cậu cuối cùng đã đạt được nó! Hiểu, hiểu rồi! Đó là một làn sóng năng lượng mạnh mẽ! Đó là tình trạng của hào quang mạnh mẽ!”

Ossan cũng cười phá lên từ trên trời. Cảm ơn ông, thật sự nhờ luyện tập với ossan đúng như mong đợi!

Hơn nữa, vì lá chắn cũng biến mất. Những người khác bên ngoài cũng đã biết chuyện gì đang xảy ra ở đây từ đòn tấn công của tôi vừa này.

“Ahahahaha!”

Có một ai đó khác đang cười. Đó là onee-san của Koneko-chan – Kuroka!

“Ha! Thú vị lắm! Vậy, ta sẽ chỉ người xem sức mạnh kết hợp giữa youjutsu và senjutsu!”

Tay của Kuroka bắt đầu phủ trong hai luồng sức mạnh khác nhau. Dou!

Như vậy, cô ấy bắt đầu bắn ra hai sóng năng lượng khác nhau từ hai tay. Tôi trúng đòn ngay phía trước!

Dodon!

...Tôi cảm nhận được sức ép của làn sóng đó, nhưng không đau gì cả. Khói bốc lên từ bộ giáp nhưng – không hề có thương tổn. Bộ giáp của tôi vẫn cứng cáp như thường!

“Vậy thôi hả?”

Biểu hiện của Kuroka thay đổi khi tôi không hề hấn gì và cô ấy kinh ngạc.

“Không tác dụng sao!? Không thể nào. Ta đã tích tụ một lượng lớn sức mạnh linh hồn rồi mà!

Doh!

Tôi lướt tới mạnh mẽ và loại bỏ khoảng cách giữa tôi và Kuroka ngay tức khắc!

“Đừng lơ đãng chứ!”

Kuroka bắt đầu bắn liên hồi những sóng năng lượng nhiều hơn trước, nhưng tôi có thể lướt qua hoặc đánh trả, và lướt tới ngay trước mặt cô ấy!

Buuuuuuuuuuuun!

Tôi vung nắm đấm, nhưng ngừng lại ngay trước mũi của Kuroka. Không khí xung quanh run lên do dư chấn khi tôi dừng nó, và cây cối xung quanh rung lên mãnh liệt. Trước Kuroka đang hoảng sợ bởi đòn đánh của tôi, tôi nói.

“Đừng làm đàn em đáng yêu của ta khóc.”

“ _ ”

“Nếu cô nhắm vào Koneko-chan lần nữa, tôi sẽ không ngừng tấn công vào lần tới đâu. Cô có thể là phụ nữ và là chị của Koneko-chan, nhưng cô là kẻ thù của tôi!”

Khi tôi thu nắm đấm lại, Kuroka ngay lập tức nhảy ra sau và tạo khoảng cách giữa chúng tôi.

“...Người đồ chết tiệt!”

Kuroka nguyên rửa tôi, nhưng tôi thấy nổi sợ trong đôi mắt đó. Vì áo giáp tôi đang mặc tỏa ra áp lực không bình thường. Những lúc như vậy, áp lực và sức mạnh của cả bộ giáp phục khá hiệu quả.

Bikou cười to khi hắn trông thấy thế.

“Hyahahahahahahaha! Thật sự thú vị rồi đây! Bây giờ có cả hai vua rồng! Nếu nói rằng ta không hứng thú thì đó là nói dối đó!”

Xoay vòng cây trượng Nyo-i-Bo, Bikou tỏ ý định tiếp tục đánh. Tên này cũng thích đánh nhau như Vali vậy! Thật sự, tại sao kẻ thù của tôi chỉ có thể? Có nhiều thứ thú vị hơn đánh nhau mà. Như là nổi tiếng với bọn con gái? Bởi vì tiêu chuẩn giá trị khác nhau, tôi không thể hiểu được suy nghĩ của chúng!

Dù tôi có nghĩ thế nào, xoa ngực của Hội trưởng vẫn thú vị hơn đánh nhau!

Hừm, tốt thôi. Đánh bại chúng tại đây không còn là vấn đề nữa. Vì làn sương độc lúc trước đã tan biến, Hội trưởng và Koneko-chan có vẻ cũng đang từ từ hồi phục rồi.

Với bốn đánh hai, không gì chúng tôi không thể làm! Hơn nữa, những con quỷ đã chú ý điều kì lạ đang diễn ra sẽ đến giúp! –

Nhưng, khi chúng tôi chuẩn bị, một lỗ hổng xuất hiện giữa không gian sau chúng tôi! Đ-Đó là gì vậy!?

Xuất hiện từ lỗ hổng đó là – một con người. Một người nam trẻ mặc com-lê. Hắn mang trên tay một thanh gươm tỏa ra hào quang thánh

thể đến cực đỉnh. T-Thanh kiếm đó là gì vậy ... Là thánh kiếm sao?

“Đủ rồi đó, Bikou, Kuroka. Những con quỷ đã chú ý.”

Đeo kính, người nam nói với Bikou và Kuroka. Đồng bọn sao!? Để tôi nghỉ đã, thành viên khác của [Khaos Brigade] tham chiến rồi sao!

Shutah

Bikou hạ xuống từ trên trời.

“Chẳng phải người là người hầu của Vali sao?

Anh ta đẩy kiếng lên và nói.

“Bởi vì Kuroka quá trẻ, tôi đến để xem. Và thậm chí Bikou cũng ở đây. Geez, hai người đang làm gì vậy?”

Hắn thở dài

“Mọi người, dừng đến gần tên này! Thứ hắn đang cầm trên tay thật sự rắc rối đó!”

Tannin-ossan hét lên với chúng tôi.

“Thanh đế vương thánh kiếm Collbrande. Còn được gọi là Caliburn.

Đối với Collbrande, nó vượt xa thanh thánh kiếm mạnh nhất, cùng với Hakuryuukou ...”

Tannin-ossan cười nhăn mặt.

Vượt xa cả thánh kiếm mạnh nhất!? Vậy nghĩa là hắn ta mạnh hơn cả Kiba hay Xenovia...?

“Nhưng, hai thanh kiếm? Chẳng phải thanh trong vỏ cũng là thánh kiếm sao?”

Hắn chỉ vào thanh kiếm trong vỏ trên lưng khi ossan hỏi.

“Đây là thanh Excalibur cuối cùng vừa mới được tìm thấy, mạnh nhất trong bảy Excaliburs. [Excalibur Ruler].”

-! Excalibur? Thanh kiếm đã bị vỡ trong thời cổ đại và trở thành bảy mảnh!? Chắc chắn, tôi đã nghe rằng có một mảnh bị mất, nhưng...

Thật sự là nó sao?

“Nói như vậy, người khá điềm tĩnh đấy, phải không?”

Người đàn ông gật đầu trước câu hỏi của Kuroka.

“Phải, sự thật là ta rất hứng thú với nhóm của những tên này.

Sekiryutei-dono, cậu có vui lòng gửi lời chào hỏi của ta tới người dùng thánh quỷ kiếm và người dùng thánh kiếm Đuẩn không? Ta rất vui lòng được đối mặt với họ như những người dùng kiếm – cậu biết đấy?”

-. Đúng là táo bạo. Tôi tự hỏi Kiba và Xenovia sẽ nghĩ gì khi họ nghe thấy điều này.

“Vậy, rút lui thôi.”

Người đàn ông cắt không khí bằng thanh gươm gọi là Collbrande và một lỗ hổng không gian khác xuất hiện và lan rộng, đến nỗi nhiều người có thể chui lọt.

“Tạm biệt, Sekiryutei.”

Hắn đi sau khi nói những từ đó và những đồng bọn khác của Vali cũng biến mất vào lỗ hổng không gian.

Sau đó, chúng tôi được chăm sóc bởi những con quỷ phát hiện rắc rối, và buổi tiệc của Quỷ vương đã bị hủy ngay lập tức vì cuộc tấn công của [Khaos Brigade].

Tập 5 – Odin

“Đúng là sai lầm mà!”

Đó là điều đầu tiên mà phó thủ lĩnh Shemhaza của ta nói trong phòng hội nghị thuộc địa phận của Ma vương.

Trong khi vừa nghĩ “Sai lầm là còn đỡ rồi đấy” trong lòng, ta—Azazel vừa uống chút trà.

Vào cái ngày bữa tiệc do Maou tổ chức diễn ra, loài quỷ đã nhận một đòn tấn công từ [Khaos Brigade]. Để mà nói cho chính xác, sẽ tốt hơn nếu nói rằng, “Kết quả này là do chúng gây ra”.

Đó là con quỷ lưu vong cấp-SS “Kuroka”, kẻ bị truy nã khắp cả Quỷ giới sẽ dùng một linh thú quan sát những phe phái bên ngoài tầm kiểm soát của mọi người

Sau đó, gia đình của Rias Gremory và Ác quỷ siêu cấp Tannin đến và liên hệ với cô ta. Và đuổi cô ta đi.

Tình hình đã được đảm bảo với mức tổn thất nhỏ nhất, nhưng đột nhập được vào bữa tiệc này cũng khiến cho những kẻ mạnh khác nảy lên nghi vấn về những cảnh giác của loài quỷ.

Như tất cả đã thấy, Shemhaza từ phía Thiên thần sa ngã và phía các Thiên thần tối cao đang rất giận dữ. Chắc, bản thân ta cũng chẳng thể nói gì hơn nữa. Ta cũng không bao giờ cam đoan rằng ta, thủ lĩnh Thiên thần sa ngã, sẽ hứng thú với việc giải quyết những mơ hồ ở sòng bạc vào lúc này đâu. Chuyện hiệp ước bị phá vỡ ngay lập tức là một vấn đề nghiêm trọng. Nó đúng là một vấn đề cực kì nghiêm trọng.

Shemhaza báo cáo thêm.

“Kẻ thù là những thành viên độc lập đặc biệt trong lực lượng [Khaos Brigade], [Nhóm Vali], bao gồm Tôn Ngộ Không [Bikou], nekoshou [Kuroka], và cả người sử dụng vua thánh kiếm Collbrande. Với việc cả ba người từ cái nhóm người được ban cho sức mạnh thần thánh như vậy sẽ tham chiến thì ... Với lại, khả năng kiểm soát của loài quỷ là—”

Ah, khi tên này bắt đầu cảm râm thì sẽ tổn thì giờ lắm. Giờ thì chúng ta ổn rồi đấy.

Chuyện bất ngờ này đã được đặt trong tầm kiểm soát. Rias và Koneko đã tiếp xúc với chất độc, nhưng nhờ quá trình giải độc đã hoàn tất ngay lập tức và họ chỉ có biểu hiện bệnh nhẹ. Hơn nữa, vì tất cả đều an toàn, nên những tính toán sai lầm kia đáng để vui mừng bởi Ise đã đạt được Balance Breaker. Ai cũng thầm hiểu điều đó trong lòng.

Em gái của Ma vương đã an toàn. Sekiryuutei thì đã tiến thêm một bước nữa về sức mạnh. Bữa tiệc đã bị hoãn, nhưng khi nhìn vào khung cảnh hạnh phúc này, nó là một chiến thắng lớn đối với chúng ta.

Khác xa với ta, Tannin, người đã tham gia dưới hình dạng một chú rồng tí hon, và những quý cao cấp khác đang dự đoán kết quả cho trận chiến giữa Rias và Sona sắp tới.

“Ta sẽ cố vũ cho cô Rias. Bởi do Sekiryuutei mà ta huấn luyện ở đội cô ấy. Kukuku, nó quả là một thắng nhóc thú vị. Dám chọc ngực người khác như thế.”

“Những kiến thức mà Azazel chỉ dạy sắp gây nên một cuộc cách mạng trong trò Rating Games đấy. Nếu coi thường chúng, không khéo sẽ có một sự thay đổi giữa những nhóm bậc cao trong nửa năm tới cho xem.”

“Tốt quá chứ sao. Top 10 đã không có tí thay đổi nào trong mười năm trở lại đây. Với sự thay đổi này, xem ra chúng ta sắp được chiêm ngưỡng những trận đấu hay rồi.”

Hahahaha, sau khi đã hoàn tất những sắp xếp, không có chút không khí căng thẳng nào nổ ra. Liệu Ba Thế Lực Hùng Mạnh sẽ ổn với những sắp xếp này chứ?

Vào lúc đó—. Cửa phòng bỗng mở ra. Người xuất hiện khiến tất cả chết lặng.

“Hmm. Vậy ra lũ trẻ các ngươi không thể chào một ông cụ như ta cho đàng hoàng, huh?”

Đó là một ông lão chột mắt đội một cái mũ cũ kỹ. Ông ta có bộ râu trắng, dài đến mức có thể chạm được đến sàn nhà. Quần áo của ông ta, thay vì xa hoa, thì chỉ gồm một cái áo choàng đơn. Ông ta cầm trong tay một cây trượng, nhưng không phải cầm trượng mà ông ta bị đau lưng đau.

“—Odin.”

Phải, người này thực ra chính là vua của các thần Bắc Âu—Odin! Và có một nữ chiến binh Valkyrie mặc áo giáp theo sau ông ta.

“Oh, oh, cũng đã lâu rồi nhỉ, lão già quái đản nhà quê phương Bắc?”

Nghe ta thô lỗ gọi như thế, Odin vuốt râu.

“Cũng lâu rồi đấy, thằng oắt Thiên thần sa ngã. Xem ra mi đã trở nên thân mật hơn với những kẻ mi đánh nhau trong cả một thời gian dài như thế, nhưng ... Mi đang nghĩ gì đó xảo trá phải không?”

“Hah! Không như mấy lão thần quê mùa ưa chuộng trái phiếu cũ để tập tành thông thường hay những thứ như thế khác, những người trẻ như bọn ta linh hoạt trong suy nghĩ hơn nhiều. Thay vì cứ dính lấy cái ý nghĩ thù hận phiền phức kia, bọn ta quan tâm đến sự lớn mạnh và những tiến triển hơn nhiều.”

“Đó là suy nghĩ của những tên thua cuộc phù hợp với bọn yếu đuối. Dù sao thì mi cũng chỉ đang tập hợp lũ oắt con đã mất đi Chúa và Ma vương thực sự cả rồi.”

Lão quái đản này ... Như thường lệ, cái mồm của lão vẫn chưa bao giờ mất đi cái khoản lươn lẹo.

“Cái này gọi là độc lập và đứng trên lập trường riêng, lão quái đản ạ.”

“Nhìn cái cảnh một lũ chuột nhắt bụi nhui chơi trò gập mặt thế này, ta thật chẳng nhịn cười nổi .”

Tch. Đã đến mức này, chúng ta sẽ chẳng thể đi đến hưởng giải quyết được mất. Sirzechs rời ghế và chào lão quái đản đó.

“Đã lâu không gặp, Cha chú thần của phương Bắc, Odin-dono.”

“Sirzechs. Ta đến đây theo lời mời của cậu để xem trận đấu. Nhưng mà, cậu có vẻ gặp khó khăn đấy. Hậu duệ của Lucifer đầu tiên giờ hóa ra lại là Hakuryuukou. Hơn nữa, hắn đã trở thành quân phản loạn rồi. Tương lai của loài quỷ chắc hẳn sẽ không còn dễ dàng mà nói trước nữa đâu.”

Odin đang phun ra những lời chế nhạo, nhưng Sirzechs chỉ đơn giản cười đáp lại.

Ánh mắt của lão quái này chuyển sang Serafall đang ngồi ở ghế cạnh Sirzechs.

“Mà này, Serafall. Kiểu trang phục gì thế này hả?”

Serafall mang trên mình trang phục của một cô nàng phù thủy trong anime Nhật bản trên truyền hình. Dù sao thì lão già quái đản này cũng là một tay mê cosplay.

“Ara, Odin-sama! Ông không biết sao? Đây là trang phục nữ phù thủy đó.”

Cô ta quay ngang và giơ 2 ngón tay thành hình chữ V. Cô đang nói chuyện với thần phương Bắc đấy, biết không?

“Hmm. Vậy ra thứ nổi lên trong giới trẻ gần đây là nó. Cũng không tệ đâu. Phải, phải, khá đẹp đấy.”

Lão già quái đản biến thái chết tiệt này. Trong lúc đưa tay lên cằm, lão nhìn xuống quần lót và cặp đùi của Serafall.

Bỗng có một bóng người can thiệp vào. Đó là nữ chiến binh Valkyrie đã nhắc đến lúc trước.

“Odin-sama, ngài không được làm những việc không đúng đắn như thế. Danh tiếng của Valhalla sẽ bị ô uế mất!”

“Geez, cô đúng là chẳng có tý không khí gì cả. Cũng vì thế mà chả có vị anh hùng nào thèm làm bạn trai cô cả đấy..”

Nữ Valkyrie đó lập tức òa khóc sau khi nghe Odin nói. Hey, hey, có chuyện gì với cô ta vậy?

“N-Nhìn thế nào đi chẳng nữa, tôi cũng chỉ là một nữ chiến binh trưởng thành với cái lịch sử không có bạn trai! Tôi cũng muốn có bạn trai cơ! Auuu!”

Odin cũng thở dài. Lão già, người ta chỉ nên làm một phụ nữ trẻ khóc khi ở trên giường thôi.

“Ta xin lỗi. Người này là trợ thủ hiện tại của ta. Trông thì rất là xinh đó, nhưng mà cô ta cứng nhắc quá. Đến một tên đàn ông cô ta cũng chẳng chọn được.”

Ta thật chẳng hiểu nổi cái cách lão quái đản này chọn nhân viên. Làm sao một người như vậy có thể bảo vệ lão hả? Mà cũng phải, chuyện nói đến việc của người khác là bình thường. Odin sau đó nói với Sirzechs.

“Ta đã nghe về trận đấu này. Sirzechs, Serafall, thành viên trong gia

định hai người sắp sửa quyết đấu rồi, phải không? Geez, bắt hai đứa em gái quý giá của mình đối đầu với nhau ngay cả khi chúng nó còn là bạn thân với nhau nữa. Các người đúng là lũ tệ hại mà. Đúng là Ác Quỷ có khác.”

“Nếu con bé không thể vượt qua nỗi khó khăn này, thì hi vọng về tương lai của con bé được sống như một Ác Quỷ sẽ chẳng bao giờ nảy sinh được.”

“Số mệnh đã được định sẵn là Sona-chan của tôi sẽ thắng rồi.”

Sau cùng, Ma vương-sama nào cũng tin tưởng rằng em gái họ sẽ chiến thắng.

Odin ngồi xuống một ghế trống và nói một cách trơ trẽn.

“Vây bây giờ. Vấn đề về [Khaos Brigade] đều đã êm đẹp cả rồi, nhưng ta đã đến để xem trận Rating Game. —Thời điểm đã hẹn là khi nào vậy?”

Cuộc nói chuyện về bữa tiệc được dời sang ngày khác, và chủ đề bây giờ quay sang trận quyết đấu sắp tới. Dù gì thì rất nhiều nhân vật quan trọng từ các thế lực đã được mời đến để thưởng thức trận đấu.

Ta đứng dậy khỏi ghế một lúc để xả hơi, và ra ghế sofa ở hành lang để ngủ. Cuộc thảo luận và hội nghị lần này với những khách VIP khiến cho lưng ta mỏi cả ra. Khi ta vừa mới ngồi xuống sofa—Sirzechs xuất hiện. Chuyện gì đây, không lẽ cậu ta cũng lên ra? Cậu ta ngồi xuống cạnh ta và nói.

“Azazel, tôi có thể hỏi một điều trước khi trận đấu này bắt đầu chứ?”

“Điều đó là gì?”

“Nếu ông đối mặt với Rias như một đối thủ, người mà ông chắc chắn sẽ loại bỏ khỏi đội của Rias là ai?”

“Ise, tất nhiên rồi. Mọi thành viên trong đội của Rias cũng bằng cách nào đó cảm nhận được điều này. Thắng nhóc Ise đó là người sẽ giữ khí thế và nhiệt huyết cho cả đội.”

Khí thế trong chiến đấu rất quan trọng. Nhiều lúc nó gây ra vấn đề nếu như cân bằng sẽ bị đổ vỡ với một thay đổi nhỏ trong khí thế, và một bên sẽ nhanh chóng đi đến kết quả thua cuộc. Điều ngược lại cũng có thể xảy ra.

Ise là trụ cột tinh thần cho Rias và những đứa khác. Lý do đó tất nhiên cũng dễ hiểu. Thăng bé lúc nào cũng tiến tới phía trước mà không chịu lùi bộ, dù chuyện gì có xảy ra hay là đang đứng ở đâu. Hành động này của thăng bé trở thành một động lực bùng nổ dành trong những thuộc hạ khác trong đội. Ngay cả chủ nhân Rias cũng dựa vào thực lực của Ise.

—Chuyện một con rồng gây chú ý đối với mọi người là rất bình thường.

Ise cũng chẳng phải là ngoại lệ cho chuyện đó. Mọi người bị thu hút là cũng là kết quả của con rồng nằm trong cơ thể thăng bé. Dù sao thì, lần này nó đã vượt qua những khó khăn với sức mạnh đó.

Sirzechs đan hai bàn tay lại và nói với một ánh mắt nghiêm trọng.

“...Sona sẽ nhắm vào điều đó.”

Cậu ta lo cho em gái mình, huh. Ta nói thực lòng đấy.

“Yeah, vấn đề là khi chúng đã loại được Ise. Liệu ý chí của bọn nhỏ sẽ trỗi dậy, hay là tàn lụi? Khi mà chúng nó chưa bao giờ nhìn thấy Ise dưới hình dạng [Sekiryuutei] bị đánh bại ngay trước mắt.”

Tập 5 – Life 4 : Hội trưởng vs. Chủ tịch: Hiệp 1

PHẦN 1

Đêm trước trận quyết định với gia đình Sitri.

Chúng tôi tập trung tại phòng của Sensei và có cuộc họp cuối cho trận chiến này.

Bikou và chị của Koneko-chan đã có những cuộc tấn công nhưng vấn đề này đã được giải quyết trước đó nhờ vào nhóm của Hội Trưởng và Tannin-ossan đã đuổi họ đi và những chuyện đã dấy lên này có liên quan đến những rắc rối hiện tại.

Cuộc thảo luận của Hội Trưởng đang đạt được một đánh giá và ý nghĩa thậm chí cao hơn nữa nhờ vào cuộc tấn công đó. Từ khi đội của Vali bị đẩy lùi, chị ấy bắt tôi phải đạt được Balance Breaker, dường như rằng mọi thứ có vẻ khó đối với tôi.

Ừm, có vẻ như chị ấy không thể báo cáo cho cấp trên rằng tôi đã lĩnh hội Balance Breaker thông qua việc chọc ngực chị ấy. Phải thôi, chị ấy làm sao dám báo cáo chuyện đó chứ...

Vì vậy, chúng tôi đã có một cuộc thảo luận riêng. Ngay lập tức, Azazel hỏi tôi, người đã đạt được Balance Breaker.

“Ise, trạng thái của Balance Breaker như thế nào?”.

“Vâng, em đã cố gắng để có thể quen với trạng thái Balance Breaker nhưng cũng có khá nhiều khó khăn với nó”.

Tôi đã kể cho họ (những người bạn của tôi) về những điều kiện đó.

Bằng cách nào đó, tôi hiện tại đã có thể sử dụng Balance Breaker [Boosted Gear Scale Mail], nhưng một số điều kiện đã gắn liền với nó và tôi vẫn còn xa vời với việc có thể sử dụng chúng một cách thoải mái.

“Đầu tiên, khi em chuyển qua trạng thái Balance Breaker, em phải mất một lúc cho quá trình chuyển đổi diễn ra. Thời gian chuyển đổi được hiện trên viên ngọc của găng tay em. Ngoài ra, khi em biến đổi, em sẽ rơi vào trạng thái chờ đợi, em sẽ không thể sử dụng Sacred Gear. Cả hai việc nhân đôi sức mạnh và truyền sức mạnh đều không thể. Hơn thế nữa, em chỉ có thể biến đổi 1 lần 1 ngày và thậm chí nếu em hủy bỏ quá trình biến đổi trước khi nó kết thúc, Sacred Gear

sẽ bị tước bỏ gần như toàn bộ sức mạnh của nó”.

Sensei liền gật đầu cứ như tôi đã trả lời câu hỏi của ông ấy.

“Tuyệt, nó giống như những dữ liệu nói. Hầu hết đều giống một cách chính xác với quá khứ của Sekiryuuteis. Mặc dù cũng có những trường hợp mà họ có thể sử dụng Sacred Gear thậm chí khi họ triển khai bộ giáp của họ. Vậy, chính xác thì khoảng thời gian cần để biến đổi của trường hợp của bạn là gì, bao nhiêu lâu?”.

“2 phút”.

“Thời gian đấy đang được giảm dần nhờ vào sự luyện tập để làm quen với nó. Tuy nhiên, khoảng thời gian đó là cả một vấn đề giữa sự sống và cái chết. Nói thẳng ra, nó hiếm khi hữu dụng trong một trận đại chiến thật sự. Trên tất cả, khoảng thời gian không thể sử dụng Sacred Gear đó quá khó khăn đối với em bởi vì vô số người có thể tiêu diệt bạn trong khoảng thời gian đó. Bạn phải nghĩ về việc bạn phải bảo vệ bản thân như thế nào trong lúc đấy. Khoảng thời gian 2 phút chính là điểm yếu lớn nhất.”

...Ngay trước mặt tôi, sensei lập tức từ chối Balance Breaker của tôi. Đúng như ông ấy đã dự kiến! Tuy nhiên, đó là lí do tại sao bây giờ mục đích của tôi thật dễ nhận thấy. Tôi nên làm gì trong 2 phút trước sự biến đổi ? Phải chăng tôi chẳng còn lựa chọn nào khác ngoài trốn tránh và bỏ chạy?

“Sức mạnh nhân đôi lúc bình thường của Boosted Gear và khả năng chuyển đổi cũng rất quan trọng bởi vì nó có nhiều cách để sử dụng. Tuy nhiên, Balance Breaker cũng rất cần thiết khi đấu với một Trạng thái bình thường và Balance Breaker đều có sự thuận lợi và bất tiện từ nó. Vậy, em có thể duy trì Balance Breaker trong bao lâu?”.

“À vâng, em có thể duy trì tối đa nó trong 30 phút. Khi em sử dụng sức mạnh, thời gian đó sẽ giảm xuống nhiều.”

“Giới hạn đầu tiên của em khá tốt đấy chứ. Đó hẳn là kết quả của sự luyện tập từ chính nỗ lực của bản thân. Tuy nhiên, trong một ván đấu chính thức, sức mạnh ấy hoàn toàn không phù hợp. Không thể nào nếu chỉ với 30 phút và càng sử dụng nhiều càng hao tổn sức mạnh Cũng sẽ có những ván đấu với sự kéo dài rất lâu cả về khoảng cách lẫn thời gian. Chúng ta không có lựa chọn ngoài việc gia tăng giới hạn của Ise ngay từ bây giờ.”

Vậy tôi luyện tập như thế vẫn còn chưa đủ sao. Khi nào tôi mới có thể bắt kịp Vali đây?.

Tuy nhiên, Balance Breaker cũng phụ thuộc vào thời gian và tình huống mà ta phải đối diện. Tôi đã nắm giữ được sức mạnh tôi từng mong ước, nhưng cũng phụ thuộc vào tình thế trong suốt cuộc chiến, cũng sẽ có những khoảng khắc khi tôi sử dụng thành thạo sức mạnh nhân đôi và khả năng chuyển đổi sẽ tốt hơn sử dụng Balance Breaker.

Tôi có thể sử dụng khả năng chuyển đổi lúc bình thường cũng như trong trạng thái Balance Breaker, nhưng tôi có thể bị thiếu năng lượng rất là cao nếu tôi sử dụng nó. Nếu tôi hạ đc đối thủ trước khi tôi hết năng lượng thì nó không có gì đáng nói, nhưng tôi không chắc chắn về điều đó. Thật sự thì nó vô cùng khó.

Bởi vì tôi đã nghĩ tất cả điều đó với một bộ não cực kỳ thiếu hiểu biết, sensei đã làm một cử chỉ chọc ghẹo với tay của ông ấy và với một ánh nhìn thâm đáng trong mắt ông. Tôi cười và bắt chước theo bàn tay của ông ấy.

Sensei liền bắt tay với tôi khi thấy chúng tôi quá giống nhau về tính Vâng, thưa thầy! Em có được Balance Breaker qua việc chọc ghẹo của Hội Trưởng đấy!

Tôi âm thầm truyền đạt điều đó cho thầy biết, cả hai chúng tôi đều cảm thấy vui sướng, sau đó, chúng tôi đã trở lại cuộc thảo luận.

“Rias, Sona Sitri biết về nhóm Gremory chỉ ở mức độ nào đó thôi phải không?”.

Hội Trưởng gật đầu trước câu hỏi của Sensei.

“Đúng vậy, cô ta chỉ hiểu chung chung về chúng ta. Một ví dụ, cô ta biết vũ khí chính của Ise, Asia, Kiba, Akeno và Xenovia. Đoạn video về cuộc chiến với nhóm Phoenix đã một phần bị lộ ra ngoài. Hơn nữa, thông tin về Koneko-chan và Sacred Gear của Gasper cũng đã bị lộ.”

“Ồ, vậy cô ta cũng hiểu biết đại khái về chúng ta đấy. Vậy, em biết về đội hình cô ấy như thế nào rồi?”.

“Em biết khả năng của Sona, [Queen] hội phó bên cô ta và rất nhiều cái khác về binh sĩ của cô ta. Mặc dù một số khả năng của họ chưa được chứng thực cho tới bây giờ.”

“Vậy các em đang ở thế bất lợi trong vấn đề đó. Không sao, một điều như vậy cũng tốt cho một ván đấu hoặc một trận chiến thực sự. Đây cũng là những tình huống thường thấy trong ván đấu và cả thực chiến. Cũng có các trường hợp Sacred Gear tiến hóa và biến đổi trong

sốt trận đấu. Các em nên chú ý cẩn thận hơn. Đối thủ của các em có tám người đấy nhĩ.”

“Vâng, một [King], một [Queen], một [Rook], một [Knight], hai [Bishops] và hai chốt, đó là tổng số quân của họ. Đường như họ vẫn chưa có đầy đủ “quân cờ” nhưng tổng số quân của họ cũng giống như số quân ta đang có.”

Lyaah, cuộc thảo luận với sensei lại tiếp tục! Hội Trưởng cũng lắng nghe cẩn thận và chính xác những ý kiến từ ông ấy.

Thay vào đó, vậy bên họ có tám người và bên tôi cũng vậy bao gồm Hội Trưởng, Akeno-san, Kiba, Koneko-chan, Asia, Xenovia, Gasper và tôi.

Sau đó, thầy viết những thứ thầy đã chuẩn bị trên một cái bảng trắng.

“The Rating Game phân loại người chơi thành các loại sức mạnh đặc biệt khác nhau. Power, Technique, Wizard, Support. Trong số này, Rias thuộc Wizard. Nói chung, loại sức mạnh này nó có khả năng chiến đấu bằng ma thuật cao và Akeno cũng giống như Rias, cũng thuộc Wizard. Kiba thì thuộc Technique. Anh ta chiến đấu bằng tốc độ và kỹ năng. Xenovia thuộc Power, cô ấy trội về khoảng tốc độ và là người chơi nhắm đến mục đích one-hit-certain-kill. Asia và Gasper thuộc Support. Nếu các em phân loại họ chi tiết hơn, Asia khá giống với Wizard trong khi đó Gasper thì giống với Technique hơn và Koneko lẫn Ise đều thuộc loại Power. Tuy nhiên, em Ise cũng khá tốt với loại Support với sức mạnh [Gift] của em.”

Tôi đã bị lúng túng bởi các điều trên, những điều mà tôi phải học và ghi nhớ. Nhưng nói cách khác, có đa dạng các loại trong các chủng tộc khi tham dự trò chơi này. Vậy tôi thuộc loại Power và cũng có thể chiến đấu như Support, huh.

Sensei đang vẽ một cây thập giá và viết tên của 4 loại sức mạnh trong mỗi góc phần tư của cây thập giá, bằng cách ấy ông đã tạo ra một biểu đồ.

Tên của chúng tôi đã được viết trên biểu đồ dựa theo vị trí của từng loại sức mạnh mà chúng tôi thuộc. Tên tôi được điền tại vị trí Power và cũng khá gần với Support. Kiba thì ở vị trí Technique, Xenovia ở vị trí Power and các thành viên khác được điền ở các nơi khác trên biểu đồ, theo cách này để tạo biểu đồ thật sự rất dễ để hiểu được nó.

Khi tôi nhìn cái biểu đồ đó, tôi nghĩ chúng tôi không phải một nhóm

khá hài hòa, cân bằng ở tất cả các vị trí sao? Mặc dù chúng ta không có người thuộc Wizard nhưng phù hợp với Power, chính xác là không có [Magic Warrior] trong nhóm. Sensei đột nhiên khoanh tròn tên tôi, Xenovia và Koneko-chan và nói.

“Những điều mà Power cần phải hết sức cẩn thận với loại sức mạnh Counter. Một trong số những loại khó chịu ấy là Technique. Thậm chí giữa các Sacred Gears vẫn có các loại Counter trong số chúng, những khi đấu với những đối thủ như thế, Power như Ise, Koneko và Xenovia có thể bị lật ngược tình thế chỉ bởi một cú phản đòn lại. Bởi vì những Counter-users có thể phản lại sức mạnh của đối thủ trở về họ và cộng thêm sức mạnh của bản thân. Khi một ai đó khá mạnh, lẽ tự nhiên sẽ bị thương tổn chính bởi sức mạnh của chính mình.”

Tôi hiểu điều đó. Tất nhiên rất đáng sợ khi đòn tấn công của bạn hướng về bạn. Nếu sức mạnh của trạng thái đặc biệt Balance Breaker của tôi bị phản lại, nó chặn chắn sẽ gây thiệt hại không chỉ với tôi mà cũng như với những người mà tôi yêu quý.

“Nếu họ có Counter-users, em sẽ vượt qua họ với sức mạnh của em”.

Xenovia nói một cách quyết đoán, dũng cảm. Tuy nhiên, Sensei lắc đầu bảo.

“Cũng có thể chiến thắng họ bằng cách đó nhưng lại là một chuyện khác khi đối thủ của em quá nhạy bén trong trận mạc. Tránh các đòn tấn công nhiều nhất có thể là cách tốt nhất, nhưng tốt hơn là người sử dụng ma thuật như Akeno đối mặt với bọn họ hoặc là Technique như Kiba hay Gasper với khả năng đặc biệt của vampire. Mọi thứ ở đây đều là vấn đề về khả năng tương thích. Power tất nhiên mạnh. Nhưng nguy hiểm rất lớn cho họ khi phải chiến thắng Technique.”

Xenovia đã im lặng trước lời giải thích của ông. Từ khi Xenovia dày dạn về kinh nghiệm thực chiến, cô ấy đã hoàn toàn hiểu được ý của thầy. Sau đó, Seisei nhìn sang tôi.

“Ise, hiện tại, em có Balance Breaker, nhưng em có nghĩ em sẽ thắng Kiba?”

“Nói một cách thẳng thắn, anh ấy chặn chắn sẽ đùa giỡn với em bằng việc sử dụng tốc độ của anh ấy và sẽ né được tất cả các đòn tấn công.”

Đó là sự thật mà tôi đã nghĩ. Tất nhiên, tôi đã nắm được sự khủng khiếp của Balance Breaker. Nhưng, khi hỏi liệu tôi có thắng được Kiba không, câu trả lời chắc chắn là không. Điều đó không thể đối

với tôi, người chỉ vừa lĩnh hội được Balance Breaker, để có thể thắng Kiba, Tôi phải lĩnh hội nó từ hơn một tháng trước cơ. Sau cùng thì, sự khác biệt về kinh nghiệm thực chiến giữa chúng tôi đã rất rõ ngay từ khi bắt đầu rồi.

Sức mạnh mà tôi phô diễn ra trong suốt ván đấu với Vali chỉ là nhất thời. Nó có thể xảy ra chỉ khi tôi nổi giận. Sức mạnh của tôi lúc bình thường là không được như thế

“Đúng là như vậy. Cho dù em đối đầu với Kiba hay ai khác, em sẽ luôn có kẻ hở cho một đòn phản công. Ise, nếu em không nghĩ ra biện pháp chống lại những Counter-users, em sẽ không thể sống sót khi đối đầu với Kiba. Đó là sự thích nghi đối với thực chiến mà thầy muốn nói.”

Nuuh, vậy đầu tiên tôi phải vượt qua các bức tường của Kiba. Nếu tôi không thể, tôi sẽ không bắt kịp được Vali phải không?

Thầy nói với Hội Trưởng.

“Rias, nếu có Counter-users trong nhóm của Sona Sitri, họ có thể sẽ chạy về phía Ise, em hiểu mà phải không? Nếu một counter-user muốn dồn nén nguồn sức mạnh của Ise, nó sẽ bị phản lại ngay lập tức. Em cần phải lên kế hoạch ngay và cải tiến chiến thuật cho điều đó.”

“Nhưng nếu đối thủ là con gái, khả năng đó sẽ rất thấp.”

Hội Trưởng, chị đang có ý gì thế?, tôi ngạc nhiên với câu đó nhưng tôi sẽ sớm biết câu trả lời thôi.

“...Dress Break, Bởi vì em ấy là kẻ thù của phụ nữ, em không nghĩ họ sẽ đấu với em ấy đâu.”

Cách nói đậm chột của Koneko-chan! Ah! Kẻ thù của phụ nữ! Hội Trưởng cũng như vậy sao! Vậy cách nói đó là như thế sao!

Đúng vậy, họ sẽ không muốn đấu với đối thủ sẽ thổi bay quần áo của họ đâu!

Thay vào đó, Koneko-chan, dường như em đã trở lại như cũ, anh rất vui mừng. Bởi vì đó là thứ anh lo lắng mấy ngày vừa qua. Em đã giải quyết được vấn đề của mình rồi sao?

Nhưng, Đó chính là vấn đề. Nghĩ đến việc không thể đối mặt với phụ nữ, thậm chí dù tôi có được kỹ năng mới trong lúc luyện tập... Bởi vì

bây giờ tôi đã đạt được Balance Breaker, tôi nghĩ nó có thể là kỹ năng mới của tôi trong các trận chiến khác nhau ngoài Dress Break.

“Nhân tiện Ise, thông tin em lĩnh hội được Balance Breaker đã được chú ý bởi nhiều người trong cuộc tấn công của Bikou và những người khác. Sona Sitri có lẽ cũng biết về nó. Em nên tuyệt đối cẩn thận thì hơn. Bởi vì khả năng em bị nghiền nát trước khi biến đổi sang trạng thái Balance Breaker là cao đấy.”

Sensei đã lo lắng nhiều quá rồi đấy... Tôi cười một cách chua chát.

“Fuh, Đừng lo lắng nữa. Em đã trưởng thành rồi.”

Trong khi đặt bàn tay tôi lên trán, Tôi cười trong vô thức.

“Chuyện gì đây? Có vẻ bằng cách nào đó, em đang hành động như thể là em đã trưởng thành rất nhiều chẳng?”

“Sensei, em đã là người lớn vì em đã chọc ghẹo ‘chúng’ ”

Giơ ngón tay cái lên và gật đầu một cách mạnh mẽ. Vâng tôi đã có cuộc sống đặc biệt đầy sức sống với việc được sờ ngực của Hội Trưởng. Tôi đã và đang đi lên nấc thang đến sự trưởng thành.

“Ah, Thầy hiểu rồi.”

Thầy ơi, xin đừng nói như thế nữa. Em chỉ vừa nhận ra được điểm đó thôi.

“Kiba.”

Tôi đặt bàn tay lên vai cậu ta.

“Gì thế?”

Với cái nhìn hơi bối rối đến Kiba, tôi nói với cậu ta những lời biết ơn với đôi mắt thấu hiểu.

“Có 2 người đàn ông, một người đã được bóp vú và người còn lại thì chưa. Tôi là tiền bối của cậu đấy. Điều này cậu không thể thay đổi được, và chính tôi còn không thể tin mình làm được thế đấy.”

Tôi đã nghĩ đó là lời nhận xét thông minh nhất. Fufufu, Kiba. Cậu là một thằng đàn ông hạnh phúc, bởi vì cậu có thể phối hợp bình đẳng với tôi, người đã từng chọc ghẹo một bộ ngực tuyệt vời. Kiba nhìn tôi một cách thương hại và lắc đầu nhiều lần

“...Hội trưởng, điều này thật không tốt. Cậu ấy cần nhận lời khuyên trước khi ván đấu bắt đầu cơ.”

Hmph, Có vẻ như khi tôi đã trên anh một bậc, một số thứ mà chúng ta không còn hiểu nhau được nữa rồi. Tuy nhiên, Kiba, đó không phải lỗi của anh. Tôi mới là kẻ có tội khi đã sờ ngực của Hội Trưởng.

Đúng vậy, tôi là một con ác quỷ. Từ bây giờ, tôi sẽ xem mình như [Darkness Welsh Dragon].

Fufufu.

“Ise-senpai đang cười một nụ cười kì lạ...Em cảm thấy đáng sợ lắm.”

“...Kiba-kun, dừng lại gần anh ta nhé, bằng không thì anh sẽ bị lây nhiễm sự ngu ngốc nếu gần gũi với anh ta đó.”

Gasper and Koneko-chan đang có một cái nhìn tóe lửa chăm chăm về phía tôi, nhưng...fufufu, không ngờ sức hấp dẫn của tôi đã được nhận ra bởi những cô gái và một cậu bé ...

Sensei đóng lại ý kiến của mình và đưa ra kết luận.

“Thầy muốn nói rằng cơ hội chiến thắng ván đấu này của chúng ta rất cao hơn 80%. Thầy tin tưởng rằng các em có thể chiến thắng, nhưng thầy không chắc chắn 100% các em sẽ vượt qua được. Và giá trị của những ‘quân cờ’ không bao giờ là tuyệt đối. Trong một trận đấu hay một ván cờ, giá trị sẽ luôn thay đổi dựa trên các tình hình trên chiến trường.”

Thầy tiếp tục. Mọi người lắng nghe rất nghiêm túc và chăm chú theo. Lời nói của Sensei có sức ảnh hưởng khá lớn, ảnh hưởng đến tận đáy tâm trí và cơ thể của con người.

“Thầy đã ở trên cõi đời này rất lâu rồi. Trong khoảng thời gian đó, thầy đã nhìn thấy vô số chiến thuật, trận chiến. Đó là lý do tại sao thầy nói điều này-Thầy đã nhìn thấy những con người chiến thắng chỉ với hy vọng còn lại dưới 10%, rất thấp. Đừng bỏ cuộc dễ dàng thậm chí chỉ còn 1% cơ hội chiến thắng. Đừng tin tưởng rằng các em sẽ chắc chắn thắng. Tuy nhiên, hãy nghĩ rằng các em muốn chiến thắng, vượt qua với tất cả nỗ lực của mình. Đó là lời khuyên cuối thầy có thể gửi đến tất cả các em trong đợt huấn luyện kì này.”

Đó là lời khuyên cuối từ thầy ở khoảng thời gian này. Sau đó, Sensei đã thảo luận lại chiến thuật với các thành viên không có mặt trong cuộc họp trên cho đến ngày trận đấu đó diễn ra. Chúng ta chắc chắn

phải dành lấy chiến thắng.

PHẦN 2

Ngày diễn ra trận đấu quyết định.

Ngay dưới lầu đài Gremony có một vòng tròn ma thuật khổng lồ dành riêng cho việc đưa chúng tôi đến nơi chiến đấu.

Nhóm chúng tôi đứng cùng nhau trên đỉnh của vòng tròn ma thuật, chuẩn bị di chuyển đến nơi chiến đấu – nơi mà cuộc chiến, sớm thôi, sẽ bắt đầu.

Ngoại trừ Xenovia và Asia, chúng tôi đều đang mặc bộ đồng phục mùa hè của học viện Kuou.Asia mặc đồ của chị gái mình, còn Xenovia khoát bộ chiến phục trông giống tù nhân mà cô ấy đã mặc trong lần đầu tiên chúng tôi gặp nhau.Cả hai đều có vẻ tràn đầy khí thế chiến đấu.Phía Sitri cũng như thể đang mặc đồng phục học viện Kaou của họ.

Ba của Hội Trưởng, mẹ, Millicas-sama và Azazel-sensei nói vào từ ngoài vòng tròn ma thuật :

“Rias, con đã thua một lần rồi, hãy chắc thắng lần này!”

“Đấu một trận sao cho không phải hổ thẹn, người đứng đầu kế tiếp của gia đình !Mọi người, ổn cả chứ?!”

“Cố hết sức nhé, Rias-nee-sama!”

“VẬY, ta đã dạy các con những điều cần thiết cho thời điểm này. Điều duy nhất lúc này chính là tự khích lệ bản thân và tiến lên!”

Sirzechs-sama và Grayfia-san không ở đây, nhưng có lẽ họ đã đến khu vực của những khán giả, dành riêng cho VIPs. Nghe nói rằng không chỉ thủ lĩnh của ba nhóm sức mạnh tuyệt nhất có mặt, mà cả những VIPs từ những nhóm sức mạnh khác cũng được mời đến.Dường như sensei sẽ là MC ở đó sau chuyện này. Trận chiến của chúng tôi thu hút không ít sự chú ý... Như mong đợi, giữa các ác quỷ trẻ đầy hứa hẹn, cuộc đấu giữa hai chị em gái nhỏ nhà Maou đang được thỏa mãn bởi sự chú ý...

Một cảm giác của sự nghi kỵ kém thân thiện lớn vờn trong bầu không khí, những vòng tròn ma thuật đã bắt đầu tỏa sáng không thương tiếc.

Cuối cùng, trận chiến đã bắt đầu ! ____

Nơi chúng tôi đến sau khi dịch chuyển qua vòng tròn ma thuật là ... một chỗ đầy những chiếc bàn. ... Đây là chốn nào vậy ? Một nhà hàng rộng lớn chắc ? Khi tôi nghĩ vậy và nhìn xung quanh, chỗ này như thể một khuôn uống, với những cửa hàng đồ ăn nhanh bao quanh những cái bàn.

Phải chăng đây cũng là một bản sao chính xác của địa điểm thực, được chuẩn bị trong không gian dành riêng cho chúng tôi ?! Sức mạnh của ác quỷ vẫn cứ đáng kinh ngạc như thường lệ.

Hum... tôi có cảm giác mình đã thấy chốn này ở đâu đó. Nhiều thứ giống trong một cửa hàng ở đâu đó có trong trí nhớ của tôi.

Tôi bước ra khỏi một chút và nhìn quanh bên trong. Đây... đây là một trung tâm thương mại lớn. Những cửa hàng quen thuộc xếp thành hàng bên trong, và cửa trần bằng thủy tinh, nơi ánh sáng rọi xuyên xuống.

Trung tâm thương mại (hình chữ nhật) này và cửa thủy tinh này ! Chúng là những thứ tôi biết rất rõ!

– Tôi không hy vọng những cửa hàng bách hóa gần học viện Kaou lại thành sân đấu. – Hội Trưởng nói khi bước lên cạnh tôi.

Vâng, sân đấu (đấu trường) là cửa hàng bách hóa mà chúng tôi thường lui tới. Lúc này, chúng tôi nghe thông báo từ cửa hàng :

[Mọi người, tôi, ‘Nữ hoàng’ của nhóm Lucifer, Grayfia, sẽ đảm nhiệm vai trò trọng tài trong cuộc ‘Rating Game’ giữa nhóm Gremory và nhóm Sitri lần này!]

Cũng như trong cuộc đấu với Raiser, thông báo viên là Grayfia-san, chỉ là phải chăng cách giới thiệu có chút khác so với lần trước ? Lần đó cô ấy tự gọi bản thân là tôi tớ của gia tộc Gremory, nhưng lần này cô ấy rõ ràng đặt mình là một phần của nhóm Lucifer. Có phải vì tính chất cuộc đấu lần này có chút khác biệt so với lần trước?

[Thay mặt chủ nhân của tôi, Serzechs Lucifer, tôi sẽ giám sát trận đấu giữa hai gia tộc. Thật vui khi được có mặt ở đây. Vào chủ đề chính, đấu trường hôm nay chính là cửa hàng bách hóa trong vùng gần học viện Kuou nơi Rias-sama và Sona-sama theo học, được chuẩn bị trong không gian riêng biệt như một sân đấu.]

Bởi vì sân đấu là chỗ mà chúng tôi đều quen thuộc, các bạn sẽ nghĩ

nó dễ dàng hơn cho chúng tôi. Nhưng mà nhóm Sitri cũng giống thế, bởi họ cũng từng đến bách hóa này nhiều lần rồi.

Cửa hàng bách hóa này, nơi đã trở thành sàn đấu của chúng tôi, là một tòa nhà hai tầng.Nó không cao lắm.

Tuy nhiên, đây là một trung tâm thương mại dài ngang qua hai tầng và các cửa ra vào nên nó khá lớn về bề mặt ngang. Trên mái là một bãi đỗ xe, còn có cả một gara đỗ xe nhiều tầng ở chỗ nào đó nữa.

[Cả hai nhóm đã được chuyển đến cứ điểm tương ứng.Cứ điểm của phía Rias-sama là trên tầng hai của phần phía đông, còn Sona-sama là tầng một của phần phía tây.Để thăng cấp cho Tốt', hãy đến cứ điểm của đối thủ.]

Cứ điểm của chúng tôi và của kẻ thù là ở hai đầu đối lập của khu bách hóa.Chúng tôi ở trên tầng hai phía đông còn đối thủ đang ở tầng một phía tây. Xung quanh cứ điểm của chúng tôi, có một cửa hàng thú cưng, một khu game, một khu ăn uống, một tiệm sách và một tiệm thuốc. Còn phần tầng một ngay dưới chúng tôi có một chi nhánh của công ty sách cũ lớn, và một cửa hàng vật tư thể thao.

Về phía các đối thủ, có một cửa hàng bách hóa, một cửa hàng thiết bị điện và một cửa hàng bình thường khác.

Trong cuộc đấu, mỗi bên phải lần lượt đi về phía đầu kia của bách hóa. Điều đó thật rõ ràng và đơn giản, nhưng cách thực hiện sẽ không đơn giản như thế.

[Lần này, có những quy định đặc biệt. Tài liệu về chúng đã được gửi đến mỗi nhóm, nên hãy kiểm tra.Một bình vật phẩm cứu trợ Phoenix Tears cũng đã được cung cấp cho mỗi bên.Còn nữa, thời gian cho việc lập kế hoạch tác chiến trước trận đấu là 30 phút, liên hệ với đối thủ trong khoảng thời gian này là điều cấm kỵ.Trận đấu được định sẽ bắt đầu sau ba mươi phút nữa.Nào, thời gian thảo luận chiến lược bắt đầu!]

Sau thông báo, mọi người nhanh chóng tụ vào với nhau.Chúng tôi không thể lãng phí bất kì phút nào trong khoảng thời gian này.

“Sân đấu được làm theo mẫu của cửa hàng bách hóa gần học viện Kuou, có nghĩa đây là một trận đấu trong nhà!”

Hội Trưởng nói thế khi nhìn vào tấm bản đồ chỉ dẫn của cửa hàng bách hóa được vẽ trên tường của khu ăn uống. Trong tay Hội Trưởng còn có cả một bản đồ riêng của nơi này đã được chia thành các ô cờ.

Chúng tôi đã đóng quân tại tầng ăn uống nói trên và đang bàn thảo kế hoạch tác chiến. Một trận đấu trong nhà! Vậy ra The Rating Game cũng có kiểu sân đấu như thế này!

Tôi suy nghĩ về việc làm thế nào mỗi nhóm có một cứ điểm trên cái sân đấu rõ ràng rộng lớn, và thế nào chúng tôi có thể chạy vòng quanh bên trong cái sân đấu này. Chuyện cũng thế này trong trận đấu với nhà Phoenix.

Huống hồ, sân đấu là cửa hàng bách hóa gần trường chúng tôi, là chỗ chúng tôi thường tới trên đường từ trường trở về nhà.

Hơn chín mươi phần trăm học sinh theo học ở học viện Kuou biết rõ bên trong bách hóa này như thế nào. Tôi, Asia và Hội Trưởng vẫn thường đến đây những ngày nghỉ học. Hội Trưởng xem qua tài liệu về những quy định đặc biệt đã được gửi đến chúng tôi.

“Luật lần này nói :Không phá hủy cửa hàng bách hóa – nơi đã trở thành sân đấu. Nói cách khác, chúng ta không thể đấu cho ra trò được rồi.”

Hội Trưởng nheo mắt, vẻ như đang suy nghĩ về điều luật này.

“... Hiểu rồi, vậy là với tôi, Phó Hội Trưởng và Ise, đây là một sân đấu bất lợi. Chúng tôi không thể dùng những đòn tấn công gây sát thương diện rộng được.”

Chính là như Xenovia nói. Rằng đây là một trận đấu trong nhà, và nơi này không thể bị tổn hại, đồng nghĩa tôi không thể sử dụng Boosted Gear – raised Dragon Shot ! Đòn tấn công bằng lửa tuyệt vời với lượng lửa ma thuật nhân đôi mà tôi đã đạt được sau nhiều đau đớn trong luyện tập với Tannin–ossan, cũng không dùng được! Bởi nó sẽ biến thành một đám cháy lớn! Akeno–san cũng không thể dùng đòn Tia chớp cực đại bằng việc tạo ra những đám mây sấm chớp trừ khi cô ấy đứng trên nóc tòa nhà, đúng chứ?! Có vẻ như nếu cô ấy không kiềm nén sức mạnh của mình, cô cũng có thể gây tổn thất đến tòa nhà này!

Xenovia cũng không thể tấn công với tuyệt chiêu Trảm Quang của cô ấy bằng Durandal ngay cả ở điều kiện thuận lợi nhất, nó cũng là một lưỡi gươm phát ra hào quang thần thánh ngay khi vừa rút ra, cho nên không thể dùng nó một cách bất cẩn để tránh phạm luật.

“Thật sự rắc rối, một trận đấu mà các đòn tấn công khá mạnh đều bị cấm.” Akeno-san đưa tay áp má, vẻ mặt nghiêm trọng. Chị ấy đưa ý kiến của mình sau một tiếng thở dài.

“Đôi mắt của Gasper-kun cũng sẽ không mấy hiệu quả. Ở trong khu bách hóa này có quá nhiều chỗ để ẩn nấp. Những hàng hóa và sản phẩm đều được mô phỏng lại chính xác, vì vậy có một lượng cực lớn những thứ ngăn trở tầm nhìn của cậu ấy. Còn có khả năng bị phục kích bất ngờ trong bóng tối, ... nó là vấn đề. Đây là một sân đấu bất lợi đối với những chiêu thức đặc biệt của chúng ta. Sở trường của nhóm Rias Gremory là đánh nhanh rút gọn với những kỹ năng cực mạnh hoàn toàn không được chấp nhận ở đây rồi.”

Chết tiệt, tôi tin rằng chúng tôi mạnh. Nhưng mọi thứ dường như đã hoàn toàn đảo lộn chỉ bởi cái luật này.

Hội Trưởng lắc đầu trước lời của Akeno-san :

“Không, đôi mắt của Gasper-kun không thể dùng từ lúc bắt đầu, chúng bị hạn chế ở đây: Việc sử dụng Sacred Gear của Gasper Vladi hoàn toàn bị cấm. Lí do thật đơn giản và rõ ràng, bởi vì cậu ấy vẫn chưa hoàn toàn kiểm soát được nó. Họ đoán rằng sẽ rất rắc rối nếu đôi mắt cậu ấy vượt tầm kiểm soát và phá hỏng trận đấu. Cho cậu ta máu của Ise cũng bị cấm. Có vẻ họ đã cung cấp cho cậu ấy kính niêm phong Sacred Gear được phát triển bởi Azazel : Bởi vì nó được làm riêng cho Gasper, sẽ không gây bất cứ tác hại gì cho cơ thể cậu ấy. – Luật cũng nói vậy. Hơn nữa, tôi nghi ngờ liệu có tốt không nếu cậu ấy đơn thuần giải phóng nó.”

“Vậy, liệu Gasper có sử dụng ma thuật và khả năng ma cà rồng của cậu ấy để chiến đấu ?”

Hội Trưởng gật đầu với câu hỏi của tôi.

“Đúng thế, từ lúc bắt đầu, thời gian ngưng sức mạnh có quá nhiều nguy cơ. Phía nhóm kia không chỉ có loại counter tôi đã đề cập trước đây, còn có cả Saji-kun, người sở hữu một Sacred Gear hút năng lượng các kỹ năng của những cái khác. Vậy nên chúng ta không biết họ sẽ phản đòn như thế nào. giống như kiếm hãm loại counter bằng genjutsu . Còn có một số loại technique có thể lấy mất thị giác người khác. Khi nói về những thứ thế này, thật bất khả thi để sử dụng sức mạnh đó cả trong ván đấu lẫn thực chiến. Sử dụng nó một cách thận trọng là điều tất yếu.”

Vali cũng nói điều tương tự với Hội Trưởng. Rằng nếu biết khả năng hoạt động từ mắt, Saji sẽ dễ dàng xử lí nó. Hội Trưởng tiếp tục. Ah, Gasper đã lập tức đeo kính vào.

“The Rating Game không chỉ là một trận đấu “hữu dũng vô mưu” đâu. Thế trận thay đổi hoàn toàn phụ thuộc vào sân đấu và luật đấu.

Bởi vì đây là một sân đấu mà thậm chí devils thiếu sức mạnh cũng có thể nhờ vào sự khôn ngoan để chiến thắng, điều này đã trở nên phổ biến trong Underworld và những loại sức mạnh khác. Luật này có thể bất lợi cho chúng ta, tuy nhiên, nếu chúng ta không thể xoay sở, ta không thể thắng trận này và tiến sâu hơn. [Thậm chí một 'Pawn' cũng có thể hạ một 'King'] – đây không chỉ là điều luật cơ bản trong cờ, còn đồng thời là tôn chỉ của The Rating Game. Nói cách khác, [ai cũng có thể chiến thắng, chỉ cần có chiến thuật thật hợp lí thôi.]”

“Đúng thế. Từ giờ trở đi có thể sẽ có những trận đấu trong nhà như thế này trên đấu trường thật. Trong tình huống đó, chúng ta cũng sẽ không thể hoàn toàn phô diễn sức mạnh của mình như hôm nay. Đây có lẽ là một cơ hội cho chúng ta, trận đấu hôm nay là thích hợp nhất để làm quen với kiểu đội đấu trong nhà.”

Giữa cuộc thảo luận chỉ toàn những con người sáng suốt, tôi rụt rè đưa tay lên :

“U..Um, Hội Trưởng, khi em được huấn luyện khắc nghiệt để đạt được Balance Breaker, em chưa được luyện tập kiểm giữ sức mạnh lại khi chiến đấu...”

“Chị biết. Lần này, mọi thứ hoàn toàn trái ngược với những gì chúng ta mong đợi. Mặc dù sân đấu và quy định được quyết định ngẫu nhiên, trận này xem như là tồi tệ nhất đối với Ise. Sức mạnh của em quá lớn ! Theo luật, gây tổn thất tòa nhà xem như lập tức bị loại. Tuy nhiên, chắc chắn phải có chỗ nào đó chúng ta có thể dùng Balance Breaker. Nhưng hãy cố gắng kiểm giữ sức mạnh của em càng nhiều càng tốt khi chiến đấu. Dùng Dragon Shot càng ít càng tốt. Nếu không tòa nhà này có thể bị thổi bay... Cố gắng sống sót chỉ bằng việc đánh cận chiến. Xin lỗi đã yêu cầu em điều quá khó khăn như vậy.”

“À..được. Thật lòng, em khá lo lắng...nhưng..”

Nghiêm túc đấy, là loại Power, tôi thực sự gặp bất lợi tại thời điểm thế này. Oh được đấy, vì tôi đang nhắm đến vị trí đầu và sẽ tham gia những trận đấu từ giờ trở đi, cũng nên làm quen với trận đấu kiểu này.

... Tôi với việc phải đối mặt quá nhiều khó khăn. Tôi chưa từng tưởng tượng việc luyện tập gần suốt mùa hè của tôi lại vô nghĩa trong trận này. giờ tôi mới nghĩ đến điều đó, Azazel – sensei đã từng nói về nó.

“Đạt được Balance Breaker hiển nhiên sẽ trở thành vũ khí cho em. Tuy nhiên đó không phải điều đảm bảo trong các trận đấu. những

devils và thủ hạ không lĩnh hội được Balance Breaker đã có cách để trở nên mạnh mẽ hơn. Em có biết không ?”

Tôi đã không hiểu lắm vào lúc ấy, nhưng giờ tôi ngộ ra rồi.

Với sân đấu và luật đấu như thế này, Balance Breaker không phải luôn luôn là phương án chốt hạ. Trong khi tôi chìm trong thất vọng, Hội Trưởng tiếp tục với kế hoạch tác chiến của chị ấy.

“Khi ta tấn công, thậm chí trung tâm cửa mua sắm này cũng là vấn đề. Ta có thể nắm bắt được những bước tiến hành của đối thủ cả từ tầng một lẫn tầng hai. Và họ cũng thế.”

Hội Trưởng nói thế khi nhìn quanh bên trong cửa hàng bách hóa. Akeno-san cũng đưa ra ý kiến của mình.

“Mình cũng nghĩ đến khả năng tấn công từ gara đỗ xe nữa. Nhưng phía kia cũng sẽ nhận ra khả năng này thôi.”

“Phải, cũng thế thôi nếu di chuyển từ nóc tòa nhà, cho dù các lộ trình từ trần nhà hay bãi đậu xe đều thông qua khu trung tâm, chúng ta cũng phải đi theo các lộ trình đó bởi vì chúng ta cũng không thể rời khỏi khu mua sắm bằng cách đó.”

“Cũng có thể có xe hơi trong gara đỗ xe. Đó là điều mình cảm thấy sau khi thấy họ thậm chí còn mô phỏng cả hàng hóa lẫn những kệ hàng hóa. Họ có lẽ đã sao chép cả những cái xe đậu trong bãi.”

Thảo luận giữa Hội Trưởng và Akeno – san không biết sao đã trở nên sôi nổi. Yeah, điều này khẳng định lại một lần nữa [Queen] là gì với [King].

Kiba giơ tay và đưa một đề nghị :

“Hội Trưởng, tôi sẽ xem xét thử nóc tòa nhà và gara. Có cầu thang gần đây, tôi sẽ đi kiểm tra.” Hội Trưởng gật đầu.

“Làm phiền cậu, Yuuto.”

Kiba lập tức nhanh chóng rời đi.

“Liệu mấy chiếc xe trong gara có quan trọng không ?!”

Tôi thành thật hỏi một câu. Sao họ lại lo lắng về sự hiện diện của mấy chiếc xe ở đây ?!

“Nếu họ lao vào cửa hàng với một chiếc xe, điều đó rất nghiêm

trọng, em biết không ? Ngoài ra, ta phải quan tâm sâu hơn đến khả năng họ sử dụng chiếc xe như một quả bom. Mặc dù chị không nghĩ người như Soma sẽ làm chuyện như bắt cần lái xe vào cửa hàng bách hóa này.” Như Hội Trưởng nói. Ah, tôi hiểu rồi. Chị ấy luôn để tâm đến những điểm này. Mọi thứ trên sân đấu đều có thể trở thành vũ khí. Khi nghĩ theo cách như thế, một chiếc xe quả là một vũ khí lớn.

“Chị thật cẩn thận đấy ạ !”

“Thật ra, chị cảm thấy vẫn còn chưa đủ. Cũng khả thi để ai đó trốn bên trong những chiếc xe. A..giờ chị mới nghĩ đến chuyện này, trước đây chúng ta vẫn chưa thấy bên trong phòng phòng nhân viên, ta nên kiểm tra chỗ đó. Thậm chí dù có chiêu Dress Breaker của Ise, có rất nhiều trang phục trong cửa hàng bách hóa. Vì nơi này là một trung tâm bách hóa. có vô số thứ ta cần để tâm đến.”

Hội Trưởng có vẻ quan tâm đến cả những chi tiết nhỏ nhặt nhất. Chị ấy không muốn bỏ sót bất cứ điều gì.

Tiếp đến, Hội Trưởng ra chỉ dẫn cho Gasper :

“Gasper, làm ơn biến thành dơi và bay đến mỗi chỗ trong tòa nhà này. Khi trận đấu khai màn, cậu sẽ thông tin cho chúng tôi chi tiết tình thế trong khu bách hóa.”

“R- Rõ!”

Ohh, Gasper thật có chí khí chiến đấu. Cũng đúng vì đây là trận đấu đầu của cậu ấy. Kế hoạch tác chiến được tiếp tục và chúng tôi đưa ra quyết định cả những phương thức chi tiết nhỏ.

Lúc này, đã qua phân nửa thời gian cho việc định kế tác chiến, và chúng tôi đã chốt lại kế hoạch của mình.

Hội trưởng nhìn khắp một lượt chúng tôi và nói:

“Trận đấu sẽ bắt đầu sau mười lăm phút nữa. Chúng ta sẽ tập hợp lại đây sau mười phút tới. Mọi người, hãy chờ đợi và tìm cách thư giãn cho riêng mình cho đến lúc đó.”

Sau lời của Hội Trưởng, chúng tôi tản ra và rời đi. Tuy nhiên, Hội Trưởng gọi mình tôi dừng lại.

“Ise, vì em đã đạt được Balance Breaker, sức mạnh của ‘Pawn’ thứ tám tôi truyền trong em toàn bộ đã được giải phóng một cách mạnh mẽ.”

Yeah, đúng như Hội Trưởng nói, với việc đạt được Balance Breaker, sức mạnh được phong ấn bên trong tôi đã được giải phóng.

“Với việc đó, em có thể toàn lực sử dụng sức mạnh của Ddraig, nhưng cơ thể em vẫn chưa thể tiếp nhận nó. Ddraig có thể đã kiềm hãm sức mạnh đó để tránh tổn thương cơ thể của em đấy. Hãy cẩn thận, nếu phạm sai lầm với sức mạnh Sekiryuutei, cơ thể người sử dụng sẽ bị hủy hoại.!”

“Yeah, em sẽ cẩn thận đủ để không bị như vậy đâu, Hội Trưởng.”

Cuối cùng sức mạnh của tôi đã được giải phóng. Ngày nào đó, tôi muốn có thể hoàn toàn làm chủ sức mạnh của Ddraig. Khởi đầu, giá trị của một ‘Pawn’ như tôi hoàn toàn dựa vào Ddraig.

Sức mạnh chảy trong tôi là của Ddraig.

Có thể kiểm soát sức mạnh của Ddraig là giá trị đích thực của tôi. Tôi phải luôn ghi nhớ điểm đó.

Sau đó, Hội Trưởng vào một cửa hàng trong khu ăn uống và tự rót một tách trà. Vậy là chị ấy thưởng thức trà cho tới khi thời điểm ấy đến. Gasper đang ăn donut trong một tiệm donut. Asia và Xenovia đang trò chuyện về cái này cái kia trước một cửa hàng hamburger. Kiba lục lọi khắp tiệm thuốc kế khu ăn uống. Hiểu rồi, vì có lẽ thuốc và những thứ tương tự đều được mô phỏng lại, cậu ấy đang tìm thứ để lấy.

Mọi người đều cố gắng tận dụng thời gian trước trận đấu thư giãn theo cách riêng của mình. Tôi cũng vậy !

Tôi rời đi và vào một hiệu sách sát gần khu ăn uống. Gufufufu. Không biết thế nào, nó đúng y như tôi đã nghĩ. Cũng như phần còn lại của khu bách hóa, tiệm sách này được mô phỏng y đúc. Tôi bước tới góc sách ‘mát mẻ’, tự thân tìm mấy cuốn sách người lớn. Đây rồi, đây rồi ! Ngạc nhiên chưa! Tôi có thể đọc tất cả sách người lớn này bao nhiêu tùy thích. Vậy ra cũng có kiểu sân đấu dễ thương thế này ! Ah, tôi nên nhìn vào điểm này ! Phải chăng đây là cái cảm giác của một tên săn tìm kho báu khi tìm thấy một lượng ‘vàng bạc’ đáng kinh ngạc?! .Tôi có thể chọn và lấy tùy thích.

Tôi có thể ôm nguyên số sách này về nhà không?! Tôi muốn đem chúng về! Bởi vì tôi bắt đầu sống với Hội trưởng và những người khác, hai đứa bạn ‘tốt’ của tôi và những đứa con trai trong lớp đã nói tôi không cần sách người lớn.

Không đúng! Hoàn toàn không đúng! Chuyện nào ra chuyện đó. Bởi vì, cho dù tôi có sống chung với Hội trưởng, tôi có lẽ sẽ bị ghét nếu cố gắng chuyển chỗ, mặt khác, không biết phải thỏa mãn tính ham muốn của một nam sinh cao trung sung sức như tôi thế nào khiến tôi sống trong chuỗi ngày thống khổ.

Bởi vì điều đó, tôi phải tự trút vào mình những thứ tôi không thể làm với Hội trưởng hay những người khác. Ah, nếu có thể tạo harem, tôi có thể làm ‘chuyện ấy’ mỗi ngày và lúc ấy tôi sẽ chẳng cần những sách loại này.

Cho đến ngày đó, tôi vẫn phải xem sách người lớn. Vì Hội trưởng và Asia chung phòng với tôi, cũng khó cho tôi để đọc chúng.

Dù sao đi nữa, tôi lấy ra và đọc một trong những cuốn sách trước mặt mình. Uh yoh, những ‘trái đào’ lúc nào cũng thật hấp dẫn. Tuy nhiên, theo tôi nghĩ, so sánh với ‘ đào’ lớn và đẹp của Akeno – san lẫn Hội trưởng, những thứ này vẫn còn kém lắm.

Fufufu, nhưng, cũng thật buồn cười khi nhìn vào những ‘quả đào’ trong sách trong lúc nghĩ đến cái cảm giác được chạm vào chúng.

“Ise-kun ! Cậu đang làm gì đấy? Ara-ara, cậu đang đọc mấy cuốn sách hại mắt đấy. Cậu biết đây đang là thời gian còn lại trước khi trận đấu bắt đầu mà.”

Munyuuuuuuuu

Tôi cảm thấy thứ gì đó thật mềm mại chạm vào lưng mình. Đó là vếu! Hơn nữa, tôi còn nhớ cái cảm giác về nó nữa, Còn giọng nói ngọt ngào này nữa chứ ! Đúng như tôi nghĩ, là Akeno-san.

Chị ấy đang ôm chặt lấy tôi từ phía sau và kiểm tra xem tôi đang đọc thứ gì từ một phía.

“A-Akeno-san, chuyện.... chuyện này.Em chỉ đang kiểm tra độ chính xác của tất cả những thứ được mô phỏng thôi.”

Đó thật là một cái cơ khập khiễng. Nhưng Akeno-san không hề có vẻ giống, và cứ mỉm cười đầy ngọt ngào.

“Ufufu, tôi không có tức giận với cậu vì thứ này đâu.Tôi cũng không khinh bỉ cậu vì chuyện này.Tôi rất an tâm về con người của Ise-kun.”

Akeno-san có sức chịu đựng với mấy chuyện này tốt hơn Hội trưởng.Tiếp, Akeno-san nhìn cuốn sách tôi đang đọc với biểu cảm

ngghiêm túc.

“... Hiều rồi, ra Ise-kun thích những thứ thế này...”

Vì lí do nào đó, đôi mắt chị ấy trông rất nghiêm túc.

“A- Akeno-san ?”

Trong khi tôi đang bối rối vì phản ứng của chị ấy, Akeno-san chỉ vào một bức ảnh nữ diễn viên trong cuốn sách người lớn.

“Lần tới tôi có nên mặc như thế này không ?”

Chỗ mà Akeno-san đang chỉ vào là ... trang phục cosplay cho trò chơi ecchi mà cô nữ diễn viên đang mặc.Nhưng mà... cô ta gần như trần trụi.Chỗ không thiếu vải thật quá ít.Chị ấy không thể mặc đồ trong thế này.

“Thật... thật hả ?”

Tôi hỏi lại theo phản xạ. Điều này là thật sao ?

“Thật !Ufufu.Bởi vì là Ise-kun, điều đó thật đặc biệt.”

Chị ấy đáp lời với nụ cười trên khuôn mặt. Ngạc nhiên chưa !Akeno-san sẽ mặc trang phục thế này.Tôi phải đi đặt hàng nó thật vào lần tới mới được. Hiều rồi, vậy ra ero cosplaythật sự tồn tại...

Tệ thật, ảo giác của tôi vẫn tiếp tục. Chuyện này thật tốt, chuyện kia cũng thật tốt... Khi tôi vẫn đang có những ảo giác không ngừng nghĩ như thế, Akeno-san siết chặt tôi từ phía sau càng chặt hơn.

“A – Akeno-san, chị đang làm gì thế ?”

“... Tôi đang lấy chút dũng khí từ Ise-kun.”

Akeno-san nói giọng buồn bã.Tôi ngạc nhiên trước sự thay đổi đột ngột.

Nhưng dũng khí... huh. Tôi thật sự suy nghĩ về nó, Hội trưởng cũng từng nói chị ấy đã có thêm dũng khí khi nắm tay tôi trong suốt cuộc gặp giữa ba người mạnh nhất.

“Tôi cần dũng khí để chiến đấu... Bởi vì có lẽ tôi phải sử dụng loại sức mạnh khác đang dâng tràn trong tôi lúc này, tôi sợ, và tôi ghét điều đó. Đó là lí do tôi muốn thêm dũng khí từ Ise-kun.”

Akeno-san... Vậy chị ấy đã quyết định sử dụng sức mạnh Fallen Angel mà cô hằng căm ghét.

Đó là thứ sức mạnh chị ấy không hề mong ước, tràn trong cơ thể. Nhưng, tình thế của chị ấy không cho phép sự khước từ. Nếu chị ấy không chấp nhận, chị ấy không thể tiến về phía trước.

Đó là điều mà tôi không hiểu rõ, nhưng tôi nghĩ đây là một điều khó khăn.

“Nếu chị cảm thấy ổn với em, cứ lấy dũng khí từ em đi !”

Tôi siết chặt bàn tay của Akeno-san

Như cô ấy ôm chặt tôi và nói chuyện với tôi trong khi cười ngọt ngào. Nếu Akeno-san có thể lấy dũng khí từ một người như tôi, điều đó quả là tuyệt nhất quả đất rồi.

“Khi tôi sử dụng sức mạnh của ánh sáng, cậu sẽ xem nó chứ Ise-kun? Nếu Ise-kun xem nó, tôi sẽ có thể sử dụng nó ngay thôi.”

“Vâng tất nhiên rồi! Akeno-san có thể triển khai sức mạnh của cô ấy chỉ khi tôi xem nó, đó là một cái giá rẻ bèo mà tôi phải trả!

“...Tôi rất hạnh phúc nếu tôi có thể hoàn toàn bên cạnh với Ise... Nhưng trái tim cậu lại thuộc về Rias cơ mặc dù vậy, tôi cũng sẽ luôn ở bên cậu thôi.”

Akeno-san dường như đang thì thầm gì đó mà tôi không thể nghe được.

Akeno-san rời khỏi lưng tôi nhưng mắt chị ấy hơi ướn. Đột nhiên, Akeno-san áp sát mặt của tôi lần này và đôi môi của cô ấy thật sự...

“...Ise-senpai, đã gần hết thời gian rồi đó.”

Khi tôi sắp chạm vào đôi môi đỏ thắm của Akeno-san, Koneko-chan tình cờ xuất hiện! Uaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah! Chúng ta bị nhìn thấy rồi!

Điều này quá thật rất tệ! Quá tệ luôn ấy! Chỉ một chút nữa thôi là tôi có thể nghiêm túc hôn Akeno-san rồi!

Bởi vì! Bởi vì đó là đôi môi của Akeno-san! Nó thật sự hấp dẫn vô cùng! Nhưng nếu Hội Trưởng biết về chuyện này, tôi sẽ bị giết cho mà xem! Nếu tôi, một hầu cận và là một thú cưng của chị ấy lại thân mật với ai khác, chị ấy sẽ bóp nát tôi!

“K-Koneko-chan! Đây chỉ là...u..um..!”

Tôi cố giải thích trong bối rối với sự hối lỗi của mình.Nhưng Koneko-chan chỉ thở dài với đôi mắt nửa nhắm nửa mở của em ấy.

“Ara-ara, Koneko-chan, bị em nhìn thấy rồi.Ufufu, Ise-kun, cảm ơn cậu.Tôi thấy khá hơn rồi.”

Akeno-san đã trở lại lúc bình thường với một gương mặt luôn nở nụ cười ngọt ngào, dễ thương và cố rời khỏi nơi này.

Tuy nhiên.

“Lần tới, chắc chắn...với cậu đó...”

Chị ấy để lại một lời nhắn nhủ nhỏ cho tôi.Biểu cảm của chị ấy như chị ấy đang rất tiếc nuối khi phải dừng lại với tôi ở đó.

Không, đó là lỗi của tôi.Akeno-san chỉ cố gắng đến gần tôi với S-mode của chị ấy thôi.

Tôi gật đầu với sự chắc chắn về điều đó... và Koneko-chan nắm chặt tay tôi.

“Koneko-chan?”

Tôi khá ngạc nhiên trước hành động bất ngờ này của em ấy nhưng em ấy nói trong khi mặt dần trở nên đỏ hơn

“Hãy cho tôi dũng khí luôn đi.”

—

Tôi hiểu rồi.Em ấy đang cố gắng sử dụng thứ sức mạnh cô ấy kìm nén đã lâu. Đôi tay em ấy đang run rẩy. Em ấy thật sự đang rất sợ.Em ấy sợ rằng em ấy sẽ bị sức mạnh nekomata của em ấy có thể nuốt chửng em.

“Chắc chắn rồi nếu em thấy ổn với anh.”

Tôi nắm chặt tay em ấy lại với nụ cười trên môi.

Nếu Akeno-san và Koneko-chan có thể lấy được dũng khí để vượt qua được khó khăn của họ bằng cách nắm tay một người như tôi, một cái giá khá nhỏ để chi trả cho nó.

“...Ise-senpai, anh không sợ sức mạnh nekomata của em sao?”

Koneko-chan hỏi tôi trong sự bồn chồn lo lắng trên gương mặt em ấy.

“Không, không có đâu.”

Tôi trả lời một cách bình tĩnh. Eh? Tại sao tôi phải sợ Koneko-chan chứ? Hơn nữa, tôi có thể bị phiền não với đôi tai mèo của em ấy như thế nào nhỉ? Tôi biết tình trạng của em ấy nhưng tôi không thể thấy lý do nào tôi phải sợ em ấy cả.

Nghe thấy những lời đó, Koneko trông rất ngạc nhiên về nó nhưng gương mặt của em ấy lại sự xuống nữa rồi.

“...Trước khi cuộc tập luyện bắt đầu, tôi đã nói gì đó khủng khiếp tới Ise-senpai.”

Ah, vậy đó về khoảng thời gian mà tôi nói một cách tự do k chú ý đến ai cả ư và Koneko-chan đã nổi giận vì điều đó.

“Em không phải lo lắng về nó đâu. Anh cũng có lỗi sau lần đó mà. Mặc dù anh không biết về tình trạng của em lúc đó, anh đúng là một senpai không biết quan tâm người khác mà.”

“Không, nó không phải như vậy.”

Koneko-chan nắm chặt tay tôi hơn.

“Em sẽ sử dụng sức mạnh nekomata của em.”

“—!”

Tôi bất ngờ trước những lời đó từ Koneko-chan.

“...Em ghét thứ mà nee-sama đã trở nên nhưng so với những gì hiện giờ, em có lẽ không thể hữu ích đối với mọi người. Đó là tại sao, em sẽ sử dụng nó!”

Ánh mắt em ấy đầy quyết tâm. Vậy em ấy đã vượt qua vấn đề của chính mình khi em ấy gặp chị mình và quyết định cắt mối quan hệ với cô ấy.

“Koneko-chan, em sẽ hoàn toàn nắm giữ sức mạnh nekomata trong tương lai và một ngày nào đó sẽ trở thành một bé mèo từ địa ngục.”

“...Mèo...địa ngục ư?”

“Đúng vậy, nó được xem như là con mèo của Underworld” và đọc là hell cat! Như vậy đấy!”

Mặc dù đây cũng là một cách để khích lệ người khác những tôi không chắc về nó, tôi nói thêm!

“Anh sẽ khẳng định với Koneko-chan rằng thậm chí nếu em có mất kiểm soát với sức mạnh nekomata của em, anh sẽ dừng em lại. anh muốn sử dụng sức mạnh Sekiryuutei của mình không chỉ cho bản thân anh mà còn cho những người mà anh yêu quý. Và thậm chí nếu onee-san đáng sợ đó quay trở lại đi chẳng nữa. Bởi vì anh sẽ thổi bay nee-chan đó với cú đấm của mình nên em không cần phải sợ hãi nữa đâu.”

Đó là những lời động viên tốt nhất từ tôi. Bởi vì thật không may mắn, tôi chỉ là một thằng ngốc, tôi không thể tìm được từ nào khác hay hơn nữa. Đó là tại sao, Nếu nó trở lại, tôi sẽ đặt cược mạng sống của mình và cứu lấy em ấy.

“...Anh quả là một quý ông Sekiryuutei mà.”

Em ấy dường như đang thì thầm gì đó nhưng tôi không nghe được. Tôi nghĩ tôi đã nghe được ‘gentle’ nhưng...

Nhân tiện, má của em ấy đang ửng hồng cả lên. Tại sao nhỉ? Tôi lại đang làm bộ mặt dâm đang nữa sao?

PHẦN 3

Thời gian đã tới, chúng tôi đều đã sẵn sàng.

Chúng tôi tập trung tại nhà ăn và chờ đợi tới lúc bắt đầu.

Sau đó, một thông báo được truyền trực tiếp thông qua các cửa hàng.

[Cả hai đội hãy sẵn sàng, thời khắc . Thời gian của trận đấu này sẽ là 3 giờ của kiểu tấn công chớp nhoáng. Sau đây không có gì nữa thì trận đấu ...bắt đầu]

Trận đấu bắt đầu rồi!

Chờ đã, chớp nhoáng ư!? Vậy họ quyết định chỉ cho trận đấu này một ít thời gian sao! Vậy đây là lý do họ cho chúng ta thời gian bàn chiến lược trước. Bởi vì họ luôn thay đổi luật mỗi lần như vậy, huh. The Rating Games có ảnh hưởng rất rộng. Hội Trưởng đã đứng dậy và nói với khí thế của một chiến binh.

“Chỉ thị của các cậu cũng như chúng ta đã thống nhất với nhau trước đó. Ise và Koneko, Yuuto và Xenovia sẽ chia thành 2 nhóm. Ise và Koneko sẽ đi qua cửa hàng nội thất, Yuuto và Xenovia sẽ băng qua bãi đậu xe. Gasper sẽ biến đổi thành các con dơi và do thám và báo cáo bên trong các cửa hàng. Dựa vào các điều kiện của tiến độ các cậu, tôi, Akeno và Asia sẽ đi theo con đường của nhóm Ise.”

Chúng tôi đã lắng nghe chỉ thị của Hội Trưởng và lắp microphone để liên lạc ở tai của mình.

“Nào bây giờ, những bé quý dễ thương của tôi! Chúng ta sẽ không thua lần nữa! Lần này, chúng ta sẽ thắng.”

[Yes!]

Mọi người đều mang tinh thần tinh thần chiến đấu cao. Tất nhiên! Chúng tôi sẽ không thua như lần đó nữa! Chúng tôi sẽ thắng! Đó là điều chắc chắn!

“Nào, Xenovia, đi thôi.”

“Được thôi, Kiba.”

Kiba và Xenovia đã đi trước. Họ nhanh chóng rời khỏi nhà ăn và đi xuống nơi nổi với bãi đậu xe. Theo Kiba, Có rất nhiều xe ở đó dù trong trận đấu. Tuy nhiên, chúng hình như chỉ được mô phỏng nên sử dụng chúng rõ ràng là không thể.

Sau đó, chúng tôi là những người tiếp theo sau Kiba và Xenovia.

“Koneko-chan, đi thôi.”

“Ừm.”

Tôi và Koneko-chan rời khỏi và đi đến phía sau nơi đó rồi tiến về phía trước. Koneko-chan đã từng nói với mọi người rằng em ấy sẽ sử dụng sức mạnh của em ấy.

Ý kiến của Hội Trưởng là như thế này đây. Chị ấy đã tiên đoán đối thủ sẽ đọc cách di chuyển của chúng ta. Tôi sẽ xông vào nhà địch trong khi đó né tránh các cuộc chiến nhiều nhất có thể để tiến bản thân tới [Hậu].

Kiba và Xenovia sẽ di chuyển cùng nhau và đi vòng ra phía sau thông qua bãi đậu xe tới nhà địch. Ở đó họ sẽ gây rắc rối đến đội hình của đối thủ và thu hút sự chú ý của bọn chúng. Để có thể tiến đến [Hậu],

họ sẽ nhanh chóng làm sao lãng và dẫn dụ đối phương ra khỏi thành trì của mình. Khi tôi đã thành [Hậu], mọi người sẽ tạm thời rút lui và sau đó sẽ tấn công một lần nữa. Hội trưởng sẽ di chuyển trong khoảng thời gian này.

Trong trường hợp này, có vẻ biến tôi thành [Hậu] được coi là quan trọng nhất hoặc chỉ tôi thấy thế.

Hội Trưởng giả vờ rằng Chủ tịch sẽ đi guốc trong bụng của chúng tôi nhưng thay vì thế, nó sẽ ngược lại như những gì hần đoán.

Tôi đang di chuyển như dự đoán của Chủ tịch. Bọn chúng sẽ nhận được một cuộc tấn công sớm thôi. Nhưng cuộc tấn công chính của chúng tôi là Kiba và Xenovia. Họ không phải mời nhử mà chính tôi mới là mời nhử, họ sẽ là những kẻ tấn công bọn chúng.

Khi đối thủ nhắm đến tôi và gửi hàng loạt sát thủ đến đây. Hội trưởng đoán rằng khu vực của [Vua] sẽ rất mỏng. Dĩ nhiên, các sát thủ cũng sẽ được gửi đến nhóm ở bãi gửi xe, nhưng chúng tôi đã dự kiến rằng sẽ không đáng lo âu lắm và chúng sẽ bị đột kích lại bởi Kiba và Xenovia thôi.

Trong khi đó, chúng tôi sẽ nhắm thẳng đến [Vua] và sẽ chiếu tướng đối thủ.

Chiến thuật để sử dụng sức mạnh Sekiryuutei là khác. Trong khoảng thời gian này, tôi không chiến đấu với vai trò của Power. Từ khi tôi là thành viên đầu tiên nhất của gia đình Hội Trưởng, tôi phải liên kết sức mạnh của tôi với những người khác.

“Ise, chúc may mắn nhé.”

“Ise-san! Cố hết mình nhé! Đừng để thất bại đấy!”

“Ufufu, tôi mong chờ thấy được độ ngẫu của bạn đấy.”

Hội Trưởng, Asia và Akeno tất cả đều kì vọng rất cao với tôi! Uooh! Tôi phải phô diễn những mặt tốt của mình cho họ xem! Mà chờ đã, thậm chí nếu tôi chiến đấu, họ cũng chỉ có thể chiêm ngưỡng nó từ bản ghi lại trận đấu thôi...

Tôi và Koneko-chan đang tiến lên với những cách di chuyển tinh tế mà nó hoàn toàn không phải là chạy hay là đi bộ.

Khi có tiếng động vang lên ở bên trong cửa hàng, đối phương sẽ dự đoán đường đi nước bước của chúng tôi từ tiếng động nếu chúng tôi

chạy. Ngoài ra, bên trong cửa hàng là một trung tâm mua sắm kéo dài theo chiều ngang, nó được mở theo một đường thẳng về cả hai đầu của nó. Chúng tôi không có lựa chọn nào khác ngoài ẩn mình bên dưới cửa hàng này và tiến lên.

À mà, ngay cả khi chúng tôi gọi nó là một hệ thống cửa hàng lớn, thì sẽ không mất đến 10 phút để đi bộ từ đầu bên này qua đầu bên kia đâu. Chúng tôi trong khi chú tâm đến điều đó.

...Hmm, không có kẻ thù ở đây. Đã 5 phút trôi qua kể từ khi trận đấu bắt đầu, nhưng bởi vì chúng tôi phải di chuyển trong khi cảnh giác xung quanh, chúng tôi mới chỉ đi được $\frac{1}{4}$ của nơi này. Chúng tôi xuất hiện để né tránh các cuộc đấu, trong khi đó chúng tôi lại đang hành động như mỗi nhử. Tôi cảm thấy hơi lo lắng.

Sau đó, bên cạnh tôi, đôi tai mèo của Koneko-chan bỗng mọc lên như những cây nấm.

Đôi tai đó di chuyển với tiếng PIKO-PIKO! Gì thế này, em ấy thậm chí còn duỗi thẳng chiếc đuôi của mình ra nữa! Dễ thương chết mất thôi !!! Mà kì lạ, tôi thấy hứng thú với nó sao? Thậm chí khi tôi không có máu Lolicon, hay là tôi có hứng thú với các bé gái người thú nhỉ !? Mà nói thẳng ra thì Năng lực nekomata của Koneko-chan dễ thương chết đi được!

Koneko-chan chỉ ngón tay của em ấy về nơi nào đó hơi xa và nói.

“...Có người đang tới. Có 2 người đang tiến thẳng tới chỗ chúng ta.”

“Em nói là?” “...Đúng vậy. Vì em đã có thể sử dụng một phần của Senjutsu trong trạng thái hiện tại của em , em có thể cảm nhận được dòng chảy của tâm linh khá tốt. Tất nhiên, em không nắm chi tiết hơn nữa về nó, nhưng...”

Tôi hiểu mà, nhưng đôi tai mèo đó có khả năng cảm nhận xung quanh sao? Không ngờ nó có ích đến thế

Đây là Senjutsu có thể cảm nhận được toàn bộ tâm hồn của ai đó xung quanh nó! Nghĩ về điều đó thì có vẻ sau tất cả, Nekomatas có thể hiểu mọi thứ xảy ra ở một mức độ nhất định nào đó thông qua mùi hương. Khi em ấy là một bé mèo, mũi của em ấy sẽ tốt hơn so với một con quỷ ở trong thể người như tôi đây.

“...Bao lâu nữa chúng ta sẽ đụng độ với bọn chúng vậy?”

“...Ở nơi này thì có khả năng ít nhất là 10 phút nữa.”

10 phút nữa.

Chúng ta tốt hơn hết là chuẩn bị đi đã. Tôi nên dùng Sacred Gear của tôi một cách bình thường hay sẽ dùng Balance Breaker đây? Tôi do dự giữa sự lựa chọn của mình, nhưng tôi vẫn không biết kẻ địch thuộc loại sức mạnh nào cả.

Quan điểm của cá nhân tôi khá đơn giản, sức mạnh vật lí, tôi khá tự hào về nó ở tôi. Tôi chỉ có rất ít phép thuật. Thậm chí nếu tôi gia tăng sức mạnh phép thuật của mình với Sacred Gear, tôi sẽ nhanh chóng hết năng lượng thôi, thậm chí nếu tôi có một nguồn ma pháp mạnh mẽ và nếu tôi sử dụng nó một cách bất cẩn, ngay lập tức, tôi sẽ thất bại!

Tôi luôn luôn ở trong các tình huống nguy hiểm. Tôi phải chịu đựng điều đó ít nhất trong sức của mình.

Koneko-chan nhìn tôi rất lo lắng. Hai má em ấy đang đỏ, đó có phải là ảo giác của tôi không nhỉ?

“...Không, Ise-senpai sẽ là một chiến binh khi tình hình trở nên nghiêm trọng mặc dù senpai thường có những cái nhìn thâm tà thâm độc...”

“...Thật ư?” Tôi bình thường đã có một gương mặt thâm tà rồi sao? À mà cũng không ngạc nhiên cho lắm, bởi vì hằng ngày tôi đều có những suy nghĩ hay ảo tưởng erotic mà. Như thế là tôi đang chạm vào gương mặt tôi với bàn tay của tôi

“_!”

Koneko-chan đột nhiên nhìn lên trần nhà trên đầu của chúng tôi.

“Phía trên!”

Gì chứ? Tôi nhìn theo ánh mắt đầy bất ngờ của Koneko-chan.

Duỗi thẳng trên trần nhà là một sợi dây, không, một thứ gì đó khác dùng để kết nối! Đi xuống từ trần nhà sử dụng dây như Tarzan là...

“Hyoudou! Đòn tấn công đầu tiên là của chúng tôi!”

Là Saji! Anh ta đã chuẩn bị tấn công tôi với tư thế cho một cú xuống gối! Ngoài ra, còn có ai đó phía sau lưng Saji!

Tôi nhanh tay lấy Găng tay của tôi đỡ như một cái khiên!

Dogon!

Sức ảnh hưởng của sự phối hợp lực của sức đẩy từ cú nhảy của họ + cú đá + sức nặng của 2 người bọn họ đã truyền đến cơ thể tôi thông qua gắng tay của tôi!

Thế phòng thủ của tôi đã bị tác động mạnh từ đòn tấn công đó, nhưng bằng cách nào đó tôi đã gượng dậy và chuẩn bị xông vào đối thủ trước mắt tôi.

“Yo, Hyoudou.”

Saji đã lộ diện. Bên cạnh là người ở trên lưng của cậu ta, một cô gái. Một thành viên của hội học sinh, huh. Tôi nghĩ cô ấy là học sinh năm nhất đấy. Cô ấy thường hành động cùng với Saji từ phía sau cậu ta.

Saji có một con rắn màu đen luôn quấn quanh cánh tay phải của anh ta. Hình dáng của nó thật khác xa so với trước đây! Lúc trước chỉ có một con rắn lằn biển dị ở đó, hay là Sacred Gear của Saji đã thay đổi!?...Chờ đã, có một con rắn màu đen đang quấn quanh gắng tay ở bàn tay trái của tôi và nó đã được kết nối tới Sacred Gear của Saji. Anh ta chắc có lẽ đã đặt nó lên tôi khi anh ta tấn công trước đó.

Cũng có một đường dẫn kết nối đến bàn tay phải của tôi, nhưng nó không dẫn đến Sacred Gear của Saji. Thay vào đó, nó dường như được gắn với thứ gì đó xa với nơi đây. Đường dẫn này kết nối tới cơ thể của cậu ta ư?

Thật là lạ nhưng tôi không có cảm giác rằng năng lượng của tôi đang bị hút đi.

Saji đã chú ý đến tôi đang nhìn vào Sacred Gear của anh ta, và nói trong khi cười một cách chua chát.

“À, tôi đã luyện tập một số thứ, Kết quả của sự luyện tập đó chính là thứ này. Vì vậy, khi tôi đặt một đường dẫn trong trần nhà và tăng tầm nhìn nó lên để có thể quan sát bên trong cửa hàng từ phía trên, tôi đã thấy 2 người đang lẩn trốn bên trong ở phía xa. Khi mà cậu không để ý đến tôi nữa, tôi đã sử dụng cơ hội ngắn ngủi đó để sử dụng đòn tấn công Tarzan.”

Tôi hiểu rồi. Vậy đó là cách anh đến được đây. Nếu tôi tới đây trước như anh, tôi cũng sẽ làm như vậy. Yeah, tôi đã hiểu bằng một cách nào đó.

Anh cũng nghĩ như tôi phải không Saji?

Tôi với anh thật tương đồng với nhau. Từ đầu tới chân, chúng ta đều có nét giống nhau. Khi nói đến sự dâm dăng, sự nghiêm túc đối với chủ của mình, sự ngu ngốc và xu hướng của chúng tôi thì chỉ để lao thẳng về phía trước.

Chúng ta thật sự rất giống nhau. Đó là lý do tôi đã hiểu ý anh ngay lập tức. Nhưng hôm nay tôi với anh lại ở lại 2 chiến tuyến.

“Tôi cũng đã luyện tập, tôi đã bỏ hầu hết kì nghỉ hè của tôi để bị rượt đuổi bởi một con rồng!”

Xin lỗi, Saji. Tôi sẽ đánh bại anh và tiếp tục tiến về phía trước. Chiến thắng của ngày hôm nay rất quan trọng đối với chúng tôi.

Tôi đã thất bại trước Vali. Hẳn ta sẽ nhắm đến tôi ở nhiều vị trí. Hẳn ta cũng có thể gây hại đến Hội Trưởng, Asia và những người khác.

Vì mục đích ngăn chặn điều đó, tôi phải trở nên mạnh hơn nữa! Tôi không thể chỉ dừng lại ở đây được!

Đúng vậy, ngay thời khắc khi tôi tràn đầy tinh thần chiến đấu. Một thông báo không thể tin nổi đến tai của tôi và Koneko-chan.

[Một ‘Tượng’ của Rias Gremory-sama đã bị đánh bại].

Cái gì? Là ai được chứ! Không phải trận đấu mới vừa bắt đầu sao? Asia đang đi với Hội Trưởng, vậy... Bỗng Saji cười nham nhở.

“Người vừa bị đánh bại có khả năng nhất là Gasper-kun đấy”.

Gasper đã thất bại sao? Không phải quá nhanh sao? Không phải anh ta đã biến đổi thành dơi và di chuyển bên trong cửa hàng với mục đích do thám sao?

“Gasper đã bị bắt”

Saji tiếp tục như tôi đang suy nghĩ một cách ngơ vờ, mơ hồ.

“Chúng tôi đã được thông báo rằng Sacred Gear của Gasper-kun đã bị niêm phong dựa vào các điều luật. Như thế, việc cậu ấy sử dụng sức mạnh Vampire của cậu ấy là điều không thể, thay vào đó, [cậu ta sẽ biến đổi thành dơi và quan sát tình hình bên trong cửa hàng]. Đó là những gì Chủ Tịch đã nghĩ. Vì vậy chúng tôi đã lợi dụng sân nhà của mình.”

Sân nhà của các cậu? Đó là cửa hàng tạp hóa, Saji tiếp tục nói rõ hơn.

“Đầu tiên, một thành viên của chúng tôi sẽ di chuyển một cách đáng ngờ ở sân nhà của Sitri, Sau đó, Gasper-kun người đang do thám ở đó tất nhiên sẽ thấy nghi ngờ và theo sau bọn họ, cậu hiểu mà phải không? Sau đó, khi chúng tôi lộ ra nhiều cử chỉ đáng nghi hơn nữa, cậu ta sẽ triệu hồi nhiều dơi hơn nữa mà cậu ta đã tạo ra trước đó và bắt đầu quan sát bọn họ chi tiết hơn. Khi tất cả các cơn dơi tập trung lại, đó là khi mọi chuyện xảy ra, nếu có chuyện gì đó xảy ra với lũ dơi đó khi tất cả chúng đang tập trung lại, chúng sẽ quay trở lại hình dạng cũ tức cơ thể Gasper. Gần với nơi bọn dơi tụ tập lại cùng nhau là những củ tỏi, thứ Vampire ghét nhất. Địa hình của chúng tôi là cửa hàng tạp hóa ở tầng 1 ở phía tây. Có một số lượng lớn tỏi ở đó và rất dễ dàng để bắt Gasper với điều đó.”

Vậy bọn chúng đã bắt cậu ta và hạ cậu ấy trong khi cậu ta bắt lực trước mùi của những củ tỏi sao! Không thể nào! Vậy đó là cách để gây sát thương lên cậu ấy!

“Nó khá đơn giản phải không? Nhưng thậm chí nếu tôi nói thế, phương pháp này sẽ không hữu nghiệm nữa đâu. Chủ Tịch đã nói như vậy, vấn đề không phải cậu ta tập luyện nhiều như thế nào, cậu ta vẫn không thể nào khắc phục được ác cảm đối với cậu ta. Đó là một trùng hợp may mắn khi sân nhà của chúng tôi ở địa điểm này nhưng dù sao, thất bại vẫn cũng chỉ là thất bại.”

Vậy, bạn đang nói đó là điểm mù của Gasper sao? Không, vấn đề không phải nó tác động như thế nào lên cậu, cậu sẽ có thể chịu được tỏi vào một thời điểm nào đó, Gaspeeeeeeeeeeeeeer! Từ khi bắt đầu, nó đã là một trò đùa quá lỗ ư!

Gya-suke! Sau điều này, chúng ta đã luyện tập để khiến bạn vượt qua được tỏi! Tôi đã thay thế thức ăn của bạn thành cơm tỏi và bánh mì nướng tỏi! Bạn không thể rút khỏi tiền tuyến khi chưa làm xong nhiệm vụ của mình được đâu!

Tôi phát cuồng lên vì điều đó, Tôi cố kích hoạt Sacred Gear của tôi nhưng...

[Này anh bạn, nhân đôi sức mạnh giờ rất là nguy hiểm. Bởi vì bây giờ bạn đang bị dính với Sacred Gear của đối thủ, cậu có thể sẽ bị cướp mất phần sức mạnh nhân đôi bởi anh ta nếu cậu sử dụng kỹ năng đấy]

Đúng rồi, Sacred Gear của Saji có khả năng hút năng lượng từ thứ được kết nối với nó. Bởi vì Sacred Gear của tôi đang bị dính với của anh ta, nhân đôi sức mạnh tất nhiên rất nguy hiểm.

[Để gỡ bỏ kết nối này, cậu không có lựa chọn nào khác ngoài thổi bay nó đi bằng cách sử dụng những cú choáng đột ngột sau khi kích hoạt Balance Breaker]

Chết tiệt! Tay tôi đã bị bắt lấy ngay khi bắt đầu! Tôi sẽ kích hoạt Balance Breaker và thổi bay thứ chết tiệt này đi!

“Biến hình!”

[Bắt đầu đếm ngược!]

Khoảng thời gian cần để biến đổi đã hiện ra trên viên ngọc và bắt đầu đếm ngược rồi. Bởi vì tình thế bây giờ như thế này, tôi sẽ không thể sử dụng kỹ năng thông thường của Sacred Gear của tôi! Tôi không thể sử dụng cả nhân đôi sức mạnh lẫn chuyển đổi trong khi đang chuyển trạng thái sang Balance Breaker!

Trong khoảng hai phút này, tôi phải né tránh các đòn tấn công của Saji!

Ván đấu quyết định này rất ngắn. Chúng tôi sẽ sử dụng năng lượng của Balance Breaker để tiếp tục hướng tới chiếu tướng [King] của đối thủ! Và có khả năng những ứng cử viên để làm điều đó là Kiba và Xenovia. Tôi sẽ hành động như mồi nhử và thu hút đối thủ ở đây!

Để có thể lấy khoảng cách với đối phương, tạm thời tôi cố gắng rút lui khỏi đây nhưng tôi đã bị kéo lại bởi thứ dính trên Sacred Gear của tôi và tôi mất thăng bằng! Như tôi nghĩ, Sacred Gear của Saji thật sự là một rắc rối lớn! “Cậu đang cố chạy đi sao, Hyoudou!?”

Trong một khoảnh khắc, khoảng cách giữa chúng tôi ngắn đi và Don! Một cú đá thẳng vào bụng của tôi!

Gahoh! Cơ thể của tôi ngã xuống bởi cú đá của Saji nhưng tôi đã tự lực ở bụng của tôi và vô hiệu hóa các thiệt hại xấu nhất của đòn đánh. Hehehe, Đó là bởi vì tôi đã luyện những kỹ năng cơ bản này hết sức mình. Tôi có sự tự tin đối với cơ bụng của mình! “Heh, Thậm chí tôi đã đá cậu khá mạnh ở đó. Cậu cũng dường như không có vẻ gì là chưa tập luyện nghiêm túc cả.”

Saji cười chát chúa với tôi và nghĩ cậu ta đã không gây thiệt hại gì với tôi.

Không thể chạy trong tình hình này được rồi! Sau đây, tôi sẽ chỉ tấn công trực diện!

Tôi đã bỏ cuộc trong việc giữ khoảng cách xa với Saji và sẽ đột nhiên xông vào cậu ta! Tôi thực sự không giỏi đánh đấm trực diện với cơ thể này nhưng tôi đã tích lũy rất nhiều từ các bài luyện tập căn bản! Tôi đã làm cho cơ thể mình tốt hơn cho những cuộc đánh cận chiến! Tất cả những gì còn bây giờ đó là tin tưởng vào chính bản thân mình thôi!

Tôi nắm chặt nắm đấm và cố gắng tấn công Saji nhưng cậu ta đã bắn ra một dòng chảy vào tôi từ tay phải của cậu ấy! Anh ta đang dự định hút năng lượng của tôi ư!? Tôi đã cảnh giác, nhưng dòng chảy xuyên qua tôi và kèm theo bên nó là luồng sáng nào đó. “Nimiura! Đeo kính râm vào mà chúng ta đã lấy từ cửa hàng kia trước đó đi!” Saji và đàn em của cậu ấy lấy kính râm từ túi của họ và đeo vào! Họ đang làm gì thế, tôi đang bán tính bán nghi điều đó thì tôi lập tức hiểu ra ý định đằng sau nó. Kah!

Luồng sáng đó phát ra một ánh sáng chói rục và đốt cháy thị lực của tôi và Koneko-chan! Chết tiệt, họ đã làm mù chúng tôi!

[Họ bắt được anh bạn rồi. Cậu ta đã gây ra một vụ nổ ánh sáng chỉ trong chớp mắt bằng cách kết nối dòng chảy của cậu ta đến ánh sáng và sử dụng phép thuật bên trong nó.]

Đừng giải thích nó một cách bình tĩnh như thế chứ, Ddraig! Điều này thật không tốt chút nào!

Tôi không thể nhìn thấy gì cả.

Dogon!

“Guhah!”

Một lần nữa, tôi nhận lấy một đòn tấn công vào bụng của tôi! Bởi vì tôi không tụ lực ở bụng lần này, tôi đã hoàn toàn lãnh trọn sát thương từ đòn tấn công đó! Sau đó, Cơ thể tôi gập lại và tôi nhận một đòn khác từ Saji vào lưng của tôi.

Oooooow! Cơ đau bùng phát bên trong cơ thể tôi và sau đó, hàm của tôi...

Bagan! Một đòn móc từ dưới lên của Saji xuyên qua quai hàm của tôi!

Từ những tác động đáng kể đó, tôi đã đo ván xuống sàn nhà

...Kuh..Cậu ta đã dồn tôi vào chân tường. Cậu ta đã hoàn toàn cướp

được sự chủ động trước tiên... Hơn nữa, cậu ấy đã dồn một lượng sát thương đáng kể vào tôi rồi.

Hàm răng của tôi kêu lạch cạch từ sự va chạm vào quai hàm của tôi và tôi cũng nhận một vết cắt trong miệng của tôi. Mùi vị của máu đang lan ra bên trong nó. Thị giác của tôi đã phục hồi và trong khi đang nằm, tôi nhìn lên và...

Tôi thấy Saji đang chỉ tay về tôi và cố gắng bắn một viên đạn ma thuật vào tôi! Cậu ta dự định ra đòn kết thúc ngay bây giờ! Tôi cần phải nhanh chóng đứng dậy và di chuyển sang chỗ khác ngay!

Don!

Một lỗ hổng to lớn được tạo ra ở đây bởi quả cầu nổ mà anh ta đã sử dụng! Sức mạnh gì thế này! Nó hoàn toàn mang hình thái của một đòn kết thúc! Thật nguy hiểm quá! Tôi phải rời khỏi đây trước khi tôi kích hoạt xong Balance Breaker thôi. Và tôi cũng sẽ không thể nói bất cứ điều gì xảy ra với Gasper sau đó nữa! “Không tệ đâu, Saji.” “Hyoudou. Tôi đang rất nghiêm túc. Tôi đang cố gắng thật sự để đánh bại cậu, một Sekiryuutei.”

Mắt của Saji chứa đầy sự quyết tâm, Tôi có thể bảo rằng sự nghiêm túc của cậu ta quá nguy hiểm.

Don!

Cậu ấy bắn một quả cầu ma thuật khác trông khá mạnh mặc dù kích cỡ của nó không đáng kể lắm. Trông như, cậu ta đang tuân thủ luật lệ rằng k được gây thiệt hại đến các tòa nhà nhiều nhất có thể

Nhưng, đòn tấn công đủ sức công phá để đánh gục đối thủ như tôi!

Tôi đã né đi và cửa hàng tôi đang đứng đã bị phá hủy bởi sức phá hoại của quả cầu đó.

Tuy nhiên, Saji đã làm như thế nào để tạo một đòn tấn công mạnh như thế? Tôi từng nghe rằng cậu ta không giỏi ma thuật như tôi. Nhưng, cậu ta có thể chưởng ra một luồng sức mạnh thế này như thế nào chứ?

Ngay thời khắc đó, tôi mở to mắt mình ra bởi vì Sacred Gear của Saji đã kết nối nó với ngực của cậu ta hay chính xác là trái tim của cậu ấy.

Nguồn sức mạnh từ các đòn tấn công liên tiếp của Saji là sinh mệnh

lực của cậu ta ư!?

“Saji! Cậu! Có phải cậu đang chuyển sinh mệnh lực của cậu thành sức mạnh phép thuật không!?”

“Đúng vậy, với sự ít ỏi về sức mạnh thuật, đây là cách duy nhất đối với tôi để tạo ra những quả cầu ma thuật đầy mạnh mẽ. Tôi đã chuyển sinh mệnh lực của mình thành sức mạnh phép thuật bằng cách sử dụng khả năng của Sacred Gear của tôi. Cũng như cậu đã thấy đấy. Tôi đang đặt mạng sống vào nguy hiểm”

“Cậu thực sự dự định sẽ chết sao!?”

Saji cười với cái nhìn đầy quyết tâm.

“Yeah, tôi dự định sẽ chết và cũng đánh bại cậu với cái dự định ấy. Cậu có hiểu được nỗi thất vọng của chúng tôi, trong khi chúng tôi đang ấp ủ một giấc mơ mà chúng tôi đang cười nói vui vẻ ở đây! Cậu có biết được sự tuyệt vọng của chúng tôi như chúng tôi tin tưởng vào giấc mơ của chúng tôi không? Trận đấu này đang được phát sóng trực tiếp ở toàn bộ Underworld. Chúng tôi phải thể hiện khí thế của nhóm Sitri trước những người đã cười chúng tôi!”

Đột nhiên, tôi nhớ lại khung cảnh đó

Đúng vậy, điều này tương tự như lần tôi tiến vào bữa tiệc đính hôn của Hội Trưởng. Tôi không quan tâm cuộc sống của riêng tôi và một cách đơn giản lao vào chỉ để giải cứu Hội Trưởng. Tôi chỉ nghĩ đến việc cứu chị ấy thậm chí nếu tôi có chết đi chẳng nữa. Trận đấu này và khung cảnh đó đang chồng chéo lên nhau.

Saji, cậu thật giống như tôi hồi trước đây.

Cũng như tôi và Saji đang trải qua một trận chiến khốc liệt mà tôi và cậu ta phải né tránh nhau và di chuyển nhịp nhàng nhất có thể, vào lúc đó, Koneko-chan và đàn em của Saji cũng đã bắt đầu công kích lẫn nhau bên cạnh chúng tôi.

Koneko-chan khá giỏi trong việc đấu cận chiến thậm chí vậy, mặc dù đối thủ đang giữ thế trận rất tốt và trận đấu dường như đang trở nên dữ dội, căng thẳng hơn.

Tuy nhiên, sau khi nắm đấm của Koneko-chan sượt qua má của đối thủ, đã có sự thay đổi tình thế. Cơ thể của đàn em của Saji chao đảo một tí. Đôi mắt của cô ta dường như đang lảo đảo. Cô ấy đã bị choáng từ cú đấm của Koneko-chan sao?

Bang!

Một tiếng động khá lớn vang lên lan ra xung quanh. Vào lúc đó, đàn em của Saji đã gục xuống!

“... Ta đã dồn hết tinh thần chiến đấu vào cú đâm bay thẳng vào người. Khi lượng sát thương gây ra tác động lên các mạch máu bên trong của người, vào thời điểm đó, người sẽ không thể sử dụng phép thuật được nữa. Hơn nữa, nó cũng sẽ chọc xuyên vào bên trong người, người không thể di chuyển được đâu.”

Koneko-chan đã nói như vậy

Thầy tôi cũng từng nói như thế trước trận đấu

[Phong cách chiến đấu thuần sức mạnh của Koneko, thứ hòa hợp giữa senjutsu và phong cách chiến đấu cận chiến, nhất định sẽ trở thành một thứ vũ khí lợi hại. Đòn tấn công từ em ấy không chỉ gây sát thương lên cơ thể đối thủ mà còn lên mạch máu đang lưu thông bên trong cơ thể họ, điều đó sẽ phá hủy lớp giáp của kẻ thù từ gốc rễ của chính nó. Tuy nhiên, nếu em ấy trở nên hao mòn bởi sức mạnh này, em ấy phải dừng nó lại ngay lập tức. Senjutsu có thể cảm nhận và vận dụng sức mạnh linh hồn nhưng nó cũng lấy đi dã tâm và tham vọng đang trôi nổi, lơ lửng trong thế giới này. Chị của Koneko trở nên như thế cũng chỉ vì cô ấy đã hấp thụ quá nhiều linh hồn xấu.]

Đây là cú đâm của Koneko-chan! Em ấy đã khai triển một đòn tích tụ năng lượng tâm linh trong nó và cú đâm đó gây ra ngoại lực lên đối thủ và dĩ nhiên, sức mạnh phá hoại chính của nó là nội lực, tức bên trong cơ thể! Năng lượng tâm linh được tích tụ trong cú đâm của em ấy tràn vào cơ thể đối thủ và gây thương tích lên những cơ quan bên trong cơ thể!

Thậm chí nếu lượng sát thương từ cú đâm ấy không thâm nhập vào bên trong cơ thể, miễn là năng lượng tâm linh được tích tụ phá hủy bên trong họ- Một ảnh hưởng khá lớn đấy.

Tôi cũng đã thấy nó trong một vài quyển sách. Cơ quan bên trong tôi đã không được luyện tập cho điều đó!

Cú đâm gây sát thương vào bên trong cơ thể họ! Vậy đây là sức mạnh mà Koneko đã phong ấn. Nếu em ấy sử dụng nó tốt, em ấy có thể trở thành một hậu cận với những đòn tấn công gây ảnh hưởng cực lớn của chúng tôi. “Saji-senpai, em xin lỗi.”

Sau khi cô ấy nói ra những từ đó, cô ấy bỗng phát sáng và biến mất khỏi đây. Cô ấy đã rút lui và được chuyển đi bởi vì cô ấy phải nhận một đòn tấn công khá mạnh

[Một trong “Pawns” của Sona Sitri-sama, đã rút khỏi trận đấu.]

Chúng tôi đã nghe được thông báo đó. Và như thế, cả hai đội đã cân bằng nhau về số quân. “Em đã trở thành một con mèo địa ngục. Em sẽ không thua đâu.”

Ngay sau khi Koneko-chan quyết định với một ánh nhìn rất ngẫu, tôi phải dùng sức mạnh của tôi như senpai vậy!

Tuy nhiên tôi đang rất khó khăn khi phải né tránh những viên đạn ma thuật của Saji. Tôi sẽ nhận một lượng sát thương đáng kể nếu chúng chỉ đơn giản lướt qua tôi. Với lượng phép thuật khổng lồ được dồn nén bên trong chúng, chúng là những công cụ để tấn công khá mạnh và chúng cũng chính là tinh thần và linh hồn của cậu ta!
“HAHAHA....HAHAHA...!”

Nhưng, Sự hao mòn của Saji từ việc liên tục bắn ra những quả cầu đó khá là đáng kể rồi. Anh ta sẽ không thể giữ nó lâu hơn được nữa!

“Ise-senpai, hãy để em giúp.”

Koneko-chan cố gắng chạy tới đây

“Không, Koneko-chan. Hãy để anh một mình với Saji, đây là cuộc chiến giữa anh ta và anh.”

Khi tôi từ chối sự giúp đỡ của cô ấy. Koneko-chan lắc đầu.

“Không tốt chút nào đâu. Đây là một cuộc chiến đồng đội. Chúng ta phải phối hợp với nhau chứ.”

“Đúng là như em đã nói, Koneko-chan nhưng khi anh ta tấn công anh, anh ta không làm tổn hại đến Koneko-chan được. Nếu anh ta muốn, anh ta đáng lẽ đã trói buộc em với một dòng chảy nào đó với Sacred Gear của anh ta và hút năng lượng từ em. Tại sao em nghĩ anh ta không làm những việc như thế?”

Koneko-chan không thể trả lời câu hỏi của tôi nhưng Saji nói trong khi cười tự mãn.

“Xin lỗi Toujou Koneko-chan. Tôi phải đánh bại Hyoudou, chiến thắng một Sekiryutei một mất một còn. Tôi đã không nói với bạn ư? Chúng tôi mơ ước một điều rất nghiêm túc. Chúng tôi sẽ xây một ngôi trường. Chúng tôi sẽ quản lí ngôi trường đó mà không có sự phân biệt đối xử ở Underworld và tôi sẽ trở thành một giáo viên. Đó là giấc mơ của tôi. Trận đấu này đang được phát trực tiếp ở toàn bộ Underworld. Đó là tại sao nó có ý nghĩa với tôi đến như vậy. Tôi, một [Tốt]! Sẽ giành chiến thắng một [Tốt] khác, Sekiryutei Hyoudou

Issei! Tôi sẽ đánh bại một Sekiryuutei! Tôi sẽ thắng và nói một cách tự tin rằng tôi sẽ trở thành một giáo viên!”

Saji đang rất nghiêm túc. Cái nhìn của cậu ấy thật mạnh mẽ và không có bóng tối hay sự u uất bên trong nó.

Tôi nói với Koneko-chan

“Và Mọi chuyện là như thế đấy. Nếu anh bỏ chạy trước lời thách đấu của cậu ta, anh sẽ không trở nên ngẫu được phải không? Nếu anh không làm được... Đó là tại sao, anh phải chấp nhận lời thách đấu ấy. Bởi vì anh là bạn của cậu ấy, anh không có lựa chọn khác ngoài chiến đấu với cậu ta một cách nghiêm túc. Anh phải làm được điều này! Bằng không thì anh sẽ không thể đối mặt với Hội Trưởng nữa!”

Chúng ta thật giống nhau đấy. Sau tất cả mọi chuyện, chúng ta như hai giọt nước vậy. Chúng ta đều là những thằng ngốc không có tí tài năng hay sự đặc biệt nào cả.

Sau khi lắng nghe những điều đó, Koneko-chan rút lại cú đấm của em ấy và rời khỏi tầm của cuộc chiến giữa 2 chúng tôi.

“Cám ơn em/ Cám ơn!”

Cùng một lúc, tôi và Saji đều cảm ơn Koneko-chan

Nhưng, tại sao Saji lại kết nối không chỉ với Sacred Gear của tôi mà còn kết nối trực tiếp đến tay phải của tôi?

[Cậu ta muốn ngăn cản khả năng nhân đôi sức mạnh của Sacred Gear của cậu được phục hồi trở lại và sau đó có khả năng chảy vào người cậu ta ngay lúc nó phục hồi khi cậu ta đang hút sức mạnh từ cậu. Cậu ta biết rằng, nếu cậu ta cùng một lúc hút sức mạnh từ cậu và Sacred Gear, cơ thể cậu ta sẽ không thể hấp thụ được nó và sẽ nổ tung ra. Thay vào đó, cậu ta đã dự định ngăn cản cậu biến đổi sang Balance Breaker và trả bạn về trạng thái bình thường.]

Thật là một Sacred Gear rắc rối mà!

“ Điều này sẽ không thay đổi gì đâu,huh.”

Saji thở dài, cậu ta đã tụt một nguồn ma lực lớn giữa hai bàn tay của cậu ta và nó khác xa với những ma pháp này giờ cậu ta sử dụng! Kích thích không thể tin được! Nó sẽ phá hủy toàn bộ xung quanh đây mất!

Tôi cảm giác rằng, nguồn ma lực đó đang bị nén và co lại. Sau đó sẽ là một viên đạn ma pháp dưới hình dạng của một quả bóng nhỏ ở giữa hai bàn tay của Saji

“Với thứ này, nó sẽ không phá hủy toàn bộ nơi đây mà chỉ đủ để hủy diệt cậu thôi.” Saji đang thở dốc trong khi làm nó. Một đòn tổng tấn công với tất cả những gì cậu ta có và cậu ta đã tạo ra nó thành công rồi.

Cậu ta đang có ý định giết tôi. Saji cười nhếch mép “Tôi rất ghen tị với cậu, niềm tự hào của mọi người xung quanh cậu. Một Sekiryuutei. Mọi người đều biết đến cậu trong khi tôi cũng là [Pawn] như cậu, tôi lại không có gì cả, không một chút gì! Đó là tại sao, tôi phải lấy lại niềm tự hào và lòng tự trọng của mình, Tôi sẽ hủy diệt cậu, một Sekiryuutei!!”

Saji thét lên, tôi không hề biết rằng cậu ta nhìn nhận tôi như thế...

Nhưng, tôi sẽ chiến thắng giấc mơ của cậu! Tôi cũng có giấc mơ của riêng tôi, Hội Trưởng cũng vậy, chị ấy có giấc mơ của chị ấy! Với mục đích đạt được những mong muốn, chúng tôi sẽ cùng nhau đặt cược cuộc sống của chúng tôi!

Tooon!

Cuối cùng, Saji đã khai hỏa quả cầu ma pháp từ tất cả những gì cậu ta có! Tôi đã cố gắng vô hiệu hóa nó nhưng Saji lại xuất ra những sợi dây dính vào Booster Gear của tôi trên điểm còn lại của cậu ta và khai hỏa thẳng vào chân tôi!

Boosted Gear của tôi và sàn nhà ở chân tôi đã dính chặt vào nhau bởi một sợi dây! Tôi cố gắng gỡ nó ra nhưng sợi dây quá cứng và dày và tôi không thể gỡ Booster Gear ra khỏi sàn nhà được! Thật quá tệ! Trong điều kiện thế này, tôi không thể né được quả cầu phép đang đến đó! Balance Breaker sẽ được kích hoạt trong một lúc nữa thôi nhưng tôi sẽ không đủ thời gian mất!

Tôi không có sự lựa chọn nữa ngoài tin tưởng vào bản thân mình!
Quả cầu phép sẽ trúng tôi!

DOOOOOOON!

Ngay thời khắc ấy, quả cầu phép đã vỡ tung và hào quang của nó tỏa ra xung quanh!

Trong khoảnh khắc đó

[Divide!]

Một găng tay màu trắng xuất hiện trên cánh tay phải của tôi và bắt lấy đòn tấn công của Saji Tôi chỉ nhận một nửa sát thương nhưng nửa còn lại đã bị triệt tiêu bởi sức mạnh của Hakuryuukou. Cơ thể không thể chịu đựng được nữa nhưng tôi không nhận bất cứ thương tích nào từ nó cả “ Quả cầu ma pháp của tôi đã bị giảm một nửa sức mạnh ư!?”

Saji đã bị sốc nặng

“Tôi không chắc chắn có thể sử dụng sức mạnh này trong suốt khi tôi ẩn dật trong núi. Nhưng nó có rất nhiều điều kiện. Đầu tiên, cơ hội để kích hoạt nó là dưới 10%. Nó gần như là một canh bạc vậy. Thứ hai, cũng có yêu cầu về sự quyết tâm, đó là sinh mệnh lực của tôi. Bất chấp cho dù có thành công hay thất bại, sinh mệnh lực của tôi sẽ bị hút cạn khi tôi cố gắng dùng nó. Quả là một ván bài đáng sợ nhỉ, phải không?”

Tôi dành lấy thành công trong ván bài này nhưng sinh mệnh lực của tôi đã cạn. Nó đã hoàn thành nghĩa vụ của mình, găng tay màu trắng đã biến mất khỏi tay phải của tôi. Tôi vẫn có thể sử dụng nó nhưng tôi không thể vật chất hóa nó được.

Tuy nhiên, nhờ có nó, tôi đã không dừng bước tại nơi như thế này. Tiến lên nào! Ánh sáng! Boosted Geaaaaaaaaaar!

Trả lời lại lời kêu gọi của tôi, Giọng của Sacred Gear vang lên!

[Welsh Dragon Balance Breaker!!!!!!!]

Một màu đỏ chói lọi và hào quang sáng chói bao bọc lấy tôi và biến thành một bộ giáp Cùng lúc đó một nguồn sức mạnh tràn đầy trỗi dậy bên trong tôi

-Khoảng 10 phút đã trôi qua kể từ khi trận đấu bắt đầu-

Tôi đang mặc trên mình bộ giáp [Boosted Gear Scale Mail]

Tập 5 – Waltz

Đã nhiều phút trôi qua từ khi trận đấu bắt đầu. Tôi – Kiba, và Xenovia đã vào bãi đậu xe nhiều tầng.

Chúng tôi tiến về phía trước khi quan sát cẩn thận qua bãi đậu xe mờ mịt. Vì cả hai chúng tôi đã gặp rất nhiều gián điệp trong nhiệm vụ của mình, di chuyển về phía trước như vậy là điểm mạnh của chúng tôi.

Tôi bước lên, và rồi, sau khi đã chắc chắn không ẩn nấp phía trước, tôi gọi Xenovia ở phía sau tôi cùng tiến lên. Chúng tôi lặp lại nhiều lần và từ từ đi qua bãi đậu xe.

Kế hoạch là đi xuống đường xe hơi trên tầng hai và đi xuống tầng một. Thang máy cũng hoạt động, như chúng tôi sợ bị tấn công khi đang đi xuống.

Chúng tôi không có lựa chọn nào khác ngoài tiến hành cách đáng tin cậy nhất.

Chúng tôi tiến xuống con đường từ lầu hai và đặt chân lên tầng một của bãi đậu xe.

– Có một cái bóng phía sau chúng tôi.

Nhìn gần hơn, đó là một cô gái đeo kính với mái tóc đen dài – .

Tôi biết cô ấy. [Hậu] của Chủ tịch, “Hội phó hội học sinh”, Shinra Tsubaki – senpai. Chị ấy cầm một cây mác trên tay.

Đúng rồi, tôi có nghe nói chị ấy là người dùng mác. Và chị ấy cũng có hạng khá cao về nó.

“Khỏe chứ, Kiba Yuuto-kun, Xenovia-san. Chị biết hai người sẽ tới đây.”

Shinra-senpai nói một cách khác thường. Có hai cô gái bên cạnh chị ấy -. Một cô gái có dáng cao và một cô gái thon thả đeo kiếm Nhật.

Cô gái cao được gọi là Yura-san. Một quân [Xe]. Cô gái đeo kiếm Nhật tên là Meguri-san. Quân [Mã].

Yura-san rất giỏi kỹ năng đấu đối kháng, còn Meguri-san là một thành viên của bang phái sống nhờ tiêu trừ những linh hồn ma quỷ.

Rõ rồi, vậy là họ để ba người ở bãi đậu xe, Chủ tịch Sona. Chị ấy hiểu rõ chúng tôi. Chị ấy siết chặt nơi này... Chị ấy đoán được chúng tôi là những người có khả năng tấn công nhất.

Xenovia tuốt kiếm đeo sau lưng và tôi cũng triệu hồi thánh quỷ kiếm trên tay.

Xenovia không dùng Durandal. Theo luật đặc biệt đó, cô ấy không thể hoạt động tốt với Durandal. Vì sức mạnh của nó không thể điều khiển được, nó sẽ không ngăn ngại hủy diệt cả tòa nhà.

[Quân [Tượng] đầu tiên của nhà Rias Gremory-sama, bị loại.]

–! Chúng tôi nghe thông báo về một đồng đội bị hạ gục. Thật khó để nghĩ rằng đó là Asia-san. Tôi không hiểu nó xảy ra như thế nào, nhưng Gasper có lẽ đã bị loại bỏ.

“Bình tĩnh thật đấy.”

Shinra-senpai nói.

“Phải, vì em sẽ không thể chịu đựng nếu em không quen với những thứ như thế.”

Tôi đắm lại cực kì điềm tĩnh. Mặc dù vậy, bên trong, lòng tôi đang rất giận dữ. Vì thậm chí tôi cũng cảm thấy nôn nao và hối hận khi mất đi một người bạn.

Gasper-kun. Có vẻ như, em ấy bị loại trước khi có thể sử dụng sức mạnh của mình. Anh cũng sẽ vung thanh kiếm cho cả phần của em.

“Geez, chỉ vì em ấy chưa rèn luyện đủ thể lực thôi.”

Bên cạnh tôi, Xenovia cũng thở dài. Cô ấy cũng bình tĩnh – hoặc là có vẻ thế, nhưng đôi mắt đó

“Nhưng dù vậy, họ đã loại bỏ đàn em đáng yêu của tôi. Tôi sẽ báo thù.”

Áp lực kinh khủng đang tỏa ra từ cô ấy. Áp lực thậm chí truyền qua tôi, đồng minh cô ấy. Cô ấy cũng mềm mỏng với bạn mình đáng kinh ngạc. Mặc dù bề ngoài như vậy, cô ấy cũng thấy Gasper-kun dễ thương. Việc biết em ấy bị đánh bại là không thể tha thứ.

Cùng nhau, chúng tôi chuẩn bị vũ khí và khi rút ngắn khoảng cách giữa chúng tôi với đối thủ – chúng tôi bật về trước!

Giiiiiiiiiiiiiiiiiiiiin!

Tôi và Shinra-senpai, và Xenovia và Meguri-san chạm kiếm. Tia lửa lóe lên từ vụ va chạm, và tiếng rền vang dữ dội.

Vào lúc đó, Meguri-san để ý thứ Xenovia cầm trên tay và lui về.

“...Thánh kiếm sao!?”

Cô ấy thốt lên kinh ngạc.

Phải, Xenovia đang cầm một thanh thánh kiếm. Hơn nữa, đó là thanh kiếm huyền thoại.

“Yeah, đây là Ascalon. Ise-kun đã cho tôi mượn nó.”

[!?

Azazel-sensei đã để ý Ascalon, thứ bị đồng hóa vào Boosted Gear.

“Ise, cậu không thể đòi nó sao?”

Theo những lời này, sự thật rằng Ascalon có thể tách rời Sacred Gear đã được phơi bày. Sensei sau đó đã tức tốc giáp cho Xenovia một kế hoạch huấn luyện để làm quen với Ascalon.

Có vẻ như cô ấy đã luyện tập sử dụng Ascalon khi luyện tập bên ngoài. Vì cả sức mạnh sát long và sức mạnh của Sekiryuutei giờ đã thấm vào Ascalon, nó có thể chuyển hóa thành vũ khí đặc biệt với sức mạnh khổng lồ.

Nó không bì được với sức mạnh phá hủy của Durandal, nhưng khi xem xét việc dễ sử dụng, nó có nhiều ứng dụng đa dạng hơn Durandal.

Tuy nhiên, có nghĩa là Ise-kun hiện không có Ascalon. Có lẽ nó sẽ không gây phản ứng ngược lúc này, nhưng ...

Sau đó, tôi và Xenovia bắt đầu trận chiến cực kì ác liệt với đối thủ.

Chúng tôi đảm bảo tránh nhau, nhưng còn một người bên phía đối phương, quân [Xe] Yura-san, là điều tôi lo ngại.

Theo như chuyển động của cô ấy, chúng tôi biết được liệu cổ ấy có xem ai trong chúng tôi là nguy hiểm và đang nhắm vào cả tôi hoặc Xenovia.

Khi đang thận trọng với Yura-san, Tôi tiếp tục chữa thanh thánh quỹ kiếm của mình về phía phó Chủ tịch! Kiếm của tôi và Xenovia tỏa ra một làn sóng thánh. Nếu chúng tôi tấn công mạnh vào kẻ địch, chắc chắn sát thương sẽ rất lớn. Nếu như vậy, họ có thể sẽ bị loại, vì kỹ năng hồi phục bị cấm.

Một đòn đánh bằng kiếm. Nếu họ chịu một đòn đánh của kiếm chúng tôi, chúng tôi sẽ chiến thắng!

Khi cô ấy chuyển đổi giữa tấn công và phòng ngự, Xenovia đột nhiên tạo một lỗ hổng trên không. Thông thường, bất kì ai cũng sẽ nghĩ cô ấy vật chất hóa Durandal – . Nhưng không phải.

Một hào quang thánh tỏa ra từ lỗ hổng không gian và bao lấy nó xung quanh Ascalon mà Xenovia cầm.

“ -! Khi giữ Durandal khóa trong không gian!? Người chỉ lấy ra hào quang thánh của nó!”

Shinra-senpai kinh ngạc khi chị ấy nhận ra. Xenovia mỉm cười.

“Yeah, em đã được chỉ một cách thú vị để sử dụng Durandal. Em phần nào đó đã thành công đạt được nó lúc luyện tập. Giờ đây, em có thể sử dụng nó thuần thục hơn.”

Hội trưởng và Azazel-sensei cũng đánh giá cao Durandal của Xenovia. Cùng lúc đó, họ cảm thấy thật lãng phí nếu cô ấy không thể điều khiển thanh kiếm.

Durandal là thanh thánh kiếm sở hữu một sự sắc bén dữ dội. Do đó, khi người chủ của nó không thể điều khiển, nó trở thành một lưỡi dao của sát thủ. Thực tế, Xenovia sử dụng Durandal, nhưng sự thật cũng là cô ấy cũng bị vứt bỏ đáng kể bởi sức mạnh hủy diệt của nó.

Cô ấy cuối cùng có thể kiểm soát soát nó. Tuy nhiên, tới bây giờ nó vẫn quá nguy hiểm nếu đơn thuần vung một lưỡi dao sát thủ một cách bất cẩn. Do đó, sensei có một sáng kiến.

“Con có thể chỉ giải phóng hào quang của Durandal từ chiều không gian khác không? Như vậy con có thể phủ nó lên Ascalon hoặc một thanh thánh kiếm Kiba tạo ra.”

Tôi cũng kinh ngạc bởi sáng kiến tuyệt vời về việc sử dụng Ascalon và thanh kiếm của tôi như thế.

Durandal được giữ đơn thuần trong không gian đó và nó tiếp tục tỏa

ra thánh quang mạnh mẽ. Chỉ hào quang được lấy ra từ chiều không gian khác và sức mạnh được đưa vào những thanh kiếm khác.

Không phải riêng bản thân Durandal, những sức mạnh tương đương được đưa vào một thanh kiếm khác không giới hạn. Đó – là sức mạnh mới của Ascalon mà Xenovia cầm trên tay.

Thủ lĩnh của Thiên thần Sa ngã Azazel. Ông ấy đã tạo tất cả những khả năng này cho chúng tôi. Một thiên thần sa ngã từng là kẻ thù. Tôi vui vì giờ đây ông ấy ở bên phe chúng tôi.

Xenovia tấn công đối thủ với Ascalon + hào quang Durandal!

Giin! Giiiiiiin!

Ánh sáng bạc và tia lửa lóe lên trong bãi đậu xe tầm tối. Kỹ năng và thanh kiếm của quân [Mã] Meguri-san khá đặc biệt, nhưng cô ấy dần lo ngại vì tốc độ và sức mạnh của Xenovia!

“Nhận lấy!”

Không chú ý đến lúc bắt đầu, Xenovia ngay lập tức xem xét đối thủ! Cô ấy đã bắt được!

Nhưng, có ai đó xe vào giữa hai người họ – quân [Xe] Yura-san!

Khi cô ấy đặt cả hai tay về trước –.

“Đảo ngược!”

Xenovia tung đòn tấn công, nhưng hào quang thánh đã biến mất và thay đổi thành hào quang quỷ!

Nhát chém của Xenovia trở thành đòn tấn công bị giữ lại do sung lượng, và trong lúc đó thanh kiếm của cô ấy bị Yura-san bắt được và đánh văng. Yura-san cố đuổi theo cô ấy trong lúc đó, nhưng Xenovia lấy lại được thăng bằng và né được cú đá.

Gashaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah!

Cú đá thổi bay vài chiếc xe với uy lực của nó. Một đòn trực tiếp sẽ nguy hiểm lắm.

Tôi cảm lạnh trước sự việc vừa rồi. Một thánh quang trở thành quỷ quang!?

Yura-san hô lên “đảo ngược”. Nói cách khác, chị ấy biến một thánh

quang thành quý quang? Đó là khả năng của Yura-san? Hay một Sacred Gear? Tôi không hiểu lí do vì sao, nhưng rắc rối thật.

Nó được gọi là một loại kháng lại. Đó là trường hợp đặc biệt, nhưng sẽ thật tệ nếu kháng đòn được dùng khi Yura-san và Meguri-san làm việc cùng nhau.

Sức mạnh linh thiêng của Ascalon đã bị đảo ngược và trở thành sức mạnh hắc ám. Chỉ sát thương thông thường được gây ra cho một con quỷ bởi sức mạnh hắc ám. Vì nguồn gốc của quỷ bắt nguồn từ ma thuật hắc ám. Nó trở thành một nhất chém bình thường.

Xenovia cũng có những kĩ năng đáng kinh ngạc, nhưng trận chiến của cô ấy sẽ bị gián đoạn nếu cô ấy luyện tập và chiến đấu dựa trên thánh kiếm. Nếu cô ấy bị kháng lại, thậm chí là Xenovia cũng thất bại.

... Tốt lắm, Nhà Sitri. Nếu đã như vậy –.

“Xenovia! Đổi chỗ nào!”

Dứt lời, tôi và Xenovia đổi chỗ và lần lượt đối đối thủ cho nhau.

Ồn thôi. Với thanh ám quang kiếm, hiệu ứng “đảo ngược” của họ sẽ vô nghĩa. Vì không có gì để đảo ngược khi sức mạnh của quang và ám được hòa vào nhau.

Yura-san cũng không thể hiện tư thế “đảo ngược, và cô ấy bắt đầu tấn công tôi cùng với Meguri-san.

Kể chúng tôi, Xenovia và Shinra-senpai đã bắt đầu tấn công. Những đòn tấn công vũ bão của Xenovia thật mãnh mẽ và cuối cùng thành công ép Shinra-senpai về phía chân tường!

– Cô ấy tóm được đối thủ rồi!

Xenovia, quyết định ngay tức thì như vậy!

Như thế suy nghĩ của tôi được truyền sang cô ấy. Xenovia nâng Ascalon và bước vào tư thế thực hiện đòn kết liễu! Cô ấy làm được! Nếu chúng tôi loại được quân [Hậu], tất cả tình thế sẽ trở nên đơn giản hơn nhiều!

“Với nó – trận đấu đã được định đoạt!”

Khi Xenovia vung thanh kiếm xuống Shinra-senpai và ra đòn trực tiếp – ngay lúc đó.

“– Sacred Gear, [Mirror Alice].”

Một chiếc gương trang hoàng khổng lồ xuất hiện trước Shinra-senpai!

Nhát chém của Xenovia tiếp tục không ngừng và đập vào chiếc gương.

Zuooooooooooooooooooooooooooooon!

“–!?”

Một làn sóng tỏa ra từ chiếc gương vỡ và tấn công Xenovia!

Với biểu hiện sửng sốt trên khuôn mặt, Xenovia phun máu ra khắp nơi.

“Khi tấm gương này bị vỡ, áp lực lên nó sẽ tăng gấp đôi và trả về cho đối phương. – Ta là người sử dụng phản đòn. Kiba Yuuto-kun, thật sai lầm khi để loại Sức mạnh Xenovia đối đầu với ta.”

Shinra-senpai cười khẩy.

“Gahah!”

Nằm trên mặt đường, Xenovia ho ra máu từ miệng trong cơn đau.

– Họ bắt bài chúng ta! Khả năng chị ấy khác với những gì tôi được nghe. Chị ấy đã thực hiện thay đổi và phát triển rồi học một kỹ năng mới ư!?

“Người duy nhất còn lại là Kiba Yuuto. Cậu là người duy nhất còn sót lại.”

Ba người họ đuổi theo tôi. Tôi chụp lấy Xenovia và rồi nhảy chóng giấu mình trong những bóng râm gần đó.

Tôi đặt Xenovia dưới bóng một chiếc xe và chữa trị bằng thuốc chúng tôi lấy được từ hiệu thuốc trước đó không lâu.

Chúng tôi vừa hoàn toàn thua cuộc. Việc chị ấy đặt hai người dùng phản đòn ở đây... Có vẻ như Chủ tịch Sona có ý định dồn ép hoàn toàn chúng tôi trước tiên. Vậy là chị ấy vốn đã đoán được chúng tôi sẽ là những người tấn công.

Chắc chắn, họ là mối đe dọa với chúng tôi những người nhanh nhạy và sử dụng thánh kiếm. Chủ tịch đã bù đắp khuyết điểm của họ bằng

cách xếp họ một nhóm chống lại chúng tôi và thúc giục chúng tôi sử dụng sức mạnh.

– Chị ấy tiên liệu mọi thứ đến mức này sao?

Xenovia ... đang trong tình thế nguy kịch. Cô ấy đã nhận gấp đôi sức mạnh của Durandal và Ascalon.

Nếu Sacred Gear của Shinra-senpai là loại phản đòn tấn công thiêng hoàn hảo, chắc chắn chúng tôi sẽ bị loại. Nếu điều trị không đúng, Xenovia sẽ chết.

Với những vết thương này, cô ấy sẽ phải rút khỏi chiến trận sớm thôi. Cô ấy sẽ hoàn toàn bị loại với đòn tấn công tiếp theo.

Hội trưởng là người giữ “Phượng hoàng lệ”. Chúng tôi cũng không thể sử dụng kỹ năng hồi phục ở đây.

Xenovia nắm chặt tay tôi khi tôi chữa trị cho cô ấy và nói.

“...Mặc kệ tớ, Kiba. Tớ dù sao cũng sẽ sớm biến mất khỏi nơi này khi tớ bị loại vì vết thương này.”

Nhưng tôi rút tay là và tiếp tục chữa trị.

“Yeah, tớ biết. Nhưng, cậu biết không, tớ đã thề không bao giờ bỏ rơi đồng đội dễ dàng như vậy.”

“...Mùi mẫn quá. Cậu cũng như Ise vậy.”

Tôi mỉm cười trước lời đó.

“Điều đó làm tớ thấy hạnh phúc. Bởi vì phần nào trong tớ cũng nghĩ rằng tớ đang trở nên giống cậu ấy.”

Đúng vậy, tôi muốn một tinh thần không bao giờ bỏ cuộc như Ise-kun. Cậu ấy thật tuyệt.

Mặc dù cậu ấy biết mình yếu, cậu ấy vẫn đương đầu với kẻ thù. Cậu ấy tự hạ thấp mình, nhưng thật ra, cậu ấy hiểu rõ bản thân hơn bất kì ai và cố gắng chăm chỉ.

Có vẻ như, tôi sẽ không sánh bằng cậu ta nữa về phương diện thể lực. Sự cố gắng và quyết tâm của cậu ấy xứng đáng được ngưỡng mộ. Tiến bộ từng bước với nỗ lực, sự phát triển của cậu ấy đáng nể hơn bất kì ai khác.

“Trở nên giống như Ise? Ý cậu là trở thành một tên dâm tặc?”

“Là thứ của Ise-kun. – Tớ muốn nhận quyết tâm và sức mạnh ý chí của cậu ấy.”

Những lời đó, Xenovia phá lên cười gượng gạo.

“...Nó cũng không hợp với cậu đâu, thật đấy.”

Tôi cũng nghĩ vậy.

“Đúng. Nhưng, miễn là tớ có thể di chuyển những ngón tay, tớ sẽ không thua!”

“...Tớ hiểu rồi. Cậu đang nói với người như tớ về việc di chuyển vì tớ vẫn có thể cử động ngón tay? Độc ác thật đấy.”

“Nếu tớ quy ngã, tớ sẽ làm những gì phải làm, thậm chí tớ chỉ có thể di chuyển vài milimet hay inch. Vì mặt khác – sự hối hận khi không làm bất cứ gì sẽ rất đau đến nỗi tớ sẽ chết!”

[Quân [Chốt] đầu tiên của Sona Sitri-sama, bị loại.]

Một thông báo. Có vẻ như ai đó đã hạ một đối thủ. Chúng ta cũng phải tiếp tục.

Âm thanh bước chân của kẻ địch đến gần.

–Xenovia.

Cậu ấy sẽ sớm bị loại. Nhưng trước đó, tớ nghĩ tớ sẽ cho cậu thấy. Tôi xuất hiện trước mặt ba đối thủ.

“Tự nộp mình sao?”

Chuẩn bị dùng naginata của mình, Shinra-senpai bước tới.

Một lỗ hổng không gian nhỏ xuất hiện phía sau tôi. Xenovia đang tạo ra nó. Nó không thể bị nhìn thấy như vậy, vì nó đang trong điểm mù của kẻ địch.

Sau đó, tinh khí của Durandal chảy vào trong tôi.

Như vậy, Xenovia. Tớ sẽ cho cậu thấy.

Kĩ năng được tạo ra bởi cậu và tớ, hai quân [Mã] của Rias Gremory.

Zazazazan!

Quang ám kiếm xuất hiện khắp nơi trong bãi đậu xe. Quang ám tinh khí bao phủ người họ một ít. Nhưng, nếu tinh khí của Durandal cũng được thêm vào, đó lại là một câu chuyện hoàn toàn khác.

“–Durandal Birth!”

Đòn tấn công xuyên thẳng vào Yura-san và Meguri-san. Ngay khi họ bắt đầu sáng lên, họ biến mất khỏi nơi này.

Hai người bị hạ. Shinra-senpai có vẻ đã thoát được và rời khỏi bãi đậu xe.

Trong tay tôi, cơ thể Xenovia bắt đầu sáng.

“Kiba. Đòn đánh đẹp lắm.”

Vẻ mặt rạng rỡ với nụ cười khi cô ấy đang biến mất khỏi đây. Tôi cũng cười và tiễn biệt cô ấy.

“Yeah, khi cậu và tớ làm việc cùng nhau lần nữa, chúng ta có thể làm nhiều thánh kiếm hơn nữa nở rộ.

Cân nặng cô ấy biến mất và cả cô ấy cũng biến mất

Pariiiiiiiiiiiin.

Sau khi tạo ra một âm thanh ngắn, những thanh thánh kiếm xuất hiện tất cả mọi nơi vỡ vụn và biến mất vào hư không.

Tập 5 – Life 5 : Hội trưởng vs. Chủ tịch: Hiệp 2

Phần 1

Nhiều phút đã qua kể từ lúc tôi và Saji bắt đầu chiến đấu.

Cậu ấy và tôi vẫn còn đang ăn miếng trả miếng từng nắm đấm. Bất kể bạn nhìn cách nào, tôi đang có lợi thế. Saji đã tới tởm rồi. Cậu ta đang tự bảo vệ bản thân bằng một sợi dây bao phủ lấy cánh tay tựa một cái khiên, nhưng cậu ta không thể phản công.

Đôi lúc cậu ta bị mất thế của mình đến nỗi đâm sầm vào cửa hàng sau lưng cậu. Trận đấu qua lại giữa chúng tôi gần như là cân bằng. Tuy nhiên, điểm tấn công và cả phản công của tôi đang tăng lên đến một mức mà thậm chí hai chúng tôi không thể đem ra so sánh. Tôi vẫn chưa đạt đến sức mạnh thực sự của mình, nhưng mà...

Tôi đánh ngã cậu ấy nhiều lần. Kể cả như vậy, cậu ấy vẫn lại đứng lên. Kể cả khi chân cậu ấy run rẩy khi làm điều đó!

Saji ném cú đấm vào áo giáp của tôi. Nắm đấm của cậu ấy đã hỏng rồi. Tôi có thể nghe tiếng nắm tay cậu răng rắc, và chúng nhuộm đầy máu.

Mặc dù Saji đã phóng một sợi cước vào tôi, hào quang của Sekiryuutei thổi bạt nó đi và không cho phép nó tiếp xúc trực tiếp đến tôi.

Tuy nhiên, sợi dây lúc trước đã chạm đến cánh tay phải của tôi lúc cậu ta mới đến vẫn chưa biến mất kể cả khi tôi đã chuyển sang trạng thái chiến giáp, và không kể bao nhiêu lần tôi cố gắng đánh bay nó bằng hào quang của mình, nó vẫn không chịu đi ! Thế là cái chỗ quý nào nó đã tiếp xúc thế này ?

Có lẽ thanh Ascalon tôi đã cho Xenovia mượn có thể cắt đứt nó, nhưng thật vô nghĩa khi nói chuyện đó lúc này. Tôi sẽ phải cuốn phẳng nó ra trước khi chúng tôi tập trung lại với nhau.

Cũng còn điều gì đó lạ. Mặc dù bộ giáp của tôi lẽ ra rất chắc chắn, mỗi lần Saji xoay sở đánh được tôi, đầu óc và cơ thể tôi run rẩy và . Nó đã dần dần trở nên rõ rệt, và cơn đau tôi nhận lãnh bảo tôi rằng tôi chắc hẳn đã sưng tấy lên bên dưới bộ áo giáp. – Tôi cũng chắc chắn đã bị thương tích.

“ ... Tôi sẽ thắng... Hôm nay, tôi sẽ đánh bại cậu... Tôi sẽ đặt bước

chân đầu tiên đến ước mơ của mình...”

Con người trước mắt tôi là gì ? Kể cả khi máu bắn tung tóe ra, cậu ta là gì ?

Tại thời điểm ấy, tâm trí tôi hồi tưởng lại những lời Tannin – ossan đã nói với mình trong suốt đợt huấn luyện.

[Cậu nhóc, nghe kĩ nhé. Đòn tấn công đáng sợ nhất là một ‘heavy blow’.] [Heavy blow ?] [Yeah, The Rating Games mà cậu đang chuẩn bị tham chiến kể từ lúc này sẽ có rất nhiều người chiến đấu với rất nhiều cảm xúc. Vì lòng khát khao, vì một sở thích, vì lợi ích một gia tộc, vì một người phụ nữ, vì sự giàu có, vì một ước mơ. Thật nhiều cảm xúc cả suy nghĩ hòa trộn lẫn nhau. Giữa những người đó, thậm chí có cả những người đã đánh cược, kí thác cả cuộc đời mình vào những trận đấu. Trong những người tham dự vào khoảng địa ngục tối tăm này, có một đòn tấn công phải gọi là đáng sợ bậc nhất. Chính là ‘heavy blow’] [Đó có phải dạng một cú chuyển cuối cùng đặc biệt, hay là một Sacred Gear, hay một công cụ ma thuật ?] [... Ta không biết.] [Nó được ‘lấp đầy’ bởi điều gì đó. Một mơ ước, một tâm hồn. Hay cả cuộc đời con người chỉ trong một bàn tay. Chuyện này, trên hết, là nguy hiểm. Nếu một người cần thời gian chuẩn bị những đòn tấn công khác, cú nổ này có thể được giải quyết bằng một cách thuộc phạm trù nào đó. Nhưng, như thế chưa đủ. ‘Heavy blow’chạm đến cốt lõi của cơ thể. Nó rất có ảnh hưởng, ảnh hưởng một cách đáng sợ. Thậm chí trong Underworld với những ma thuật và khoa học thế này, vẫn không thể cho thấy rõ ràng tổn hại từ chiêu này. Nhưng, những người đã từng bị trúng đòn này hiểu rõ, Yeah, họ nghĩ rằng, chuyện đó thật tệ! Một đối thủ có thể ra đòn này kể cả khi người đó ở cấp độ thấp hơn cậu, việc đó lại là một câu chuyện khác nữa. Nếu cậu nhận lãnh đòn này, cục diện trận đấu sẽ hoàn toàn thay đổi. Nó xuyên vào cậu. Không cần biết cậu dùng cách gì bảo vệ bản thân chống lại nó, nó sẽ chạm đến cốt lõi cơ thể cậu.]

Bây giờ tôi đã hiểu rồi, ossan. Những cú nổ của Saji đang xuyên vào tôi. Chúng đang vượt qua lớp áo giáp và chạm đến cơ thể tôi!

[Linh hồn này, phải chăng là do ‘Prison Dragon’say ngủ trong Sacred Gear của Saji đã đang đáp lại cảm xúc của cậu ấy ?]

Sacred Gear dạng-rồng, Ddraig, đáng sợ. Tôi không thể hiểu chuyện gì đang xảy ra.

“Hyoudooooooooooooooooou!”

Kể cả khi tâm trí và cơ thể bị dày vò bởi sự thật tàn khốc, Saji vẫn

không ngừng ra đấm.

Tôi đáp trả cùng kiểu, và một trận đấu nổ đi dùng bắt đầu.

“Tôi hỏi cậu vài điều nhé ! Chúng thế nào ? Ngực của master cậu ấy, có phải rất mềm không ? Những lời đồn thổi về chúng có đúng không, rằng chúng như kẹo dẻo ấy ? Phải chăng cơ thể một thiếu nữ thật sự giống như bánh pudding không bao giờ vụn rữa ?”

Tôi bị bất ngờ bởi ánh mắt bùng cháy sự ghen tỵ và thèm khát của Saji !

Nắm bắt cơ hội này, cậu ta bắn ra một sợi dây ghim vào một băng ghế đằng sau lưng tôi và kéo bật nó với tất cả sức mạnh, nhưng tôi bắt chéo tay và bảo vệ bản thân. Băng ghế vỡ nát thành từng mảnh rải đầy trên sàn.

Đây là công bằng, coi như bù lại cho việc lúc này tôi đã không bị thương !

“ Khi cậu đang sờ mó ngực cô ấy, cậu nghĩ gì hả ?”

Phải chăng chuyện này không biết thế nào còn mãnh liệt hơn cả những vụ nổ khi cậu ta đang nói về mơ ước của mình ?

Sau đó, cậu ta phóng thật nhiều những sợi dây vào cửa hàng nội thất, và kéo ra hàng đồng đồ nội thất cỡ lớn theo và vẽ nên một hình vòng cung trong không gian khi cậu ta khiến chúng đến chính ngay trên đầu tôi ! Vậy ra cậu ta định ném tất cả chings xuống nguwoif tôi thế này á ?

Gunn !

Lúc tất cả đồng nội thất cỡ lớn đó được thả xuống, tôi bắn một đòn Dragon Shot (đã được kiềm giữ ở mức thấp nhất) lên trời ! Điều chỉnh mức độ sức mạnh thật là khó ! Tôi không thể làm một cú thế này nhiều lần đâu !

Doon !

Một đợt sóng sức mạnh ma thuật màu đỏ bùng nổ lập tức, xóa sổ luôn cả đám nội thất cỡ lớn, nhưng mà...

Dogoh !

Lưng của tôi chịu một cú va chạm cực mạnh ! Khi tôi nhìn lại, Saji đã chuyển hướng một sợi dây và đập một cái chạn bát vào người tôi !

Nó không gây cho tôi thương tổn gì đặc biệt nghiêm trọng, nhưng sự va chạm như đang lan truyền khắp cơ thể tôi.

Thậm chí cả khi không có bất cứ thương tổn nào, kiểu va chạm này có hại với cơ thể của tôi ! Nếu tôi cứ bị đánh mấy đòn kiểu này, có lẽ những tác hại không ngờ sẽ xảy ra !

“Tôi cũng muốn sờ soạng chúng ! Tôi muốn sờ soạng chúng !!!! “

Buwah ! Saji cuối cùng cũng đã bộc phát những giọt nước mắt vỡ mộng !

“Tôi chưa từng thấy mấy quả đồi tròn ấy ! Cậu không biết suốt cuộc đời tôi đã cầu nguyện nhiều thế nào để có cái ‘núm sữa’, ấy thế mà cậu lại được thấy chúng bất cứ lúc nào cậu thích !”

Gonn !

Tôi đo ván Saji một cú, nhưng cậu ta lập tức đứng dậy ! Khỉ thật ! Khí thế chiến đấu đáng gờm đấy !

“Nhưng mà... Hyoudou ! Mấy cặp đào đó không phải thứ tôi muốn nhất đâu ! Mà là trở thành một giáo viên ! Một giáo viên ! Tôi sẽ trở thành một giáo viên ! Tôi sao không thể trở thành một giáo viên chứ ? Tại sao mọi người lại cười nhạo chuyện đó ?”

Và rồi Saji hét lên với tôi. Không, là với nhiều người đag xem chuyện này...

“Chúng ta không bày tỏ mơ ước của mình để bị cười nhạo...”

“Tôi không cười ! Thật không thể nào cười nhạo nổi khi cậu đang mạo hiểm cuộc đời mình như thế !”

Đối mặt cậu ta, tôi ... đánh Saji. Nó chưa đủ đâu, nên tôi lại đánh cậu ta lần nữa !

Mặt của Saji đã bắt đầu sưng lên, cậu ta phun ra một cái răng gãy và máu từ miệng mình.

Kể cả như thế, Saji vẫn lại đứng lên, và đối mặt tôi một lần rồi lại một lần. Cậu ta trung thực một cách ngu ngốc !

“Hôm nay ! Tôi sẽ ! Vượt trội hơn cậu ! “

Tiếng hét của Saji vang vọng qua bộ giáp của tôi một cách mạnh mẽ và vọng đến trái tim tôi như một cú nổ âm.

Sau đó, tôi thôi cả mười cú nổ vào cậu ta.

“Hyuh... Hyuh...”

Trước khi tôi kịp nhận ra, âm thanh của tiếng thở từ miệng của Saji nghe đã yếu ớt.

Cậu ta hẳn đã phải đạt đến cực hạn của mình rồi. Bởi cậu ta đã bị hàng đồng vết cắt trong miệng, máu không ngừng tuôn ra từ môi cậu ta. Cậu ta đã đến mức thậm chí không thể thốt ra chữ nào.

Khuôn mặt cậu ta đã sưng phồng lên và mắt trái nhắm thật chặt.

Cơ thể cậu ta đang run lên, và thể đứng cũng đã nghiêng ngả. Vài ngón tay của cậu ta còn bị cong ngoặt sai hướng. Kể cả như thế... kể cả như thế, Saji đối mặt tôi chỉ với tia sáng mạnh mẽ trong đôi mắt.

“Đến đây, Saji ! Đến đây , Saji ! Cậu sẽ không để nó kết thúc ở đây, đúng chứ ? Cậu không định để nó kết thúc thế này, phải không ? Phải chăng cậu đang sắp làm những điều bất khả thi đối với những kẻ ngốc như chúng ta và tiến thật nhanh về trước ?”

Cậu ta chậm chạp di chuyển tới trước, từng bước một.

Saji không trốn chạy. Saji luôn đối mặt chuyện phía trước. Không dịch chuyển ánh nhìn khỏi tôi dù chỉ một inch, cậu ta tiến thẳng tới trước.

Diện của cậu ấy lúc này cũng giống như tôi trong trận Phoenix vậy. Tôi như thể nhìn thấy chính mình trong một cuốn băng ghi lại. Dù tôi đã mòn mỏi, tôi vẫn tiến về trước. Để chắc chắn tiến đến đối mặt đối thủ của mình.

“Cậu cũng được luyện tập rất cực khổ, đúng chứ. Tôi cũng phải luyện tập rất cực khổ.”

Tôi có thể cảm thấy một áp lực đáng sợ từ Saji. Dù tôi rõ ràng có thể vượt qua cậu ta, tôi bị nhốt trong một nỗi sợ kinh hoàng.

Kể cả khi tôi đánh và tiếp tục đánh, cậu ấy cũng sẽ không gục ngã...

Ở đây lại có một đối thủ khiến tôi cảm thấy sợ nhường này...

Hey, Raiser Phoenix. Cậu có cảm thấy thế này khi đối đầu với tôi không? Tôi giờ đã hiểu cảm giác đó rồi. Lí do khiến cậu luôn cố đánh hạ tôi...

“Saji, tôi sẽ đánh bại cậu !”

Saji đâm một cú vào tôi bằng bàn tay cong vẹo. Nó đưa ra với một tốc độ nhìn có vẻ rất chậm, nhưng tôi tránh nó với một động tác nhỏ nhất. Thế, tôi đáp trả một cú đâm phản đòn lại cậu ấy.

Dagan !

“...”

Cú đâm của tôi thẳng vào mặt Saji. Tôi cũng cảm thấy pahnr hồi tốt từ nó. Chính là một cú đòn làm biến mất hoàn toàn sự tỉnh táo của cậu ta.

Kể cả như thế... kể cả như thế.... Saji bám lấy cánh tay phải của tôi bằng cả hai tay. Cậu ta nhất định không buông ra !

Saji đã không còn tỉnh táo nữa, nhưng hai tay cậu ấy vẫn không buông cánh tay phải của tôi.

Sau đó, cậu ta tiếp tục nắm lên trên cánh tay của tôi, cơ thể cậu như được tắm trong ánh sáng.

Tôi... không thể rời mắt khỏi Saji cho đến khi cậu ta biến mất.

Bởi vì tôi cảm nhận được, nếu tôi nhìn đi chỗ khác, cậu ta biết đâu lại hồi phục.

[Một Pawn của Sona Sitri – sama, rút lui.]

“Koneko – chan.”

Tôi kéo mặt nạ của chiến giáp lên khỏi mũi và lộ mặt mình ra.

“ Có thể nắm lấy tay anh không ?”

“...senpai?”

Tôi nói với nụ cười miễn cưỡng.

“Đây là lần đầu tiên anh đánh hạ một người bạn. Anh hiểu điều đó. Anh hiểu điều đó, nhưng....”

Koneko – chan mỉm cười, nhẹ nhàng siết chặt nắm tay run rẩy của tôi. Tôi có thể cảm nhận được điều đó thậm chí qua lớp bao tay bọc sắt.

“Anh thật ngẫu. Một senpai đáng tự hào.”

Những lời ấy vừa đủ truyền đến tôi.

Phần 2

Cùng với trận đấu với Saji-san đã kết thúc, tôi đập vỡ chiếc máy bán hàng tự động gần đó và ừng ực một chai nước từ nó. Koneko-chan cũng như tôi để thỏa mãn cơn khát của mình.

Chết tiệt. Cơ thể tôi không ngừng run rẩy. Đó có phải là ảnh hưởng từ bộ giáp tôi đang khoác trên mình không? Dĩ nhiên là tôi đã chịu một lượng sát thương trong trận đấu với Saji, nhưng nó không đến nỗi mà tôi không thể chiến đấu được nữa.

Dựa vào những thông báo từ trước, dường như một [Knights] của chúng tôi đã bị đánh bại. Kiba hay là Xenovia đây chứ? Tôi không biết ai là người trong bảng thông báo ấy cả. Mà dù cho có là ai đi chăng nữa thì có thể nó cũng không phải là một mất mát quá lớn đâu nhỉ.

Bên họ cũng đã mất một [Knight] và [Rook] mà.

Bên tôi thì còn 6 người. Còn bên họ thì 4. Chúng tôi vẫn không thể lơ là đề phòng bọn họ được. Tôi chỉ còn ít hơn 20 phút trong trạng thái này. Chúng tôi phải giải quyết trận đấu nhanh gọn thôi.

“...Ise-senpai.”

Koneko-chan chỉ vào cánh tay phải của tôi. Đó là, mặc dù Saji đã biến mất, sợi dây vẫn dính vào tay tôi mà không mất đi sao. Ngay cả khi tôi kích hoạt bộ áo giáp của tôi, chỉ sợi dây này là không bị thổi bay đi sao. Sợi dây này chắc chắn kết nối tới các lãnh địa của Sitri.

Vậy nó để làm gì? Có vẻ như nó không phải là một thứ có ích cho lắm, nhưng bởi vì nó không mất đi cùng với Saji, cậu ta đáng lẽ phải đặt nhiều suy nghĩ và tâm tư của mình vào trong nó chứ...Saji, rốt cuộc cậu đã đặt cái gì vào nó vậy?

Ngay lúc đó, Chúng tôi nhận được thông tin qua dụng cụ liên lạc của chúng tôi.

[Nhóm tấn công, các cậu có nghe thấy không? Bọn chị đang hướng tới lãnh địa của địch ngay bây giờ đấy.]

Là từ Hội Trưởng. Tôi hiểu rồi, vậy Hội Trưởng cuối cùng đã bắt đầu

đi chuyển rồi. Giai đoạn giữa và bắt đầu đã kết thúc, và chúng tôi hiện đang hướng tới đợt bộc phá cuối cùng một lúc!

Sau khi lấy một thật dài, tôi nói với Koneko-chan.

“Đi thôi.”

Koneko-chan gật đầu, và chúng tôi tiến về phía nơi trận đấu quyết định cuối cùng diễn ra.

Nơi này trông như quảng trường trung tâm ở trong khu mua sắm này vậy.

Được bao quanh bởi các dãy ghế tròn và một trụ đồng hồ ở chính giữa chúng. Khách hàng cảm thấy mệt sau khi shopping thường ngồi ở đó. Ngay khi chúng tôi tiến xa hơn nữa, tôi bỗng dừng bước chân mình lại.

Thật tự nhiên...Bởi vì Chủ tịch Sona đang ở ngay trước mặt tôi!

“Xin chào...Hyoudou Issei-kun, Toujou Koneko-san. Tôi hiểu, vậy đó là diện mạo của Sekiryuutei sao. Tôi cảm thấy một làn sóng sức mạnh khủng khiếp từ cậu. Mọi người chỉ tự nhiên xem nó như rất nguy hiểm thôi.”

Chị ấy nói rất bình tĩnh và tạo ra nhịp điệu trong nó.

Chủ tịch đang đc bao phủ bởi một lớp lá chắn. Những người tạo ra lá chắn là hai thành viên [Bishops] của hội học sinh. Và sợi dây dính chặt lên tay phải của tôi được kết nối với một trong số họ sao?

Không thể nào, Kế hoạch của họ là chuyển sức mạnh của tôi sang [Bishop] và bên trong lớp lá chắn ư? Nếu sức mạnh Sekiryuutei được dồn vào nó chắc chắn sẽ không thể nào tệ hơn nữa!

Nếu Kiba hay Xenovia tham gia cùng chúng tôi, chúng tôi có thể cắt đứt nó ra bằng quang kiếm.

Sớm thôi, Hội phó hội học sinh, Shinra-senpai đã lộ diện. Chị ấy thật xinh đẹp! Hơn thế, chị ấy sở hữu một thân hình bốc lửa say đắm lòng người nữa chứ!

Chạy phía sau chị ta, Kiba đã đứng đối diện với chúng tôi. Vậy người bị đánh bại là Xenovia sao, huh.

“...Sona, cậu khá liều lĩnh đấy. Khi dám đến ngay trung tâm này đây.”

Giọng của Hội Trưởng! Khi tôi nhìn ra đằng sau, tôi thấy Hội Trưởng cũng đã có mặt ở đây.

“Không phải cậu cũng vậy sao, một [King] mà di chuyển một mình tới đây, Rias?”

“Đúng vậy, bởi vì dù thế nào chúng tôi cũng đã tiến đến giai đoạn cuối cũng rồi. Mặc dù có vẻ như nó chuyển biến hơi khác so với những gì tôi dự đoán...”

Hội Trưởng đang tỏ ra cứng rắn. Tất nhiên, mục tiêu của kế hoạch là Kiba và Xenovia sẽ đánh bại Chủ tịch. Tôi được cho là một mồi nhử để đạt được mục đích của kế hoạch, nhưng...Chị ấy dường như đã đi guốc trong bụng chúng tôi hoàn toàn!

Chủ tịch đã đi trước chúng tôi một bước sao? Không thể nào, tôi tin tưởng vào Hội Trưởng mà!

...

Bỗng nhiên, ý thức của tôi xa dần đi...gì...gì vậy?

Tôi lảo đảo...Chuyện gì thế? Ý thức của tôi trở nên xám xịt ngày một nhiều hơn nữa...?

Cuối cùng, tôi đã khụy gối xuống nơi tôi đang đứng.

“...Ise?”

Hội Trưởng đã để ý đến sự thay đổi trong cơ thể tôi và Asia đã kích hoạt Sacred Gear của cô ấy để hồi phục cho tôi. Trong khi tỏa ra một ánh sáng màu xanh lá nhợt nhạt, nó đã bao phủ cơ thể tôi một ánh sáng thanh tao... Cơ đau đã biến mất nhưng cái ý thức mờ nhạt vẫn chưa mất đi!

Hội Trưởng thử lấy ra [Phoenix Tears] nhưng đã dừng lại. Chị ấy đoán rằng nếu không thể được chữa khỏi hoàn toàn bởi Sacred Gear của Asia thì giọt nước mắt này cũng chỉ tạo ra được một chút tác dụng thôi.

Tất cả thành viên của các nhóm đều chú ý đến tôi và trở nên hoang mang. Trong số bọn họ, chỉ duy nhất Chủ tịch đang hé môi cười.

“Cả Sacred Gear của Asia và [Phoenix Tears] không có tác dụng. Rias, tôi đã xem đoạn băng ghi lại diễn biến trận đấu với Raiser. Đó là những gì tôi đã nhận ra, rằng Hyoudou-kun là một chàng trai không

bao giờ bỏ cuộc trong cuộc chiến, dù cho cảm thấy hoảng sợ tốt cùng. Vì những người bạn của cậu ta, vì bản thân cậu ấy, và trên hết là vì Rias...”

Chủ tịch tiếp tục nói rõ hơn.

“Chúng tôi không thể chỉ đánh bại cậu ta chỉ bằng sức mạnh được. Cho dù có cho cậu ta đo sàp bao nhiêu lần đi chăng nữa, cậu ta cũng sẽ đứng dậy. Đối với chúng tôi, Sự quyết tâm và tinh thần chiến đấu của cậu ta đúng là sức mạnh Sekiryuutei đáng kinh ngạc. Đúng thế, nếu cậu không bỏ cuộc và vẫn tiếp tục hiên ngang, cậu tin tưởng rằng rồi cuối cùng đối thủ sẽ gục ngã mà thôi. Thứ sức mạnh tinh thần ấy kết nối trực tiếp tới sức mạnh Sekiryuutei và gia tăng sức mạnh của cậu lên rất nhiều lần. Đó là thứ vũ khí mạnh nhất của Hyoudou-kun.”

Đó là bởi vì sự quyết tâm và tinh thần là thứ bù đắp lại bản thân tôi...

“Đó là tại sao chúng tôi không còn lựa chọn nhưng để đánh bại cậu ta với phương thức khác.”

Từ chiếc cặp được đeo bởi từng [Bishops] một.. Một gói đồ được lấy ra.

Bên trong của gói đồ ấy là một màu đỏ. Như máu vậy. Sợi dây được kết nối với nó và không thể nào, bên trong gói đồ là...Chủ tịch đã khẳng định thứ bên trong gói đồ ấy.

“...Đó là máu của cậu. Nguồn gốc của cậu là một con quỷ tái sinh từ loài người. Nếu con người mất nửa số máu bên trong họ thì họ sẽ chết. Cậu biết điều đó mà? Luật chơi của The Rating Game. Khi người chơi (ác quỷ) chạm đến ngưỡng không thể chiến đấu được nữa trong suốt cuộc chơi, dĩ nhiên họ sẽ bị bắt buộc dịch chuyển tới phòng y tế.”

...Saji, cậu! Đây là thứ mà ngay từ đầu cậu đã nhắm tới sao!

Gakun! Bỗng dưng tôi mất hết tất cả sức mạnh!

Hyuh!

Kiba rút ra lưỡi dao quỷ thiêng liêng và cắt đứt sợi dây kết nối với

tôi, nhưng... Những dòng máu đỏ tươi tràn ra ngoài sàn từ vết cắt đó. Ah, vậy máu của tôi vẫn bị sợi dây đó hút ra ngoài sao.

“Quá trễ rồi. Cậu đã mất đủ lượng máu để được làm khán giả rồi.”

Những lời lạnh lùng của Chủ tịch!

“...Sona, người!”

Hội Trưởng chạy đến bên tôi. Cô ấy trở nên mất kiên nhẫn đi.

Hội Trưởng và chúng tôi đã hoàn toàn bị vượt mặt...

“Đúng thế, tôi đã sử dụng Sacred Gear của Saji để hút đi lượng máu của Hyoudou-kun từng chút. Cho đến khi cậu ta bước đến ngưỡng nguy hiểm. Để tiếp tục sử dụng một Sacred Gear, Khả năng nguyên bản của nó là hút lấy năng lượng của mục tiêu nhưng thay vì thế thì lần này nó lại hút máu, một cuộc huấn luyện chất lượng và khả năng điều khiển chính xác là điều rất cần thiết. Tuy vậy, Saji đã nỗ lực hết mình để hoàn thành nó.”

Vậy cậu ta cố gắng tấn công tôi không dứt thậm chí trong tình trạng đó không chỉ bởi vì sự nỗ lực gan dạ và ý chí của cậu ta mà còn là câu giờ ư! Bởi vì cậu ta chỉ muốn hút lấy lượng máu của tôi càng nhiều càng tốt. cậu ta hi sinh bản thân mình sau đó chỉ để lấy thêm chút ít thời gian nữa!

Cậu ta đáng lẽ có thể câu thời gian chỉ bằng chạy khỏi tôi nhưng, thay vào đó cậu ta đương đầu với tôi...Saji! Cậu!

...Vậy mọi thứ chỉ là mục đích cho việc đối đầu với tôi mặt đối mặt thôi sao!

“Hyoudou-kun. Cậu sắp gục ngã rồi. Cậu chỉ còn có thể tấn công một đến hai đòn nữa thôi. Lý do chính là những giọt máu bị mất ấy. Chiến giáp của cậu rất tuyệt. Sức chiến đấu của cậu cũng rất đáng nể. Tuy nhiên, khi tôi tìm những con đường đánh bại cậu thì có quá nhiều. Thậm chí nếu chúng tôi không thể đánh bại cậu theo cách thông thường thì Luật của trò chơi vẫn xem như cậu không thể chiến đấu nữa thôi.”

Tôi đã không còn tí sức mạnh nào để đứng dậy nữa rồi. Tôi đã thua rồi...

...Vậy đây là chiến thuật sao...Vậy kế hoạch của Chủ tịch đã nhỉnh hơn chúng tôi một bậc sao!? Chủ tịch hỏi Hội Trưởng.

“Rias, cậu đã dự định đặt cược điều gì vào trong trận đấu này? Tôi đặt cược cả cuộc sống của tôi đấy. Giấc mơ của tôi là một thứ rất xa vời và nếu tôi không phá hủy từng chướng ngại một, tôi không thể mở ra hy vọng và cách giải quyết vấn đề được.”

Chủ tịch nói với Hội Trưởng ngay trước mặt chị ấy!

“Rias, tôi sẽ đề bệch danh dự và niềm tự hào của cậu.”

Nghe những lời nói của Chủ tịch, Hội Trưởng mặt đỏ bừng như thể chị ấy vừa dính phải mồi sai lầm đáng cay vậy. Chị ấy chắc đang hoàn toàn bị làm nhục! Tất nhiên, Hội Trưởng đã có những lợi thế trong trận đấu này. Lợi thế đó dường như rất tuyệt để có thể nói chiến thắng dành cho chúng tôi là rất bình thường.

Trong tình hình đó, điều này đã diễn ra. Nếu Hội Trưởng đơn giản bị đánh bại bởi đối thủ những người đã có được biện pháp chống lại chị ấy, do đó sự kính trọng đối với cô ấy sẽ giảm xuống thôi! Chủ tịch cũng đã nhắm vào điều đó!

Sona Sitri! Rốt cuộc các người đã nhìn xa tới đâu vậy!

Ánh nhìn của Chủ tịch quay sang tôi.

“Saji...Cậu ta luôn bảo rằng cậu ta sẽ vượt qua cậu. Đối với Saji, cậu là một đồng chí, một [Pawn] như cậu ta, và là một đối thủ mà cậu ta muốn chiến thắng.”

...

Tôi cảm thấy nhẹ nhõm khi nghe điều đó từ Chủ tịch. Ý chí chiến đấu và khát vọng của Saji khi đối mặt với tôi, chúng thật rõ ràng rất cao, giống như xung quanh tôi chỉ toàn là ý chí của cậu ta.

Cậu ta đã nhắm đến tôi ngay từ lúc bắt đầu rồi sao, huh.

“Tuy nhiên, một con rồng truyền thuyết đang ở bên trong cậu. Chỉ với điều đó, Saji đã thấy mặc cảm tự ti đối với cậu. Tôi muốn nói với đứa trẻ đó rằng cậu có thể vừa đánh vừa khóc vì một điều như vậy đấy. Và điều đó đã được cậu ấy cảm nhận được. Sợ hãi thậm chí không biến mất khi Saji đã kiệt sức. Cậu ta đã lấp đầy nó với một xúc cảm mãnh liệt. Tôi sẽ nói điều này cho cậu người sẽ sớm biến mất khỏi trận đấu này thôi. Bởi vì cậu chỉ nhắm đến vị trí top, Saji đã theo đuổi việc phải đánh bại bằng được cậu. Cậu không chỉ là một [Pawn] với một giấc mơ và sống một cách nghiêm túc! Người đánh bại cậu là Saji Genshirou đấy!”

...Hôm nay! Tôi sẽ vượt qua cậu!!!

Tôi hồi tưởng lại lời nói của Saji trong tâm trí tôi.

Saji...Vậy cậu đã tập luyện để đánh bại tôi ư!

...Chết tiệt. Saji. Saji. Cậu thật tuyệt vời. Thậm chí khi tôi chỉ chăm chú đánh đập cậu, cậu chỉ nghĩ rằng cậu sẽ đánh bại tôi sao. Thậm chí nếu cậu không thể trực tiếp đánh bại tôi, cậu tin rằng đồng đội của cậu sẽ có thể đánh bại tôi nếu cậu để lại dù chỉ một vết xước nhỏ sao...

Nhưng, tôi không muốn biến mất mà chưa show kĩ năng đặc biệt của mình được!

Tôi gom góp lại những mảnh năng lượng cuối cùng và đứng dậy! Tôi bước đi chậm chậm. Tôi đang đứng tại nơi mọi người đều có mặt, cả Gremory lẫn Sitri, đã lộ diện!

Nếu tôi sắp ngã xuống, tôi muốn ngã xuống sau khi làm điều gì đó thô tục một tí! Tôi đặt hai bàn tay trước mặt tôi và hướng ánh nhìn đến bộ ngực của Hội Trưởng!

“Trước khi em biến mất...Em nghĩ em sẽ biến mất sau khi hoàn thành ước mong lớn nhất của em...”

Đúng thế. Dù thế nào tôi cũng đang biến mất. Trong trường hợp đó, tôi có lẽ cũng sẽ bộc lộ mọi thứ tôi có trong khoảnh khắc cuối cùng này và sau đó rời khỏi đây! Tôi dồn hết sức mạnh còn lại trong tôi vào bộ não của tôi. Trong giây lát, ảo giác của tôi!!!

Những hào quang cuối cùng bao quanh toàn bộ cơ thể tôi! Nó đã không tập trung vào sức mạnh của tôi, nó tập trung vào cái đầu của tôi!

“Thức tỉnh đi, tham vọng của tôi! Giải ấn, tham vọng lớn nhất của tôi!”

Sử dụng sức mạnh của Sekiryuutei, tôi nhắm tới vị trí cao hơn lần nữa! Cố chịu đựng đi cơ thể của ta! Tôi sẽ vượt qua bản thân mình chỉ chút ít nữa thôi! Đây sẽ là một kĩ năng bá đạo phụ thuộc vào nó được sử dụng như thế nào!

“Xuất hiện đi, thế giới mà tôi hằng mong ước!”

Ngay tức khắc, một khoảng không gian bí ẩn mở ra và mở rộng hơn

ở ngay chính giữa với tôi. Cảm thấy nó trên làn da của mình, những cô gái của Gremory và Sitri bảo vệ và che đi cơ thể của họ.

Tuy nhiên, xin hãy an tâm. Kỹ năng mới của tôi không gây sát thương trực tiếp đâu. Sự hào nhoáng của nó không thể sánh với “Dress Break”.

Sau đó, tôi nói chuyện với bộ ngực của Hội Trưởng.

“Làm ơn hãy để tôi nghe thấy tiếng nói của bạn đi!”

[Ise, cậu ổn không...? Nếu cậu làm điều gì đó kì quặc, nó sẽ ảnh hưởng đến sức khỏe của cậu đấy...]

Tôi nghe một giọng nói cực moe từ vú của chị ấy.

Tôi hiểu, hiểu rồi. Heheheh, tôi có thể nghe được nó. Nghe được nó đấy! Thật tuyệt quá đi!

“Hội Trưởng, chị đang lo lắng về em bây giờ phải không? Rằng em sẽ có thể làm cơ thể em bị tổn thương nếu làm những thứ kì quặc...”

Nghe lời nói của tôi, Hội Trưởng lấy làm ngạc nhiên trên gương mặt của chị ấy.

“Ise! Làm sao em biết được vậy...?”

Sau đó, tôi quay sang hỏi bộ ngực của Chủ tịch.

“Cậu nghĩ sao về những gì đang diễn ra bây giờ?”

[Cậu ta hình như có thể triển khai kỹ năng nghe thấy tiếng nói trái tim của mọi người ư? Sona, điều đó rắc rối lắm đấy.]

Tôi hiểu mà, vậy vú của Chủ tịch đã đi đến kết luận rồi sao.

Tính cách của từng cặp vú không bao giờ giống với chủ nhân của nó nhỉ. Vú của Hội Trưởng như một bé gái ấy. Vú của Chủ tịch thì lại như một bà chị già, Serafall Leviathan.

“Chủ tịch Sona, chị nghĩ kỹ năng đặc biệt mới của tôi có thể cho tôi nghe thấy tiếng nói của tâm hồn phải không?”

Chủ tịch hết hồn trước lời thú nhận của tôi.

“Fufufu, không phải thế đâu. Tôi trang trọng gọi to tên của kỹ năng đặc biệt mới của mình ra!

“Kĩ năng mới của tôi, [Bilingual]! Kĩ năng mới này cho tôi nghe được giọng nói của vếu chỉ từ người con gái!...Haa,haa. Khi tôi đặt câu hỏi với bọn họ, những cặp vếu sẽ trả lời rất thành thật với tôi thôi!... Haa,haa. Đây quả là kĩ năng mạnh nhất có thể cho tôi hiểu thấu đáo đối thủ của mình!Ugh, tôi không còn đủ máu nữa rồi...”

Tôi đã quyết định! Đã từng quyết định! Tôi có lẽ chết trong khi đầu óc quay cuồng bởi vì không có nơi nào trong tôi còn đủ máu nữa cả, nhưng tôi rất vui! Những giọng nói chỉ tôi có thể nghe thấy! Tôi muốn nghe chúng!

Khi tôi quy ẩn trên núi, Dục vọng của tôi cũng sẽ tan biến. Kết quả là, tôi mong mỗi những cặp vếu đến nổi phát cuồng lên.

Tôi muốn nhìn thấy chúng.

Nhưng, không có quyển sách khiêu dâm nào trên núi cả. Dĩ nhiên, cũng không có người con gái nào trên đó luôn, chỉ có một con Đại Long.

Từng ngày một, trong khi phải sinh tồn trên đó, tôi còn bị con rồng đấy truy đuổi. Chuyện gì đang diễn ra với tôi thế này, một đứa trẻ mô đen trong giai đoạn dậy thì của cậu ấy phải đi đến một môi trường như vậy sao?

Bắt nguồn từ việc muốn nói chuyện và gặp gỡ những cô gái, kết quả cuối cùng là... Tôi mày mò một thứ gì đó gần với tâm hồn biến thái của tôi.

Tôi đã biết được các vị linh mục nổi tiếng những con người đã quy ẩn trên những ngọn núi để tu luyện và để giác ngộ ra tâm trí của bản thân. Họ đối mặt với trạng thái khước từ tham vọng trên thế gian, nhưng sau đó, chuyện gì xảy ra khi tôi làm điều ngược lại và bước vào tập luyện trong khi chỉ chối bỏ tham vọng trên thế gian này ??

Trái tim tôi đã tìm đến những thứ khêu gợi và nguồn gốc của chúng.

Những đêm trên núi. Trong khi đắp lên mình những chiếc lá to lớn , tôi nhìn lên bầu trời và không ngừng suy nghĩ, liên tưởng về ngực, vếu.

Tôi cũng thường ngồi trong tư thế Thiền. Tôi thậm chí ngồi dưới thác dưới trong trạng thái bình thường, đầu tôi chỉ toàn những ham muốn trần tục.

Tôi muốn được xoa bóp chúng. Chạm vào chúng. Ngửi chúng. Chọc

ghẹo chúng. Đi giữa chúng.

Sau khi suy nghĩ rất nhiều thứ trong nhiều ngày, tôi bất ngờ tiến vào tâm thức.

Tôi muốn nói chuyện với những cặp vú.

Khi tôi nhận ra lòng biết ơn sâu sắc của mình và sự cầu nguyện hướng tới những bộ ngực, tôi đã muốn nói chuyện với chúng. Những cặp vú đã suy nghĩ và nói điều gì? Tôi muốn biết điều đó.

Ngay lúc đó, tôi không thể chạm đến những suy nghĩ và xúc cảm của chúng với thứ sức mạnh yếu ớt của tôi, nhưng với sức mạnh của Sekiryuutei, Khả năng đó sẽ được nhân đôi! Và cuối cùng, tôi đã hoàn thiện nó!

“Hey! Cặp vú của [Bishop] one-san có đó không, cậu đang nghĩ gì vậy!?”

“Không, đừng nghe hẩn.”

Bishop onee-san cảm thấy nguy hiểm với cơ thể cô ấy và che đi bộ ngực nhưng quá chậm!

[Kiba-kyun! Tôi rất hạnh phúc khi được đứng trên một chiến trường với Kiba-kyun!”

“Củ lạc giòn tan!? Chỉ Kiba là nổi tiếng thôi sao! Thế bộ ngực của [Bishop] onee-san này thì sao, cậu đang nghĩ gì?”

Với chỉ một cái nhìn xoay hướng vào cô ấy, cô ấy cúi xuống đặt đầu vào giữa hai đầu gối của mình!

“Dừng lại đi! Nó thật ghê tởm!”

[Hyoudou thật đáng sợ...Thậm chí dù cậu ta có một bộ áo giáp trông thật men lì, nhưng tại sao tôi chỉ nhìn thấy cậu ta như một kẻ biến thái vậy...?”

...Vây đây là kết quả của cả hai trong một lượt, tôi ngã gục. Uu, vậy cơ thể tôi đã đến giới hạn của nó...

Chết tiệt! Vây cũng có những thứ không nên nghe! Vây nó là như thế sao!

Khi tôi bất ngờ nhìn xung quanh...Ánh mắt của mọi người đang đảo qua đảo lại.

...Sao? Hey, Tại sao mọi người không ngạc nhiên gì với kĩ năng mạnh nhất của tôi vậy!

Ánh mắt Chủ tịch đã ngừng đảo, Hội Trưởng đặt tay lên trán chị ấy và thở dài.

“Rias...Việc này chỉ là việc nhỏ...”

“Tôi xin lỗi...”

“Tôi nghĩ đó là một kĩ năng đáng sợ đó chứ, nhưng vi phạm quyền riêng tư như thế, những nữ ác quỷ sẽ không phải đối đầu với cậu ta kể từ bây giờ chẳng?”

“Có lẽ thế, chúng ta phải cẩn thận hơn nữa từ bây giờ...”

Gì chứ!? Phản ứng như vậy là sao chứ!? Tôi chắc chắn nó rất hữu ích mà! Hơn nữa, như thế này, nó như thể tôi là...

“...Một tên dân tộc đúng nghĩa!”

[Đồ dân tộc!]

Tôi được nhận a full-blown tsukkomi từ cả hai đội Gremory và Sitri!

“...”

Tôi không nói được nữa rồi! Không được nữa... Tôi chỉ nghe thấy tiếng nói của những cặp vếu xung quanh bên tai tôi.

Nhìn xem! Kĩ năng này quá hoàn hảo, thấy không!

“Vếu của Asia, cậu đang nghĩ gì bây giờ vậy!?”

[Ise baka, sao cậu có thể làm vậy trong khi bị thương chứ! Nhưng, tôi chắc chắn sẽ chữa trị cho cậu!]

Ah, một điều rất thú vị. Vậy Vếu của Asia là tsundere sao!

Vậy Những cặp vếu bộc lộ những suy nghĩ của mục tiêu như thế này sao!?

“.. Thậm chí dù trước đó anh trông rất ngầu đấy...Sekiryuutei biến thái. Đồ tồi tệ nhất trên đời.”

Au! Những lời cay độc của Koneko-chan!

Ugh!...Không tốt rồi. Ý thức của tôi đang xa dần và đã tới giới hạn. Tôi đã không còn đủ máu...

...Tốt thôi, sau cùng tôi cũng sẽ đọc được chiến thuật của Chủ tịch vào thời khắc cuối này.

“Bộ ngực của Chủ tịch ới! Xin hãy cho tôi biết loại chiến thuật cậu dự định sử dụng bây giờ đi nhé!”

[Lớp lá chắn đặc biệt này được tạo ra bởi hai [Bishops] chính là mối nhử. Chỉ có tâm thức của cậu được đặt trong nó và cơ thể của tôi chỉ là hình ảnh nổi ba chiều. Bởi vì tâm thức của tôi đã tới đây, nó có thể khiến con người của tôi biến mất và khiến nó trông giống như hào quang của tôi bên trong lớp lá chắn. Tôi thực sự đang ở trên mái nhà. Đây là chiến thuật khiến các cậu tấn công vào cái tôi bên trong lớp lá chắn và các cậu sẽ kiệt sức từ từ.]

Tôi hiểu rồi, tôi đã hiểu rồi. Vậy đó chỉ là hình ảnh phản chiếu lại thôi. Nhưng, chỉ có tâm thức của cô ấy đến đây.

Dù thế nào, tôi cũng phải báo cho mọi người biết về những gì vếu của Chủ tịch đã nói mới được.

“Mọi người, Chủ tịch bên trong lớp lá chắn...chỉ là một con chim mồi. Chị ấy chỉ là hình ảnh nổi ba chiều được tạo bởi hai [Bishops] bên trong lớp lá chắn...Chiến thuật của họ là khiến chúng tôi tấn công một cách vô ích vào lớp lá chắn ở đây và làm suy yếu dần dần chúng ta...Chủ tịch thực sự đang ở trên mái nhà! Có vẻ như chỉ có tâm thức của cô ấy được truyền vào bên trong hình ảnh ấy...Đó là lý do tại sao KOneko-chan không nhận ra Chủ tịch đang ở trên mái nhà. Nhưng, bởi vì tâm thức của cô ấy đã tới đây, [Bilingual] cũng hoạt động và để tôi nghe thấy tiếng nói của cặp vếu ba chiều ấy. Đúng vậy không...?”

Sau hi truyền đạt những điều đó, tôi sụp đổ.

“Ise-san!”

Asia cố chạy đến bên tôi, nhưng [Queen] của Chủ tịch không để cho cô ấy làm vậy.

Asia sau đó vào tư thế cầu nguyện tại chỗ cô ấy, và cơ thể cô ấy bắt đầu tỏa hào quang nhẹ nhàng, cô ấy đang cố gắng mở rộng phạm vi xung quanh cô ấy. Đây có phải là khả năng chữa trị phạm vi rộng của Asia không? Ra đây là thành quả của cuộc tập huấn của cô ấy!

Cô ấy đáng lẽ nên hiểu rằng phép chữa trị sẽ không hiệu nghiệm với tôi trong trường hợp này. Thậm chí như vậy, sự dịu dàng tự nhiên của cô ấy khiến cô ấy lo lắng cho tôi. Asia, cậu quả thật là một cô gái tốt.

Cũng như với Cặp vêu tsundere của mình, không gì có thể bì với cậu!

“Tôi đã chờ đợi điều này này giờ rồi đấy.”

Một [Bishop] gỡ bỏ hình ảnh ba chiều của Chủ tịch. Cả lớp lá chắn lẫn hình ảnh ba chiều của Chủ tịch đã biến mất., nhưng không một chút lưu tâm về điều đó, [Bishop] của đối thủ đã đặt chân vào phạm vi chữa trị của Asia.

“Nghịch đảo!”

Don! Một ánh sáng xanh mờ nhạt bị thay đổi ngay lập tức và thay vào đó nó phát ra thứ gì đó màu đỏ và trông rất nguy hiểm.

“...Ah”

Trong khoảnh khắc đó, cơ thể của Asia phát sáng và đang dần biến mất...!?

“...Đối lập với phép chữa trị chính là sát thương...khả năng chữa trị của Argento-san là rất tuyệt vời...nếu nó được đối ngược lại...”

[Bishop] của đối thủ, người bước vào khu vực chữa trị của Asia có một cái nhìn mãn nguyện trên gương mặt cô ấy, thậm chí khi cô ấy nôn ra máu. WTF! Chuyện quái gì đã xảy ra vậy!?

“...Tôi đã triệt hạ người cứu chữa bên Gremory...Thưa Chủ tịch...”

[Bishop] của Chủ tịch sau đó biến mất cùng lúc với Asia.

...Chết tiệt. Họ đã đem Asia đi rồi sao...Tôi cũng...

Cơ thể tôi chìm trong ánh sáng. Tôi đã được giao phó cho... Tôi muốn băng vào lãnh địa của đối thủ và thăng cấp thành [Queen]...Để thua mà không làm được điều đó...Thật đáng thương hại nhỉ!

Nhưng, tôi đã mãn nguyện khi có thể sử dụng [Bilingual]...

...Saji, tôi...

[Một Bishop của đội Rias Gremory-sama, đã rút lui.] [Một Bishop của đội Sona Sitri-sama, đã rút lui.] [Pawn của Rias Gremory-sama, đã rút

lui.]

Tập 5 – VIP

-Azazel, cười trong phòng VIP.

“...Vây đây là Sekiryuutei hiện tại à.”

Một trong những nhà lãnh đạo đại diện xì xầm điều đó. Phòng VIP trở nên xôn xao hơn.

Bình thường thôi. Vì một kĩ năng ngu ngốc mới được chiếu lên màn hình khi tất cả mọi người xem như thể muốn ăn tươi nuốt sống nó vậy.

– Bilingual.

Thật chẳng biết nói gì. Thậm chí tôi, một đứa thoải mái với những thứ dâm tặc, cũng không thể hiểu thứ gì diễn ra lúc đó cả. Mặc dù tôi thậm chí như vậy, suy nghĩ của những người khác ắt phải thật sự kinh khủng lắm.

Trên màn hình, Rias – vô cùng xấu hổ. Tôi thông cảm với cô ấy, nhưng với tôi, nó thật thú vị.

Tuy nhiên, thứ Bilingual này. Nó không hề lộng lẫy, trái lại, nó là một kĩ năng đáng sợ.

Nếu kẻ địch là nữ, tình thế của trận đấu có vẻ sẽ thay đổi. Bởi vì nó biểu lộ nội tâm trong lòng họ. Không có kĩ năng nào khác kinh khủng như vậy đối với kẻ thù.

Hơn nữa, nó có thể đọc nội tâm trong tim họ thậm chí khi tinh thần được bảo vệ như một ảnh nội soi.

Trong những trận đấu với kẻ địch nữ, không ai sánh bằng cậu ta với kĩ năng đó. Cậu ấy liên tục phát triển nhanh những kĩ năng làm phụ nữ ghét mình. Không lẽ cậu ta thật sự có ý định nổi tiếng?

Thật đáng tiếc khi bản thân cậu ấy không hoàn toàn hiểu được kĩ năng này tuyệt vời thế nào vì nó đến với cậu khi dục vọng ấy lên đỉnh điểm, nhưng ...

Mặt khác, Rias đã cấm cậu ta sử dụng nó trong trò chơi. Bởi thế bây giờ, cậu ấy sẽ không thể tham gia trò chơi với những con quỷ khác, vì nhiều con quỷ sở hữu người hầu là nữ.

Vali. Ta cũng hiểu tại sao cậu, một người có thứ hạng cao đáng kinh

ngạc hơn Ise, lại có hứng thú với tên Sekiryuutei được cho là yếu nhất trong tất cả thế hệ thừa kế.

– Thú vị.

Cậu ta được miêu tả chỉ với một từ đó. Một kẻ quan sát và chiến đấu không mệt mỏi là đối thủ tốt nhất cho một trận đấu nảy lửa.

Này, Vali. Ise đang tiếc bộ và trở nên mạnh hơn theo hướng khác với cậu. Vào lúc đó, cậu sẽ làm gì? Cậu sẽ đấu với cậu ta như thế nào? Cậu ấy là kẻ đi xa và kiên định vượt qua mong đợi của chúng ta.

Rất thú vị. Ta thật sự cảm thấy hài lòng.

Có vẻ như, đây sẽ là trận đấu kịch tích nhất giữa đỏ và trắng trong tất cả những thế hệ trước đó.

Dù vậy, bên cạnh đó, nhà Sitri sử dụng [Reverse]. Đó là thứ chúng ta nghiên cứu được. Chúng ta bắt đầu hỗ trợ kĩ thuật cho quý, nhưng [Reverse] vẫn còn trong giai đoạn nghiên cứu. Vì vậy người như Armaros hay Sahariel đã đề nghị sử dụng nó suốt trận đấu để thu thập thêm dữ liệu, hừm? Geez....

Nó vẫn còn đang trong giai đoạn thử nghiệm, vậy không lạ gì nếu có gì đó xảy ra. Và Sona Sitri và người hầu vẫn dùng dù biết điều đó. Vậy sự cương quyết của họ – tinh thần chiến đấu muốn chiến thắng dù bất cứ giá nào đã bị lay động, hừm.

Cũng có những Thiên thần Sa ngã nhặt được Sacred Gear và hợp thể nó vào người họ, nhưng [Reverse] giống nó ở chỗ nó ban cho ai đó bằng vũ lực một khả năng họ không thể tự nhiên có được. Như một hành động rút ngắn tuổi thọ hay hủy diệt một kĩ năng của riêng họ, thật nguy hiểm.

Ise cũng nhặt được sức mạnh của Hakuryuukou và suýt mất mạng. Thậm chí năng lực tăng lên do tác dụng phụ của kĩ năng cậu ấy giống Kiba, cũng có những trường hợp an toàn, nhưng nó thật sự không nên được khuyến khích như đã nghĩ.

Trùng hợp là, vì Sacred Gear nhân tạo của tôi được làm đặc biệt để tôi sử dụng ngay từ đầu, không có vấn đề gì.

Xin lỗi, nhưng tôi sẽ khuyên họ rằng [Reverse] nên được cấm trong những trò chơi sắp tới. Tôi cũng nghĩ rằng không không muốn hủy hoại những cô gái trẻ ở một nơi như vậy.

Tuy nhiên, việc nghĩ họ sẽ sử dụng [Reverse] như vậy. Trước tiên, nó được tạo ra vì mục đích đảo ngược lại những thứ trái ngược làm cho thánh quang trở thành quỷ khí và bóng tối trở thành ánh sáng. Giá họ có thể sử dụng [Reverse] thành thực để phù hợp với kỹ năng của kẻ địch.

Tôi hiểu chắc chắn với quan sát của mình quyết tâm của nhà Sitri lần này. Cho tôi xem mọi người có thể đi xa tới đâu.

Dù gì thì, những người khác sẽ hành động thế nào khi Ise bị đánh bại? Ta đã biết trước, các cô sẽ cảm thấy chán nản bởi điều đó, Rias, Akeno.

“Hohohoh, một trận đấu thú vị.”

Lão già chết tiệt Odin theo dõi với sự hào hứng tột cùng. Với lời tán dương của lão già ích kỉ đó, Odin nói với Sirzechs.

“Sirzechs.”

“Vâng.”

“Về tên nhóc có Sacred Gear loại rồng đó.”

“Ý ông Hyoudou Issei-kun? Cậu ấy có Sekiryuutei.”

Tuy nhiên, những lời tiếp của Odin thật bất ngờ.

“Không, ý ta là quân [Chốt] nhà Sitri.”

...Hiểu rồi, vậy là ông ta để ý tới tên đó. Odin tiếp tục nói.

“Một con quỷ tốt. Cậu nên chăm sóc kĩ tên đó. Cậu ta sẽ trở nên mạnh hơn. Thành công trong việc đánh bại cậu nhóc Sekiryuutei rất lớn. Theo dõi Rating Game thú vị vì điều này. Kẻ yếu thay đổi ngay giữa trận đấu. Một trận đấu thật sự là như thế.

Odin đang khen ngợi hết lời người mà sự tồn tại không hề được ông biết đến khoảng nhiều giờ trước.

“Chính xác, chính xác! Odin-ojii-chan thật sự hiểu biết.”

Serafall cũng khen ngợi nhóm của em gái cô ấy và có vẻ rất vui. Mặc dù cô ấy khóc nức nở khi theo dõi cho tới bây giờ.

Quân Chốt của Sona Sitri. Cô ấy nói tên cậu ta là Saji Genshirou. Có thể nói cậu ta được đánh giá cao hơn Ise trong trận đấu này.

Trò chơi được phát sóng khắp cả Âm giới. Không ngờ, tên tuổi của người dùng Sacred Gear hệ rồng không hề được biết trước đó đã trở nên nổi tiếng hơn Sekiryuutei.

Ise, Rias. Thế giới mà các người muốn dẫn thân vào có rất nhiều thử thách đang chờ đón.

Tập 5 – Trò chơi kết thúc

Sau khi Ise-kun và Asia-san biến mất khỏi cuộc chiến, chỉ còn lại tôi-Kiba Yuuto, chủ nhân của tôi Hội trưởng Rias, Akeno-san và Koneko-chan.

Đối phương cũng chỉ còn Chủ tịch, Shinra-senpai và [Bishop] còn lại của hội học sinh.

Chúng tôi đã mất nửa số thành viên.

Một game mà một bên được cho là đã chế ngự hoàn toàn những bất lợi ngay từ đầu trận đấu. Bên còn lại được cho là rất tuyệt vời cũng đã mất nửa số người của mình. Tôi đã có thể nghe thấy những lời xầm xì của những ác quỷ cao cấp đang xem chúng tôi từ phía trên.

Uy tín của Hội Trưởng chắc chắn đã giảm xuống nhưng chúng tôi không thể để nó thấp hơn được nữa rồi.

Ise, thủ lĩnh tinh thần của chúng tôi đã biến mất. Điều đó thật khủng khiếp. Tôi dù thế nào chăng nữa cũng phải chịu đựng nó, nhưng chuyện gì sẽ xảy ra với tinh thần của Hội trưởng đây? Nếu Asia vẫn còn ở đây, cô ấy chắc chắn cũng rất sốc.

Những thành viên hiện tại của chúng tôi sẽ không thay đổi vào lúc này. Thậm chí nếu chỉ có một cú sốc như vậy bây giờ, miễn là nó không ảnh hưởng tới trận đấu, sẽ không có vấn đề gì cả, nhưng...

Không như mong đợi, Asia cũng đã bị loại ra. Thứ gọi là [Reverse] đây, được chọn để sử dụng khi cô ấy kích hoạt khả năng trị thương của mình, và hơn nữa là phiên bản diện rộng của cô ấy. Vì vậy đối lập với chữa thương chính là sát thương...và khả năng của Asia-san đã trở nên rất tàn bạo. Lượng sức mạnh gây ra bởi [Reverse] chắc cũng không thể tưởng tượng nổi.

Quan trọng hơn, Asia đã biến mất chỉ trong tích tắc. Bishop của đối thủ-Hanakai-san cũng đã biến mất từ đòn tấn công của cô ấy. Chắc hẳn khả năng họ dự đoán được và sẵn sàng trước việc khả năng chữa thương được sử dụng trên diện rộng và lập ra những mưu kế để chống lại nó. Họ chắc cũng phải cân nhắc rằng phạm vi chữa thương mở rộng của Asia sẽ cứu chữa mà không phân biệt đối thủ hay đồng minh gì cả. Nếu [Reverse] được kích hoạt khi nhiều đồng minh cần được chữa trị...Chúng ta chắc có thể đã bị quét sạch. Thật là một chước hiểm độc.

Vậy chị đã nghĩ được đến như thế sao, Chủ tịch Sona. Tuy nhiên, thậm chí vậy, để dùng sự hi sinh của một đồng đội bên cạnh cô ấy... Tôi có thể cảm thấy rằng sức mạnh đoàn kết của họ đáng gờm hơn chúng tôi rất nhiều.

Bởi vì chị ấy tin tưởng vào đồng đội của mình, họ đã có thể cho thấy những sức mạnh kì tích đến như vậy.

Trên cánh tay còn lại, kĩ năng của Ise...Tôi không thể nói gì hơn nữa. Nhưng, nếu đối thủ toàn là con gái thì nó có lẽ cũng rất đáng sợ đấy...Khoan đã, tôi không phải đang suy nghĩ về những điều đó đâu.

Chủ tịch Sona đã không nhắm đến chiến thắng bằng sức mạnh to lớn, nhưng thay vì thế, với việc sử dụng những counters lên chúng tôi, những người sở hữu nguồn sức mạnh đáng kể. Đó mới chính là The Rating Game. Bạn không thể chiến thắng dễ dàng chỉ với “Dũng” đâu.

Hội Trưởng đứng dậy và hướng mắt lên cao. Chị ấy chắc đang tập trung vào Chủ tịch, người đang trên mái nhà.

Dù Ise-kun đã bị đánh bại, Hội trưởng vẫn bình tĩnh. Đúng là khí phách của một [King], Bởi vì nếu [King] không điều khiển và hành động, trận đấu sẽ bị ảnh hưởng nặng nề.

“Koneko-chan, em có thể cảm nhận được khí tức của cô ta không?”- Hội Trưởng hỏi Koneko-chan điều này.

“Vâng, em không thể phát hiện ra nó trước đó, nhưng bây giờ em có thể cảm nhận được khí tức của Chủ tịch đang ở trên mái nhà rồi. Em nghĩ rằng lớp lá chắn trước đó chỉ là một hư ảo được tạo ra trông giống như Hội Trưởng đang bên trong nó, và cũng là một mồi nhử đặc biệt khiến mọi người không thể nhận thấy được vị trí và khí tức của một con người thật sự.”

Đôi tai mèo em ấy đang di chuyển rụt rè, trông giống như đang tìm kiếm khí tức của Chủ tịch vậy.

Đôi tai mèo của em rất dễ thương đó, Koneko-chan. Koneko-chan cũng đã trong trạng thái sẵn sàng giao tranh, thậm chí nếu Ise-kun đã biến mất. Tôi cũng rất biết ơn điều này. Vì với nó, chúng tôi có thể chiến đấu một cách thích đáng. Tôi hướng thanh kiếm của mình vào Shinra-senpai và những thành viên khác của nhóm Sitri.

“Kể từ bây giờ, chúng ta sẽ làm điều này như thế nào nhỉ? Với tư cách một người sử dụng song kiếm, chúng ta sẽ quyết định nó bằng

những thanh kiếm chứ?”

Shinra-senpai trả lời lại câu hỏi của tôi.

“Cũng ổn thôi. Trong một ván cờ, khi binh lính được thăng cấp, thì trong hầu hết trường hợp họ trở thành [Queen]. Tuy nhiên, tình thế cuộc chiến có thể thay đổi nếu họ thăng cấp thành [Knight] thay vì phụ thuộc vào sự sắp đặt. Cũng có những sự khác nhau giữa ván cờ thật sự và The Rating Game, nhưng...nó cũng sẽ là một trận đấu hấp dẫn thôi.”

Trận chiến giữa tôi và Shinra-senpai đã được quyết định. Bên cạnh cô ấy, chỉ có duy nhất một [Bishop] – Kukasa-san nhưng...

Vào lúc đó, Akeno xuất hiện trong mắt tôi ngay khi chị ấy đang tỏa ra một hào quang vàng óng kêu tanh tách bao phủ toàn cơ thể chị ấy.

Akeno-san... có một cái nhìn lạnh lùng trong đôi mắt đắm lệ của chị ấy và tỏa ra một hào quang kì lạ.

“...Thậm chí dù tôi đã cố gắng cho Ise-kun thấy quyết định của tôi...”

Chị ấy tiến một bước với giọng run run và bước chân không vững vàng. Tôi có thể cảm thấy một áp lực mạnh mẽ trong bước đi đó mà không một từ ngữ có thể diễn tả nó được.

“...Thậm chí dù tôi đã cố gắng vượt qua nó...bằng cách sử dụng thứ sức mạnh đáng ghét này trước mặt cậu ấy...”

Akeno-san chậm rãi giơ đôi bàn tay lên phía trước chị ấy và...

“Ta sẽ không tha thứ cho người.”

Chị ấy đã lộ ra khuôn mặt tự nhiên của mình mode S!Akeno không nên bị xúc động trong trạng thái thế này được! Không thể nào, Nghĩ đến một Akeno-san điềm đạm thường ngày sẽ phản ứng như thế này khi để mất Ise-kun!

“...Biến đi.”

Sau một lời tuyên chiến ngắn gọn đầy giận dữ trong nó, một khối điện khủng bùng ra từ đôi tay của Akeno-san và đánh thẳng lên [Bishop] Kukasa-san của nhóm Sitri!

DOOOOOOOOOON!

“[Reverse]!”

Tại thời khắc nó tác dụng lên, Kukasa-san giơ tay cô ấy lên và cố gắng nghịch đảo sấm sét, nhưng...

Bigagagagaggagagagagagagaga!!! Cú sấm sét tàn bạo đó bao trùm lên Kukasa-san!

Kukasa-san không thể nghịch đảo sấm sét được và nhận trực tiếp đòn tấn công của Akeno-san!

Và ngay cùng lúc đó, cô ấy bị bao phủ trong một luồng sáng và biến mất!

“Có vẻ nó vô dụng rồi. Cô ta cố gắng đảo ngược sấm sét nhưng những gì tôi phóng ra ngay lúc này chỉ là tia chớp mà thôi. Sấm sét và ánh sáng. Đảo ngược của phần ánh sáng là không đủ để đảo ngược tất cả nó.”

“Một [Bishops] của nhóm Sona Sitri-sama đã thoái lui.”

“...Sức mạnh không thể bị đảo ngược khi mà sức mạnh bị đảo ngược đã được thay đổi.” – Akeno-san đã nói như vậy.

Có vẻ như cuộc tập luyện của bọn họ không đủ cho họ để tối đa hóa năng lực của [Reverse]. Akeno-san sau đó chỉ tay chị ấy về phía [Queen] Shinra-senpai!

Akeno-san đã không còn đếm xỉa đến trận đấu giữa tôi và senpai! Chị ấy đã quên mất tôi trong cú sốc của mình với việc đánh mất Ise-kun và cơn giận của chị ấy là ở chỗ không thể cho cậu ấy thấy sức mạnh tia chớp của mình!

Có lẽ nó là như thế và như kết quả của điều đó, Akeno-san đã có thể chế ngự sức mạnh đó, nhưng một sự chuyển biến không lường trước được. Nghĩ đến rằng Ise-kun có ý nghĩa như thế nào đối với Akeno-san thì!

“Kuh!”

Shinra-senpai cảm thấy nguy hiểm đến bản thân chị ta và bắt đầu chạy khỏi đây!

Kah! Dooooooooooooooooon!

Đòn tia chớp kéo dài thẳng tới senpai! Nếu một ác quỷ ăn thẳng một cú vào mặt, chắc chắn không thể cứu được họ nữa! Bởi vì nó được hòa lẫn giữa năng lượng của sấm sét và ánh sáng, khắc tinh của ác quỷ, chỉ cần hình dung đến việc bị trúng nguồn sức mạnh đó đã rất khủng khiếp rồi.

Tuy nhiên, Shinra-senpai đã vô hiệu hóa đòn tia chớp đỏ và cố gắng chạy vào bên trong khu thương mại.

Tôi nhanh chóng đuổi theo chị ấy! Tôi sẽ không thua khi nói về tốc độ đâu nhé!

Trong khi xông tới, tôi tạo ra một thanh kiếm quỷ thần thánh và khi tôi bắt kịp tôi sẽ đâm thẳng vào chị ta! Thanh kiếm của tôi đã bị khóa bởi naginata của cô ấy, nhưng tôi không biết khi chị ta có thể mang ra thứ có thể counter được Sacred Gear như thế!

Shinra-senpai lấy ra một chai nhỏ từ túi của chị ta...[Phoenix Tears]! Vậy [Queen] của Sitri đã giữ nó!

Chị ta quăng chai nước nhỏ đỏ vào tôi và cắt nó ra với naginata của chị ta. Chết lỏng bên trong văng ra người tôi!

“Reverse!”

Shinra-senpai hét lên như thế! Chị ta dự định thay đổi năng lượng chữa trị siêu cấp của giọt nước mắt thành sát thương ngay lập tức để tấn công tôi! Tôi nhanh trí thay đổi thanh kiếm quỷ thần thánh của tôi thành một thanh thủy kiếm!

Bishah!

Những làn nước hòa chung vào với giọt nước mắt. Khi hòa lẫn với thứ gì đó khác, giọt nước mắt sẽ mất đi tác dụng của nó. Và đương nhiên, [Reverse] cũng mất đi tác dụng của nó!

“Nếu để lộ sơ hở dù chỉ một chút!”

Senpai đột ngột hướng thanh naginata của cô ấy vào tôi!

Tôi hiểu, đòn tấn công từ bây giờ là để chặn tôi lại và bước ra ngoài. Tuy nhiên...

Zan!

Những thanh kiếm quỷ thần thánh của tôi cũng nổ rộ dồi dào xung quanh Shinra-senpai! Song thần quỷ kiếm mọc ra từ sàn nhà phá hủy thanh naginata của chị ta.

“Tôi hiện tại không có một tí sơ hở nào đâu.”

Khi tôi thử phóng ra đợt kiếm thứ hai vào chị ta, chị ta tạo ra một tấm gương phía trước mặt của chị ấy. Tôi làm suy yếu những thanh

kiếm nhiều nhất có thể và chúng đâm thẳng vào chỉ với nguồn sức mạnh đủ để phá nát tấm gương đầy.

Barin! Dooooo!

Tấm gương vỡ và ảnh hưởng chuyển lên tôi với sát thương nhân đôi, nhưng...tôi có thể chịu đựng được nó! Tôi nghiêng rằng trong đau đớn và giơ bàn tay trái lên bầu trời.

“Petro, Basileus, Dionysius. Holy Mary. Xin hãy lắng nghe tôi đi!”

Không gian mở ra và một vết rách được tạo ra! Tôi đặt bàn tay mình vào trong nó!

“Không thể nào!? Đó là!”

Hiểu được ý nghĩa của điều này, Shinra-senpai hoảng hồn.

“Những cái tên của các vị thánh bên trong thanh kiếm thánh này, tôi...xuất hiện đi...Durandal!”

Vũ khí tôi lấy ra từ khoảng không là một thanh kiếm thánh huyền thoại, Durandal!

Xenovia! Tôi sẽ xóa sạch sự hối hận của cậu tại đây và ngay bây giờ!

Theo đà ngay khi tôi rút Durandal ra, tôi chém vào người Shinra-senpai! Thanh kiếm thánh chém vào và một lượng sát thương khổng lồ tác động lên Shinra-senpai.

Thậm chí trong tình hình đó, chị ta cũng không kích hoạt Counter Sacred Gear của chị ấy. Vậy chị ấy không thể sử dụng nó liên tục được.

“Đó là đề nghị của Xenovia. Trong trường hợp mà cô ấy không thể điều khiển nó và chiến đấu, cô ấy sẽ trao thanh kiếm lại cho tôi, bởi vì thanh kiếm này quá tốt đối với cô ấy.”

Đúng vậy, Xenovia đã dạy tôi sử dụng Durandal như thế nào.

Và tôi đã có thể, người sở hữu thanh quý kiếm thần thánh, đang sử dụng Durandal, chị đang tự hỏi phải không?

“Tuy vậy,năng khiếu quý thánh của cậu là...”

Shinra-senpai nói như thế ngay khi chị ấy đang bị bao phủ bởi lớp ánh sáng dịch chuyển.

“Tôi không có quá khứ. Bởi vì nó, tôi đã nhìn thấy địa ngục, nhưng tôi bây giờ đã khác xưa. Nhờ việc lĩnh hội được Balance Breaker, có vẻ như tôi cũng có thể nắm bắt được Durandal như thế này.”

Buuuuuun...

Durandal đang tỏa ra những làn sóng nhẹ nhàng yên tĩnh. Nó không phải những làn sóng thịnh nộ và tàn bạo như khi với Xenovia.

“Kuh! Đây là...! Cậu đã có thể sử dụng nó tốt hơn cả Xenovia-san!?”

Shinra-senpai nói như thế nhưng tôi không nghĩ vậy.

“...Bởi vì Xenovia có tỏa ra khí chất khát vọng sức mạnh. Durandal có thể cũng đã phản ứng lại với điều đó. Nhưng chắc chắn tôi chọn khả năng hơn là sức mạnh.”

Tôi đã dự định kìm nén sức mạnh của nó, nhưng thậm chí vậy sàn nhà đã bị cắt làm đôi một khoảng cách khá xa từ sóng xung kích qua cú chém Shinra-senpai. Dường như tôi sẽ bị điểm trừ về điều này.

“Tôi nghĩ rằng nó như một con chiến mã bướng bỉnh, không nghe theo lời của người sử dụng nó, nhưng thật sự thì có vẻ đúng như vậy. Nó cắt nhiều hơn tôi nghĩ...Vậy điều khiển nó vẫn còn rất khó khăn đấy.”

“...! Đây là việc ngoài dự tính của chúng ta, Sona! Thậm chí còn ghê gớm hơn Hyoudou-kun...! Quân bài tẩy thực sự là...! Kiba Yuuto đang là tâm điểm của các thành viên nhóm Sitri!”

Shinra-senpai để lại những lời ly biệt như vậy và biến mất khỏi đây.

[“Queen” của Sona Sitri-sama, đã thoái lui.]

“Đó là bởi vì, tôi... nhắm đến vượt mặt Ise-kun, không, phải là một Sekiryuutei mới đúng.”

Thật đáng xấu hổ. Nó đang sỉ nhục tôi. Thất bại trước gia tộc Phoenix. Ise-kun, cậu không phải một mình chịu đựng cảm giác thất bại và đáng xấu hổ đâu.

...Bởi vì [Knight] thật sự của Rias Gremory được bị loại ra mà không thể bảo vệ chủ nhân của mình.

Thậm chí dù tôi cuối cùng đã đạt được Balance Breaker, sức mạnh của tôi và đồng đội của tôi không thể kết nối với Kobabiel và thậm

chí tôi không thể tham gia trận chiến chống lại Hakuryuukou nữa. Tôi đã vô dụng suốt khoảng thời gian đó.

Thật nhục nhã mà.

Nó đang sỉ nhục tôi đấy, Ise-kun!!!

Đó là tại sao tôi phải tập luyện từ những vết xước dưới giáo viên của tôi. Thật sự từ những vết xước đấy, tôi lại một lần nữa học về điều cơ bản của một thanh kiếm.

Có lẽ kể về bản thân tôi rằng tôi không giống cậu, tôi cũng mù quáng tiếp tục tập luyện không ngừng nghỉ. Nếu tôi đơn giản tự hào về tôi khi lĩnh hội được Balance Breaker, điều đó sẽ là điểm yếu của tôi!

“...Hơn hẳn những thứ khác, tôi ghét nó dường như giống như là chỉ có thuộc hạ là Sekiryuutei.”

Cậu có lẽ đang nhắm đến Vali. Nhưng mục tiêu duy nhất của tôi là trở thành bậc thầy về kiếm và hiên ngang như một đồng đội bên cạnh cậu, đồng chí của tôi.

Rias Gremory không chỉ có Sekiryuutei mà cũng có “Quý kiếm thần thánh, Kiba Yuuto”. Bởi vì tôi muốn nói như thế, tôi...

“...Tôi cũng sẽ hứa như cậu đã làm vậy. Tôi sẽ không bao giờ khiến chủ nhân của tôi Rias Gremory khóc thêm một lần nào nữa.”

Đối phương chỉ còn lại một người...Chủ tịch Sona, [King].

Mái nhà của khu thương mại. Bầu trời bên ngoài rất trắng và không một thứ giữa nó. Bởi vì nó là một không gian của trò chơi này.

4 người bên tôi đã tới đó. Trước mắt chúng tôi là Chủ tịch Sona .

Chủ tịch quay sang nhìn chăm chăm vào chúng tôi và cười cay đắng. Hội Trưởng hỏi.

“Sona, tại sao lại là trên mái nhà?”

“[King] phải sống sót cho tới lúc kết thúc. Đó là nghĩa vụ của [King]. Nếu [King] bị tiêu diệt thì trò chơi sẽ kết thúc phải không?”

“...Đúng vậy, tôi đã không tự hỏi quá sâu về điều đó.”

“Rias, Saji đã chiến thắng Sekiryuutei. Cả cậu lẫn Ise-kun đã phạm phải những sai lầm. Đừng xem nhẹ đứa trẻ đó nữa. Không chỉ cậu

mới không còn hy vọng đâu.”

“Đúng vậy, tôi có thể cảm nhận nó với cơ thể của tôi. Vậy bây giờ, chúng ta hãy giải quyết một thể luôn đi, Sona.”

Hội Trưởng tiến tới. Chị ấy dự định một ván solo ư?

Chị ấy là một người sẽ không lắng nghe ngay cả khi dừng lại đâu. Trong trường hợp đó...

“Nếu em cảm thấy nguy hiểm, em sẽ tham gia giúp đỡ ngay lập tức đấy. Em sẽ không lắng nghe sự ích kỉ tự chị đâu.”

“...”

Hội Trưởng không phản ứng gì cả, nhưng chị ấy có lẽ đã hiểu. Nếu Hội Trưởng sắp thua, tôi sẽ không màng đến sự phản kháng của chị ấy mà giúp chị ấy ngay.

Nếu [King] bị đánh bại, mọi thứ sẽ kết thúc. Tôi không thể để chị bị loại ra được, Hội Trưởng Rias.

Sau đó, trận đấu giữa hai người bạn thân nhất đã bắt đầu.

Khí chất của nước tập trung xung quanh Chủ tịch và dần dần biến đổi hình dạng. Đây không phải lượng nước như bình thường. Nhìn xem, lượng nước dường như đang được thu thập từ mọi nơi trong khu thương mại.

Đúng như dự đoán về gia tộc Sitri sức mạnh đặc trưng của họ là phép thuật hệ thủy. Tôi đã nghe rằng khả năng đặc trưng của người chị lớn là băng trong khi người em là nước.

Trong phép thuật của chị ấy, Hội Trưởng mang sức mạnh hủy diệt. Một đòn tấn công hủy diệt đối phương. Không chút do dự, Hội Trưởng bắn ma đạn vào người bạn của chị Chủ tịch Sona! Số lượng của ma đạn không thể đếm được như một khẩu súng máy vậy!

Ma đạn chỉ có kích thước cỡ một trái bóng mềm nhưng tôi có thể cảm nhận được sự thanh khiết cao của ma thuật trong mỗi phát bắn. Dường như đó là thành quả luyện tập của Hội trưởng. Nhưng chị ấy không tấn công quá lờ lợc vì luật lệ của trận đấu.

Zabun, Zaabaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaan.

Chủ tịch Sona điều khiển nguồn nước và tạo thành một bức tường, dừng cuộc tấn công của Hội Trưởng lại. Ngay khoảnh khắc viên ma

đạn của Hội trưởng chạm vào, những giọt nước cũng bị tiêu hủy cùng lúc nhưng bởi vì chị ta đang tập trung nó lại từ khắp tòa nhà nên nó không thể cạn kiệt được.

“Bây giờ thì, Rias. Tôi sẽ cho cậu thấy kĩ năng hệ thủy hoàn hảo của tôi.”

Chủ tịch biến đổi một lượng lớn nước thành ma thuật và biến nó thành rất nhiều con chim ưng bay trên bầu trời, những con rắn trượt trên mặt đất, những con sư tử hùng dũng, những lũ sói khát máu và hàng chục con rồng lớn khác nhau.

Vậy chị ta có thể tạo ra nhiều thứ khác nhau như thế này chỉ trong tức khắc! Ma pháp của chị ấy đã vượt trội hơn Hội trưởng rồi!

“Cũng như tôi đã ao ước, Sona.”

Cười một cách không sợ hãi. Hội Trưởng đè nén, chồng chất lên nhau sức mạnh hủy diệt của chị và tạo ra hàng trăm viên ma đạn trên không khí. Những người không đủ năng lực sẽ bị tiêu diệt chỉ từ một viên trong số chúng. Để có thể cô đọng nhiều như thế này, ma pháp của Hội Trưởng chắc đã được tạo nên kha khá trong bài luyện tập của cô ấy.

Đẳng cấp phép thuật của cả hai rất xuất sắc, nhưng nhìn nó như thế này, Hội Trưởng nghiêng về sức mạnh trong khi đó Chủ tịch lại nổi bật về kĩ năng.

Cả hai người họ đã sẵn sàng. Sau đó, cả hai bọn họ triển khai đòn tấn công của mình vào nhau cùng một lúc.

[Đã có xác nhận. Đây là chiến thắng của Rias Gremory-sama.]

Tập 5 – Người chiến thắng

Phần 1

Sau khi trận đấu kết thúc. Tôi tỉnh dậy trong một trạm y tế. Tôi đang nằm trên giường.

Phải rồi, đây là lần đầu tôi phải kết thúc ở đây.

Tình trạng của tôi lúc này giống như việc mất máu hơn là bị thương. Có vẻ như tôi được truyền máu ngay sau đó và có thể đi lại như bây giờ. Tôi đã ra ngoài và uống chút nước ép ở máy bán nước.

Chúng tôi đã thắng.

Tuy nhiên, một nửa chúng tôi, bao gồm tôi, Xenovia, Asia và Gasper, đã bị loại, và nhà Gremory được đánh giá là vượt trội áp đảo trước trận đấu giờ đã bị đánh giá thấp.

Uy tín của chúng tôi có vẻ đã giảm đáng kể bởi việc Gasper bị loại quá nhanh ngay từ lúc bắt đầu và việc tôi, một Sekiryuutei, bị loại. Vì kết quả hiển nhiên đã không thành, cấp trên đã đánh giá rất khắt khe.

Hội trưởng – đã hoàn toàn mất thể diện. Kiba, người đã vất vả nỗ lực, cũng đã lập chiến công và sự thật là chúng tôi đã giành được chiến thắng vào phút cuối, nhưng -. Có vẻ như trận đấu đã ngã ngũ bởi sự đối đầu trực tiếp giữa quân [Vua].

Đây là chiến thắng đầu tiên của chúng tôi ... Bằng cách nào đó, chúng tôi vẫn chưa được ban cho một chiến thắng hoàn toàn. Chúng tôi đã trả qua một trận đấu cam go. Mặc dù nhóm của chúng tôi có sức mạnh khủng khiếp, một chiến thắng hoàn hảo đã vượt xa tầm tay.

Yeah! Tình hình này thật tệ!

Lắc đầu, tôi quyết định thay đổi tâm trạng và đến phòng bệnh của Saji. Những vết thương của cậu ấy đã được chữa trị hoàn toàn. Trong trận đấu chúng tôi là kẻ địch, nhưng một khi kết thúc, chúng tôi vẫn là bạn như thường.

Vậy bây giờ, tôi sẽ đến ba hoa về ngực của Hội trưởng lần nữa.

“Hãy cầm lấy.”

Tôi nghe giọng của Sirzech-sama từ phòng Saji. Tôi có thể nhìn vào trong từ khe cửa hé mở. Bên trong là Sirzech-sama, Chủ tịch, và Saji trên giường.

Saji đang nhận thứ gì đó từ Sirzech-sama. Cậu ấy đang giữ một hộp giá trị trong tay.

“U-ừm...Đây là...?”

Saji đang run lên lo lắng.

“Đây là một phần thưởng cho người xuất sắc và chiến đấu ấn tượng nhất trong Rating Game.”

Sirzech-sama mỉm cười. Tuy nhiên -.

“T-Tôi đã thua Hyoudou...Đ-đây không phải là lúc tôi nên nhận thứ này.”

Saji nín lấy tấm ra trải giường của mình trong thất vọng và hối tiếc.

“Đúng vậy. Nhưng, vì vậy, mà Ise-kun – Sekiryuutei bị đánh bại. Chúng ta đã vô cùng hào hứng khi theo dõi trận đấu của cậu từ phòng quan sát. Đến nỗi thậm chí Odin của phương Bắc cũng ngợi khen cậu.

Sirzech-sama lấy ra một mề đay từ chiếc hộp và đặt lên ngực Saji.

“Cậu không nên đánh giá thấp bản thân. Một con quỷ như cậu có thể vươn đến đỉnh cao. Tôi thấy vui vì có thể thấy những quỷ trẻ đầy hứa hẹn trong tương lai. Hãy cố gắng hơn nữa. Ta kì vọng cao ở cậu đấy.”

Sau đó Sirzech-sama xoa đầu Saji.

“Sẽ ổn thôi cho dù có mất bao nhiêu năm hay thế kỉ đi nữa. – Tiếp tục phấn đấu trở thành một giáo viên Rating Game.”

Trước những lời động viên của Sirzech-sama, Saji – lặng lẽ khóc. Nước mắt cậu ấy rơi không ngừng, và khuôn mặt trở nên nhếch nhác.

“...Saji, cậu đã thể hiện một hình tượng hào hiệp với rất nhiều người. Vì cậu đã đấu một trận tuyệt vời.

Ánh mắt của chủ tịch Sona tràn đầy sự điềm tĩnh và tự chủ.

Chủ tịch chắc chắn cũng rất vui vì người hầu đầy tự hào của cô được đánh giá cao.

Saji đặt tay lên chiếc mề đay trước ngực, sau đó dùng tay gạt đi nước mắt rồi gật đầu mạnh mẽ.

“...Vâng...Cảm ơn ngài rất nhiều!”

.....

Thật bất lịch sự nếu tiếp tục nghe thêm nữa, tôi rời chỗ đó.

....Saji, chúc mừng.

Tôi đã chỉ nghĩ Vali là đối thủ của mình. Tôi đã tin vô tội vạ rằng Vali là đối thủ duy nhất tôi phải đánh bại. – Tôi đã sai.

Đó là vì sao, tôi sẽ nói điều này với cậu ấy trực diện một lần nữa.

Rằng, tôi xin lỗi.

Này, Saji. Ai trong chúng ta sẽ thăng lên thành quý cấp cao trước và đạt được ước mơ của mình?

Tớ – sẽ không thua đâu! Chắc chắn. Và tớ chắc chắn sẽ chiến thắng lần đối đầu tiếp theo của chúng ta.

Vậy, cho đến lần tới.

Đối thủ của tôi, Saji Genshirou.

Phần 2

Tôi gặp Hội trưởng ngay trước khi cô ấy vào phòng bệnh.

“Hội trưởng.”

Hội trưởng cũng thấy tôi, và cười. Như vậy, chúng tôi vào phòng bệnh của mình và bắt đầu nói chuyện thoải mái.

“Ise, cảm ơn em đã chiến đấu hết mình trong trận đấu. Em đã làm tốt. Nhưng, đừng làm chị xấu hổ nhiều nữa, được không? Vì khoái cảm của em thật sự quá lớn.”

Hội trưởng gượng cười. Aaaah, tôi đã làm cô ấy xấu hổ.

“X-Xin lỗi...Kĩ năng mới và cường hóa của em có liên hệ với khát vọng trần tục...”

“Kĩ năng đó bị phong ấn trong trận đấu.”

“Saooooooooooooooooooo!? Thật ư!?”

Không thể nào! Là thật sự!? Tại sao!? C-Có phải vì nó quá đòi bại!?

“Vì nó sẽ làm chúng ta không thể đấu với những con quỷ cái nữa. Nên nó bị cấm.”

“Ừm, nếu Hội trưởng nói thế, em sẽ nghe theo.”

Tôi gật đầu với đôi mắt đầm lệ! Thật đáng xấu hổ! Thật sự quá đáng tiếc! Khi nghĩ rằng tôi nghĩ có thể dùng nó duy nhất một lần! Ah, nhưng điều đó có nghĩa nó vẫn được dùng trong thực chiến?

Hội trưởng cười cay đắng.

“Nhưng, cuối cùng chúng ta đã thắng. So với lần trước, nó tốt hơn, nhưng chị vẫn mất Ise, Asia, Xenovia và Gasper. Mặc dù nhà chúng ta được trời phú cho khả năng và sức mạnh vượt trội, nếu sức mạnh không thể thể hiện vào lúc quyết định, nó không có nghĩa gì cả. Mặc dù khả năng thắng chúng ta cao, khi em thua, là thua.”

Cũng như Hội trưởng đã nói.

Nếu chúng tôi phạm dù chỉ là một lỗi nhỏ, chúng tôi có thể thua. Mặc dù cơ hội thắng của họ thấp hơn, đối thủ của chúng tôi đã liều lĩnh tiến công. Bởi họ cũng tiến về phía trước, tin rằng mình sẽ chiến thắng.

Nếu ta sao nhãng và bất cẩn, ta cũng có thể thua những trận đấu ta có thể thắng.

Tôi và Hội trưởng lại nhận ra điều rõ ràng ấy một lần nữa.

...Khó nhận thật, những trận đấu này.

Và ngay khi tôi thấy con đường trở thành quỷ cấp cao, nó thật xa vời.

Nhưng, đó là khoảng cách không thể đạt tới. Rốt cuộc, tôi cũng vậy, như Hội trưởng -.

“Nhưng Ise. Cả Akeno và Koneko đều vượt qua giới hạn của mình

trong trận đấu này. Chúng ta có thể vui vì điều đó.”

Hội trưởng cười. Nụ cười ấy thật nhẹ nhàng.

“Vâng, em cũng nghĩ vậy! Em cảm thấy chúng ta thắng trận chiến, nhưng thua trận đấu, nhưng dù vậy em cũng vui vì Akeno-san và Koneko-chan đã tiến xa!”

“Nhờ em đấy, Ise. Nhờ em, mọi người trong nhóm đã vượt qua nỗi lòng của mình. Em cũng đã phá vỡ tất cả những mối lo ngại của chị, Ise. Chị rất biết ơn.”

“K-Không, Em không làm gì đặc biệt cả. Em chỉ muốn mọi người được hạnh phúc thôi.”

Đúng vậy, tôi muốn tiến lên cùng mọi người. Thậm chí nếu những điều khó khăn xảy ra vào lần này, tôi muốn vượt quá chúng cùng nhau. Bởi vì chúng tôi là chiến hữu và bạn bè.

“Ise, Tôi vui vì em là người hậu của chị... Xin hãy mãi ở lại với chị.”

“Vâng, Hội trưởng. Em sẽ luôn bên cạnh chị!”

Tôi cũng rất vui, có thể nhìn thấy nụ cười tuyệt vời nhất của Hội trưởng.

Kon-Kon.

Đột nhiên, ai đó gõ cửa phòng bệnh của tôi. Sau khi tôi trả lời “Vâng, mời vào” – một ông lão tôi chưa gặp trước đây bước vào. Ông ấy đội một chiếc nón và chỉ có một mắt. Hơn nữa, ông ấy có bộ râu dài trắng xóa.

“Ông lão, ông là ai?”

Khi tôi hỏi trong bối rối, ông lão cười.

“Ta là Lão Gia của Quốc gia phương Bắc. Sekiryuutei, có vẻ như cậu cần phải học nhiều hơn. Được, cậu cố gắng lên.”

Ông già thân thiết quá mức này đang nói điều đáng kinh ngạc gì vậy? Nhưng, sao ông ta biết tôi là Sekiryuutei?

“Ông là Odin-sama, phải không? Đây là lần đầu chúng ta gặp mặt. Tôi là Rias Gremory.”

Hội trưởng có vẻ như biết ông ấy. Odin? Hmm, tôi cảm thấy tôi đã

nghe cái tên này đâu đó trước đây ...

“Ta hiểu, ta hiểu. Em gái nhỏ của Sirzech, hử. Tôi đã thấy cô trong trận đấu. Hừm, có một số điều như thế. Nhưng, ta hiểu rồi, hmm. To thật. Ta cũng bị cuốn hút bởi thứ này đây!..”

Lão ta đang nhìn chăm chăm vào ngực của Hội trưởng với cặp mắt háu sắc!

Heeeeeeeey! Lão già chết tiệt! Bộ ngực ấy là của tôi! Không ai ngoài tôi được nhìn chúng bằng cặp mắt dâm tà như thế! Khi tôi cố khẳng định điều đó một cách giận dữ, một phụ nữ mặc giáp xinh đẹp vừa bước vào phòng đã dùng chảo gỗ vào đầu lão già.

“Geez! Không phải tôi đã nói với ngài là những ánh mắt không đáng hoàng đó bị cấm sao?! Sắp có một cuộc họp quan trọng ngay bây giờ rồi, nên làm ơn hãy cư xử như Vị Vua của các vị thần phương Bắc!”

“...Thật là một Valkyrie khó tính. Ta biết rồi. Đó là hội nghị về việc chống khủng bố với thiên thần, quỷ, và thiên thần xa ngã, thần Hy Lạp Zeus và Indra của đỉnh Sumeru.

Lão già mấp máy với nửa đôi mắt khi ông ấy cúi đầu xuống.

“Hừm, tốt thôi. Em gái Sirzech và Sekiryuutei. Thế giới không chỉ đầy thử thách đâu, có nhiều thứ thú vị nữa. Tiến về phía trước khi cả hai tận hưởng và trải qua nó cùng nhau. Không lo nghĩ là cách duy nhất để người trẻ trưởng thành. Hohoho.”

Đề là vài câu như thế, lão già và người phụ nữ mặc giáp rời phòng bệnh của tôi.

Ai đây? Lão già đó ... Lão ta nhìn chăm chăm vào ngực Hội trưởng của tôi!

Bất kì ai có ý đồ với ngực Hội trưởng đều là kẻ thù của tôi, không kể đó là ai! Tôi sẽ không cho phép bất kì điều gì như thế!

Tôi hỏi Hội trưởng về việc đó sau đó, nhưng rõ ràng là lão già đó là một vị thần phương bắc! Ông ấy trông như một lão già bản thủ!

...Thật sự, có những thứ tôi không thể hiểu được ở thế giới này.

Tập 5 – Đoàn tụ

Phần 1

Đã hơn nửa tháng 8...

Chúng tôi, nhóm Gremory, đang chia dự tiệc chia tay Quỷ Giới tại sân ga ngay trước sảnh chính.

“Ừm, Issei-kun. Tôi mong chờ cái ngày chúng ta có thể gặp lại đây. Chúng tôi luôn sẵn lòng chào đón cậu nơi đây nên cậu cứ tự nhiên đến khi muốn, Cậu hãy xem gia tộc Gremory như gia đình của cậu nhé.” – Ba của Hội Trưởng nói thế ngay khi rất nhiều thuộc hạ đứng sau ông ấy.

“Cảm ơn bác rất nhiều nhưng có lẽ hơi quá đối với một ác quỷ cấp thấp như cháu nhỉ...!!!”

Tôi cười cay đắng nhưng mẹ của Hội Trưởng khẳng định lần nữa

“Không đâu, Issei-san. Chỉ cần chăm sóc tốt Rias ở thế giới loài người là được rồi, con bé khá nhõng nhẽo ích kỉ đấy, dì rất lo lắng.”

“Mẹ!!! Mẹ nói gì thế hả!?”

Hội Trưởng gượng chín cả mặt. Thật dễ thương!

“Vâng! Tất nhiên rồi thưa dì!”

Tôi vỗ ngực và gật đầu. Tôi sẽ chăm sóc Hội Trưởng và tất cả những cô gái tôi đã từng yêu trong cuộc đời này của tôi, nghe có vẻ dữ dội nhỉ!

“...Uum, tôi khóc rồi đây này. Tương lai của gia đình ta thật tươi sáng mà...”

Ehhh? Gì thế, tại sao bác ấy lại khóc?

Mẹ Hội Trưởng thở dài.

“Khoan đã nào. Không phải đây là lúc mà ông phải trả đũa bằng cách như [tôi sẽ không giao con gái tôi cho cậu đâu, tên khốn!]?”

“Thậm chí bà có nói thế thì Issei-kun có vẻ đã vượt qua cả sức mạnh của tôi rồi, vậy mà chưa đủ chuẩn men nữa sao? Tôi nghĩ sẽ ổn cả thôi ngay cả nếu tôi thắng cậu ta trước đó.”

“Ít nhất, chúng ta hãy cứ chờ cho tới khi Rias đã tốt nghiệp cấp trung học đi đã, sau đó hãy nói đến chuyện nghỉ hưu chứ nhỉ.”

Ông ấy có vẻ đang rất hào hứng về cái gì thế ta?

“Rias, nhớ một bức thư về nhà trong suốt kì nghỉ còn lại của mùa hè nhé.”

Sirzechs-sama nói như vậy trong khi đang bồng đứa con Millicas-sama trên tay. Grayfia-san cũng đứng ngay sau họ.

“Tất nhiên rồi, onii-chan. Ở lại mạnh khỏe nha Millicas.”

“Vâng, Rias-nee-sama!”

Chúng tôi đã lên tàu và vẫy tay tạm biệt họ qua cánh cửa sổ.

Ah.

Ngay lúc đó, Tôi để ý rằng. Sirzechs-sama, Millicas-sama và cả Grayfia-sama.

Tôi thấy hai người cha, hai người mẹ và đứa con của họ. Đúng như tôi nghĩ, nó không phải là lời nói đùa.

Phần 2

Con tàu đang trở về.

Tôi đang thực sự rất áp lực trước đồng bài tập chưa có 1 chữ trong đó đây.

Haizzzzz tôi đã rất bận kể từ khi đặt chân đến Quỷ Giới và tôi đã hoàn toàn quên bẵng đi nó mới chết chứ!!!

Hơn nữa, không phải tôi đã bị giam cầm trên núi cùng với một con rồng ngay cái mùa hè vô cùng quan trọng của học sinh cao trung sao??? AAAAAAA Thật là đáng quá đi mà!!!

Tuổi trẻ quý giá của tôi đã trôi qua lãng phí trên ngọn núi đó! Tôi không hề có 1 bữa hẹn hò nào với Hội Trưởng, hay là được bên cạnh Akeno-san và làm những điều eroticccc!

Tôi giờ đây phải vừa khóc vừa làm bài tập đây hức hức.

Nhưng, tôi đã có những trải nghiệm tuyệt vời trong suốt thời gian ở Quỷ Giới. Tôi đã làm vô số nghiên cứu. Chúng tôi có thể khá mạnh

về khoảng sức mạnh. Tuy nhiên, trong trường hợp đối thủ kiểm soát thể trận tốt hơn chúng ta thì dù có mạnh thế nào chẳng nữa thì chúng ta vẫn thất bại mà thôi.

...Nếu tôi cũng là một [King] trong những trận đấu sau này, tôi cũng phải suy nghĩ về chiến thuật hay đại loại thế...

Bởi vì, sức mạnh dù có tuyệt vời thế nào chẳng nữa, thậm chí là rồng cổ đại nhưng chỉ cần lơ là và sập bẫy của kẻ thù thì kết thúc ngay thôi! Giống như trận đấu giữa tôi và Saji vậy, tôi đã thua về mặt chiến thuật đấy.

WAAAAAAAAAAH...Tôi đang rất lo lắng cho tương lai sau này.

Tôi nói với Hội Trưởng đang ngồi trước mặt tôi.

“Hội Trưởng.”

“Sao thế, Ise?”

“Em đã quá lơ là từ trước đến giờ chỉ để trở thành ông Vua Harem. Đó là mục tiêu của em và giấc mơ đó sẽ không gì thay đổi được. Nhưng Tanin-Ossan bảo rằng. Thật vớ vẩn khi đặt nó làm mục tiêu của đời mình. Vì vậy, em không biết phải nghĩ gì nữa, nhưng em nghĩ có lẽ thật vô dụng khi chỉ cứ nhắm đến một Harem thông thường. Tốt nhất là đánh bại mọi kẻ thù và thể hiện sức mạnh trong các trận đấu từ đó tạo nên sự thu hút và lập HAREM.”

Hội Trưởng lắng nghe từng câu chữ của tôi và có vẻ rất ngạc nhiên. Chị ấy khẽ cười.

“Có vẻ trại huấn luyện hè đã thành công rồi nhỉ. Cuộc gặp với những ác quỷ khác ở Quỷ Giới có vẻ là một trải nghiệm quý giá đối với em. Chúng ta có vẻ đã học được và tiến lên trước rất nhiều nữa.”

Vâng! Em hiểu rồi!

Bất ngờ, Koneko-chan xuất hiện...và ngồi vào trong lòng của tôi.

Tôi không hiểu chuyện gì đang xảy ra nhưng Koneko-chan đang vấy vấy đôi tai của mình.

“Koneko-chan...?”

Tôi ngại ngần nhìn lên gương mặt em ấy và.

“Nyan~”

Em ấy cười rất tươi. Yeah, hôn vía tôi bay đi đâu luôn rồi.

Đôi mắt Asia hơi ướt, Hội Trưởng đang lườm với sự cáu giận và Akeno-san đang tỏa ra áp lực với nụ cười lặng im, nhưng...

Yeah! Sự dễ thương chính là công lí đấy!

Cũng giống thế này trên con tàu trở về thế giới loài người...

Khoảng thời gian ở Quỷ Giới rất vui. Đó là kì nghỉ hè mà tôi nghĩ tôi sẽ không bao giờ quên được.

Ngay khi con tàu dừng lại tại sân ga ở thế giới loài người, tôi vươn người ra.

“Chà, cuối cùng chúng ta cũng tới rồi. Vậy bây giờ, cùng trở về nhà nào, Asia...”

Khi tôi nhìn sang phía Asia. Một người đàn ông bí ẩn với phong thái thanh nhã đang ở bên cạnh Asia.

“Asia Argento...Chúng ta cuối cùng cũng gặp nhau rồi.”

“U-um...”

Asia trở nên bối rối. Hẳn ta có phải là một tên dân tộc không thể nhĩ! Ta sẽ không để người đụng đến Asia đâu nhé, ngay cả một cọng tóc đi nữa!

“Này, này, này! Anh đang định làm gì Asia thế hả!?”

Tôi đứng giữa họ! Nhưng người đàn ông đó phớt lờ tôi và hỏi Asia rất thành thật.

“...Vậy em đã quên anh rồi sao. Chúng ta đã gặp nhau vào lúc đó đấy.”

Tên đó...Chờ đã, tôi đã thấy hắn ta ở đâu đó trước kia. Tên đấy bỗng nhiên để lộ ngực của hắn và một vết sao hiện ra. Một vết sẹo rất sâu. Đôi mắt Asia căng ra khi thấy điều đó.

“Vết thương đó, có phải là...”

Asia? Cậu biết hắn ta sao?

“Đúng vậy, em đã không thấy gương mặt anh lúc đó nhưng anh chính là ác quỷ.”

Asia không nói nên lời nào nữa.

“Tên anh là Diodora Astaroth. Ngay lúc đó, em không thể chữa trị nó hoàn toàn nhưng thực sự ra thì anh đã được cứu bởi em, hay đúng

hơn là Sacred Gear của em.”

Tôi có nghe về quá khứ của Asia. Cô ấy đã bị làm nhục như một phù thủy bởi vì tình cờ cứu một con quỷ.

Đúng vậy, hẳn ta chính là người đã khiến Asia bị trục xuất khỏi nhà thờ.

“Diodora? Cậu là Diodora sao?”

Hội Trưởng có vẻ nhận ra hẳn ta...A! Tôi nhớ rồi, hẳn ta đã có mặt trong buổi gặp gỡ giữa các ác quỷ trẻ! Một tên quý quý tộc đẹp trai! Tôi nghĩ hẳn ta là người của gia tộc hiện tại của Beelzebub!

Diodora nhẹ nhàng cầm lấy bàn tay Asia và hôn lên nó! Này tên khốn, mày nghĩ mày đang làm gì Asia thế!?

Tôi chuẩn bị lao vào hẳn ta và không quan tâm đến những gì hẳn ta đã nói với Asia.

“Asia, anh đến để gặp em. Anh xin lỗi vì đã không chào hỏi em vào buổi gặp mặt đó. Nhưng anh nghĩ cuộc gặp gỡ của chúng ta hẳn là định mệnh đã sắp đặt...Asia hãy làm vợ anh nhé. Anh yêu em.”

Hẳn ta đã cầu hôn Asia ngay trước mặt tôi.

Mùa hè oi ả đã trôi qua và mùa thu có lẽ rất dài sẽ sớm tới thôi.

Table of Contents

Mục Lục

Minh họa

Life 0

Life 1 - Đây là kì nghỉ hè, hãy tới Địa Phủ

Life 2 - Cuộc họp của Quý trẻ

Life 3 - Mèo và Rồng

Odin

Life 4 - Hội trưởng vs. Chủ tịch - Hiệp 1

Waltz

Life 5 - Hội trưởng vs. Chủ tịch - Hiệp 2

VIP

Trò chơi kết thúc

Người chiến thắng

Đoàn tụ